

Ellen G. White Estate

# ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຫວັງ



ELLEN G. WHITE



# ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມຫວັງ

ບົດທີ	
1—ຄວາມຮັກຂອງພະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດ....	3
ບົດທີ	
2—ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນບາບຂອງພຣະຄຣິດ.....	18
ບົດທີ 3—ການກັບໃຈ.....	30
ບົດທີ 4—ການສາລະພາບ.....	59
ບົດທີ 5—ການອຸທິດຕົນ.....	69
ບົດທີ 6—ຄວາມເຊື່ອແລະການຍອມຮັບ.	81
ບົດທີ	
7—ການທົດສອບການເປັນສານ, ສິດ.....	95
ບົດທີ 8—ການເຕີບໃຫຍ່ໃນພຣະຄຣິດ..	114
ບົດທີ 9—ວັດຖຸແລະຊີວິດ.....	134
ບົດທີ 10—ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພະເຈົ້າ..	149
ບົດທີ	
11—ສິດທິພິເສດຂອງການອະທິຖານ..	164

ບົດທີ	
12—ຈະເຮັດແນວໃດກັບຄວາມສົ່ງໄສ.....	190
ບົດທີ	
13—ຄວາມບົດຢືນດີໃນພຣະຜູ້ເປັນ	
ຈຳ.....	208

<https://m.egwwritings.org/lo>

ບົດທີ

1—ຄວາມຮັກຂອງພະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດ

ທ່ານມະຊາດ ແລະ

ການເປີດເຜີຍຄຶກນັບພະຍານເຖິງຄວາມຮັກຂອງພະເຈົ້າ.

ພຣະບົດາຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນເປັນແຫຼ່ງຂອງຊີວິດ,

ຂອງບັນຍາ, ແລະຄວາມສຸກ.

ເບິ່ງສິ່ງທີ່ມະຫາດສະຈັນແລະສວຍງາມຂອງທ່ານມະຊາດ.

ຄິດເຖິງການບັບຕົວອັນອັນດສະຈັນຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການແລະຄວາມສຸກ,

ບໍ່ພົງແຕ່ຂອງມະນຸດເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ຂອງທຸກສິ່ງມີຊີວິດ.

ແສງແດດແລະຝົນ,

ທີ່ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກມີຄວາມສຸກແລະສົດຊື່ນ, ເນື້ອນພູ,

ທະເລແລະທົ່ງພົງ,

ທັງຫມົດເວົ້າກັບພວກເຮົາເຖິງຄວາມ

ມຮັກຂອງຜູ້ສ້າງ.

ມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການປະຈຳວັນຂອງ creatures ຂອງພຣະອົງທັງຫມົດ.

ໃນຖ້ອຍຄໍາທີ່ສວຍງາມຂອງຜູ້ຂັບຄໍາເພງ—

“ຕາຂອງທຸກຄົນລໍຖ້າພຣະອົງ; ແລະພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຂົາໃນລະດູການ.

ເຈົ້າເປີດມືຂອງເຈົ້າ,

ແລະຕອບສະໜອງຄວາມປາຖະໜາຂອງທຸກສິ່ງມີຊີວິດ.” ຄໍາເພງ 145:15, 16.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊາຍຢ່າງສົມບູນບໍລິສຸດແລະມີຄວາມສຸກ; ແລະແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຍຸດຕິທໍາ, ຍ້ອນວ່າມັນມາຈາກມືຂອງຜູ້ສ້າງ, ບໍ່ໄດ້ເກີດຄວາມເດືອດຮ້ອນຫຼືເງົາຂອງຄໍາສາບແຊ່.

ມັນເປັນການລ່ວງລະເມີດກົດຂອງພຣະເ

ຈຶ່ງ—ກົດແຫ່ງຄວາມຮັກ—ທີ່ໄດ້  
ນໍາຄວາມວິບັດແລະຄວາມຕາຍ.  
ເຖິງແມ່ນວ່າໃນທຳມະກາງຄວາມທຸກ  
ທໍລະມານທີ່ເກີດຈາກບາບ,  
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າກໍຖືກເປີດ  
ຜິ້ມ. ມີລາຍລັກສະໜອງ  
ພຣະເຈົ້າສາບແຊ່ງພື້ນດິນເພື່ອ  
ຫັນແກ່ມະນຸດ. ຕົ້ນເດີມ 3:17. ຫາມ  
ແລະຕົ້ນຫຍ້າ—ຄວາມຍາກລໍາບາກແລະ  
ການທົດລອງທີ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງລາ  
ວເປັນໜຶ່ງໃນຄວາມລໍາບາກແລະ  
ຄວາມເປັນຫວັງເປັນໄປ—ໄດ້ຖືກແຕ່ງ  
ຕັ້ງເພື່ອຄວາມດີຂອງລາວເປັນສ່ວນ  
ໜຶ່ງຂອງການຜຶກສົບຮົມທີ່ຈໍາເປັນ  
ໃນແຜນຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບການຍົກ  
ລາວໃຫ້ພື້ນຈາກຄວາມພິນາດແລະ  
ຄວາມເສື່ອມໂຊມທີ່ບາບໄດ້ເຮັດ. ໂລກ,  
ເຖິງແມ່ນວ່າຕົກ,  
ບໍ່ແມ່ນຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມທຸກ  
ທໍລະມານທັງຫມົດ.  
ໃນລັກສະນະຕົວຂອງມັນເອງແມ່ນຂໍ້ຄ

ວາມຂອງຄວາມຫວັງແລະຄວາມສະດວກສະບາຍ. ມີດອກໄມ້ຢູ່ເທິງຕົ້ນຫຍ້າ,  
ແລະ

ໜາມຖືກປົກຄຸມດ້ວຍດອກກຸຫຼາບ.

“ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ”

ຖືກຂົນໄວ້ຢູ່ເທິງທຸກຕາດອກ,  
ເທິງຕົ້ນຫຍ້າທີ່ແຕກດອກອອກມາ.  
ນົກທີ່ໜ້າຮັກຮ້ອງເພງໃນອາກາດດ້ວຍສຽງເພງທີ່ມ່ວນຊື່ນຂອງມັນ,  
ດອກໄມ້ທີ່ອ່ອນໄຫວໃນອາກາດທີ່ດິດ  
ເລັດຂອງມັນ,  
ຕົ້ນໄມ້ສູງຂອງບ່າໄມ້ທີ່ມີໃບຂົວສູດໃສ່ທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງມັນ—  
ທັງໝົດເປັນພະຍານເຖິງຄວາມອ່ອນໄຫວ  
ນ,

ການດູແລຈາກພໍ່ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາແລະ

ຄວາມປາຖະຫນາຂອງພຣະອົງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້  
ຫຼ້າສຸດຂອງພຣະອົງມີຄວາມສຸກ.



ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍລັກສະ  
ນະຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງເອງໄດ້ປະກາດຄວາມຮັກອັນເປັນ  
ນິດແລະຄວາມສົ່ງສານຂອງພຣະອົງ.

ເມື່ອໂມເຊໄດ້ອະທິດຖານວ່າ,

“ຈົ່ງສະແດງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງໃ  
ຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງ,”

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ,

“ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມດີທັງໝົດ  
ຂອງຂ້ານ້ອຍຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າທ່ານ.”

ອົບພະຍົບ 33:18, 19.

ນີ້ແມ່ນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຜ່ານໄປຕໍ່

ໜ້າໂມເຊ, ແລະໄດ້ປະກາດວ່າ,

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ພຣະອົງຊົງພຣະເມດຕາ, ຄວາມເມດຕາ,

ຄວາມອິດທິນ, ແລະ

ອຸດົມສົມບູນໃນຄວາມດີ ແລະ

ຄວາມຈິງ,  
 ຮັກສາຄວາມເມດຕາຫລາຍພັນຄົນ,  
 ໃຫ້ອະໄພຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລະ  
 ການລ່ວງລະເມີດແລະບາບ." ອົບພະຍົບ  
 34:6, 7 ພະອົງ  
 "ຊື່ໃນການຄົດຮ້າຍແລະມີຄວາມເມດຕາ  
 ອັນຍິ່ງໃຫຍ່"  
 "ເພາະພະອົງພໍໃຈໃນຄວາມເມດຕາ." ໂຢນາ  
 4:2; ມີເກ 7:18.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຜູກມັດໃຈຂອງເຮົາໄວ້ກັບ  
 ພຣະອົງດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍທີ່ບໍ່  
 ມີຈຳນວນຢູ່ໃນສະຫວັນ  
 ແລະໃນແຜ່ນດິນໂລກ.  
 ຜູ້ສົ່ງຂອງທຳມະຊາດ, ແລະ  
 ຄວາມສຳພັນທາງໂລກທີ່ເລິກຊື່ນ  
 ແລະອ່ອນໄຫວທີ່ສຸດ  
 ທີ່ໃຈມະນຸດສາມາດຮູ້  
 ພຣະອົງໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະເປີດເຜີຍ  
 ຍພຣະອົງໃຫ້ເຮົາຮູ້  
 ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນແຕ່ສະແດດ

ງເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ. ເຖິງແມ່ນ  
ວ່າຫຼັກຖານທັງຫມົດນີ້ໄດ້ຮັບ  
ການໃຫ້, ແຕ່ສັດຕູຂອງຄວາມດີ  
ໄດ້ blinded ຈິດໃຈຂອງມະນຸດ, ສະ  
ນັ້ນພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງພຣະ  
ເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ;  
ເຂົາເຈົ້າຄິດເຖິງພຣະອົງວ່າຮ້າຍແ  
ຮງແລະບໍ່ໃຫ້ອະໄພ.

ຊາຕານໄດ້ນໍາພາມະນຸດໃຫ້ຖືວ່າພະເຈ  
ົ້າເປັນຕົວທີ່ມີລັກສະນະສໍາຄັນ  
ຄືຄວາມຍຸຕິທໍາທີ່ເຄັ່ງຄັດ,—  
ຜູ້ຕັດສິນຢ່າງໜັກໜ່ວງ,  
ເປັນເຈົ້າໜີ້ທີ່ແຂງກະດ້າງ  
ແລະແນ່ນອນ.

ພຣະອົງອາດພາບຜູ້ສ້າງວ່າເປັນຜູ້  
ທີ່ເຜົາເບິ່ງດ້ວຍຕາອິດສາເພ  
ອແນມເບິ່ງຄວາມຜິດແລະຄວາມຜິດພາ  
ດຂອງມະນຸດ  
ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ໄປຢາມການພິພາກສາ  
ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ມັນແມ່ນການລົບລ້າງເງົາມືດນີ້,

ໂດຍການເປີດເຜີຍໃຫ້ໂລກຮູ້ເຖິງຄວາມ  
ມຸກສັນເປັນນິດຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາມືຊີວິດ  
ຢູ່ໃນບັນດາມະນຸດ.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຈາກສະຫວັນ  
ນເພື່ອສະແດງພຣະບຸດາ. “ບໍ່ມີຜູ້  
ໃດໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າໃນທຸກເວລາ;  
ພຣະບຸດອົງດັບທີ່ຖືກກຳເນີດ,  
ຊຶ່ງຢູ່ໃນອົກຂອງພຣະບຸດາ,  
ພຣະອົງໄດ້ປະກາດພຣະອົງ.” ໂຢຮັນ 1:18.  
“ທັງບໍ່ຮູ້ຈັກຜູ້ໃດເຖິງພຣະບຸດາ,  
ນອກຈາກພຣະບຸດ, ແລະ  
ພຣະບຸດຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ເຖິງຜູ້  
ໃດກໍຕາມ.” ມັດທາຍ 11:27.

ເມື່ອສາວກຄົນໜຶ່ງຂໍຮ້ອງວ່າ,  
“ຈົ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນພະບຸດາແກ່ພວກ  
ເຮົາເຖິງດີ,” ພຣະເຢຊູເຈົ້າຕອບວ່າ,  
“ເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າດີນຳນັ້ນແລ້ວ  
ແລະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາບໍ່,  
ຟັງບໍ່?”

ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນຮົາກໍໄດ້ເຫັນພຣະ  
ບໍດາ; ແລ້ວເຈົ້າເວົ້າແນວໃດວ່າ,  
ຈົ່ງສະແດງພຣະບໍດາໃຫ້ຮົາເບິ່ງ?”  
ໂຢຮັນ 14:8, 9.

ໃນການອະທິບາຍພາລະກິດຂອງພຣະອົງ  
ທົ່ງໂລກ, ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ,  
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ  
“ໄດ້ເຈັມຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອປະກາດພຣະ  
ກິດຕິດ, ນັບຕົ້ນທຸກຍາກ;  
ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຮົາມາເພື່ອປື້ນ  
ປົວຄົນທີ່ມີໃຈເສຍໃຈ,  
ເພື່ອປະກາດການບົດບ່ອຍແກ່ພວກຊະເ  
ລົຍເສົາ,  
ແລະໃຫ້ຄົນຕາບອດພົ້ນຄົນມາ,  
ເພື່ອປົດບ່ອຍຄົນທີ່ຖືກຕິດ້ວ  
ຍຄວາມອິດສາ.” ລູກາ 4:18.

ນັ້ນແມ່ນວຽກງານຂອງພຣະອົງ.  
ພະອົງໄດ້ເຮັດຄວາມດີແລະປື້ນປົວ  
ທຸກສິ່ງທີ່ຊາຕານບໍ່ບໍ່ງຽບ.  
ໃນນັ້ນມີໝູ່ບ້ານທັງໝົດທີ່

ບໍ່ມີຄືນເລັບບໍ່ວຍຢູ່ໃນບ້ານໃດ  
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຜ່ານເຂົ້າເລີ້ໄປ  
ແລະບໍ່ນັບວ່າຄືນເລັບບໍ່ວຍທັງໝົດ  
ຂອງເຂົ້າໃຫ້ຫາຍດີ.

ວຽກງານຂອງພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຫລັກຖານ  
ຖືກການຊົ່ວເຮັດມື້ນຮຸ່ງສົ່ງຂອງພຣະ  
ອົງ. ຄວາມຮັກ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະ  
ຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈໄດ້ຖືກເປີດ  
ຜິ້ມໃນທຸກໆການກະທຳຂອງຊີວິດຂອງ  
ພຣະອົງ;

ຫົວໃຈຂອງພຣະອົງໄດ້ອອກໄປດ້ວຍຄວາມ  
ເຫັນອົກເຫັນໃຈອັນອັນໂຍນຕໍ່ລູກ  
ກຫລານມະນຸດ.

ພຣະອົງໄດ້ເອົາທຸກໆມະຊາດຂອງມະນຸດ,  
ເພື່ອພຣະອົງຈະບັນລຸຄວາມປາຖະຫນາຂອງ  
ມະນຸດ.

ຄືນທຸກຍາກທີ່ສຸດແລະຖ້ອມຕົວ  
ທີ່ສຸດບໍ່ຢ້ານທີ່ຈະເຂົ້າຫາພຣະ  
ອົງ.

ແມ່ນແຕ່ເດັກນ້ອຍກໍຖືກດຶງດູດໃຫ້  
ເຂົ້າຫາພຣະອົງ.

ເຂົ້າເຈົ້າມັກບິນຫົວເຂົ້າຂອງພຣະ  
ອົງ

ແລະຫລົບເບິ່ງໃບໜ້າທົ່ວຖູກ,  
ອ່ອນໂຍນດ້ວຍຄວາມຮັກ.

ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະກັດກັ້ນພຣະຄໍາຂອງຄວາມຈິງຫນຶ່ງ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວມັນສະເຫມີດ້ວຍຄວາມຮັກ. ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດ tact ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດແລະຄວາມຄິດ, ເອົາໃຈໃສ່ໃນຄວາມເມດຕາໃນສາຍພົວພັນຂອງພຣະອົງກັບປະຊາຊົນ.

ລາວບໍ່ເຄີຍເວົ້າຫຍາບຄາຍ, ບໍ່ເຄີຍເວົ້າຄໍາເວົ້າຮ້າຍແຮງ, ບໍ່ເຄີຍໃຫ້ຄວາມເຈັບປວດທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕໍ່ຈິດວິນຍານທີ່ອ່ອນໄຫວ.

ພະອົງບໍ່ໄດ້ກ່າວໂທດຄວາມອ່ອນແອຂອງມະນຸດ. ພະອົງເວົ້າຄວາມຈິງແຕ່ມີຄວາມຮັກສະເໝີ. ລາວປະນາມການໜ້າຊື່ໃຈຄິດ,

ຄວາມບໍ່ເຊື່ອ, ແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ;  
ແຕ່ນໍ້າຕາຢູ່ໃນສູນລະສົງຂອງພຣະອົງ

ຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວຄໍາຕໍ່ານີ້  
ອັນໂຫດຮ້າຍຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ທີ່ວິເສດຖາ  
ເລີ່ມ, ເມື່ອງທີ່ພຣະອົງຮຸກ,  
ເຊິ່ງປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບເອົາພຣະອົງ,  
ຫົນທາງ, ຄວາມຈິງ, ແລະຊີວິດ.

ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງ,  
ພຣະຜູ້ຊົ່ວຍໃຫ້ລອດ,  
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຖືພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມ  
ເມດຕາສົງສານ.

ຊີວິດຂອງລາວແມ່ນຫນຶ່ງໃນການປະ  
ຕິເສດຕົນເອງແລະຄິດເຖິງການດູແລ  
ຄົນອື່ນ.

ຈິດວິນຍານທຸກຄົນມີຄໍາໃນສາຍຕາຂອງ  
ພຣະອົງ.

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງເຄີຍແບກຫາບຕົນ  
ອງດ້ວຍກົດສັກສິແຫ່ງສະຫວັນ,  
ພຣະອົງໄດ້ກົ່ມຫົວດ້ວຍຄວາມຮັກ



ທີ່ ສຸດຕໍ່ ສະມາຊິກທຸກຄົນໃນຄອບ  
ຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຜູ້ ຊາຍທຸກຄົນ  
ພຣະອົງໄດ້ ເຫັນຈິດວິນຍານທີ່ ລົ້ມ  
ລຳ ງ  
ເຊິ່ງມັນເປັນພາລະກິດຂອງພຣະອົງ  
ທີ່ ຈະຊ່ວຍປະຢັດ.

ດັ່ງນັ້ນແມ່ນລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ  
ທີ່ ໄດ້ ເປີດເຜີຍໃນຊີວິດຂອງພຣະອົງ  
ງ. ນັ້ນແມ່ນລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.  
ມັນແມ່ນມາຈາກໃຈຂອງພຣະບິດາທີ່ ສາ  
ຍນຳ ແຫ່ງຄວາມເມດຕາອັນສູງສົ່ງ,  
ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນພຣະຄຣິດ,  
ໄຫວອອກມາສູ່ ລູກຫລານມະນຸດ.

ພຣະເຢຊູ,  
ພຣະຜູ້ ຊ່ອຍໃຫ້ ລອດທີ່ ອ່ອນໂຍນ,  
ສົງສານ, ແມ່ນພຣະເຈົ້າ  
"ສະແດງອອກໃນເນື້ອຫນັງ." 1 ຕີໂມເຕ  
3:16.

ມັນເປັນການໄຫຼ່ພວກເຮົາທີ່ພຣະເຢ  
ຊູໄດ້ມີຊີວິດແລະທົນທຸກແລະຕາຍ.  
ພະອົງໄດ້ກາຍເປັນ“ຄົນທຸກໂສກ”  
ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮັບສ່ວນຂອງຄວາມສຸ  
ກອັນເປັນນິດ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະບຸດ  
ທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ,  
ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ,  
ມາຈາກໂລກແຫ່ງລັດສະໝີພາບທີ່  
ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍ,  
ໄປສູ່ໂລກທີ່ຫ່ວັດແຫ້ງໄປດ້ວຍຄວາ  
ມບາບ,  
ມີດມົວໄປດ້ວຍເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍ  
ແລະຄໍາສາບແຊ່ງ.

ພຣະອົງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະອົງອອກຈາ  
ກອົກຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ,  
ການເຄົາລົບນັບຖືຂອງເທວະດາ,  
ເພື່ອທົນທຸກຄວາມອຸບອາຍ,  
ການດູຖູກ, ຄວາມອຸບອາຍ,  
ຄວາມກັບດູ່ງ, ແລະຄວາມຕາຍ.

“ການຕີສອນຄວາມສະຫງົບຂອງພວກເຮົາ

ແມ່ນຢູ່ກັບພຣະອົງ;  
ແລະດ້ວຍເສັ້ນດ່າງຂອງພຣະອົງ  
ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການປື່ນປື່ວ.”

ເອຊາຍາ 53:5.

ຈົ່ງເບິ່ງພຣະອົງໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ວ  
ກັບດານ, ໃນເຄັດເຊມາເນ,  
ຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ!

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີມືນ  
ລະພິດໄດ້ຮັບພາລະພາລະຂອງຄວາມບາບມາ  
ສູ່ພຣະອົງເອງ.

ຜູ້ທີ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດັບກັບກັບ  
ພຣະເຈົ້າ,

ໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງທີ່  
ໜ້າຢ້ານກົວໃນຈິດວິນຍານຂອງພຣະ  
ອົງທີ່ບາບເຮັດໃຫ້ລະຫວ່າງພຣະ  
ເຈົ້າກັບມະນຸດ.

ອັນນັ້ນດຽວນັ້ນຈາກບາກຂອງພຣະອົງ  
ດ້ວຍຄວາມທຸກໄສກທີ່ຮ້ອງວ່າ,

“ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ  
ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍເອີຍ

ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມຂ້ານ້ອຍ

ອຍ? ມັດທາຍ 27:46.

ມັນເປັນພາລະຂອງຄວາມບາບ,  
ຄວາມຮຸນສົກເຖົງຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງ  
ມັນ,

ຂອງການແຍກຈິດຈາກຍານອອກຈາກພຣະເຈົ້າ—ມັນແມ່ນການເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແຕກ.

ແຕ່ການເສຍສະລະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັບ  
ບໍ່ໄດ້ເຮັດເພື່ອສ້າງໃນຫົວໃຈຂອງພຣະບຸດ  
ດາເປັນຄວາມຮຸກຮົ່ມະນຸດ,  
ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເຕັມ  
ໃຈທີ່ຈະຊ່ວຍປະຢັດ. ບໍ່, ບໍ່!

"ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກໂລກຫລາຍຈົນພຣະອົງ  
ໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດົວຂອງພຣະອົງ  
." ໂຢຮັນ 3:16. ພຣະບຸດຮັກພວກເຮົາ,

ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການອະທິຖານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່,  
ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຈັດໃຫ້ມີການ  
propitiation

ເພາະວ່າພຣະອົງຮັກພວກເຮົາ.

ພຣະຄຣິດເປັນສິ່ງກາງຜ່ານທາງທີ່ພ

ຮະອົງສາມາດຖອກເທຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະອົງອອກສູ່ໂລກທົ່ວໆມາ.

"ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ການຄົ້ນຄ້າໂລກກັບພຣະອົງເອງ." 2 ໂກລົນໂທ 5:19.

ພຣະເຈົ້າທົ່ວໆກັບພຣະບູດຂອງພຣະອົງ. ໃນຄວາມເຈັບປວດຂອງເຄັດເຊມາເນ, ການຕາຍຂອງຄາວາຣີ, ຫົວໃຈແຫ່ງຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດໄດ້ຈ່າຍຄ່າໄຖ່ຂອງເຮົາ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ,  
"ສະນັ້ນພຣະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮັກຂ້າພະເຈົ້າ,  
ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະລະຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,  
ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບມັນອີກເທື່ອຫນຶ່ງ." ໂຢຮັນ 10:17. ນັ້ນຄື,  
"ພຣະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັກທ່ານຫລາຍຄືນວ່າພຣະອົງຍັງຮັກຂ້າພະເຈົ້າ"

ຈົ່ງ ຫຼື ຍາມຂຶ້ນສຳລັບການໃຫ້ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອໄຫຼ່ທ່ານ.  
ໃນການກາຍເປັນຕົວແທນແລະຄວາມແນ່ນອນຂອງທ່ານ,  
ໂດຍການຍອມຈຳນົນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,  
ຈົ່ງ,  
ໂດຍການຮັບເອົາຄວາມຮັບຜິດຊອບ,  
ການລ່ວງລະເມີດຂອງທ່ານ,  
ຂ້າພະເຈົ້າເປັນທີ່ຮັກແພງຂອງພຣະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ;  
ເພາະວ່າດ້ວຍການເສຍສະລະຂອງເຮົາ,  
ພຣະເຈົ້າຊົງທຳບຶງທຳ,  
ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,  
ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູເປັນຄົນ  
ທຳບຶງທຳ.”

ບໍ່ມີແຕ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ສາມາດສຳເລັດການໄຫຼ່ຂອງເຮົາ;  
ສຳລັບພົງແຕ່ພຣະອົງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນ bosom  
ຂອງພຣະບິດາສາມາດປະກາດພຣະອົງ.

ພົງແຕ່ ພຣະອົງຜູ້ ທີ່ ຮູ້ ຈັກຄວາ  
ມສູງແລະຄວາມເລິກຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະ  
ເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ ມັນສະແດງອອກ.  
ບໍ່ມີອັນໃດໜ້ອຍກວ່າການເສຍສະລະ  
ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ ເຮັດໂດຍພຣະຄ  
ຣິດເພື່ອມະນຸດທີ່ ລື້ມລົງສາມາດ  
ສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະບິດາທີ່ ມີ  
ຕໍ່ມະນຸດທີ່ ສູນເສຍໄປ.

"ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກໂລກຫລາຍຈົນພຣະອົງ  
ໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດົວຂອງພຣະອົງ  
."

ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພຣະອົງບໍ່ພົງແຕ່ໃ  
ຫ້ມີຊີວິດຢູ່ທີ່ ທາມກາງມະນຸດ  
ທີ່ ານ ນ,  
ເພື່ອຮັບຜິດຊອບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ,  
ແລະການເສຍສະລະຂອງເຂົາເຈົ້າ.  
ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພຣະອົງກັບເຊື້ອສຸກາດ  
ທີ່ ຫຼຸດລົງ.  
ພຣະຄຣິດແມ່ນເພື່ອກໍານົດພຣະອົງ  
ເອງກັບຜົນປະໂຫຍດແລະຄວາມຕ້ອງການ

ຂອງມະນຸດ.

ຜູ້ທີ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ພຣະອົງເອງກັບລູກຫລານມະນຸດດ້ວຍສາຍພົວພັນທີ່ບໍ່ເຄີຍຖືກຕັດຂາດ. ພຣະເຢຊູ “ບໍ່ອາຍາທີ່ຈະເອົາເຂົາເຈົ້າເປັນພີ່ນ້ອງ” (ເຮບເຣ 2:11);

ພຣະອົງເປັນຜູ້ເສຍສະລະຂອງເຮົາ,  
ພຣະຜູ້ຊ່ອຍເຫລືອຂອງເຮົາ,  
ອ້າຍຂອງເຮົາ,

ເປັນມະນຸດຂອງເຮົາຕໍ່ໜ້າບັນລ້ງຂອງພຣະບໍດາ, ແລະ

ຜູ້ທີ່ຍຸກນັ້ນດຽວກັນທີ່ເຊື່ອຊາດພຣະອົງໄດ້ໄຖ່—ບຸດມະນຸດ ແລະ ສິ່ງທຸກໆໜ້າທີ່ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດໄດ້ຮັບການຍົກຂຶ້ນຈາກຄວາມຈິບຫາຍ ແລະ ຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງບາບ ເພື່ອວ່າລາວຈະໄດ້ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ແບ່ງປັນຄວາມສຸກແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ.



ລາຄາທີ່ຈຳຍາວລັບການໄຖ່ຂອງພວກເຮົາ,

ການເສຍສະລະທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງພວກເຮົາໃນການໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເສຍຊີວິດພ້ອມພວກເຮົາ,

ຄວນໃຫ້ພວກເຮົາແນວຄວາມຄິດອັນສູງສົ່ງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາອາດຈະກາຍເປັນໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດ.

ເມື່ອອັກຄະສາວົກໂຢຮັນໄດ້ຮັບການດົນໃຈໄດ້ເຫັນຄວາມສູງ, ຄວາມເລິກ, ຄວາມກວ້າງຂວາງຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະບິດາທີ່ມີຕໍ່ເຊື້ອຊາດທີ່ຕາຍໄປ, ລາວຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບນັບຖືແລະຄວາມເຄົາລົບ; ແລະ,

ໂດຍບໍ່ສາມາດຊອກຫາພາສາທີ່ເຫມາະສົມທີ່ຈະສະແດງເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຄວາມອ່ອນໄຫວຂອງຄວາມຮັກ, ລາວຮັບຮູ້ອີງໃຫ້ໂລກເບິ່ງມັນ.

“ຈິ່ງເບິ່ງ,

ຄວາມຮັກແບບໃດທີ່ພຣະບິດາໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະຖືກເອົາມາພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ." 1 ໂຢຮັນ 3:1. ສິ່ງນີ້ມີຄຳຫຼາຍບານໃດຕໍ່ມະນຸດ!

ຜ່ານການລ່ວງລະເມີດລູກຊາຍຂອງມະນຸດກາຍເປັນຫົວຂອງຊາຕານ. ຜ່ານສັດທາໃນການເສຍສະລະຊິດໃຈຂອງພຣະຄຣິດ

ລູກຊາຍຂອງອາດາມຈະກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໂດຍສົມມຸດຕິຖານຂອງມະນຸດ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກສູງຄວາມເປັນມະນຸດ. ຜູ້ຊາຍທີ່ລົ້ມລົງໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ຢູ່ບ່ອນທີ່, ໂດຍຜ່ານການເຊື່ອມໂຍງກັບພຣະຄຣິດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າອາດຈະກາຍເປັນ "ລູກຂອງພຣະເຈົ້າ."

ຄວາມຮັກດັ່ງກ່າວແມ່ນບໍ່ມີຂະຫນານ. ເດັກນ້ອຍຂອງກະສັດສະຫວັນ!

ສັນຍາອັນປະເສີດ!

ຫົວຂໍ້ສໍາລັບການຝຶກສະມາທິທິດ  
ລັກເຊີ່ງທິດສຸດ!

ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທິບໍ່ມີ  
ຕໍ່ໂລກທິບໍ່ໄດ້ຮັກພຣະອົງ!

ຄວາມຄິດມີອໍານາດທິມີອໍານາດ  
ຢູ່ເທິງຈິດວິນຍານແລະນໍາເອົາຈິດ  
ໃຈເຂົ້າໄປໃນຄວາມເປັນຊະເລີຍຂອງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອພວກເຮົາສຶກສາລັກສະນະອັນສູງ  
ສົ່ງໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໄມ້ກາງແຂນ,  
ພວກເຮົາເຫັນຄວາມເມດຕາ,

ຄວາມອ່ອນໄຍນ,

ແລະການໃຫ້ອະໄພທິຜະສົມຜະສານກັບ  
ຄວາມທົ່ງທໍາແລະຄວາມຍຸດຕິທໍາ,

ແລະພວກເຮົາເຫັນໄດ້ຊັດເຈນຫຼາຍຂຶ້ນ  
ນວ່າພວກເຮົາສົ່ງເກດເຫັນຫຼາກຫຼານນັບ

ບໍ່ຖ້ວນຂອງຄວາມຮັກທິບໍ່ມີຂໍ້  
ອບເຂດແລະຄວາມສົ່ງສານທິອ່ອນໄຍນ

ກິນກວ່າ.

ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈທີ່ປາຖະໜາຂອງ  
ແມ່ສໍາລັບລູກທີ່ຫຼົງທາງຂອງນາງ.

ບົດທີ

2—ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນບາບຂອງພຣະຄຣິດ

ດັ່ງເດີມມະນຸດໄດ້ຮັບອໍານາດອັນສູງສົ່ງແລະຈິດໃຈທີ່ສົມດູນກັນດີ. ລາວສົມບູນແບບໃນຄວາມເປັນລາວ, ແລະສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຄິດຂອງລາວບໍ່ລົ້ນສູດ, ຈຸດປະສົງຂອງລາວບໍ່ລົ້ນສູດ.

ແຕ່ໂດຍຜ່ານການບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ອໍານາດຂອງລາວໄດ້ຖືກບົດເປືອນ, ແລະຄວາມເຫັນແກ່ຕົວໄດ້ເຂົ້າມາແທນຄວາມຮັກ.

ທຳມະຊາດຂອງລາວອ່ອນແອລົງຍ້ອນການລຸ່ວງລະເມີດທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບລາວ,

ດ້ວຍຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຕົນເອງ, ທີ່ຈະຕ້ານທານກັບອໍານາດຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ລາວຖືກຊາຕານຈັບເປັນຊະເລີຍ,

ແລະຄົງຈະຢູ່ ເປັນສະນັ້ນຕະຫຼອດໄປ  
ບໍ່ໄດ້ມີພຣະເຈົ້າແຊກແຊງເປັນພິເສດ.

ມັນເປັນຈຸດປະສົງຂອງຜູ້ລ່ວງ  
ທີ່ຈະຂັດແຜ່ນແຫ່ງສະຫວັນໃນການສ້າງ  
ຂອງມະນຸດ, ແລະ  
ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກຕັ້ງໄປດ້ວຍອົບ  
ບັດແລະຄວາມຮັກຮ້າງ.

ແລະລາວຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າງ  
ຍທັງຫມົດນັ້ນເປັນຜົນມາຈາກການເຮັດ  
ດວບກຂອງພຣະເຈົ້າໃນການສ້າງມະນຸດ.

ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ມີບາບ,  
ມະນຸດມີຄວາມຍິນດີກັບພຣະອົງ  
“ໃນຜູ້ນັ້ນໄດ້ເຊື່ອໆຊັບສົມບັດແຫ່ງ  
ບໍ່ນຍາແລະຄວາມຮູ້ທັງໝົດໄວ້.”  
ໂກໂລດ 2:3.

ແຕ່ຫລັງຈາກບາບຂອງລາວແລ້ວ,  
ລາວບໍ່ສາມາດພົບເຫັນຄວາມສຸກໃນຄວາມ  
ບໍລິສຸດອີກຕໍ່ໄປ, ແລະ  
ລາວໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະປົດບັງທີ່ບໍ່

ະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.  
 ດັ່ງກ່າວຍັງເປັນເງື່ອນໄຂຂອງຫົວໃຈ  
 ທີ່ບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງໃຫມ່.  
 ມັນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ,  
 ແລະບໍ່ມີຄວາມສຸກໃນການຮ່ວມກັບພຣະອົງ.  
 ຄົນບາບບໍ່ສາມາດມີຄວາມສຸກໃນທີ່  
 ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ;  
 ລາວຈະຫລົງລົງຈາກການເປັນເງື່ອນໄຂຂອງສັດບໍລິສຸດ.  
 ຖ້າລາວໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນສະຫວັນ,  
 ມັນຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກສ່ວນລາວ.  
 ຈົດວິນຍານແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວທີ່ປົກຄອງຢູ່ທີ່ນັ້ນ—ທຸກຫົວໃຈທີ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ຫົວໃຈແຫ່ງຄວາມຮັກສັນບໍ່ມີຂອບເຂດ—ຈະບໍ່ມີການຕອບຮັບໃນຈິດວິນຍານຂອງພຣະອົງ. ຄວາມຄິດຂອງລາວ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງລາວ, ແຮງຈູງໃຈຂອງລາວ, ຈະເປັນມະນຸດຕ່າງດາວທີ່ກະຕຸ້ນ

ຜູ້ທີ່ອາໄສທີ່ບໍ່ມີບາບຢູ່  
ທີ່ນັ້ນ.

ລາວຈະເປັນບັນທຶກທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ  
ກັນໃນ melody ຂອງສະຫວັນ.

ສະຫວັນຈະເປັນສະຖານທີ່ແຫ່ງການທົດ  
ລະມານຂອງລາວ;

ລາວຢາກຖືກເຊື່ອໄວ້ຈາກພຣະອົງ

ຜູ້ເປັນແສງສະຫວ່າງ,

ແລະສູນກາງຂອງຄວາມສຸກຂອງມັນ

ມັນບໍ່ແມ່ນລັດຖະດຳລັດທີ່ບໍ່

ມີອຳນາດໃນພາກສ່ວນຂອງພຣະເຈົ້າ

ທີ່ຍົກເວັ້ນຄືນຊື່ຈາກສະຫວັນ;

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກປິດອອກໂດຍ

unfitness ຂອງເຂົາເຈົ້າເອງສໍາລັບ

ການເປັນເພື່ອນຂອງຕົນ.

ລັດສະຫມຸພາບຂອງພຣະເຈົ້າຈະເປັນໄພ

ທີ່ບໍ່ໂພກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ພວກເຂົາຈະຍິນດີຕໍ່ອັນຮັບຄວາມພິນ

າດ,

ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກເຊື່ອໄວ້ຈ



າກພຣະພັກຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອໄຫວພວກເຂົາ.

ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບຕົວເຮົາເອງ ທີ່ຈະໜີຈາກຂໍ້ມູນແຫ່ງຄວາມບາບທຳ ເຮົາຈົມຢູ່. ໃຈຂອງເຮົາຊື່ວຮ້າຍ, ແລະເຮົາບໍ່ສາມາດບໍ່ປົນແປງມັນໄດ້. "ໃຜຈະເຮົາສິ້ນ ທີ່ສະອາດອອກມາຈາກ ສິ້ນ ທີ່ບໍ່ສະອາດໄດ້? ບໍ່ແມ່ນຫນຶ່ງ."

"ຈົດໃຈທາງການມະນຸດ, ດເປັນສັດຕູ ທີ່ ພຣະເຈົ້າ: ເພາະວ່າມັນບໍ່ຢູ່ໃຕ້ກົດໝາຍຂອງ ພຣະເຈົ້າ, ທັງບໍ່ສາມາດເປັນໄປໄດ້." ໂຢບ 14:4; ໂລມ 8:7. ການສຶກສາ, ວັດທະນະທຳ, ການປະຕິບັດຕາມຄວາມປະຕິບັດ, ຄວາມພະຍາຍາມຂອງມະນຸດ, ທັງຫມົດມີຂອບເຂດທີ່ເຫມາະສົມ, ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນ ບໍ່ມີອໍານາດ.

ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະສ້າງຄວາມຖືກຕ້ອງພາຍນອກຂອງພຶດຕິກຳ,  
ແຕ່ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດບໍ່ປົນແປງຫົວໃຈ;

ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຊໍາລະພາກຮັບ  
ນັ້ນ spring ຂອງຊີວິດ.

ຕ້ອງມີພະລັງທີ່ເຮັດວຽກຈາກພາຍໃນ,  
ຊີວິດໃຫມ່ຈາກຂ້າງເທິງ,  
ກ່ອນທີ່ຜູ້ຊາຍສາມາດບໍ່ປົນຈາກບາບໄປສູ່ຄວາມບໍລິສຸດ.

ອໍານາດນັ້ນຄືພຣະຄຣິດ.

ພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງຢ່າງດົບສາມາດເຮັດໃຫ້  
ວິຊານທີ່ບໍ່ມີຊີວິດຂອງຈິດ  
ດວ້ນຍານໄດ້ໄວຂຶ້ນ,  
ແລະດັ່ງຄູ່ມືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ,  
ໄປສູ່ຄວາມບໍລິສຸດ.

ພຣະຜູ້ຊົ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວວ່າ,  
“ເວັ້ນເສຍແຕ່ຜູ້ຊາຍຈະເກີດມາຈາກ  
ບໍ່ອາດເທິງ,”  
ນອກຈາກວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບຫົວໃຈໃໝ່,

ຄວາມບາດຖະໜາ, ຈຸດປະສົງ, ແລະ  
ແຮງຈູງໃຈ, ນໍາໄປສູ່ ຊີວິດໃໝ່,  
“ເຂົາຈະບໍ່ສາມາດເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະ  
ເຈົ້າ.” ໂຢຮັນ 3:3, ຂອບ.

ຄວາມຄິດທີ່ວ່າ ມັນບໍ່ສົ່ງຈໍາເປັນ  
ພໍ້ໆແຕ່ເພື່ອພັດທະນາສິ່ງທີ່  
ດີທີ່ມີຢູ່ໃນມະນຸດໂດຍທໍາມະຊາດ,  
ເປັນການຫຼຸດລົງທັງໝົດແຮງ.

“ມະນຸດທໍາມະຊາດບໍ່ໄດ້ຮັບສິ່ງຂອງ  
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ:

ເພາະພວກເຂົາເປັນຄວາມໂງ່າຈໍາຂອງພຣະ  
ອົງ:

ທັງພຣະອົງບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກສິ່ງເຫຼົ່າ  
ລື່ນນັ້ນ,

ເພາະພວກເຂົາຖືກພິຈາລະນາທາງວິນຍານ  
ນັ້ນ.”

“ຢ່າປະຫລາດໃຈທີ່ຂ້ອຍເວົ້າກັບ  
ເຈົ້າ, ເຈົ້າຕ້ອງເກີດໃຫມ່.” 1

ໂກລິນໂທ 2:14; ໂຢຮັນ 3:7.  
ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຂັບໄວ້ວ່າ,

“ໃນພຣະອົງມີຊີວິດ;

ແລະຊື່ວິດເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງມະນຸດ—ເປັນ

“ຊື່ດົວທີ່ຢູ່ໃຕ້ສະຫວັນທີ່ປະທານໃຫ້ໃນບັນດາມະນຸດ, ຊື່ໆໂດຍທາງນັ້ນເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.” ໂຢຮັນ 1:4; ກິດຈະການ 4:12.

ມັນບໍ່ພົງພໍທີ່ຈະຮັບຮູ້ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ,

ທີ່ຈະເຫັນຄວາມເມດຕາ,

ຄວາມອ່ອນໄຍນຂອງພໍ່,

ໃນລັກສະນະຂອງພຣະອົງ.

ມັນບໍ່ພົງພໍທີ່ຈະແນມເບິ່ງສະຕິປັນຍາແລະ

ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງກິດຂອງພຣະອົງ,

ເພື່ອຈະເຫັນວ່າມັນຖືກສ້າງຕັ້ງ

ຂຶ້ນຢູ່ໃນຫລັກທຳນິລັນດອນຂອງຄວາມຮັກ.

ອັກຄະສາວົກໂບໂລໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງ

ໝົດນັ້ນ ເມື່ອລາວຮ້ອງຂໍນວ່າ,

“ເຮົາຍອມຮັບກິດບັນຍັດວ່າດີ.”

"ກົດບັນຍັດແມ່ນບໍລິສຸດ,  
ແລະພຣະບັນຍັດບໍລິສຸດ,  
ແລະຍຸດຕິທຳ, ແລະດີ."  
ແຕ່ລາວກ່າວຕື່ມວ່າ,  
ໃນຄວາມຂີ້ມຊື່ນຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວ -

ຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມສິ້ນຫວັງ,  
"ຂ້ອຍເປັນມະນຸດ,  
ຖືກຂາຍພາຍໃຕ້ບາບ." ໂລມ 7:16, 12, 14.

ລາວປາຖະໜາຄວາມບໍລິສຸດ,  
ຄວາມຊອບທຳ,  
ເຊິ່ງໃນຕົວລາວເອງລາວບໍ່ມີອຳນາດ  
ທີ່ຈະບັນລຸໄດ້, ແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ,  
"ໂອ້ຄົນຊົ່ວເຮື້ຍ!  
ໃຜຈະບົດບ່ອຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມ  
ຕາຍນີ້?" ໂລມ 7:24, ຂອບ.

ດັ່ງນັ້ນເປັນຄຳຮ້ອງທີ່ດັ່ງຂຶ້ນ  
ຈາກໃຈທີ່ໜັກໜ້ວງໃນທຸກດິນແດນ  
ແລະໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ.

ສ່ວນທຸກຄົນ, ມີຄຳຕອບດັບວ່າ,  
"ຈຶ່ງເປັນລູກແກ້ຂອງພຣະເຈົ້າ,

ຜູ້ທີ່ເອົາບາບຂອງໂລກໄປ." ໂຍຮັນ  
1:29.

ຫລາຍຮູບຫລາຍແບບທີ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແຫວງຫາທີ່ຈະສະແດງຄວາມຈິງນີ້, ແລະ  
ເຮັດໃຫ້ມັນແຈ້ງແຈ້ງຕໍ່ຈິດວິນຍານທີ່ດົນນານທີ່ຈະໄດ້ຮັບການບົດ  
ບໍ່ອຍຈາກພາລະຂອງຄວາມຜິດ. ເມື່ອ, ຫຼັງຈາກບາບຂອງລາວໃນການຫລອກລວງເອ  
ຊາວ,  
ຢາໂຄບໄດ້ຫນີຈາກບ້ານຂອງພໍ່ຂອງລາວ,  
ລາວຖືກນໍາຫນັກດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກ  
ຜິດ. ໂດດດ່ຽວ ບົວ ແລະ  
ຫຼັງໄຫຼອີກບລາວ,  
ແຍກອອກຈາກທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້  
ຊີວິດຮຸກແຮງ,  
ຄົນທີ່ຄິດວ່າເໝືອນກວ່າຄົນອື່ນ  
ທັງໝົດທີ່ກິດດັນໃສ່ຈິດວິນຍານ  
ຂອງລາວ,

ແມ່ນຄວາມຢ້ານກົວວ່າບາບຂອງລາວໄດ້  
ຕັດລາວອອກຈາກພຣະເຈົ້າ,  
ວ່າລາວຖືກປະຖົມຈາກສະຫວັນ.  
ໃນຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ນອນ  
ລົງເພື່ອພັກຜ່ອນຢູ່ເທິງແຜ່ນ  
ດິນໂລກ,  
ອ້ອມຮອບພຣະອົງພົງແຕ່ພູທີ່ໂດດ  
ດ່ຽວ, ແລະຂ້າງເທິງ,  
ທ້ອງຟ້າທີ່ສົດໃສດ້ວຍດວງດາວ.  
ຂະນະທີ່ລາວນອນຢູ່,  
ແສງສະຫວ່າງທີ່ແປກປະຫລາດໄດ້ແຕກ  
ອອກມາໃນພາບນິມົດຂອງລາວ; ແລະ  
ເບິ່ງແມ່,  
ຈາກທົ່ງພົງທີ່ເພິ່ນວາງໄວ້,  
ຂຶ້ນໄດ້ທີ່ມີຕົ້ນໄມ້ກວ້າງໃຫຍ່  
ບົ່ງຄືວ່າຈະນໍາໜ້າໄປຫາປະຕູຂອງສະຫວັນ,  
ແລະ  
ທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຜ່ານຂຶ້ນແລະ  
ລົງມາເທິງພວກເຂົາ;  
ໃນຂະນະທີ່ມາຈາກລັດສະຫມິພາບຂ້າງ  
ເທິງ,

ສົງໄສ ນັ້ນ ສູງສົ່ງ ໄດ້ ຖືກໄດ້ ຍົນໃນ  
ຂໍ້ ຄວາມແຫ້ງ ຄວາມສະບາຍ ແລະ ຄວາມຫ  
ວັງ. ດັ່ງນັ້ນ  
ຈຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ ຍາໂຄບຣູ ຈັກເຖິງ ຄວາມ  
ຕ້ອງການ ແລະ

ຄວາມປາຖະໜາຂອງ ຈິດວິນຍານຂອງລາວ—  
ພຣະເຊື້ອ ຊ່ອຍໃຫ້ ລອດ.

ດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມ ແລະ ຄວາມກະຕັນ  
ຍຸທິ ລາວໄດ້ ເຫັນໄດ້ ເປີດເຜີຍວິ  
ທິທາງທິ ລາວເປັນຄົນບາບສາມາດໄດ້  
ຮັບການພົ້ນພາບ ການສ້າງພັນກັບພຣະເ  
ຈົ້າ.

ຂັ້ນໄດ້ ອັນລຶກລັບຂອງຄວາມຜັນຂອງລາ  
ວເປັນຕົວແທນຂອງພຣະເຢຊູ,  
ເປັນສິດບົວຂອງການສື່ສານລະຫວ່າງ  
ພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ.

ນີ້ແມ່ນ ຮູບແບບດົວກັນທິ ພຣະຄ  
ຣິດໄດ້ ກ່າວໃນການສົນທະນາຂອງພຣະ  
ອົງກັບ Nathanael,  
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ ກ່າວວ່າ,



“ພວກທ່ານຈະເຫັນສະຫວັນເປີດ,  
 ແລະເທວະດາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດ  
 ຂຶ້ນ ແລະລົງມາເທິງບູລິມະນຸດ.”  
 ໂຢຮັນ 1:51. ໃນການປະຖົມຄວາມເຊື່ອ,  
 ມະນຸດໄດ້ແຍກຕົວອອກຈາກພຣະເຈົ້າ;  
 ແຜ່ນດິນໂລກຖືກຕັດອອກຈາກສະຫວັນ  
 . ໃນທົ່ວອ່າວທົ່ວໆຢູ່ລະຫວ່າງ,  
 ອາດຈະບໍ່ມີການພົວພັນກັນ.  
 ແຕ່ ໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດ,  
 ແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຖືກເຊື່ອມຕໍ່ອີ  
 ກເທື່ອຫນຶ່ງກັບສະຫວັນ.  
 ດ້ວຍຄຸນງາມຄວາມດີຂອງພຣະອົງເອງ,  
 ພຣະຄຣິດໄດ້ຂົ່ວຂ້າມອ່າວທົ່ວໆ  
 ດ້ວຍ  
 ເພື່ອໃຫ້ເທວະດາຜູ້ຮັບໃຊ້ສາມາດ  
 ພົວພັນກັບມະນຸດ.  
 ພຣະຄຣິດເຊື່ອມຕໍ່ຜູ້ຊາຍທົ່ວ  
 ລຶ້ນລົງໃນຄວາມອ່ອນແອແລະຄວາມ  
 ສິ້ນຫວັງຂອງລາວກັບແຫຼ່ງພະລັງງານ  
 ນທົ່ວໆ ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

ແຕ່ ຄວາມໄຜ່ຜັນຂອງຜູ້ຊາຍມີຄວາມ  
ຄົບໝ້າຍ ທັງບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ,

ຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດເພື່ອການຍົກ  
ສູງບົດບາດຂອງມະນຸດ,  
ຖ້າພວກເຂົາລະເລີຍແຫຼ່ງຄວາມຫວັງ  
ແລະການຊ່ວຍແຫຼ່ງອື່ນໆ ອຸດາດທົ່ວ  
ລ້ວນ.

“ຂອງປະທານອັນດີທຸກຢ່າງແລະຂອງປະ  
ທານອັນດີເລີດ” (ຢາໂກໂບ 1:17)

ແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າ.  
ບໍ່ມີລັກສະນະທຳດີເລີດທຳແທ້  
ຈິງນອກຈາກພຣະອົງ.

ແລະທາງດ້ວຍກັບພຣະເຈົ້າແມ່ນພຣະຄ  
ຣິດ. ລາວເວົ້າວ່າ,

“ເຮົາເປັນທາງນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ  
ແລະເປັນຊ່ວຍ:

ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາຫາພຣະບິດາ,  
ແຕ່ໂດຍເຮົາ.” ໂຢຮັນ 14:6.

ໃຈຂອງພຣະເຈົ້າປາຖະໜາຕໍ່ລູກໆໃນໂລກຂອງພຣະອົງ  
ດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເຂັ້ມແຂງກວ່າຄວາມຕາຍ. ໃນການມອບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ຖອກເທສະຫວັນທັງຫມົດໃຫ້ພວກເຮົາໃນຂອງປະທານດັບວ. ຊີວິດແລະ

ຄວາມຕາຍຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດແລະການອ້ອນວອນ, ການຮັບໃຊ້ຂອງເທວະດາ, ການອ້ອນວອນຂອງພຣະວິນຍານ, ພຣະບິດາທີ່ເຮັດວິກຣິດຜູ້ເໝາະທຸກສິ່ງ, ຄວາມສົນໃຈອັນບໍ່ຢຸດຢັ້ງຂອງສັດໃນສະຫວັນ,—ທັງໝົດແມ່ນໄດ້ຖືກບັນຈຸເຂົ້າໃນການໄຖ່ຂອງມະນຸດ.

ໂອ້, ຂໍໃຫ້ເຮົາໄຕ່ຕອງເຖິງການເສຍສະລະທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈທີ່ໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຮົາ!

ຂໍໃຫ້ເຮົາພະຍາຍາມທີ່ຈະຊີ້ນຊົມໃນການອອກແຮງງານ ແລະ ພະລັງທີ່ສະຫວັນກໍາລັງໃຊ້ຈ້າຍ ພໍອາດຈະຄົ້ນຫາເສຍໄປຄົນມາ, ແລະ ນໍາເຂົາເຈົ້າກັບຄືນສູ່ບ້ານຂອງພຣະບໍດາ. ແຮງຈູງໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ແລະອົງການທີ່ມີອໍານາດຫຼາຍ, ບໍ່ສາມາດຖືກນໍາມາປະຕິບັດໄດ້; ລາງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສໍາລັບການກະທໍາທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຄວາມສຸກຈາກສະຫວັນ, ສິ່ງຄົມຂອງເທວະດາ, ການຮ່ວມສໍາພັນ ແລະຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະບໍດາຂອງພຣະອົງ, ການຍົກ ແລະ ຂະຫຍາຍອໍານາດທັງໝົດຂອງພວກເຮົາຕະຫລອດຍຸກນັ້ນ—ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນແຮງຈູງໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະກໍາລັງໃຈທີ່ຈະກະຕຸ້ນ. ເຮົາຈະມອບການຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງຫົວໃຈຕໍ່ພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະ ພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງເຮົາ?

ແລະ, ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ,  
 ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ປະກາດ  
 ຕໍ່ບາບ,  
 ການແກ້ແຄ້ນທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ວງ  
 ດ້ານໄດ້,  
 ການເສຍອົມໂຊມຂອງລັກສະນະຂອງພວກເຮົາ,  
 ແລະການທົ່ວລາຍສຸດທ້າຍ,  
 ໄດ້ຖືກນໍາສະເຫນີໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ  
 ເພື່ອຕ້ອນພວກເຮົາຕໍ່ກັບກ  
 ານບໍລິການຂອງຊາຕານ.

ເຮົາຈະບໍ່ນັບຖືຄວາມເມດຕາຂອງພະເຈົ້າ  
 ຈັບບໍ່?  
 ພະອົງສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ອີກ?  
 ຂໍໃຫ້ເຮົາວາງຕົວເອງໃນຄວາມສໍາພັນ  
 ທີ່ຖືກຕ້ອງກັບພຣະອົງ  
 ຜູ້ໄດ້ຮັກເຮົາດ້ວຍຄວາມຮັກອັນ  
 ໜ້າອັດສະຈັນ.  
 ຂໍໃຫ້ເຮົາໃຊ້ຕົວເອງຈາກວິທີທີ່  
 ດ້ຈັດໃຫ້ແກ່ເຮົາ

ເພື່ອ ອວ່າ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ບົນ ໄປ ເບັ້ນ ຮູບ ຮ່າ  
ງຂອງ ພຣະ ອົງ, ແລະ  
ໄດ້ ຮູບ ການ ພົ້ນ ພັດ ຄືນ ມາ ເບັ້ນ ມິດ ສະ  
ຫາຍ ກູບ ເທວະ ດາ ປະ ຕັບ ດສາ ດສະ ຫາ ກິດ,  
ເພື່ອ ອາ ສາ ມສາ ມັກ ຄື ແລະ  
ການ ສຳ ພັນ ກູບ ພຣະ ບິດາ ແລະ ພຣະ ບຸ ດ.

### ບົດທີ 3—ການກັບໃຈ

ມະນຸດຈະທົ່ວທຸກໆກັບພະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?

ຄົນບາບຈະຖືກຮັດໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທຸກໆໄດ້ແນວໃດ?

ມັນພົງແຕ່ຜ່ານພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຮົາສາມາດຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນຄວາມກົມກືວກັບພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດ;

ແຕ່ພວກເຮົາຈະມາຫາພຣະຄຣິດໄດ້ແນວໃດ?

ຫລາຍຄົນຖາມຄຳຖາມດ້ວຍກັນກັບຜູ້ຊົນໃນວັນເພນເຕກອດ,

ເມື່ອຖືກຕັດສິນບາບ, ເຂົາເຈົ້າຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ,

“ພວກເຮົາຈະຮັດແນວໃດ?”

ຄຳທຳອິດຂອງຄຳຕອບຂອງເປໂຕແມ່ນ, “ກັບໃຈ.” ກິດຈະການ 2:37, 38.

ໃນເວລາອີກບໍ່ດົນ,

ເພື່ອນໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງກັບໃຈ, ...”

ແລະ ບໍ່ ບົນໃຈເຫລົ່າ ອົມໃສ,  
ເພື່ອ ອົບບາບຂອງທ່ານ ຈະ ຖືກ ລົບລ້າງ.  
” ກົດຈະການ 3:19.

ການ ກັບໃຈ ລວມ ເຖິງ ຄວາມ ໂສກ ເສື້ອ ສ່າງ  
ລົບບາບ ແລະ ການ ຫັນຫນ້າ ຈາກ ມັນ.  
ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ປະຖິ້ມ ບາບ ນອກ ຈາກ ພວກ  
ເຮົາ ຈະ ເຫັນ ຄວາມ ບາບ ຂອງ ມັນ;  
ຈົນ ກໍ່ ວາ ພວກ ເຮົາ ຫັນຫນ້າ ຈາກ ມັນ  
ຢູ່ ໃນ ໃຈ,  
ຈະ ບໍ່ ມີ ການ ບໍ່ ບົນ ແບ່ງ ທີ່ ແທ້ ຈິ່ງ ໃນ  
ນຊີວິດ.

ມີ ຫລາຍ ຄົນ ທີ່ ບໍ່ ເຂົ້າ ໃຈ ລັກ ສະ ນະ  
ທີ່ ແທ້ ຈິ່ງ ຂອງ ການ ກັບໃຈ.  
ຜູ້ ງຸ້ນ ໃນ ໂສກ ເສື້ອ ທີ່ ພວກ ເຂົາ ໄດ້ ເຮັດ  
ບາບ  
ແລະ ແມ່ນ ແຕ່ ເຮັດ ການ ປະຕິຮູບ ພາຍນອກ  
ເພາະ ຢ້ານ ວ່າ ການ ເຮັດ ຜິດ ຈະ ນໍາ ຄວາມ  
ທຸກ ທໍລະ ມານ ມາ ສູ່ ຕົວ ເອງ.



ແຕ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນການກັບໃຈໃນຄວາມຫມາຍຂອງຄໍາພີໄບເບີນ.

ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງມີຄວາມທຸກທໍລະມານຫຼາຍກວ່າບາບ.

ດັ່ງນັ້ນເປັນຄວາມໂສກເສົ້າຂອງເອຊາວ

ເມື່ອລາວເຫັນວ່າສິດກໍາເນີດຖືກສູນເສຍໄປໃຫ້ລາວຕະຫຼອດໄປ. ບາລາອາມ, ສິ່ງກົວທຶນທຸດສະຫວັນຢືນຢູ່ໃນທາງຂອງຕົນດ້ວຍດາບທຶນຖືກດັ່ງ, ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຜິດຂອງຕົນຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນລາວຈະສູນເສຍຊີວິດ;

ແຕ່ບໍ່ມີການກັບໃຈທຶນແທ້ຈິງສໍາລັບບາບ,

ບໍ່ມີການບໍ່ປົນໃຈເຫລື້ອມໃສຂອງຈຸດປະສົງ,

ບໍ່ມີຄວາມກັບໃຈຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ. Judas Iscariot,

ຫຼັງຈາກທີ່ທໍລະຍົດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ຮັບອົງອອກມາວ່າ,

"ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບທີ່ຂ້ອຍໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ເລື່ອງທີ່ບໍລິສຸດ."  
ມັດທາຍ 27:4.

ການສາລະພາບໄດ້ຖືກບັງຄັບຈາກຈິດວິນຍານທີ່ມີຄວາມຜິດຂອງລາວໂດຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຫນ້າຢ້ານຂອງການກ່າວໂທດແລະຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຊອກຫາການພິພາກສາ.

ຜົນທີ່ຕາມມາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ລາວຕໍ່ມໄປດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມໂສກເສົ້າອັນເລິກຊຶ້ງໃນຈິດວິນຍານຂອງລາວ, ທີ່ລາວໄດ້ທໍລະຍົດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີມືນລະພິດ ແລະປະຕິເສດອົງບໍລິສຸດຂອງອິດສະຣາເອນ. ກະສັດຟາໂຣ, ເມື່ອທັນທີກພາຍໃຕ້ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ຮັບຮູບບາບຂອງຕົນເພື່ອຈະພິນຈາກການລົງໂທດຕໍ່ໄປ,

ແຕ່ກັບຄືນສູ່ການຕໍ່ຕ້ານສະຫວັນ  
ນັ້ນທ່ານໄພພິບັດໄດ້ຢູ່.  
ທ່ານໄດ້ໂສກເສົ້າຕໍ່ຜົນຂອງ  
ບາບ,  
ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໂສກເສົ້າຍ້ອນບາບນັ້ນ  
ເອງ.

ແຕ່ເມື່ອໃຈຍອມຮັບອິດທິພົນຂອງ  
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ຈິດສໍານຶກຈະພົ້ນພ່ຽງ, ແລະ  
ຄົນບາບຈະເຫັນບາງສິ່ງກ່ຽວກັບຄວາມ  
ເລື່ອງຂອງພຣະ  
ຄວາມສັກສິດຂອງພຣະບັນຍັດອັນສັກ  
ສິດຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ຮາກຖານຂອງລັດຖະບານຂອງພຣະອົງໃນສະ  
ຫວັນ ແລະ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.

“ຄວາມສະຫວັນ,  
ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນທຳເຂົ້າມາໃນ  
ໂລກ,”  
ສ່ອງແສງຫ້ອງລັບຂອງຈິດວິນຍານ,  
ແລະ

ສິ່ງທີ່ເຊື່ອໄວ້ແຫ່ງຄວາມມັດ  
ກໍ່ຖືກປະກົດໃຫ້ເຫັນ. ໂຢຮັນ 1:9.

ຄວາມເຊື່ອຖືເອົາໃຈແລະໃຈ.

ຄົນບາບຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຊອບທໍາຂອງ  
ພະເຢໂຫວາແລະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຢ້ານ  
ທີ່ຈະປາກົດ,

ໃນຄວາມຜິດແລະຄວາມຊົ່ວຂອງຕົນເອງ,  
ຕໍ່ຫນ້າຜູ້ຄົນຫາຫົວໃຈ.

ລາວເຫັນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ,

ຄວາມງາມຂອງຄວາມບໍລິສຸດ,

ຄວາມສຸກຂອງຄວາມບໍລິສຸດ;

ລາວປາຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຊໍາລະລ້າງ  
ໃຫ້ສະອາດ

ແລະຖືກຟື້ນຟູຄືນສູ່ການຮ່ວມກັບ  
ສະຫວັນ.

ຄໍາອະທິຖານຂອງ David ຫຼັງຈາກ  
ການຫຼຸດລົງຂອງຕົນ, ສະແດງໃຫ້  
ເຫັນລັກສະນະຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ  
ທີ່ແທ້ຈິງສໍາລັບບາບ.

ການກັບໃຈຂອງພຣະອົງມີຄວາມຈິງໃຈ

ແລະ ເລີກຊື່ ງ.

ບໍ່ມີ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ ຈະເຮັດໃຫ້ ຄວາມຮູ້ ສຶກຜິດຂອງລາວ;

ບໍ່ມີ ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ ຈະໜີຈາກກາງຕັດສິນທີ່ ຖືກຂີ່ມຂູ່,

ດື່ມໃຈຄໍາອະທິຖານຂອງລາວ. David ໄດ້ເຫັນ ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງການ ລ່ວງລະເມີດຂອງພຣະອົງ;

ລາວໄດ້ເຫັນ ຄວາມຊື່ວຮ້າຍຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວ;

ລາວກັບດຶງບາບຂອງລາວ. ມັນບໍ່ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ອະໄພພົງແຕ່ ວ່າພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານ,

ແຕ່ສໍາລັບຄວາມບໍລິສຸດຂອງໃຈ. ລາວປາດຖະໜາຢາກມີຄວາມສຸກແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ—ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການ

ຟື້ນຟູໃຫ້ເປັນຄວາມກົມກືວກັນ ແລະ ການສໍາພັນກັບພຣະເຈົ້າ.

ນີ້ແມ່ນພາສາຂອງຈິດວິນຍານຂອງລາວ

:

“ຜູ້ທີ່ລ່ວງລະເມີດໄດ້ຮັບການໃຫ້  
 ອະໄພກໍ່ເປັນສຸກ,  
 ບາບຂອງໃຜໄດ້ຖືກປົກຫຼົ້ມ.  
 ພອນແມ່ນຜູ້ຊາຍຜູ້ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ  
 ເຈົ້າ  
 imputeth ບໍ່ຊົ່ວຮ້າຍ,  
 ແລະໃນຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່  
 ມີການລ່ວງໄດ້.” ຄໍາເພງ 32:1, 2.

“ຂໍໃຫ້ພຣະເມດຕາແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, O  
 ພຣະເຈົ້າ, ຕາມ  
 ຄວາມເມດຕາຂອງທ່ານ:  
 ຕາມຄວາມອ້ອນໂຍນຂອງເຈົ້າ  
 ຄວາມເມດຕາລົບລ້າງການລ່ວງລະເມີດຂອງ  
 ຂ້າພະເຈົ້າ ....  
 ສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮູ້ການລ່ວງລະ  
 ເມີດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ:  
 ແລະຂອງຂ້າພະເຈົ້າ  
 ບາບຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຂ້າພະເຈົ້າ ....  
 ຈົ່ງຊໍາລະຂ້ານ້ອຍດ້ວຍຮິໂຊບ,  
 ແລະຂ້ານ້ອຍຈະສະອາດ:

ລ້າງຂ້ອຍ, ແລະຂ້ອຍຈະຂາວກວ່າຫົມ.  
ຈົ່ງສ້າງໃຈທົ່ວສະອາດໃນຕົວເຮົາ,  
ໂອ້ພຣະເຈົ້າ;  
ແລະຕໍ່ຈິດໃຈທົ່ວຖືກຕ້ອງພາຍໃນຂ້ອຍ.

ໄລ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອອກຈາກທົ່ວປະທັບຂອງພຣະອົງ;  
ແລະຢ່າເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າໄປຈາກຂ້ອຍ.

ພົ້ນພາບຄວາມສຸກແຫ່ງຄວາມລອດຂອງເຈົ້າຄືນມາໃຫ້ຂ້ອຍ;  
ແລະສະຫນັບສະຫນູນຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈອົດສະຫຼະຂອງພຣະອົງ....

ປົດປ່ອຍຂ້ອຍຈາກຄວາມຜິດເລື້ອຍດ, ໂອ້ພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງ

ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມລອດຂອງຂ້ອຍ:

ແລະລົ້ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຮ້ອງອອກສຽງຂອງທ່ານ

ຄວາມຊອບທໍາ." ຄໍາເພງ 51:1-14.

ການກັບໃຈເຊັ່ນນັ້ນ,  
ເກີນກວ່າອຳນາດຂອງເຮົາເອງທີ່ຈະ  
ຮັດໃຫ້ສໍາເລັດ;  
ມັນໄດ້ມາແຕ່ພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ,  
ຜູ້ໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນເທິງທີ່ສູງແລະ  
ໄດ້ມອບຂອງຂວັນໃຫ້ແກ່ມະນຸດ.

ນັ້ນແມ່ນຈຸດທີ່ຫຼາຍຄົນອາດຈະເຮັດ  
ຜິດ,  
ແລະດ້ວຍເຫດນັ້ນເຊິ່ງເຈົ້າຈຶ່ງລົງ  
ມຫລວໃນການໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ  
ທີ່ພຣະຄຣິດປາຖະໜາຈະໃຫ້.  
ເຊິ່ງເຈົ້າຄິດວ່າເຊິ່ງເຈົ້າບໍ່ສາມາດ  
ມາຫາພຣະຄຣິດໄດ້ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ  
ເຊິ່ງເຈົ້າຈະກັບໃຈຄັ້ງທຳອິດ,  
ແລະການກັບໃຈນັ້ນກະກົມສໍາລັບການໃຫ້  
ອະໄພບາບຂອງເຊິ່ງເຈົ້າ.  
ມັນບໍ່ຄວາມຈິງທີ່ວ່າການກັບໃຈ  
ກ່ອນການໃຫ້ອະໄພບາບ;  
ເພາະວ່າມັນບໍ່ພົບໄດ້ທີ່ໃຈທີ່ແຕກ  
ຫັກແລະສໍານຶກຜິດເທົ່ານັ້ນ



ທີ່ ຈະຮູ້ ສຶກຖົງຄວາມຕ້ອງການຂອງ  
ພຣະຜູ້ ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດ.

ແຕ່ ຄົນບາບຕ້ອງລໍຖ້າຈົນກວ່າລາວ  
ກັບໃຈກ່ອນທີ່ ຈະມາຫາພະເຍຊູ?

ການກັບໃຈຈະຖືກເຮັດໃຫ້ ເປັນອຸປະສັ  
ກລະຫວ່າງຄົນບາບ ແລະ  
ພຣະຜູ້ ຊ່ວຍໃຫ້ ລອດບໍ່?

ຄໍາພິໄບເປັນບໍ່ໄດ້ ສອນວ່າຄົນບາບ  
ຕ້ອງກັບໃຈກ່ອນທີ່ ເຂົາຈະເຮັດຕາມ  
ຄໍາເຊື່ອເຊິ່ງຂອງພຣະຄຣິດ,

“ຈົ່ງມາຫາເຮົາ,  
ທຸກຄົນທີ່ ອອກແຮງ  
ແລະແບກຫາບໜັກ, ແລະ  
ເຮົາຈະໃຫ້ ເຈົ້າໄດ້ພັກຜ່ອນ.”

ມັດທາຍ 11:28.

ມັນເປັນຄຸນທັງທີ່ ອອກມາຈາກພຣະຄຣິດ,

ທີ່ ນໍາໄປສູ່ ການກັບໃຈທີ່ ແທ້ຈິງ

ເປົ້າໂຕໄດ້ກ່າວຖົງເລື່ອງນີ້ຢ່າງແ

ຈ' ມແຈ້ງໃນຖ້ອຍຄໍາຂອງເພີ່ນຕໍ່ ຊ  
າວອິດສະລາແອນ

ເມື່ອເພີ່ນເວົ້າວ່າ,

“ພຣະອົງໄດ້ຍົກມືຂວາຂອງພຣະອົງໃ  
ຫ້ເປັນກະສັດ

ແລະເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ

ເພື່ອໃຫ້ຊາວອິດສະລາແອນກັບໃຈ

ແລະໃຫ້ອະໄພບາບ.” ກົດຈະການ 5:31.

ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດກັບໃຈໄດ້ອີກຕໍ່  
ໄປ

ຖ້າບໍ່ມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ

ພ້ອມກະສັດຮູ້ສຶກຜິດຊອບ

ເກີນກວ່າທີ່ເຮົາຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂ

ດຍບໍ່ມີພຣະຄຣິດ.

ພຣະຄຣິດເປັນແຫລ່ງທີ່ມາຂອງທຸກໆ  
ແຮງກະຕູ້ນທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ພຣະອົງເປັນພົງແຕ່ຫນຶ່ງທີ່ສາມາ  
ດຜ້ງຢູ່ໃນຫົວໃຈ enmity ຕໍ່ບາບ.

ທຸກໆຄວາມປາຖະຫນາສໍາລັບຄວາມຈິງແ  
ລະຄວາມບໍລິສຸດ,

ຄວາມເຊື່ອໜັ້ນໃນຄວາມບາບຂອງພວກ  
ເຮົາເອງ,  
ເປັນຫຼັກຖານວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະ  
ອົງກໍາລັງເຄື່ອນຍ້າຍໄປເທິງຫົວໃຈ  
ຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າ,  
ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກຍົກ  
ຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ,  
ຈະດຶງທຸກຄົນມາຫາເຮົາ.” ໂຢຮັນ 12:32.  
ພຣະຄຣິດຕ້ອງຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ຄົນ  
ນບາບໃນຖານະເປັນພຣະເຊື້ອສິດໃຈ  
ດຕາຍເພື່ອຄວາມບາບຂອງໂລກ; ແລະ  
ເມື່ອເຮົາເຫັນລູກແກະຂອງພຣະເຈົ້າ  
ຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງ Calvary,  
ຄວາມລັບແຫ່ງການໄຖ່ເລີ່ມເປີດ  
ເຜີຍອອກສູ່ຈິດໃຈຂອງເຮົາ ແລະ  
ຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າພາເຮົາໄປສູ່ກາ  
ນກັບໃຈ. ໃນການຕາຍເພື່ອຄົນບາບ,  
ພຣະຄຣິດໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່  
ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້; ແລະ ເມື່ອຄົນ

ບາບເຫັນຄວາມຮັກນີ້, ມັນເຮັດ  
ໃຫ້ໃຈອ່ອນຫວານ, ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈ  
ປະທັບໃຈ, ແລະດື່ມໃຈຄວາມຂັດແຍ່ງ  
ໃນຈິດວິນຍານ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າບາງຄັ້ງ  
ຜູ້ຊາຍກາຍເປັນຄວາມອັບອາຍໃນວິທີ  
ການທີ່ເຮັດບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ,  
ແລະປະຖົມນິໄສຊົ່ວບາງອັນ,  
ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າພວກເຂົາ  
ຖືກຊຸກນຳໄປຫາພຣະຄຣິດ.  
ແຕ່ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າພະ  
ຍາຍາມປະຕິຮູບ,  
ຈາກຄວາມປາຖະໜາອັນຈິງໃຈທີ່ຈະເຮັດ  
ຖືກຕ້ອງ,  
ມັນເປັນພະລັງຂອງພຣະຄຣິດທີ່ດຶງ  
ດູ້ເຂົາເຈົ້າ.  
ອິດທິພົນຂອງການທີ່ເຂົາເຈົ້າ  
ບໍ່ມີສະຕິເຮັດວິກຽມໃນຈິດວິນຍ  
ານ, ແລະຈິດວິນຍານແມ່ນໄວຂຶ້ນ,  
ແລະຊົ່ວວິດພາຍນອກໄດ້ຖືກປັບປຸງ.

ແລະ

ເມື່ອພຣະຄຣິດຊ໌ ກນໍາເຂົ້າເຈົ້າໃຫ້  
ຫລົບເບິ່ງ ໄມ້ ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ,  
ເພື່ອຈະໄດ້ເບິ່ງພຣະອົງຜູ້ ທີ່ ບາ  
ບຂອງເຂົາໄດ້ເຈາະ,  
ພຣະບໍານານຈະມາເຖິງຈິດສໍານັກຜິດ.  
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຊົ່ວຄອງເຂົາ  
ເຈົ້າ,

ຄວາມບາບທີ່ຜັງເລິກຂອງຈິດວິນຍານ  
, ຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ເຂົາເຈົ້າ.

ເຂົາເຈົ້າເລີ່ມເຂົ້າໃຈບາງຢ່າງກ່ຽວ  
ກັບຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະ  
ຮ້ອງຂໍ້ນວ່າ, “ບາບແມ່ນຫຍັງ,  
ທີ່ມັນຕ້ອງມີການເສຍສະລະເພື່ອ  
ຖືຜູ້ເຄາະຮ້າຍຂອງມັນ?

ຄວາມຮັກທັງໝົດນີ້,  
ຄວາມທຸກທໍລະມານ,  
ຄວາມອຸບອາຍທັງໝົດນີ້,  
ໄດ້ຮັບກຮ້ອງ, ເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ຕາຍ,  
ແຕ່ມີຊົ່ວຄອງນັບນຳ?”

ຄົນບາບອາດຈະຕ້ານທານຄວາມຮັກນັ້ນ  
ອາດຈະປະຕິເສດທັນທີ ຈະຊຸກນໍາພຣະຄຣິດ  
ດ; ແຕ່ຖ້າລາວບໍ່ຕ້ານທານ  
ລາວກໍຈະຖືກດຶງເຂົ້າຫາພະເຍຊູ;  
ຄວາມຮູ້ກໍ່ບົ່ວກັບແຜນແຕ່ງຄວາມລອດ  
ຈະນໍາລາວໄປສູ່ຕົ້ນຂອງໄມ້ກາງແຂນໃ  
ນການກັບໃຈສໍາລັບບາບຂອງລາວ,  
ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະບຸດທານີ້ຮັກຂອງ  
ພຣະເຈົ້າທຸກທໍລະມານ.

ຈົດໃຈອັນສູງສູງສິ່ງອັນດົບກັບທຶນ  
ຮັດວົກກັບສິ່ງຂອງທໍາມະຊາດແມ່ນ  
ວິກັບຫົວໃຈຂອງມະນຸດ  
ແລະສ້າງຄວາມປາຖະໜາທຶນ ບໍ່ສາມາດສ  
ະແດງອອກໄດ້ສໍາລັບບາງສິ່ງທີ່ເຂົາ  
ເຈົ້າບໍ່ມີ.  
ສິ່ງຂອງໂລກບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາ  
ມປາຖະໜາຂອງມັນໄດ້.  
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ຈະອ້ອນ  
ອອນຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສະແຫວງຫາສິ່ງ  
ທີ່ຜູ້ດົບສາມາດໃຫ້ຄວາມສະຫງົບ

ແລະ

ຄວາມພັກຜ່ອນ—ພຣະຄູນຂອງພຣະຄຣິດ  
, ຄວາມສູກແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ.

ຜ່ານອິດທິພົນທີ່ເຫັນແລະ  
ບໍ່ເຫັນ,

ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາເຮັດວິ  
ກຢູ່ສະເໝີເພື່ອດຶງດູດຈິດໃຈຂອງ

ມະນຸດຈາກຄວາມພໍໃຈທີ່ບໍ່ພໍໃຈຂອງ  
ງບາບໄປສູ່ພອນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ

ທີ່ອາດຈະເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພຣະອົງ.  
ຕໍ່ຈິດວິນຍານທັງໝົດນັ້ນ

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາການດຶງມູນຈາກ  
ກອ່າງທີ່ແຕກຫັກຂອງໂລກນີ້ຢ່າງ

ບໍ່ມີປະໂຫຍດ,

ພຣະຄູນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ,

“ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຫວນໍ້າມາ.

ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາ  
ນໍ້າແຫ່ງຊີວິດໄປຢ່າງເສລີ.”

ຄໍາປາກົດ 22:17.

ທ່ານຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນໃຈບາຖະຫນາສໍາ  
ລັບສິ່ງທີ່ດີກວ່າທີ່ໂລກນີ້ສາ  
ມາດໃຫ້,  
ຮັບຮູ້ຄວາມບາຖະຫນານີ້ເປັນສຸລະສ  
ບັງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈິດວິນຍານຂອງ  
ທ່ານ.

ຂໍໃຫ້ພຣະອົງມອບການກັບໃຈໃຫ້ແກ່  
ທ່ານ,

ເປີດເຜີຍພຣະຄຣິດຕໍ່ທ່ານໃນຄວາມ  
ຮັກສັນນະມິດຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ,  
ໃນຄວາມບໍລິສຸດທີ່ສົມບູນຂອງພຣະ  
ອົງ.

ໃນຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ,  
ຫລັກທັງຂອງກິດໜ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າ—  
ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະ  
ຜູ້ຊາຍ—ໄດ້ຖືກຍົກຕົວຢ່າງຢ່າງ  
ສົມບູນ. ຄວາມເມດຕາ,  
ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ,  
ແມ່ນຊີວິດຂອງຈິດວິນຍານຂອງພຣະ  
ອົງ.

ມັນເປັນດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເບິ່ງ



ພຣະອົງ,  
ດັ່ງທ່ານຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະຜູ້ຊົ່ວ  
ຍໃຫ້ລອດມາສູ່ພວກເຮົາ,  
ທ່ານພວກເຮົາເຫັນຄວາມບາບຂອງໃຈຂອງ  
ພວກເຮົາເອງ.

ເຮົາອາດໄດ້ຍົກຍ້ອງຕົວເອງຄືກັບ  
ນົກເດມ,  
ວ່າຊີວິດຂອງເຮົາທັງໝົດ,  
ມີລັກສະນະສິບທັງຂອງເຮົາຖືກຕ້ອງ,  
ແລະ  
ຄິດວ່າເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖ່ອມໃຈ  
ຈຸຕິພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ຄືກັບຄົນບາບທົ່ວໄປ:  
ແຕ່ເມື່ອຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະຄຣິດ  
ສ່ອງເຂົ້າມາໃນຕົວເຮົາ. ຈິດວິນຍານ,  
ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າພວກເຮົາ  
ບໍ່ບໍລິສຸດ;  
ພວກເຮົາຈະເບິ່ງເຫັນຄວາມເຫັນແກ່  
ຕົວຂອງແຮງຈູງໃຈ,  
ຄວາມເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,

ທ່ານ ເຮັດໃຫ້ທ່ານ ການກະທຳຂອງຊີວິດ  
ດັບນັ້ນທ່ານ.

ແລ້ວພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າ  
ຄວາມຊອບທຳຂອງເຮົາເອງເປັນຜ້າ  
ປື້ອນທ່ານ ເປັນປື້ອນເປັນ,  
ແລະພຣະໄລຫິດຂອງພຣະຄຣິດອົງດັບວ່າ  
ທ່ານ ນັ້ນທ່ານ ສາມາດຊຳລະເຮົາໃຫ້ສ  
ະອາດຈາກຄວາມຊື່ວຮ້າຍຂອງບາບ, ແລະ  
ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເຮົາບໍ່ບັນໃໝ່ໃນຮູບແບບ  
ບບຂອງພຣະອົງເອງ.

ແສງອັນໜຶ່ງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງ  
ພຣະເຈົ້າ,  
ແສງອັນໜຶ່ງອັນໜຶ່ງຂອງຄວາມບໍ່  
ລື່ນສູດຂອງພຣະຄຣິດ,  
ເຈາະເຂົ້າໄປໃນຈິດວິນຍານ,  
ເຮັດໃຫ້ທ່ານ ກາຈຸດຂອງຄວາມເສຍ ອົມເສຍ  
ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງເຈັບປ່ວດ,  
ແລະເຮັດໃຫ້ຄວາມຜິດປົກກະຕິແລະຄວ  
າມບໍ່ກວ່າ ອງຂອງລູກສະນະມະນຸດ.  
ມັນເຮັດໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມປາຖະໜາ

ທົ່ວໄປໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອ,  
ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ຂອງໃຈ,  
ຄວາມບໍ່ສະອາດຂອງສົບ.  
ການກະທຳຂອງຄົນບາບຂອງຄວາມບໍ່ສັດຊື່  
ໃນການເຮັດໃຫ້ກົດຫມາຍຂອງພຣະ  
ເຈົ້າເປັນໄມຄະ,  
ຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ສາຍຕາຂອງລາວ,  
ແລະວິນຍານຂອງລາວຖືກຂົ່ມເຫັງແລະ  
ຖືກຂົ່ມເຫັງພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງ  
ການຄົ້ນຫາຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ລາວກໍ່ໄດ້ຮູ້ຕົວເອງໃນຂະນະທີ່ລາວເຫັນ  
ນັກສະນະບໍລິສຸດແລະບໍ່ມີຈຸດ  
າງດຳຂອງພຣະຄຣິດ.

ເມື່ອສາດສະດາດານເອນໄດ້ເຫັນລັດສະ  
ໝີພາບທີ່ອ້ອມຮອບທຸດສະຫວັນ  
ທີ່ຖືກສົ່ງມາຫາລາວ,  
ລາວກໍ່ຕົກໃຈກັບຄວາມອ່ອນແອແລະ  
ຄວາມບໍ່ສົມບູນຂອງຕົນ.  
ໂດຍພູນລະນາເຖິງຜົນກະທົບຂອງ scene

ທີ່ ປະເສີດ, ລາວເວົ້າວ່າ,  
"ບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຢູ່ໃນຂໍ້ອຍ:  
ເພາະວ່າຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງຂໍ້ອຍໄດ້  
ຫັນເຂົ້າໄປໃນຂໍ້ອຍເປັນຄວາມໂກດແຄ້ນ,  
ແລະຂໍ້ອຍບໍ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ."  
ດານີເອນ 10:8.

ຈິດວິນຍານທີ່ຖືກສໍາຜັດດັ່ງນັ້ນ  
ນະກົດຊ່າງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງມັນ,  
ກົດຊ່າງຄວາມຮັກຂອງຕົນເອງ,  
ແລະຈະສະແຫວງຫາ,  
ຜ່ານຄວາມຊອບທໍາຂອງພຣະຄຣິດ,  
ເພື່ອຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈທີ່ສຸດ  
ອດຄ່ອງກັບກົດຫມາຍຂອງພຣະເຈົ້າແລະ  
ລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ.

ໂປໂລເວົ້າວ່າ  
"ການສໍາຜັດກັບຄວາມຊອບທໍາໃນກົດ  
ຫມາຍ"—ເຖິງການກະທໍາທີ່ຢູ່ພາຍນອກ  
ກ—ລາວກໍ່ "ບໍ່ມີຄວາມຜິດ" (ຟີລິບ  
3:6);  
ແຕ່ເມື່ອເຫັນລັກສະນະທາງວິນຍານຂອງ

ອງກົດໝາຍ,  
 ລາວກໍ່ເຫັນຕົວເອງເປັນຄົນບາບ. ຕັດ  
 ສິນໂດຍຈົດຫມາຍສະບັບຂອງກົດ  
 ຫມາຍດັ່ງກ່າວເປັນຜູ້ຊາຍນຳ  
 ໃຊ້ມູນກັບຊົວໂດຍພາຍນອກ, ລາວໄດ້  
 ລະເວັ້ນຈາກບາບ;  
 ແຕ່ເມື່ອລາວຫລົບເບິ່ງຄວາມເລິກ  
 ຊຶ່ງຂອງກົດເກນອັນສັກສິດຂອງມັນ,  
 ແລະ  
 ເຫັນຕົວເອງຄືກັບທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເ  
 ຫັນລາວ,  
 ລາວໄດ້ກື່ມຫົວດ້ວຍຄວາມອັບອາຍ  
 ແລະ ສາລະພາບຄວາມຜິດຂອງລາວ.  
 ລາວເວົ້າວ່າ,  
 “ຂ້ອຍໄດ້ມີຊົວໂດຍບໍ່ມີກົ  
 ດໝາຍເທື່ອໜຶ່ງ:  
 ແຕ່ເມື່ອຄຳສັ່ງມາ  
 ບາບກໍ່ຟື້ນຄືນມາແລະຂ້ອຍກໍ່ຕາຍ.”  
 ໂລມ 7:9.  
 ເມື່ອລາວເຫັນລັກສະນະທາງວິນຍານຂອ  
 ງກົດບັນຍັດ,

ບາບໄດ້ ປະກົດຂຶ້ນໃນຄວາມກົດດັນ  
ທີ່ແທ້ຈິງ,  
ແລະຄວາມນັບຖືຕົນເອງຂອງລາວຫາຍໄປ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືວ່າບາບທັງຫມົດ  
ເປັນຂະໜາດເທົ່າທຽມກັນ;  
ມີລະດັບຄວາມຜິດໃນການຄາດຄະເນຂອງພຣະ  
ອົງ, ເຊັ່ນດັບວກກັບມະນຸດ;  
ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ  
ການກະທຳທີ່ບໍ່ດີ  
ຫຼືການກະທຳທີ່ຜິດນັ້ນອາດເປັນ  
ງົດໆໃນສາຍຕາຂອງມະນຸດ,  
ບໍ່ມີບາບໃດໜ້ອຍໜຶ່ງໃນສາຍພຣະເນ  
ດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການຕັດສິນຂອງພູຊາຍແມ່ນບາງສ່ວນ  
ນ, ບໍ່ສົມບູນແບບ;  
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຄາດຄະເນທຸກສິ່ງທຸກ  
ຢ່າງຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າແມ່ນແທ້.  
ຄົນເມົາເຫຼົ່າຖືກດູຖູກແລະຖືກບ  
ອກວ່າບາບຂອງລາວຈະຍົກເວັ້ນລາວຈາກ  
ສະຫວັນ; ໃນຂະນະທີ່ຄວາມພາກພູມໃຈ,

ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ,  
ແລະຄວາມໂລບກໍ່ມັກຈະຖືກຫ້າມ.  
ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບາບທີ່  
ປັນການກະທຳຜິດໂດຍສະເພາະແມ່ນ  
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ;  
ເພາະວ່າມັນຂັດກັບຄວາມເມດຕາຂອງພຣະ  
ລັກສະນະຂອງພຣະອົງ,  
ຕໍ່ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ  
ນັ້ນ  
ຊຶ່ງເປັນບັນຍາກາດຂອງຈັກກະວານທີ່  
ບໍ່ໄດ້ຕົກ.  
ຜູ້ທີ່ຕົກຢູ່ໃນບາບອັນຮ້າຍແຮງ  
ບາງຢ່າງອາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມອັບອາຍ  
ແລະຄວາມທຸກຍາກ  
ແລະຄວາມຕ້ອງການຂອງພຣະຄຸນຂອງພຣະ  
ຄຣິດ;  
ແຕ່ຄວາມພາກພູມໃຈບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ,  
ແລະສະນັ້ນ  
ມັນຈຶ່ງບົດໃຈຕໍ່ພຣະຄຣິດແລະ  
ພອນອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ພຣະອົງໄດ້  
ສະເໜີ.

ຄົນທີ່ຮ້ອງຟ້ອງຜູ້ທຸກຍາກທີ່  
 ອະທິຖານວ່າ,  
 “ພຣະເຈົ້າຂໍເມດຕາຂ້າພະເຈົ້າຄົນບ  
 າບ” (ລູກາ 18:13),  
 ຖືວ່າຕົນເອງເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍຫຼາ  
 ຍ,  
 ແລະຄົນອື່ນເບິ່ງເຂົາໃນຄວາມສະຫ  
 ວ່າງດົບດັບ;  
 ແຕ່ລາວຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂ  
 ອງລາວ, ແລະ  
 ດ້ວຍພາລະຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ ແລະ  
 ຄວາມອຸບອາຍຂອງລາວ,  
 ລາວໄດ້ມາຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ,  
 ເພື່ອຂໍຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ.  
 ຫົວໃຈຂອງພຣະອົງໄດ້ເປີດໃຫ້ພຣະວິ  
 ນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກງານອັນປະເ  
 ສິດຂອງພຣະອົງ ແລະ  
 ປົດປ່ອຍພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກອຳນາ  
 ດຂອງບາບ.  
 ຄໍາອວດອວດອວດອ້າງຂອງພວກຟາລິຊິນ



ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຫົວໃຈຂອງລາວ  
ຖືກບັດກັນກັບອິດທິພົນຂອງພຣະ  
ວິນຍານບໍລິສຸດ.

ຍ້ອນວ່າລາວຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພຣະເຈົ້າ  
, ລາວບໍ່ມີຄວາມສະຫາດຂອງຕົນ,  
ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນກັບຄວາມສົມບູນຂອງຄວາ  
ມບໍລິສຸດອັນສູງສົ່ງ.  
ລາວຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການ,  
ແລະລາວບໍ່ໄດ້ຮັບຫຍັງ.

ຖ້າເຈົ້າເຫັນບາບຂອງເຈົ້າ,  
ຢ່າລໍຊ້າເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົວເອງດີ  
ຂຶ້ນ.  
ມີຈັກຄົນທີ່ຄິດວ່າພວກເຂົາບໍ່  
ດີພໍທີ່ຈະມາຫາພຣະຄຣິດ.  
ເຈົ້າຄາດຫວັງວ່າຈະດີຂຶ້ນໂດຍຜ່ານ  
ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າເອງບໍ່?  
“ຊາວເອທິໂອເປຍສາມາດບໍ່ປົນຜົວໜັງຂ  
ອງລາວໄດ້,  
ຫຼືເສຍອາວຸດປັນຈຸດງູຂອງລາວບໍ່?  
ແລ້ວເຈົ້າກໍຈົ່ງເຮັດຄວາມດີ,

ທີ່ ເຄີຍ ເຮັດ ຊື່ ວ່າ. ເຢຣີມີ ຍາ 13:23.  
 ມີ ການ ຊ່ວຍ ເຫຼືອ ສ່ວນ ບໍ່ ພວກ ເຮົາ ພ  
 ບົງ ແຕ່ ໃນ ພຣະ ເຈົ້າ.  
 ເຮົາ ບໍ່ ຕ້ອງ ລໍ ຖ້າ ການ ຊ່ວຍ ກຸ່ມ ທີ່ ຕ  
 ຂໍ ມແຂງ ຂໍ ນ,  
 ເພື່ອ ໂອກາດ ທີ່ ດຶກ ວ່າ,  
 ຫຼື ຄວາມ ຮ້ອນ ແຮງ ທີ່ ສັກ ສິດ.  
 ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ສາມາດ ເຮັດ ຫຍັງ ໄດ້ ດ້ວຍ  
 ຕົວ ເຮົາ ເອງ.  
 ພວກ ເຮົາ ຕ້ອງ ມາ ຫາ ພຣະ ຄຣິດ ຄື ກັບ ກັບ  
 ບພວກ ເຮົາ.

ແຕ່ ຢ່າ ໃຫ້ ຜູ້ ໃດ ຫລອກ ລວງ ຕົນ ເອງ  
 ດ້ວຍ ຄວາມ ຄິດ ວ່າ ພຣະ ເຈົ້າ,  
 ໃນ ຄວາມ ຮັກ ແລະ  
 ຄວາມ ແນດ ຕາ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ພຣະ ອົງ,  
 ຍິ່ງ ຈະ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ພົ່ນ ເຖິງ ແມ່ນ ແຕ່  
 ຜູ້ ປະຕິ ເສດ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ ພຣະ ອົງ.  
 ຄວາມ ບາບ ອັນ ຍິ່ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ບາບ ສາມາດ ຄ  
 າດ ຄະ ແນດ ໄດ້ ພົບ ບົງ ແຕ່ ຢູ່ ໃນ ຄວາມ ສະຫວ່າງ  
 ງຂອງ ໄມ້ ກາງ ແຂນ.

ໃນເວລາທີ່ ຜູ້ ຊາຍຮົບກຮ້ອງໃຫ້ ພຣະເຈົ້າ  
ຈັດ ກຳລັງໄປທຳ ຈະຂັບໄລ່ ຄົນບາບ,  
ໃຫ້ ພວກເຂົາເບິ່ງ Calvary.

ມັນເປັນເພາະວ່າ ບໍ່ມີ ທາງອື່ນໃດ  
ທີ່ ມະນຸດຈະລອດໄດ້,  
ເພາະຖ້າ ບໍ່ມີ ການເສຍສະລະນັ້ນ  
ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ ມະນຸດຈະພົ້ນ  
ຈາກອຳນາດອັນເສຍ ອົມໂຊມຂອງບາບ,  
ແລະ

ພົ້ນຄົນສູງ ການສຳພັນກັບສັດບໍລິສຸດ,  
—ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ອີກຕໍ່ ພວກເຂົາ.

ກາຍເປັນຜູ້ ມີ ສິ່ງ ວຽນຮ້ອນກັບຊີວິດ  
ທາງວິນຍານ,—ມັນເປັນຍື່ນສິ່ງ  
ທີ່ ພຣະຄຣິດໄດ້ ຮັບເອົາຄວາມຜິດຂອງ  
ຄົນທີ່ ບໍ່ເຊື່ອຟ້າງ  
ແລະທຸກໆ ກຳລັງຄົນບາບ.

ຄວາມຮັກແລະຄວາມທຸກທໍລະມານແລະຄວາມ  
ຕາຍຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທັງຫມົດ  
ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຮັກແຮງຂອງ  
ຄວາມບາບແລະປະກາດວ່າ ບໍ່ມີ ການຫວັດ

ບຫນຶ່ງຈາກອໍານາດຂອງມັນ,  
ບໍ່ມີຄວາມຫວັງຂອງຊີວິດທີ່ສູງກວ່າ,  
ແຕ່ຜົນການຍື່ນສະເຫນີຂອງຈິດວິນຍານຕໍ່ພຣະຄຣິດ.

ບາງຄັ້ງພູ້ນບໍ່ຍອມຈຳນົນໄດ້ແກ້  
ຕົວໂດຍການເວົ້າຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນ  
ທີ່ມີຊື່ວ່າ,  
"ຂ້ອຍດີເທົ່າທີ່ເຂົາເຈົ້າເປັນ.  
ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີການປະຕິເສດຕົນ  
ເອງ, ມີສຸຂະພາບ,  
ຫຼືພິເສດໃນການປະຕິບັດຂອງເຂົາເຈົ້າ  
ຈົ່ງຫຼາຍກວ່າຂ້າພະເຈົ້າ.  
ເຂົາເຈົ້າຮັກຄວາມສຸກແລະການ  
indulgence  
ຕົນເອງເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂ້າພະເຈົ້າ."  
"

ດັ່ງນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມ  
ຜິດຂອງຄົນອື່ນເປັນຂໍ້ອ້າງໃນການ  
ນະເລີຍໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.

ແຕ່ ຄວາມຜິດບາບ ແລະ  
ຄວາມບົກຜ່ອງຂອງຄົນອື່ນບໍ່ໄດ້  
ກ້າວຜູ້ໃດ,  
ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້  
ຮ້າມ ແບບແຜນທີ່ ຜິດພາດຂອງມະນຸດ.

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີຈຸດ  
ດ່າງດ່າງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເປັນຕົວຢ່າງ  
ຂອງພວກເຮົາ,  
ແລະຜູ້ທີ່ຈຶ່ງມາບົວກັບສິນທາງ  
ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຊາວຄຣິດສະຕຽນ  
ທີ່ປະກອບອາຊີບແມ່ນຜູ້ທີ່ຄວນສະ  
ແດງຊົ່ວຄາວທີ່ດີກວ່າແລະຕົວຢ່າງ  
ທີ່ສູງສົ່ງ.

ຖ້າພວກເຂົາມີແນວຄິດສູງໃນສິ່ງ  
ທີ່ຄຣິສຕຽນຄວນຈະເປັນ,  
ບາບຂອງຕົນເອງຫຼາຍແມ່ນບໍ່?  
ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ,  
ແຕ່ຍັງບໍ່ຍອມຮູ້.

ລະວັງການເລືອກເອົາໜ້ອຍໜ້ອຍ.  
 ຢ່າປະຖິ້ມບາບຂອງເຈົ້າ  
 ແລະສະແຫວງຫາຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈ  
 ໂດຍຜ່ານພຣະເຢຊູ.  
 ນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ຫລາຍພັນຄົນໄດ້  
 ເຮັດຜິດຕໍ່ການສູນເສຍນິລັນດອນຂອງເຂົາເຈົ້າ.  
 ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນຕາມຄວາມສັບສົນ  
 ແລະຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງຊີວິດ;  
 ແຕ່ມີອັນຕະລາຍອັນຮ້າຍແຮງ—ອັນຕະລາຍທີ່ບໍ່  
 ເຂົ້າໃຈຢ່າງພົງພໍ—ໃນການຊຸກຊ້າທີ່ຈະຍອມຮັບສິ່ງອັນວອນ  
 ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,  
 ໃນການເລືອກດໍາລົງຊີວິດໃນບາບ;  
 ສໍາລັບການຊຸກຊ້າທີ່ກໍ່ແມ່ນບາບ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ,  
 ຂະຫນາດນ້ອຍໜ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການນັບຖື,  
 ສາມາດ indulged  
 ໃນພົງແຕ່ຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຂອງການສູນ

ນເສຍທັບມີຂອບເຂດ.

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາຊະນະ,  
ຈະເອົາຊະນະພວກເຮົາແລະເຮັດວິກອອກກາ  
ນທຳລາຍຂອງພວກເຮົາ.

ອາດາມແລະເອວາຊຸກລວນຕົນເອງໆ  
ໃນເລື່ອງເລກໆນ້ອຍໆເຊັ່ນການກິນ  
ໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫາມັນນັບສາມ  
າດສິ່ງຜົນສະທ້ອນອັນຮ້າຍແຮງດັ່ງ  
ທີ່ພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດໄວ້  
ແຕ່ເລື່ອງເລກໆນ້ອຍໆເຊັ່ນການ  
ນລ່ວງລະເມີດຂອງພຣະບັນຍັດທີ່ບໍ່  
ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້  
ແລະສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ  
ມັນໄດ້ແຍກມະນຸດອອກຈາກພຣະເຈົ້າ  
ແລະເປັນປະຕູນຳເຫຼົ່າຄວາມຕາຍ  
ແລະ  
ວິບັດທີ່ບໍ່ອາດບອກໄດ້ເຖິງໂລກຂອ  
ງເຮົາ.

ຍຸກຫຼັງຈາກອາຍຸສູງສຸດມີຂຶ້ນຈາ  
ກແຜ່ນດິນໂລກຂອງພວກເຮົາການຮ້ອງໄ

ຫ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,  
ແລະການສ້າງທັງຫມົດຮ້ອງໂທ້ແລະຄວາມ  
ເຈັບປວດຮ່ວມກັນເປັນຜົນມາຈາກການ  
ນັບຊ້ອນຟັງຂອງມະນຸດ.  
ສະຫວັນເອງຮູ້ສຶກເຖິງຜົນກະທົບຂອງ  
ການກະບຸດຕໍ່ພະເຈົ້າ. Calvary ຢືນ  
ເປັນລະນຶກເຖິງການເສຍສະລະທັງ  
ປະເສີດທັງຕ້ອງການເພື່ອຊົດ  
ໃຊ້ສໍາລັບການລ່ວງລະເມີດກົດ  
ຂອງສະຫວັນ.  
ຂໍໃຫ້ເຮົາບໍ່ຖືວ່າບາບເປັນເລື່ອງ  
ເລັກນ້ອຍ.

ທຸກໆການລ່ວງລະເມີດ,  
ທຸກໆການລະເລີຍຫຼືການປະຕິເສດພຣະ  
ຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ,  
ແມ່ນປະຕິກິລິຍາຕໍ່ຕົວທ່ານເອງ;  
ມັນເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈແຂງກະດ້າງ,  
ເຮັດໃຫ້ຄວາມປະທັບໃຈ,  
ບົດເບື້ອງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະ  
ບໍ່ພົ້ນແຕ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີທ່າອົງ



ທີ່ ຈະໃຫ້ ຜົນຜະລິດ,  
ແຕ່ ມີ ຄວາມສາມາດທີ່ ຈະຍອມຮັບໜ້ອຍລົງ,  
ຕໍ່ ການອ້ອນວອນຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຫລາຍຄົນກໍາລັງມີ ດຽບກັບສະຕິ  
ຮູ້ ສິກຜິດຊອບທີ່ ມີ ບັນຫາກັບຄວາມຄິດທີ່  
ວ່າ ເຂົາເຈົ້າສາມາດປ່ຽນແປງ  
ສິ່ງທາງແຫ່ງຄວາມຊົ່ວໄດ້ ເມື່ອ  
ຂ້າເຈົ້າເລືອກ;  
ເພື່ອໃຫ້ ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້  
ນ້ອຍໃຈກັບການເຊື່ອເຊິ່ງຂອງຄວາມເມ  
ດຕາ,  
ແລະຍັງປະທັບໃຈອີກເທື່ອຫນຶ່ງ.  
ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າ ຫລັງຈາກໄດ້ເຮັດ  
ຖ້ຽມແມ່ນວ່າ ຈະມີ ພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະຄູນ,  
ຫຼັງຈາກທີ່ ໄດ້ ວາງອິດທິພົນຂອງ  
ຂ້າເຈົ້າຢູ່ ພໍ່ ຍ່າຍຂອງຊາຕານ,  
ໃນເວລາທີ່ ຮ້າຍແຮງທີ່ ສຸດ,

ເຂົ້າເຈົ້າສາມາດບໍ່ປົນເສັ້ນທາງຂອງ  
ເຂົ້າເຈົ້າ.

ແຕ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນເຮັດໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.  
ປະສົບການ, ການສຶກສາ,  
ຕະຫຼອດຊີວິດ,  
ໄດ້ສ້າງຕົວແບບຢ່າງຢ່າງລະອບລະອວ່າ  
ມີຈຳນວນຫນ້ອຍທີ່ປາດຖະຫນາທີ່  
ຈະໄດ້ຮັບຮູບຂອງພຣະເຢຊູ.

ເຖິງແມ່ນວ່າລັກສະນະທີ່ຜິດ  
ພາດອັນຫນຶ່ງ, ຄວາມປາຖະຫນາທີ່  
ຜິດບາບ, ຄວາມຮັກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,  
ໃນທີ່ສຸດ, ຈະເປັນກາງອຳນາດທັງ  
ຫມົດຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ. ທຸກ  
indulgence ບາບເສີມຄວາມເຂັ້ມແຂງ  
ຂອງຈິດວິນຍານຂອງ aversion ກັບພຣະ  
ເຈົ້າ.

ຜູ້ຊາຍຜູ້ທີ່ສະແດງຄວາມແຂງກະດ້າງ  
ທັບສູດຊື່, ຫລື  
ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຢ່າງແຂງກະດ້າງ  
ຕໍ່ຄວາມຈິງແຫ່ງສະຫວັນ,

ແມ່ນແຕ່ ເກັບກໍ ບົວທິ ຕົນໄດ້ ຫວ່ານໄວ້.

ໃນພຣະຄໍາພິທັງຫມົດບໍ່ມີຄໍາເຕືອນທິຫານ ຢ່າງກົວຕໍ່ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວ ການ ອຍກວ່າຄໍາເວົ້າຂອງຜູ້ ຊາຍທິ ມີບັນຍາທິ ວ່າຄົນບາບ

"ຈະຖືກມັດດ້ວຍສາຍເຊື້ອກແຫ່ງຄວາມບາບຂອງລາວ." ສຸພາສິດ 5:22.

ພຣະຄຣິດພໍ້ ອມແລ້ວ ວທິ ຈະປົດປ່ອຍ ເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກບາບ, ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບັງຄັບຄວາມປະສົງ; ແລະ

ຖ້າຫາກວ່າໂດຍການລ່ວງລະເມີດຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຄວາມປະສົງຂອງມັນເອງຈະຖືກກົ້ມໄປໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ປາຖະໜາທິ ຈະຖືກປົດປ່ອຍ,

ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ຢອມຮັບພຣະຄຣິດ,

ຂອງພຣະອົງ,  
ພຣະອົງຈະເຮັດຫຍັງໄດ້ອີກ?  
ເຮົາໄດ້ທຳລາຍຕົວເຮົາເອງໂດຍການປະ  
ຕິເສດຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ. “ຈົ່ງ  
ເບິ່ງ, ບຸນເບິ່ງເປັນເວລາທີ່  
ຍອມຮັບ; ຈົ່ງເບິ່ງ,  
ບຸນເບິ່ງເປັນວັນແຫ່ງຄວາມລອດ.”

“ມັນ  
ຖ້າເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະ  
ອົງ,  
ຢ່າເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າແຂງກະດ້າງ.” 2  
ໂກລິນໂທ 6:2; ເຫບເລີ 3:7, 8.

“ມະນຸດເບິ່ງທາງນອກ,  
ແຕ່ພຣະພູເປັນເຈົ້າຫລັບເບິ່ງໃຈ  
”—ຫົວໃຈຂອງມະນຸດ,  
ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ  
ຂອງຄວາມສຸກແລະຄວາມໂສກເສົ້າ;  
ຫົວໃຈທີ່ຫຼົງໄຫຼ, ຫຼົງທາງ,  
ເຊິ່ງເປັນບ່ອນຢູ່ຂອງຄວາມບໍ່ສະອາ  
ດແລະການຫລອກລວງ. 1 ຊາມູເອນ 16:7.

ພຣະອົງຮູ້ຈັກກະຕູ້ນຂອງຕົນ,  
ຄວາມຕັ້ງໃຈແລະຈຸດປະສົງຂອງຕົນ.  
ໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ  
ນທັງຫມົດທີ່ມີຮອຍເປື້ອນດັ່ງ  
ທີ່ມັນເປັນ.

ເໝືອນດັ່ງຜູ້ຂົນສົ່ງເພງ,  
ຈົ່ງເປັນຫ້ອງຂອງມັນອອກສູ່ຕາ  
ທີ່ເຫັນທັງປວງ, ໂດຍຮ້ອງວ່າ,  
“ຂ້າພະເຈົ້າເອີ້ນ,  
ຈົ່ງຊອກຫາຂ້າພະເຈົ້າ,  
ແລະຮູ້ຈັກໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ:  
ລອງຂ້າພະເຈົ້າ,  
ແລະຮູ້ຈັກຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ:  
ແລະເປັນວ່າມີທາງອັນຊົ່ວຮ້າຍໃດ  
ຢູ່ໃນຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະນໍາໜ້າ.  
ຂ້າພະເຈົ້າໃນທາງອັນເປັນນິດ.”  
ຄໍາເພງ 139:23, 24.

ຫຼ້າຍຄົນຍອມຮັບສາສະຫນາທາງບໍ່ນຳ,  
ຮູບແບບຂອງຄວາມນັບຖືພຣະເຈົ້າ,  
ເມື່ອຫົວໃຈບໍ່ໄດ້ຮັບການຊໍາລະລໍ້

າງ.

ຂໍໃຫ້ມັນເປັນຄໍາອະທິຖານຂອງທ່ານ,  
“ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສ້າງໃຈທີ່ສະອາດໃນ  
ຂ້າພະເຈົ້າ;  
ແລະຕໍ່ຈິດໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງພາຍໃນຂ້ອຍ.” ຄໍາເພງ 51:10.

ຈັດການກັບຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຢ່າງ  
ແທ້ຈິງ. ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ, ອົດທົນ,  
ແໜ້ນຮຸນດັ່ງທີ່ເຈົ້າຈະເປັນ  
ຖ້າຊີວິດມະຕະຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນບັນຫາ  
າງ.

ນີ້ແມ່ນເລື່ອງທີ່ຈະໄດ້ຮັບການແຕກ  
ກັ່ງໄຂລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າແລະຈິດວິນຍານ  
ຂອງທ່ານເອງ,  
ຕົກລົງສູ່ລູກບນິລັນດອນ.  
ຄວາມຫວັງທີ່ສົມມຸດຕິຖານ,  
ແລະບໍ່ມີຫຍັງອີກ,  
ຈະພົບສຸດຄວາມເສຍຫາຍຂອງເຈົ້າ.

ສຶກສາພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍການອະທິຖານ.

ຖ້າ ອົງ ສອບ ຄຳ ນັ້ນ ນັ້ນ ມີ ສູ່ ຕໍ່ ໜ້າ ຈາເຈ ື້ າ,  
 ໃນ ກົດ ໝາຍ ຂອງ ພຣະ ເຈ ື້ າ ແລະ  
 ຊື່ ວິ ດ ຂອງ ພຣະ ຄຣິ ດ,  
 ຫລັກ ທາ ກໍ ອັນ ຍິ ື ງ ໃຫຍ່ ຂອງ ຄວາມ ບໍ່  
 ລື ສຸ ດ, ໂດຍ ບໍ່ ມີ ການ  
 “ບໍ່ ມີ ຜູ້ ໃດ ຈະ ໄດ້ ເຫັນ ພຣະ ຜູ້ ເປັ  
 ນ ເຈ ື້ າ.” ເຮ ບຣ ື 12:14. ມັນ convinces  
 ຂອງ ບາບ;  
 ມັນ ເປັ ດ ເຜີ ຍສ ື າ ຈາ ເຈ ື້ າ ມາ ເຈ ື້ າ ເຖີ ງ ທາ  
 ງ ແຫ່ ງ ຄວາມ ລອ ດ.  
 ຈື່ ງ ລະ ນື ກ ເຖີ ງ ມັນ ເໝີ ອນ ດ ື ງ ສຸ ລະ  
 ສບັ ງ ຂອງ ພຣະ ເຈ ື້ າ ທີ່ ກໍ າ ວ ກ ບ ຈື່ ດ ວິ  
 ນຍານ ຂອງ ເຈ ື້ າ.

ເມີ ື ອ ເຈ ື້ າ ເຫັນ ຄວາມ ຮື້ າ ຍ ແຮ ງ ຂອງ ບາ  
 ບ,  
 ເມີ ື ອ ເຈ ື້ າ ເຫັນ ຕົວ ເຈ ື້ າ ເປັ ນ ເຈ ື້ າ  
 າ ແຫ່ ງ,  
 ສື່ າ ຍ ອ ມ ແ ເພີ ກ ບ ຄວາມ ສື່ ື ນ ຫວັ ງ.  
 ມັນ ເປັ ນ ຄື ນ ບາ ບ ທີ່ ພຣະ ຄຣິ ດ ມາ ແ  
 ພີ ື ອ ຊື່ ວ ຍ ປະ ສື່ ດ.

ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງຄິນດີກັບພຣະເຈົ້າກັບພວກເຮົາ, ແຕ່—ໂອ້ຄວາມຮັກສັນປະເສີດ!—ພຣະເຈົ້າໃນພຣະຄຣິດເປັນ

“ການຄິນດີໂລກກັບພຣະອົງເອງ.” 2  
ໂກລິນໂທ 5:19.

ພຣະອົງຊົງໃຜດປະທານຄວາມຮັກສັນອັນໂຍນຂອງພຣະອົງ  
ໃນໃຈຂອງລູກໆທຸກຳ ຜິດພາດຂອງພຣະອົງ

ບໍ່ມີພໍ້ແມ່ຄຸນໃດທຸກຳ ຢູ່ໃນໂລກນີ້ ຈະອິດທົນກັບຄວາມຜິດແລະຄວາມຜິດພາດຂອງລູກຂອງຕົນ, ຄືກັບພຣະເຈົ້າກັບຜູ້ທຸກຳພຣະອົງສະແຫວງຫາທຸກຳ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດອ້ອນວອນຜູ້ລ່ວງລະເມີດໄດ້ຢ່າງອ້ອນໂຍນກວ່າ.

ບໍ່ມີຮົມຜົບາກຂອງມະນຸດໃດທຸກຳ ຫຼືອກເທຄໍາອ້ອນວອນອັນອ້ອນໂຍນຕໍ່ຄຸນຢ່າງບໍ່ໄປກວ່າພຣະອົງ.

ຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງທັງຫມົດ,



ຄໍາຕົວອັດຕະໂນຂອງພຣະອົງ,  
ແມ່ນແຕ່ລົມຫາຍໃຈຂອງຄວາມຮັກ  
ທີ່ບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້.

ເມື່ອຊາຕານມາບອກເຈົ້າວ່າ  
ເຈົ້າເປັນຄົນບາບອັນໃຫຍ່ຫລວງ,  
ໃຫ້ຫລົບເບິ່ງພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຈົ້າ  
ແລະ

ກ່າວເຖິງຄຸນງາມຄວາມດີຂອງພຣະອົງ.  
ສິ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍເຈົ້າໄດ້ຄືການຫລົບ  
ເບິ່ງຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ.

ຮັບຮູ້ຄວາມບາບຂອງເຈົ້າ,  
ແຕ່ບອກສັດຕູວ່າ

“ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາໃນໂ  
ລກເພື່ອຊ່ອຍຄົນບາບໃຫ້ລອດ”

ແລະເພື່ອເຈົ້າຈະລອດໄດ້ດ້ວຍຄວາມ  
ຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ. 1

ຕີໂມເຕ 1:15.

ພະເຢຊູຖາມຊີໂມນກ່ຽວກັບລູກໜີ້ສ  
ອາດນັ້ນ.

ຄົນໜີ້ສເປັນໜີ້ສພຣະຜູ້ເປັນ

ຈົ່ງຂອງລາວເປັນຈໍານວນໜ້ອຍ,  
ແລະອົກຜູ້ໜຶ່ງຕິດໜີ້ພຣະອົງ  
ປັນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ;  
ແຕ່ລາວໄດ້ຍົກໂທດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າທັງ  
ສອງ

ແລະພະຄວາມໄດ້ຖາມຊົມໂມນວ່າລູກ  
ໜີ້ຄົນໃດຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ  
ຫຼາຍທີ່ສຸດ. ຊົມໂມນຕອບວ່າ,  
“ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ອະໄພຫຼາຍທີ່ສຸດສໍາ  
ລັບພຣະອົງ.” ລູກ 7:43.

ພວກເຮົາໄດ້ເປັນຄົນບາບອັນໃຫຍ່ຫລວງ,  
ແຕ່ພຣະຄວາມໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ  
ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ.  
ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງການເສຍສະລະຂອງພຣະ  
ອົງພົງພໍແລ້ວທີ່ຈະນໍາສະເຫນີ  
ຕໍ່ພຣະບໍດາໃນນາມຂອງພວກເຮົາ.

ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ອະໄພຫລາຍ  
ທີ່ສຸດຈະຮັກພຣະອົງຫລາຍທີ່ສຸດ,  
ແລະ

ຈະຢືນຢູ່ໃກ້ທີ່ສຸດກັບບັນລັງຂອງ  
ພຣະອົງ

ເພື່ອສັນລະເສີນພຣະອົງສຳລັບຄວາມ  
ຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ  
ການເສຍສະລະອັນບໍ່ມີດຂອງພຣະອົງ.  
ມັນແມ່ນເວລາທີ່ເຮົາເຂົ້າໃຈຄວາມ  
ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບຖ້ວນທີ່  
ສຸດທີ່ພວກເຮົາຮັບຮູ້ຄວາມຜິດບາ  
ບຂອງບາບໄດ້ດີທີ່ສຸດ.  
ເມື່ອເຮົາເຫັນຄວາມຍາວຂອງຕ້ອງໄສ້  
ທີ່ຖືກບ່ອຍໄວ້ໃຫ້ເຮົາ,  
ເມື່ອເຮົາເຂົ້າໃຈບາງສິ່ງບາງຢ່າງຂ  
ອງການເສຍສະລະອັນບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່  
ພຣະຄຣິດໄດ້ເຮັດໃນນາມຂອງເຮົາ,  
ຫົວໃຈກໍຖືກລະລາຍໄປດ້ວຍຄວາມອ່ອນ  
ໂຍນ ແລະ ຄວາມສົ່ງໄສ.

ບົດທີ 4—ການສາລະພາບ

"ຜູ້ທີ່ປົກປັດບາບຂອງຕົນຈະບໍ່  
ຈະເລີ່ມຮູ້ເຮືອງ:  
ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ຍອມຮັບແລະປະຖິ້ມ  
ຂ້າຈະມີຄວາມເມດຕາ." ສຸພາສິດ 28:13.

ເງື່ອນໄຂຂອງການໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຂອງ  
ພຣະເຈົ້າແມ່ນງ່າຍດາຍແລະຍຸຕິທໍາ  
ແລະສົມເຫດສົມຜົນ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບກຮ້ອງໃຫ້  
ເຮົາເຮັດບາງສິ່ງທີ່ໂສກເສົ້າ  
ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ  
ງາບ.

ເຮົາບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເດີນທາງທີ່ຍາວນານ  
ແລະໜ້າອັດເມນີ້ອຍ, ຫລື ເຮັດການແກ້ແຄ້ນທີ່  
ເຈັບປ່ວດ, ເພື່ອຍົກຍ້ອງຈົດວິນຍານຂອງເຮົາ  
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນຫລື  
ລົບລ້າງການລ່ວງລະເມີດຂອງເຮົາ;

ແຕ່ ຜູ້ ທີ່ ສາລະພາບ ແລະ ປະຖິ້ມ ບາບ  
ຂອງ ຕົນ ຈະ ມີ ຄວາມ ເມດຕາ.

ອັກຄະສາວົກ ບອກ ອ່າ:

“ ຈົ່ງ ສາລະພາບ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ພວກ ທ່ານ  
ຕໍ່ ກັນ ແລະ ກັນ  
ແລະ ອະທິດ ຖານ ໃຫ້ ກັນ ແລະ ກັນ  
ເພື່ອ ພວກ ທ່ານ ຈະ ໄດ້ ຫາຍ ດີ.” ຢາໂກໂບ  
5:16.

ສາລະພາບ ບາບ ຂອງ ເຈົ້າ ຕໍ່ ພຣະ ເຈົ້າ,  
ຜູ້ ທີ່ ພົງ ແຕ່ ສາມາດ ໃຫ້ ອະໄພ ເຂົ້າ  
ຈົ່ງ,  
ແລະ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ເຈົ້າ ຕໍ່ ກັນ ແລະ ກັນ  
ນ.

ຖ້າ ເຈົ້າ ໄດ້ ເຮັດ ຜິດ ຕໍ່ ໝູ່ ເພື່ອ  
ອັນ ຫຼື ເພື່ອ ອັນ ບໍ່ ານ  
ເຈົ້າ ຕໍ່ ອົງ ຮັບ ຮູ້ ຄວາມ ຜິດ ຂອງ ເຈົ້າ  
າ

ແລະ ເປັນ ໜ້າ ທີ່ ຂອງ ລາວ ທີ່ ຈະ ໃຫ້ ອະ  
ໄພ ເຈົ້າ ຢ່າ ງ ແລະ ດີ.

ແລ້ວ ເຈົ້າ ຕໍ່ ອົງ ສະແຫວງ ຫາ ການ ໃຫ້ ອະໄພ

ພຈາກພຣະເຈົ້າ,  
 ເພາະພື້ນຜູ້ອົງທຳເຈົ້າໄດ້ຮັບບາດເ  
 ຈັບແບ່ນຊັບສິນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ  
 ໃນການເຮັດໃຫ້ລາວຖືກບາດເຈັບ  
 ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ສ້າງ  
 ແລະ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງພຣະອົງ.  
 ກໍລະນີໄດ້ຖືກນຳມາຢູ່ຕໍ່ຫນ້າ  
 ຜູ້ໄກ່ເກ່ຍທຳເທົ່າຈົງຜູ້ດົວ,  
 ມະຫາປະໂລຫິດຂອງພວກເຮົາ, ຜູ້ທ  
 "ຖືກລ່ວງໃນທຸກຈຸດຄືກັບພວກເ  
 ຮົາ, ແຕ່ບໍ່ມີບາບ," ແລະຜູ້ທ  
 "ຖືກສ້າງຜູ້ດັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາ  
 ມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາ,"  
 ແລະສາມາດຊ່ວຍລ່ວງໄດ້.  
 ຈາກທຸກຮອຍແບ່ນຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້  
 າຍ. ເຮ ບເຮ 4:15.

ຜູ້ທຳບໍ່ໄດ້ຖືກອມຕົວຕໍ່ພຣະ  
 ພຣະຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຮັບຮູ້ຄວາມ  
 ຜິດຂອງເຂົາເຈົ້າ,  
 ຍັງບໍ່ທັນບໍ່ນຳເອົາໄປສູ່ໂອກາດຂອງ

ອງການຍອມຮັບ.

ຖ້າຫາກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະສົບກັບການກັບ

ບໍລິຫານທີ່ບໍ່ຄວນກັບໃຈ, ແລະ

ບໍ່ມີຄວາມອັບອາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງ

ຈິດວິນຍານ ແລະ

ຄວາມເສຍຫາຍຂອງວິນຍານໄດ້ສາລະພາບບາບ

ຂອງເຮົາ,

ກໍບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຮົາ,

ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະແຫວງຫາການໃຫ້ອະໄພບາບແທ້ໆ; ແລະ

ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍສະແຫວງຫາ,

ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍພົບເຫັນຄວາມສະຫງົບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຫດຜົນດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງເປັນຫຍັງພວກເຮົາ

ບໍ່ມີການບົດບາບທີ່ຜ່ານໄປແມ່ນຍັງ

ອັນວ່າພວກເຮົາບໍ່ຕັ້ງໃຈ

ທີ່ຈະຖອນໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ

ເງື່ອນໄຂຂອງພຣະຄໍາແຫ່ງຄວາມຈິງ.

ມີການແນະນຳຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບ

ວິທີການ ການສາລະພາບບາບ,

ມີການແນະນຳຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບ

ວິທີການ ການສາລະພາບບາບ,

ວິທີການ ການສາລະພາບບາບ,

ບໍ່ ວ່າ ຈະ ເປັນ ສາທາລະນະ  
 ຫຼື ເອກະຊົນ, ຄວນມີ ໃຈ ຈົ່ງ ໃຈ  
 ແລະ ສະແດງ ອອກ ຢ່າງ ແສດສວນ.  
 ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ຖືກ ກະຕຸ້ນ ຈາກ ຄົນ ບາບ.  
 ມັນ ບໍ່ ແມ່ນ ຈະ ຖືກ ສ້າງ ຂຶ້ນ ໃນ ວິ  
 ທານ ທີ່ ອ່ອນ ໂຍນ ແລະ careless,  
 ຫຼື ບຸກ ບຸກ ຈາກ ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ມີ ຄວາມ  
 ຮູ້ ສຶກ ທີ່ ແທ້ ຈົ່ງ ຂອງ ລັກ ສະນະ  
 ທີ່ ຫນ້າ ກົດ ຊົ່ງ ຂອງ ບາບ.

ການ ສາລະ ພາບ ວ່າ ເປັນ ການ ຖອກ ເທ ຂອງ ຈິ  
 ດວນ ຍານ ອັນ ຕັ້ງ ມາ ທີ່ ພົບ ທາງ ໄປ ຫາ ພ  
 ຣະ ເຈົ້າ ແຫ່ງ ຄວາມ ສົ່ງ ສານ ທີ່ ບໍ່  
 ມີ ຂອບ ເຂດ. ຜູ້ ຂັບ ນຄໍາ ເພງ ກ່າວ ວ່າ,  
 “ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ສະ ຖິດ ຢູ່ ໃກ້ ຄົນ  
 ນີ້ ທີ່ ຫົວ ໃຈ ແຕກ ຫັກ;  
 ແລະ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ຄົນ ດັ່ງ ກ່າວ ເປັນ ວິນຍ  
 ານ ທີ່ ສໍາ ນິກ ຜົດ.” ຄໍາ ເພງ 34:18.

ການ ສາລະ ພາບ ທີ່ ແທ້ ຈົ່ງ ແມ່ນ ມີ ລັກ  
 ສະນະ ສະ ເພາະ ສະ ເໝີ,  
 ແລະ ຮັບ ຮູ້ ບາບ ໂດຍ ສະ ເພາະ.



ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະມີລັກສະນະດັ່ງ  
ກ່າວເປັນການຖືກນໍາມາຢູ່ຕໍ່ຫນ້າ  
ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ;

ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະເປັນຄວາມຜິດພາດ  
ທີ່ຄວນຈະໄດ້ຮັບການສາລະພາບກັບ  
ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການບາດເຈັບໂດຍ  
ຜູ້ນຳພວກເຂົາ;

ຫຼືພວກເຂົາອາດຈະເປັນລັກສະນະສາທາ  
ລະນະ,

ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຄວນຈະຖືກສາລະພາບ  
ຢ່າງເປັນເປົ້າໝາຍ.

ແຕ່ການສາລະພາບທັງໝົດຄວນຈະເປັນ  
ທີ່ແນ່ນອນແລະກົງໄປກົງມາ,  
ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຜິດບາບອັນທີ່ເຈ  
ົ້າມີຄວາມຜິດ.

ໃນສະໄໝຂອງຊາມູເອນ  
ຊາວອິດສະລາແອນໄດ້ເດີນທາງໄປຈາກພະເຈ  
ົ້າ.

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະ  
ມານຜົນສະທ້ອນຂອງບາບ;

ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ສູນເສຍສັດທາໃນ  
 ພຣະເຈົ້າ,  
 ສູນເສຍຄວາມພິຈາລະນາເຖິງອຳນາດ  
 ແລະ  
 ສະຕິບັນຍາຂອງພຣະອົງໃນການບົກຄອງປະເທດຊາດ,  
 ສູນເສຍຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຄວາມສາມາດບົກ  
 ກບ້ອງແລະແກ້ໄຂເຫດຜົນຂອງພຣະອົງ.  
 ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫັນຈາກຜູ້ບົກຄອງຈັກ  
 ກກະວານຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່  
 ແລະປາຖະໜາທີ່ຈະບົກຄອງຄືກັບປະເທດ  
 ດທິຍ໌ອັອມຮອບເຂົາເຈົ້າ.  
 ກ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບຄວາມສະຫງົບ,  
 ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສາລະພາບທີ່ແນ່ນອນ  
 ວ່າ:  
 “ພວກເຮົາໄດ້ເພີ່ມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ  
 ອັນນີ້ໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ມອີກ,  
 ເພື່ອຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເປັນກະສັດ.” 1  
 ຊາມູເອນ 12:19.  
 ບາບຫຼ້າຍທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບໂທດ

ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສາລະພາບ.

ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາ  
ຫຼັງຈາກທີ່ຍານຂອງເຂົາເຈົ້າ  
ແລະຕັດເຂົາເຈົ້າອອກຈາກພຣະເຈົ້າ.

ການສາລະພາບຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີການກັບໃຈແລະປະຕິຮູບຢ່າງຈິງໃຈ.

ຕ້ອງມີການຕັດສິນໃຈບໍ່ຜິດພາດໃນຊີວິດ;

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ກະທຳຜິດ  
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງຖືກປະຖິ້ມ.

ນີ້ຈະເປັນຜົນມາຈາກຄວາມໂສກເສົ້າ  
ທີ່ແທ້ຈິງສຳລັບບາບ.

ວິກິດທຳທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດໃນພາກ  
ສ່ວນຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ຢ່າງ  
ແຈ້ງແຈ້ງແຈ້ງ:

“ຈົ່ງລ້າງໃຫ້ສະອາດ;

ເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງການກະທຳຂອງ  
ເຈົ້າໄປຈາກຕາຂອງເຮົາ; ຢູ່ດຣັດຊົ່ວ;  
ຮັບຮູ້ທີ່ຈະເຮັດໄດ້;

ສະແຫວງຫາການພິພາກສາ,  
ປົດປ່ອຍຄົນທີ່ຖືກກັດຂັ້ນ,  
ຕັດສິນຄົນທີ່ບໍ່ເປັນພິນ,  
ອ້ອນວອນຫາແມ່ໝ້າຍ." ເອຊາຍາ 1:16,  
17.

“ຖ້າຄົນຊົ່ວໄດ້ຮັບຄໍາສັນຍາຄົນໃ  
ໝໍ້,  
ຈົ່ງມອບໃຫ້ອົກທົ່ລາວໄດ້ບຸ້ນ,  
ເດີນຕາມກົດບັນຍັດຂອງຊົ່ວໄດ້,  
ໂດຍບໍ່ໄດ້ກະທໍາຄວາມຊົ່ວຊ້າ;  
ລາວຈະມີຊົ່ວໄດ້ຢູ່ແນ່ນອນ,  
ລາວຈະບໍ່ຕາຍ.” ເອຊາຍາ 33:15.

ໂປໂລເວົ້າວ່າ,  
ໂດຍກ່າວເຖິງວິກິດການແຫ່ງການກັບໃຈ  
ວ່າ:

“ພວກເຈົ້າໄດ້ໂສກເສົ້າຍ້ອນການກະ  
ທໍາຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ຄວາມລະມັດລະວັງອັນໃດທີ່ເຮັດຢູ່ໃ  
ນພວກເຈົ້າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,  
ຄວາມຄົບຖ້ວນອັນໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,  
ຄວາມຄົບຖ້ວນອັນໃດ, ແທ້ຈິງແລ້ວ,

ຄວາມບາຖະໜາອັນຮ້າຍແຮງອັນໃດ,  
ແທ້ຈິງແລ້ວ,  
ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນອັນໃດ,  
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການແກ້ແຄ້ນອັນໃດ!  
ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ  
ພ້ອມກັບຕົວເອງທີ່ຈະແຈ້ງໃນເລື່ອງ  
ງານ." 2 ໂກລິນໂທ 7:11.

ເມື່ອບາບເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັບຮູ້ທາງ  
ສິນທຳຕາຍໄປ,  
ຜູ້ເຮັດຜິດບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມບົກ  
ພ່ອງຂອງລັກສະນະຂອງຕົນ  
ແລະຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງຄວາ  
ມຊົ່ວທີ່ຕົນໄດ້ກະທຳ; ແລະເວັ້ນ  
ເສຍແຕ່ວ່າເຂົາຈະຍອມຮັບພະລັງ  
ງານ convicting ຂອງພຣະວິນຍານຍານບໍ່  
ລິສຸດລາວຍັງຢູ່ໃນຕາບອດບາງ  
ສ່ວນກັບບາບຂອງຕົນ.  
ການສາລະພາບຂອງລາວບໍ່ຈິງໃຈແລະຈິງໃ  
ຈ.

ໃນທຸກໆການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຜິດຂອງ

ລາວ,  
ລາວເພີ່ມຄ່າຂໍໂທດໃນຂໍ້ແກ້ຕົວຂອງລາວ,  
ປະກາດວ່າຖ້າມັນບໍ່ແມ່ນສໍາລັບສະຖານະການທີ່ແນ່ນອນ,  
ລາວຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງທີ່ຫຼີ້ສິ່ງທີ່  
ທີ່ລາວຖືກຕິຕົນ.

ຫຼັງຈາກອາດາມແລະເອວາໄດ້ກິນໝາກໄມ້ທີ່ຕ້ອງຫ້າມແລ້ວ  
ເຂົາເຈົ້າກໍຕຸ້ມໄປດ້ວຍຄວາມອັບອາຍແລະຄວາມຢ້ານ. ທ້າອິດ  
ເຂົາເຈົ້າຄິດພົງວິທີດົວເພີ່ມອາດາມ  
ກໍຕົວບາບຂອງເຂົາເຈົ້າແລະ  
ໝາກໂທດປະຫານທີ່ໜ້າຢ້ານ.  
ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສອບຖາມ  
ກໍບົວກັບບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ,  
ອາດາມໄດ້ຕອບ,  
ໂດຍໄດ້ວາງຄວາມຜິດບາງສ່ວນໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າແລະ  
ບາງສ່ວນຕໍ່ເພີ່ມອາດາມຂອງລາວ:

“ຜູ້ຍິງທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຜູ້ກັບ  
ຂ້າພະເຈົ້າ,  
ນາງໄດ້ເອົາຕົນໄປໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ,  
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກິນ.”

ຜູ້ຍິງໄດ້ກ່າວໂທດງູວ່າ,  
“ງູໄດ້ລໍລວງຂ້ອຍ  
ແລະຂ້ອຍກໍກິນ.” ຕົ້ນເດີມ 3:12, 13.

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງສ້າງງູ?  
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຍອມໃຫ້ລາວເຂົ້າ  
ມາໃນສວນເອເດນ?

ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄໍາຖາມທີ່ຊື່ໃ  
ຫ້ເຫັນໃນຂໍ້ແກ້ຕົວຂອງນາງສໍາລັບ  
ບາບຂອງນາງ,  
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຮັບຮ້ອງໃຫ້ພຣະເຈົ້າ  
ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຕົກຂອງພວກເຂົາ  
ໆ.

ຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທໍາໃນຕົວເອ  
ງມີຕົ້ນກໍາເນີດມາຈາກພໍ່ແຫ່ງຄວ  
າມຕົວະແລະ

ໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍລູກຊາຍ  
ແລະລູກສາວທັງໝົດຂອງອາດາມ.

ການສາລະພາບຂອງຄໍາສັ່ງນີ້ບໍ່ໄດ້  
ຮັບການດົນໃຈຈາກພຣະວິນຍານອັນສູງ  
ສົ່ງແລະຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພະ  
ເຈົ້າ.

ການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງຈະນໍາພາຜູ້ຊາຍ  
ໃຫ້ແບກຫາບຄວາມຜິດຂອງຕົນເອງ  
ແລະ

ຮັບຮູ້ມັນໂດຍບໍ່ມີການຫຼອກລວງ  
ຫລືໜ້າຊື່ໃຈຄົດ.

ເໝືອນກັບຄົນເກັບພາສີຜູ້ທຸກຍາກ  
ທີ່ບໍ່ຍອມຍົກຕາຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ,  
ລາວຈະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ,

“ຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາຂ້າ  
ພະເຈົ້າຄົນບາບ,” ແລະ

ຜູ້ທີ່ຍອມຮັບຄວາມຜິດຂອງຕົນກໍ  
ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊອບທໍາ,

ເພາະພຣະເຢຊູຈະອໍານວອນພຣະໂລຫິດຂອງ  
ພຣະອົງ. ຈົດວິນຍານທີ່ກັບໃຈ.

ຕົວຢ່າງໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ  
ຂອງການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງແລະ



ຄວາມອັບອາຍເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນ  
ພຣະວິນຍານຂອງການສາລະພາບທີ່  
ບໍ່ມີການແກ້ຕົວສໍາລັບການ  
ບາບຫຼືຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະ  
ເຫມາະສົມກັບຕົນເອງ.  
ໂບໂລບໍ່ໄດ້ຊອກຫາວິທີປ້ອງກັນຕົນ  
ເອງ;

ລາວທາສິບາບຂອງລາວໃນສິ່ງທີ່ມີຄວາມ  
ອຸທິສຸດ,  
ບໍ່ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຄວາມຜິດຂອງລາວ  
ໜ້ອຍລົງ. ລາວເວົ້າວ່າ,  
“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັບໄພພົນຫລາຍຄົນ  
ໃນຄູກ,  
ໂດຍໄດ້ຮັບສິດອໍານາດຈາກປະໂລຫິດ;  
ແລະເມື່ອພວກເຂົາຖືກປະຫານຊີວິດ,  
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກສບັງຕໍ່ຕໍາແນນພວກ  
ເຂົາ. ແລະ  
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລົງໂທດພວກເຂົາເລີຍ  
ອຍໆໃນທຸກໆສາສະໜາ, ແລະ  
ບໍ່ຄຸບພວກເຂົາໃຫ້ໝົ້ນປະໝາດ;  
ແລະເປັນຄົນບໍ່ຕໍ່ພວກເຂົາຢ່າງຫລາຍ

ວາງຫລາຍ,  
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂໍ້ມູນເທິງພວກເຂົາຈົນ  
ນຖືກແມ້ອງແປກໆ.” ກົດຈະການ 26:10, 11.  
ລາວບໍ່ລ້ຽວເທົ່າຈະປະກາດວ່າ  
“ພະຄລິດເຍຊູສະເດັດມາໃນໂລກເພື່ອ  
ຊ່ວຍຄົນບາບ;  
ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຫົວຫນ້າ.”  
1 ຕົໂມເຕ 1:15.

ຫົວໃຈທີ່ຖືກອມຕົວແລະອົກຫັກ,  
ຖືກທໍາລາຍໂດຍການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງ,  
ຈະຊື່ນຊົມກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ  
ແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງ Calvary;  
ແລະໃນຂະນະທີ່ລູກສາລະພາບຕໍ່ພໍ່  
ທີ່ຮັກຄົນໜຶ່ງ,  
ຄົນທີ່ສໍາເລັດຜິດແທ້ຈະນໍາເອົາບາບ  
ທັງໝົດຂອງລາວມາຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ  
ແລະມີຄໍາຂັບໄວ້ວ່າ,  
“ຖ້າພວກເຮົາສາລະພາບບາບຂອງພວກເຮົາ  
ພຣະອົງກໍ່ສັດຊື່”

ແລະທ່ານ ບຶງທ່ານ ທີ່ ຈະໃຫ້ ອະໄພບາບຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຊ່ວຍພວກເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທ່ານ ທັງໝົດ." 1 ໂຢຮັນ 1:9.

ບົດທີ 5—ການອຸທິດຕົນ

ຄໍາສັ່ນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຄື,  
"ເຈົ້າຈະຊອກຫາເຮົາ, ແລະຊອກຫາເຮົາ,  
ເມື່ອເຈົ້າຊອກຫາເຮົາດ້ວຍສຸດໃຈຂອງເຈົ້າ." ເຢເຣມີຍາ 29:13.

ຫົວໃຈທັງໝົດຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ,  
ຫຼືການປ່ຽນແປງບໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນພວກເຮົາໂດຍການທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບການພົ້ນພາບມາເປັນຮູບແບບຂອງພຣະອົງ.

ໂດຍທຳມະຊາດພວກເຮົາຖືກແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າ.

ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສູ່ພັນລະນາເຖິງສະພາບການຂອງເຮົາໃນຖ້ອຍຄໍາດັ່ງນີ້:

“ຕາຍໃນການລ່ວງລະເມີດແລະບາບ;”

“ຫົວທັງໝົດເຈັບປ່ວຍ,

ແລະຫົວໃຈທັງໝົດອ່ອນເພຍ;”

“ບໍ່ມີສິ່ງຢູ່ໃນມັນ.”

ພວກເຮົາຖືກຈັບໄວ້ໃນແຮງຂອງຊາຕາ  
ນ,

“ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍໂດຍມັນຕາມຄວາມ  
ປະສົງຂອງມັນ.” ເອເຟດ 2:1; ເອຊາຍາ 1:5,  
6; 2 ຕີໂມເຕ 2:26.

ພຣະເຈົ້າປາຖະຫນາທີ່ຈະປົ່ນບົວພວກ  
ເຮົາ,

ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເປັນອິດສະລະ.

ແຕ່ເນື່ອງຈາກວ່ານີ້ຮົບກຮ້ອງໃຫ້  
ມີການຫັນປ່ຽນທັງຫມົດ,

ການຕໍ່ເນື່ອງຂອງທຳມະຊາດທັງຫມົດ  
ຂອງພວກເຮົາ,

ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມຮັບຕົວເຮົາເອງທັງ  
ຫມົດເພື່ອພຣະອົງ.

ສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານຕົນເອງແມ່ນການ

ຕໍ່ສູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່

ເຄີຍຕໍ່ສູ້ມາ. ການຍອມແພ້ຕົນເອງ,

ການຍອມຈຳນັນຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະ

ເຈົ້າ, ຮົບກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕໍ່ສູ້;

ແຕ່ຈິດວິນຍານຕ້ອງຍອມຈຳນັນ

ຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ອນທີ່ມັນຈະປ່ຽນແປງໃຫມ່ໃນຄວາມບໍລິສຸດ.

ລັດຖະບານຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນ, ດັ່ງທີ່ຊາຕານຈະເຮັດໃຫ້ມັນປະກົດຕົວ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍການຍອມຮັບຕາບອດ, ເປັນການຄວບຄຸມທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນ. ມັນອຸທອນກັບສະຕິບັນຍາແລະສະຕິ.

“ມາດປົວນີ້, ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຫາເຫດຜົນຮ່ວມກັນ”

ແມ່ນການເຊື່ອເຊິ່ງຂອງຜູ້ສ້າງຕໍ່ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ. ເອຊາຍາ 1:18.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັງຄັບພຣະປະສົງຂອງສິ່ງມື້ວິດຂອງພຣະອົງ. ລາວບໍ່ສາມາດຮັບເອົາການເຄົາລົບທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຢ່າງເຕັມໃຈແລະສະຫວາດ.

ການຍອມຈຳນົນແບບບັງຄັບພົງແຕ່ຈະ

ບໍ່ອາດຈະມີ 'ໃຫ້' ການພັດທະນາທີ່ 'ແທ້ຈິງ' ຂອງຈິດໃຈທີ່ 'ລັກສະນະ'; ມັນຈະເຮັດໃຫ້ ຜູ້ ຊາຍແບບພົງແຕ່ 'automaton.

ສິ່ງນັ້ນ 'ແມ່ນ' ຈຸດປະສົງຂອງ ຜູ້ ສ້າງ.

ພະອົງປາກຖະໜາໃຫ້ ຜູ້ ຊາຍຄົນນັ້ນ, ວົງການອັນສູງສົ່ງຂອງອໍານາດແຫ່ງ ການສ້າງສັນຂອງພຣະອົງ, ຈະບໍ່ມີ ການພັດທະນາສູງສຸດ.

ພຣະອົງໄດ້ ຕັ້ງຄວາມສູງຂອງພອນໄວ້ ຕໍ່ ຫນ້າພວກເຮົາທີ່ ພຣະອົງປາກຖະໜາທີ່ ຈະນໍາພວກເຮົາຜ່ານພຣະຄຸນ ຂອງພຣະອົງ.

ພຣະອົງໄດ້ ເຊື່ອເຊື່ອນຮົາໃຫ້ ມອບ ຕົວເອງໃຫ້ ພຣະອົງ, ເພື່ອພຣະອົງຈະເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງ ພຣະອົງໃນຕົວເຮົາ.

ມັນຍັງຄົງຢູ່ 'ທີ່' ເຮົາຈະເລືອກວ່າ ເຮົາຈະຖືກບົດບ່ອນຈາກຄວາມແບ້ນທາດ ຂອງບາບ,

ເພື່ອແບ່ງບັນຍາຍສະລະພາບອັນຮຸ່ງ  
ໂລດຂອງພວກລູກຊາຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນການມອບຕົວເອງໃຫ້ພຣະເຈົ້າ,  
ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງປະຖິ້ມທຸກສິ່ງ  
ທີ່ຈະແຍກເຮົາອອກຈາກພຣະອົງ.  
ດ້ວຍເຫດນີ້

ພຣະຜູ້ຊື່ອຍໃຫ້ລອດຈົ່ງກ່າວວ່າ,  
“ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງເປັນໃນພວກ  
ທ່ານທີ່ປະຖິ້ມທຸກສິ່ງທີ່ຕົນ  
ນັ້ນ

ຜູ້ນັ້ນບໍ່ສາມາດເປັນສານຸສິດຂອງ  
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້.” ລູກາ 14:33.

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຈະດຶງເຮົາຫົວໃຈອອກ  
ຈາກພຣະເຈົ້າກໍຕ້ອງຖືກຍອມແພ້  
. Mammon ເປັນ idol ຂອງຈຳນວນຫຼາຍ.

ຄວາມຮັກຂອງເງິນ,  
ຄວາມປາຖະຫນາສຳລັບຄວາມຮັ່ງມີ,  
ເປັນຕ້ອງໄສ້ທອງຄຳທີ່ຜູ້ກມັດພວກ  
ເຊົາກັບຊາຕານ. ຊື່ສັບຶ້ງແລະ  
ກົດຕຶຍົດທາງໂລກ



ໄດ້ ຖືກ ບຸ ຊາ ໂດຍ ຊົນ ຊັ້ນ ອື່ນ.  
ຊົນ ວັດ ຂອງ ຄວາມ ງ່າຍ ທີ່ ເຫັນ ແກ້ ຕົວ  
ແລະ ອົດ ສະ ລະ ພາບ ຈາກ ການ ຮັບ ຜົນ ຊອບ ບຸ  
ປັນ idol ຂອງ ຊົນ ຊັ້ນ ອື່ນ.  
ແຕ່ ພວກ ຂ້າ ທາດ ເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງ ແຕກ  
ຫາກ.

ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ສາມາດ ເປັນ ເຄື່ອງ ຫນຶ່ງ  
ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ແລະ ເຄື່ອງ ຫນຶ່ງ  
ຂອງ ໂລກ.

ພວກ ເຮົາ ບໍ່ ແມ່ນ ລູກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ  
ອັນ ເສຍ ແຕ່ ວ່າ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ດັ່ງ  
ນັ້ນ ທັງ ຫມົດ.

ມີ ຜູ້ ທີ່ ອ້າງ ວ່າ ຈະ ຮັບ ໃຊ້ ພຣະ  
ເຈົ້າ,

ໃນ ຂະນະ ທີ່ ເຂົາ ເຈົ້າ ເພື່ອງ ອາໄສ ຄວາມ  
ພະຍາຍາມ ຂອງ ຕົນ ເອງ ທີ່ ຈະ ເຊື່ອ ອຸ່ງ  
ກົດ ໝາຍ ຂອງ ພຣະ ອົງ,  
ສູ້ ຈົນ ກະ ສະ ນະ ທີ່ ຖືກ ຕ້ອງ, ແລະ  
ຮັບ ປະ ການ ຄວາມ ລອດ.

ຫົວໃຈ ຂອງ ພວກ ເຂົາ ບໍ່ ໄດ້ ກະ ຕຸ້ນ ໂຕ

ຍຄວາມຮູ້ສຶກອັນເລິກເຊິ່ງຂອງຄວາມ  
ມູນກຂອງພຣະຄຣິດ,  
ແຕ່ພວກເຂົາພະຍາຍາມປະຕິບັດຫນ້າ  
ທາງຂອງຊົວຄຣິສຕຽນທາງພຣະ  
ຈຶ່ງຮັບກຮ້ອງພວກເຂົາເພື່ອຈະໄດ້ຮັບ  
ບສະຫວັນ.

ສາສະຫນາດັ່ງກ່າວບໍ່ມີຄຳຫຍັງ  
ລືຍ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງສະຖິດຢູ່ໃນຫົວໃຈ,  
ຈ,

ຈິດວິນຍານຈະແຕ້ມໄປດ້ວຍຄວາມຮູ້ກຂ  
ອງພຣະອົງ,

ດ້ວຍຄວາມສູງກຂອງການຮ່ວມກັບພຣະ  
ອົງ, ທີ່ມັນຈະຕິດຢູ່ກັບພຣະອົງ;  
ແລະໃນການຄິດຕົກຕອງເຖິງພຣະອົງ,  
ຕົວເອງຈະຖືກລົມ.

ຄວາມຮູ້ກຕໍ່ພຣະຄຣິດຈະເປັນພາກຮັບ  
spring ຂອງການປະຕິບັດ.

ຜູ້ທີ່ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຮູ້ກຂອງພຣະ  
ເຈົ້າຈຳກັດ,

ບໍ່ຖາມວ່າຈະໄດ້ຮັບພົບເລັກນ້ອຍ

ພ້ອມຕອບສະຫນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພ  
ຣະເຈົ້າ;

ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍມາດຕະຖານທີ່  
ຕໍ່າທີ່ສຸດ,  
ແຕ່ມຸ່ງໄປເຖິງຄວາມສອດຄ່ອງກັບພຣ  
ະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ.  
ດ້ວຍຄວາມບາກຸະຫນາອັນຈົ່ງໃຈ  
ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຜົນຜະລິດທັງໝົດ  
ແລະສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສົນໃຈເປັນອັ  
ດຕາສ່ວນກັບມູນຄ່າຂອງວັດຖຸທີ່  
ເຂົາເຈົ້າຊຸກຫາ.

ອາຊີບຂອງພຣະຄຣິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມ  
ຮັກອັນເລິກເຊິ່ງນີ້ແມ່ນພົງແຕ່  
ການເວົ້າລົມ,  
ຮູບແບບທີ່ແຫ້ງແລ້ງ,  
ແລະຄວາມຂໍ້ຄ້ານຢ່າງຮຸນແຮງ.

ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າມັນເປັນການເສຍສະລ  
ະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເກີນໄປທີ່ຈະມອບໃຫ້  
ພຣະຄຣິດທັງໝົດບໍ່? ຖາມຕົວເອງວ່າ,  
"ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທານຫຍັງໃຫ້ຂ້ອຍ?"

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານທຸກ  
ສິ່ງ—ຊີວິດແລະຄວາມຮັກແລະ  
ຄວາມທຸກທໍລະມານ—ເພື່ອການໄຖ່ຂອງ  
ເຮົາ. ແລະມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ເຮົາ  
ຈະຮູ້ທັງສິ່ງທີ່ບໍ່ສົມຄວນຂອງຄວາມຮັກ  
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່,  
ຈະກິດກັນໃຈຂອງເຮົາຈາກພຣະອົງ?  
ທຸກເວລາຂອງຊີວິດຂອງເຮົາ  
ເຮົາໄດ້ຮັບສ່ວນໃນພອນແຫ່ງພຣະຄຸນ  
ຂອງພຣະອົງ, ແລະດ້ວຍເຫດນີ້  
ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດສ້າງໄດ້ເຖິງຄວາມ  
ເລິກຂອງຄວາມໂງ່າຈ້າງແລະ  
ຄວາມທຸກຍາກທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງພຣະອົງຜູ້ທີ່  
ບາບຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຈາະ,  
ແລະຍິ່ງຕຸ້ມໃຈທີ່ຈະເຮັດເຖິງວ່າຈະ  
ມີຄວາມຮັກແລະການເສຍສະລະຂອງພຣະອົງ  
ທັງຫມົດບໍ່?

ໃນທັດສະນະຂອງຄວາມອັບອາຍອັນເປັນ  
ນິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງລັດສະ

ະໝີ່ພາບ,  
ພວກເຮົາຈະຈຶ່ງມເພາະເຮົາສາມາດເຂົ້າໄປ  
ບໃນຊີວິດໄດ້ພົງແຕ່ຜ່ານການຂັດແຍ  
ຍັງກັນແລະການດູຖູກຕົນເອງບໍ່?

ການສອບຖາມຂອງຫລາຍຄົນທີ່ມີໃຈອວ  
ດດີແມ່ນ,  
“ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງໄປໃນຄວາມ  
ສ່ານກຜິດແລະ  
ຄວາມອັບອາຍກ່ອນທີ່ຈະມີຄວາມໝັ້  
ນໃຈໃນການຮັບເອົາພຣະເຈົ້າ?”  
ຂ້ອຍຊຶ່ງເຈົ້າໄປຫາພຣະຄຣິດ.  
ພຣະອົງບໍ່ມີບາບ,  
ແລະຫຼ້າຍກວ່ານີ້,  
ພຣະອົງເປັນເຈົ້າຊາຍແຫ່ງສະຫວັນ;  
ແຕ່ໃນນາມຂອງມະນຸດ  
ພຣະອົງໄດ້ກາຍເປັນບາບສໍາລັບການເ  
ຊື່ອຊາດ. “ລາວຖືກນັບເຂົ້າກັບ  
ຜູ້ລ່ວງລະເມີດ;  
ແລະພຣະອົງໄດ້ແບກບາບຂອງຈໍານວນຫຼ  
້າຍ,

ແລະໄດ້ອ້ອນວອນສໍາລັບຜູ້ລ່ວງລະເມີດ." ເອຊາຍາ 53:12.

ແຕ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຍອມແພ້, ເມື່ອພວກເຮົາໃຫ້ທັງຫມົດ? ຫົວໃຈທີ່ເປັນມັນລະພິດບາບ, ສໍາລັບພຣະເຢຊູ ເພື່ອຊໍາລະລ້າງ, ຊໍາລະໂດຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະເພື່ອຊ່ວຍປະຢັດໂດຍຄວາມຮັກ ທີ່ບໍ່ມີຄູ່ຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ຜູ້ຊາຍຄົວ າມ ນຍາກທີ່ຈະຍອມແພ້ ທັງຫມົດ! ຂໍອຍລະອາຍທີ່ຈະໄດ້ຍິນມັນເວົ້າ, ອາຍທີ່ຈະຂັບມັນ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາປະຖິ້ມສິ່ງໃດສິ່ງຫນຶ່ງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຮັກສາໄວ້. ໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງເຮັດ, ພຣະອົງມີຄວາມສະຫວັດດີພາບຂອງລູກ

ງຂອງພຣະອົງ.

ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເລືອກພຣະ  
ຄຣິດຈະຮູ້ວ່າພຣະອົງມີບາງສິ່ງ  
ທີ່ດີກວ່າທີ່ຈະສະເໜີໃຫ້ເຂົາ  
ຈຶ່ງຫລາຍກວ່າທີ່ເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາ  
ດ້ວຍຕົນເອງ.

ຜູ້ຊາຍກໍາລັງເຮັດໃຫ້ການບາດເຈັບແລະ  
ຄວາມບໍ່ຍຸຕິທຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່  
ທີ່ສຸດຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງ  
ມີອາວຸດແລະປະຕິບັດກົງກັນຂ້າມ  
ກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບໍ່ມີຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງສາມາດ  
ພົບໄດ້ຢູ່ໃນສິ່ງນຳທາງທີ່ຖືກຫ້າມ  
ໂດຍພຣະອົງຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າສິ່ງ  
ທີ່ດີທີ່ສຸດແລະຜູ້ທີ່ວາງແຜນ  
ພ້ອມຄວາມດີຂອງສິດຂອງພຣະອົງ.

ສິ່ງນຳທາງແຫ່ງການລ່ວງລະເມີດແມ່ນ  
ສິ່ງນຳທາງແຫ່ງຄວາມທຸກທໍລະມານແລະ  
ການທໍາລາຍ.

ມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຈະບໍ່  
ເທິງຄວາມຄິດວ່າພຣະເຈົ້າພໍໃຈ  
ທີ່ຈະເຫັນລູກຂອງພຣະອົງທີ່  
ທຸກ.

ສະຫວັນທັງຫມົດມີຄວາມສົນໃຈໃນຄວາ  
ມສຸກຂອງມະນຸດ.

ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນຂອງ  
ເຮົາບໍ່ໄດ້ບິດເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມ  
ສຸກໃຫ້ກັບສິ່ງມີຊີວິດຂອງພຣະອົ  
ງ.

ຂໍ້ຮັບຮູ້ອົງແຫ່ງສະຫວັນຮັບຮູ້ອົງໃ  
ຫ້ເຮົາຫລີກລ້ຽງຄວາມອິດເມື່ອຍ  
ທີ່ຈະນໍາຄວາມທຸກທໍລະມານແລະ  
ຄວາມຜິດຫວັງ,  
ຊຶ່ງຈະບິດປະຕູແຫ່ງຄວາມສຸກແລະ  
ສະຫວັນ.

ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງໂລກຍອມຮັບຜູ້ຊາຍຕາ  
ມທີ່ເຂົາເຈົ້າເປັນ,  
ດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການ,  
ຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບ, ແລະ  
ຄວາມອ່ອນແອທັງໝົດ; ແລະ



ພຣະອົງຈະບໍ່ພົງແຕ່ຊໍາລະລ້າງຈາກ  
ບາບ  
ແລະໃຫ້ການໄຖ່ໂດຍທາງພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ,  
ແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມບາດຖະໜາຂອງໃຈຂອງທຸກຄົນທີ່ຍິນຍອມໃສ່ແອກຂອງພຣະອົງ,  
ເພື່ອຮັບເອົາພາລະຂອງພຣະອົງ.  
ມັນບໍ່ມີຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງທີ່ຈະແບ່ງປັນຄວາມສະຫງົບແລະການພັກຜ່ອນໃຫ້ທຸກຄົນມາຫາພຣະອົງສໍາລັບອາຫານຊີວິດ.  
ພຣະອົງຮັບກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິບັດພົງແຕ່ຫນ້າທີ່ທີ່ຈະນໍາພາຂັ້ນຕອນຂອງພວກເຮົາໄປສູ່ຄວາມສູງຂອງຄວາມສຸກທີ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟ້າງບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້.  
ຊີວິດທີ່ແທ້ຈິງ,  
ຄວາມສຸກຂອງຈິດນິຍານແມ່ນການມີພຣະຄຣິດສະຕູ້ຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃນ,  
ຄວາມຫວັງຂອງລັດສະໝີພາບ.

ຫລາຍຄົນຖາມວ່າ,  
“ຂ້ອຍຈະຍອມຈຳນົນຕົວພະເຈົ້າໄດ້  
ແນວໃດ?”

ເຈົ້າບາດຖະໜາທີ່ຈະມອບຕົວເຈົ້າ  
ອົງໃຫ້ກັບພຣະອົງ,  
ແຕ່ເຈົ້າອ່ອນແອໃນອຳນາດທາງສິນລະ  
ທຳ, ເປັນທາດຂອງຄວາມສົ່ງໄສ,  
ແລະຖືກຄວບຄຸມໂດຍນິໄສຂອງຊີວິດບາ  
ບຂອງເຈົ້າ. ຄຳສັນຍາແລະ  
ມະຕິຂອງເຈົ້າເປັນຄືກັບເຊື້ອກຊາຍ.  
ທ່ານບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມຄວາມຄິດຂອງ  
ເຈົ້າ, ແຮງກະຕຸ້ນຂອງເຈົ້າ,  
ຄວາມຮູ້ກຂອງເຈົ້າ.  
ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄຳໝັ້ນສັນຍາ  
ທີ່ແຕກຫັກ  
ແລະຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຖືກປະຖິ້ມ  
ຮັດໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງເຈົ້າອ່ອນແອ  
ອລົງໃນຄວາມຈິງໃຈຂອງຕົວເອງ, ແລະ  
ຮັດໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າ  
ບໍ່ສາມາດຮັບເອົາເຈົ້າ;

ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໝົດ  
ຫວ່າງ.

ສິ່ງທີ່ທ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ  
ແມ່ນຜົນບັງຄັບໃຊ້ທີ່ແທ້ຈິງຂອງ  
ຄວາມຕັ້ງໃຈ.

ນີ້ແມ່ນອໍານາດການບົກຂອງຕາມທໍາ  
ມະຊາດຂອງມະນຸດ,

ອໍານາດການຕັດສິນໃຈ, ຫຼື ການເລືອກ.  
ທຸກສິ່ງທີ່ກຳລັງແມ່ນຂຶ້ນກັບກາ  
ນປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງເຈດຕະນາ.

ອໍານາດແຫ່ງການເລືອກທີ່ພຣະເຈົ້າ  
ໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ມະນຸດ;

ມັນເປັນຂອງເຈົ້າທີ່ຈະອອກກໍາ  
ລັງກາຍ.

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດບໍ່ບັນໃຈຂອງເຈົ້າໄດ້,  
ເຈົ້າບໍ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າ

ແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເອງ;

ແຕ່ເຈົ້າສາມາດເລືອກທີ່ຈະຮັບໃຊ້  
ພຣະອົງໄດ້.

ເຈົ້າສາມາດໃຫ້ລາວຕາມໃຈປະສົງຂອງເຈົ້າ;  
ທຸກໆຈາກນັ້ນ,

ພຣະອົງຈະເຮັດວົງກຢູ່ ໃນທ່າງານເພື່ອ  
ຈະແລະເຮັດຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງ.  
ດັ່ງນັ້ນ,  
ລັກສະນະທັງຫມົດຂອງເຈົ້າຈະຖືກນໍາ  
ມາພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງພຣະວິນຍານ  
ຂອງພຣະຄຣິດ;  
ຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າຈະຕັ້ງຢູ່ ທີ່ພຣະ  
ອົງ,  
ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຈະສອດຄ່ອງກັບພຣະ  
ອົງ.

ຄວາມປາຖະໜາສໍາລັບຄວາມດີແລະຄວາມ  
ບໍລິສຸດແມ່ນຖືກຕ້ອງເທົ່າທັງ  
ພວກເຂົາໄປ;  
ແຕ່ຖ້າທ່າງານຢູ່ ດຢູ່ ທີ່ນັ້ນ,  
ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງເລີຍ.  
ຫຼາຍຄົນຈະສູນເສຍໄປໃນຂະນະທີ່ມີຄ  
ວາມຫວັງແລະຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເປັນ  
ຄລິດສະຕຽນ.  
ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາຖືກຈຸດ  
ທີ່ຈະຍອມຮັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ

ໃນບັດຈຸບັນເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເລືອກ  
ທີ່ຈະເປັນຄຣິສຕຽນ.

ໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມ  
ຄວາມປະສົງ,  
ການປ່ຽນແປງທັງຫມົດອາດຈະເກີດ  
ຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາເລັກໆ.

ໂດຍການຍອມຮັບຕາມຄວາມປະສົງຂອງທ່ານ  
ຕໍ່ພຣະຄຣິດ,  
ທ່ານຜູ້ກມັດຕົວທ່ານເອງດ້ວຍພະລັງ  
ທີ່ຢູ່ເໜືອສິດອໍານາດທັງໝົດ.  
ເຈົ້າຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຈາກເບື້ອງ  
ທັງເພື່ອຍຸດໝັ້ນເຈົ້າ,  
ແລະດັ່ງນັ້ນ  
ຜ່ານການຍອມຮັບຈຸນິນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ  
ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ  
ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການດໍາລົງຊ່ວຍໃນ  
ໝັ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຊ່ວຍເຫຼ່າງສັດທາ.

ບົດທີ 6—ຄວາມເຊື່ອ ສາມາດນຳມາຍຸຕິ

ໃນຂະນະທີ່ ຈິດສຳນຶກຂອງເຈົ້າໄດ້  
ຮັບການປັບປຸງໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິ  
ສຸດ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມຊົ່ວຂອງບາບ,  
ສຳນຶກຂອງມັນ, ຄວາມຜິດຂອງມັນ,  
ຄວາມວິບຸດຂອງມັນ;  
ແລະເຈົ້າເບິ່ງມັນດ້ວຍຄວາມກັບຄືນ

ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າບາບໄດ້ແຍກເຈົ້າອອກ  
ຈາກພຣະເຈົ້າ,  
ວ່າທ່ານຕົກຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດຂອງ  
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ຍິ່ງເຈົ້າດຶກນັ້ນທີ່ຈະຫລົບຫລີກ  
ນີ້ຫຼາຍເທົ່າໃດ  
ເຈົ້າຈະຮູ້ເຖິງຄວາມສິ້ນຫວັງຂອງ  
ຈິດທ່ານຂຶ້ນ.

ຈູ່ໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ສະອາດ;  
ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ສະອາດ.

ເຈົ້າເຫັນວ່າຊີວິດຂອງເຈົ້າຕັ້ງ  
ປັດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວແລະບາບ.

ເຈົ້າຢາກໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ,  
ໄດ້ຮັບການຊໍາລະລ້າງ,  
ໄດ້ຮັບການບົດບ່ອນ.

ຄວາມກົມກຽວກັບພຣະເຈົ້າ,  
ຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບພຣະອົງ—ເຈົ້າສາ  
ມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່?

ມັນເປັນຄວາມສະຫງົບທີ່ເຈົ້າຕ້ອງ  
ການ—ການໃຫ້ອະໄພຈາກສະຫວັນແລະ

ຄວາມສະຫງົບແລະ  
ຄວາມຮັກໃນຈິດວິນຍານ.

ເງິນບໍ່ສາມາດຊື້ມັນ,  
ບັນຍາບໍ່ສາມາດຊື້ມັນ,  
ບັນຍາບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້;

ທ່ານບໍ່ສາມາດຫວັງວ່າ,  
ໂດຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງທ່ານເອງ,  
ເພື່ອຮັບປະກັນມັນ.

ແຕ່ພຣະເຈົ້າສະເຫນີໃຫ້ທ່ານເປັນຂອງຂວັນ, "ບໍ່ມີເງິນແລະບໍ່ມີລາຄາ."  
ເອຊາຍາ 55:1.

ມັນເປັນຂອງທ່ານຖ້າຫາກວ່າທ່ານຈະ

ແຕ່ ເຮົາ ອົງ ອົງ ອົງ ຂອງ ທ່ານ ແລະ ຈັບ  
ມັນ. ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ກ່າວ ວ່າ,  
“ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ບາບ ຂອງ ເຈົ້າ ຈະ ເປັນ  
ສິ ແດງ, ແຕ່ ມັນ ຈະ ຂາວ ຄື ກັບ ຫິມະ;  
ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ມັນ ເປັນ ສິ ແດງ ຄື ສິ ແ  
ດງ,  
ແຕ່ ພວກ ເຂົາ ຈະ ເປັນ ຄື ກັບ ຂົນ ສັດ.”

ເອຊາຍາ 1:18.

“ເຮົາ ຈະ ໃຫ້ ຫົວໃຈ ໃໝ່ ໃຫ້ ເຈົ້າ,  
ແລະ ເຮົາ ຈະ ເອົາ ຈິດໃຈ ໃໝ່ ໃຫ້ ຢູ່ ໃນ ເຈ  
ເຈົ້າ.” ເອຊາຍາ 36:26.

ເຈົ້າ ໄດ້ ສາລະ ພາບ ບາບ ຂອງ ເຈົ້າ ແລ້ວ,  
ແລະ ໃນ ໃຈ ກໍ ເອົາ ມັນ ໄປ.

ເຈົ້າ ໄດ້ ຕັດ ສິນໃຈ ມອບ ຕົວ ເອງ ໃຫ້ ແກ່  
ພະ ເຈົ້າ.

ບັດ ນີ້ ຈົ່ງ ໄປ ຫາ ພຣະ ອົງ,  
ແລະ ຂໍ ໃຫ້ ພຣະ ອົງ ຈະ ລ້າງ ບາບ ຂອງ ທ່ານ  
ອອກ ແລະ ໃຫ້ ທ່ານ ມີ ໃຈ ໃໝ່.

ແລ້ວ ເຊື່ອ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເຮັດ ສິ ງົນ ງົນ  
ເພາະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ສັນຍາ ໄວ້.



ນີ້ແມ່ນບົດຮົບທຳພຣະເຊື້ອໄດ້ສອນ  
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຢູ່ໃນໂລກ,  
ວ່າຂອງປະທານທີ່ພຣະເຈົ້າສັນຍາກັບ  
ພວກເຮົາ,

ພວກເຮົາຕ້ອງເຊື່ອວ່າພວກເຮົາໄດ້  
ຮັບ, ແລະມັນເປັນຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະເຊື້ອໄດ້ບໍ່ນັບວ່າປະຊາຊົນຂອງພະ  
ຍາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າ  
ຈຳມັດຄວາມເຊື່ອໃນອໍານາດຂອງພຣະ  
ອົງ;

ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອເຂົາເຈົ້າໃນ  
ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຫັນ,  
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງດົນໃຈເຂົາເຈົ້າດ້ວຍ  
ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພຣະອົງກັບສິ່ງ  
ທີ່ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງບໍ່ເຫັນ—ນໍາພາ  
ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເຊື່ອໃນອໍານາດຂອງພຣະ  
ອົງທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພບາບ.

ເລື່ອງນີ້ພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງແຈ້ງ  
ມາແຈ້ງໃນການບໍ່ນັບວ່າຜູ້ຊາຍທີ່  
ຈັບບໍ່ໄດ້ເປັນໂຮກມົວວ່າ:

“ເພື່ອເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າບໍ່ມີ, ດມະນຸດມີ

ອໍານາດເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະໃຫ້  
ອະໄພບາບໄດ້,

(ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຄົນພິກາ  
ນທີ່ເຈັບປ່ວຍ,) ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ,  
ເອົາຕົ້ງນອນຂອງເຈົ້າ.

ແລະໄປເຮືອນຂອງເຈົ້າ." ມັດທາຍ 9:6.

ດັ່ງນັ້ນ

ໂຢຮັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດຍັງກ່າວ  
ອີກ,

ໂດຍກ່າວເຖິງການອັດສະຈັນຂອງພຣະຄ

ຣິດວ່າ, "ສິ່ງທີ່ຖືກຂັບໄວ້,

ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າພຣະເ

ຢຊູເປັນພຣະຄຣິດ,

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ;

ແລະການເຊື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະມີຊີ

ວິດໂດຍທາງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ." ໂຢຮັນ

20:31.

ຈາກບັນຊີທີ່ຖ່າຍດາຍໃນຄໍາພີໄບເ

ບັນກໍ່ບົວກໍ່ບວກໍ່ທັງພະເຍຊູບັນ

ປົວຄົນເຈັບປ່ວຍ,

ເຮົາອາດຮູ້ນຮູ້ ບາງຢ່າງກ່ຽວກັບວິ  
ທິທົນ ຈະເຊື່ອໃນພະອົງເພື່ອໃຫ້ອະ  
ໄພບາບ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາຫັນໄປສູ່ເລື່ອງຂອງຄົນ  
ອໍາມະພາດຢູ່ເມືອງ Bethesda.

ຜູ້ທຸກຍາກຂາດແຄນ;  
ລາວບໍ່ໄດ້ໃຊ້ແຂນຂາຂອງລາວເປັນເວລາ  
ສາມສິບແປດປີ.

ແຕ່ພຣະເຢຊູເຈົ້າໄດ້ສັ່ງລາວວ່າ,  
“ຈົ່ງລຸກຂັ້ນ,

ເຮົາຕັ້ງນອນຂອງເຈົ້າແລະຍ່າງໄປ.”

ຄົນທົ່ວເບິ່ງອາດເວົ້າວ່າ,

“ພະອົງເຈົ້າເອີ້ນ

ຖ້າພະອົງເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຫາຍດີ

ພະອົງຈະເຊື່ອໄພຖ້ອຍຄໍາຂອງພະອົງ

.” ແຕ່, ບໍ່,

ລາວເຊື່ອພຣະຄໍາຂອງພຣະຄຣິດ,

ເຊື່ອວ່າພຣະອົງໄດ້ຫາຍດີ,

ແລະພຣະອົງໄດ້ພະຍາຍາມໃນທັງທິ;

ລາວຕັ້ງໃຈທົ່ວຈະຍ່າງ,

ແລະລາວໄດ້ຍ່າງ.

ພຣະອົງໄດ້ ປະຕິບັດຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະຄຣິດ,  
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ ປະທານອໍານາດ.  
ລາວໄດ້ ຖືກເຮັດໃຫ້ ທັງຫມົດ.

ໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວເຈົ້າເປັນຄົນບາບ.  
ທ່ານບໍ່ສາມາດຊຶດໃຊ້ສໍາລັບບາບ  
ທີ່ຜ່ານມາຂອງເຈົ້າ;  
ເຈົ້າບໍ່ສາມາດປ່ຽນໃຈແລະເຮັດໃຫ້  
ຕົວເອງບໍລິສຸດ.  
ແຕ່ພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະເຮັດທັງຫມົດ  
ນີ້ສໍາລັບທ່ານໂດຍຜ່ານພຣະຄຣິດ.  
ເຈົ້າເຊື່ອຄໍາສັນຍານັ້ນ.  
ເຈົ້າສາລະພາບບາບຂອງເຈົ້າ  
ແລະມອບຕົວເຈົ້າໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ.  
ເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.  
ພໍ້ງແຕ່ຢ່າງແນ່ນອນວ່າທ່ານເຮັດ  
ສິ່ງນີ້,  
ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຄໍາຂອງພຣະ  
ອົງສໍາເລັດກັບທ່ານ.  
ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອຄໍາສັນຍາ,—ເຊື່ອວ່າ

າເຈົ້າໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ  
 ແລະຖືກຊໍາລະແລ້ວ,—ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄ  
 ວາມຈິງ; ເຈົ້າໄດ້ຫາຍດີແລ້ວ,  
 ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ໃຫ້ອໍາ  
 ນາດທີ່ເປັນອໍາມະພາດໃຫ້ເດີນໄປ  
 ເມື່ອຊາຍຄົນນັ້ນເຊື່ອວ່າລາວໄດ້  
 ຫາຍດີ.  
 ມັນເປັນດັ່ງນັ້ນຖ້າທ່ານເຊື່ອມັ  
 ນ.

ຍ່າລຸ້ນຖ້າທີ່ຈະຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງ  
 ດີແລ້ວ, ແຕ່ໃຫ້ເວົ້າວ່າ,  
 “ຂ້ອຍເຊື່ອມັ້ນ; ມັນເປັນດັ່ງນັ້ນ,  
 ບໍ່ແມ່ນຍ່ອມວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້  
 ສຶກມັ້ນ,  
 ແຕ່ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາ  
 າ.”

ພະເຍຊູກ່າວວ່າ  
 “ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກທ່ານປາຖະໜາ  
 ເມື່ອທ່ານອະທິຖານ

ຈົ່ງເຊື່ອວ່າທ່ານໄດ້ຮັບມັນ  
ແລະພວກທ່ານຈະໄດ້ສິ່ງນັ້ນ."

ມາລະໂກ 11:24.

ມີເງື່ອນໄຂຕໍ່ຄໍາສັນຍານີ້—ວ່າ  
ຮ້າຍະທິຖານຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແຕ່ມັນເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ  
ທີ່ຈະຊໍາລະພວກເຮົາຈາກບາບ,  
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະ  
ອົງ,

ແລະເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດທີ່  
ສັກສິດ. ສະນັ້ນ

ເຮົາອາດຈະຂໍພອນເຫຼົ່ານີ້, ແລະ

ເຊື່ອວ່າເຮົາໄດ້ຮັບມັນ, ແລະ

ຂອບໃຈພະເຈົ້າທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບມັນ

ເປັນສິດທິພິເສດຂອງພວກເຮົາ

ທີ່ຈະໄປຫາພຣະເຢຊູ ແລະໄດ້ຮັບ

ການຊໍາລະ, ແລະຢືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າ

ກົດຫມາຍໂດຍບໍ່ມີຄວາມອັບອາຍ

ຫຼື remorse. "ເພາະສະນັ້ນ,

ບຸນນີ້ບໍ່ມີການກ່າວໂທດຕໍ່ຜູ້

ທີ່ຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ,  
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມເນື້ອ  
ຫນັງ, ແຕ່ຫຼັງຈາກພຣະວິນຍານ." ໂລມ  
8:1.

ຈາກນີ້ໄປເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຂອງເຈົ້າເອ  
ງ; ເຈົ້າຖືກຊື້ດ້ວຍລາຄາ.

“ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກໄຖ່ດ້ວຍສິ່ງ  
ທີ່ເສຍອິດທິພົນ, ເປັນເງິນແລະຄ່າ; ...  
ແຕ່ດ້ວຍພຣະໄລຫິດອັນລ້ຽງ  
ພຣະຄຣິດ,

ເໝາະສົມດັ່ງລູກແກະທີ່ບໍ່ມີຕໍ່  
ນີ້ແລະບໍ່ມີຈຸດດ່າງດ່າງ.” 1 ເປໂຕ  
1:18, 19.

ຜ່ານການກະທຳທີ່ລົບບາງຢ່າງຂອງການ  
ຊື້ພຣະເຈົ້າ,

ພຣະວິນຍານບໍ່ລືສຸດໄດ້ສ້າງຊື່ວິດໃ  
ໝ້ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ.

ທ່ານເປັນດັ່ງເດັກນ້ອຍທີ່ເກີດມາ  
ໃນຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ,

ແລະພຣະອົງຮັກທ່ານດັ່ງທີ່ພຣະອົງ  
ຮັກພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ.

ບັດນີ້ເຈົ້າໄດ້ມອບຕົວເອງໃຫ້ແກ່  
ພຣະເຢຊູ, ຢ່າຖອຍຫລັງ,  
ຢ່າເອົາຕົວເອງອອກໄປຈາກພຣະອົງ,  
ແຕ່ທຸກມື້ຈະກ່າວວ່າ,  
“ເຮົາເປັນຂອງພຣະຄຣິດ;  
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ມອບຕົວເອງໃຫ້ພຣະອົງແ  
ລ້ວງ;”

ແລະຂໍໃຫ້ພຣະອົງປະທານພຣະວິນຍານຂ  
ອງພຣະອົງແລະຮັກສາທ່ານໂດຍພຣະຄູນຂ  
ອງພຣະອົງ.

ດັ່ງທີ່ມັນເປັນໂດຍການມອບຕົວທ່າ  
ນເອງກັບພຣະເຈົ້າ,  
ແລະເຊື່ອວ່າພຣະອົງ,  
ທີ່ທ່ານກາຍເປັນລູກຂອງພຣະອົງ,  
ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະ  
ອົງ. ອັກຄະສາວົກກ່າວວ່າ,  
“ດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະຄຣິດ  
ພຣະເຢຊູ ອົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,



ດັ່ງນັ້ນ  
ເຈົ້າຈຶ່ງເດີນໄປໃນພຣະອົງ." ໂກໂລດ  
2:6.

ບາງຄົນເບິ່ງຄືວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງ  
ຢູ່ໃນການທົດລອງ, ແລະ  
ຕ້ອງພິສູດຕໍ່ພຣະເຜິ້ງເປັນເຈົ້າ  
ວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການປະຕິຮູບ,  
ກ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດຂໍພອນຈາກ  
ພຣະອົງ.

ແຕ່ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຂໍພອນຈາກພຣະເຈົ້າ  
ເຖິງແມ່ນໃນບັດຈຸບັນ.

ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງມີພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ  
, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ,

ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຄວາມອ່ອນແອຂອງ  
ເຂົາເຈົ້າ, ຫລື

ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດຕ້ານທານຄວາມ  
ຊົ່ວຮ້າຍ.

ພຣະເຢຊູຮັກທຸກໆຄົນຈະໃຫ້ພວກເຮົາມາຫາ  
ພຣະອົງຄືກັບພວກເຮົາ, ເປັນບາບ,  
ສິ້ນຫວັງ, ເພື່ອງພາອາໄສ.

ເຮົາອາດຈະມາພ້ອມກັບຄວາມອ່ອນແອ  
ທັງໝົດ, ຄວາມໂງ່າ, ຈ້າ,  
ຄວາມບາບຂອງເຮົາ, ແລະ  
ລື້ມລື້ຍູ້ ທີ່ຕົ້ນຂອງພຣະອົງໃນກ  
ານລົງໂທດ.

ມັນເປັນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ  
ທີ່ໄດ້ລ້ອມເຮົາໄວ້ໃນອ້ອມແຂນແ  
ຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ແລະ  
ການມັດບາດແຜຂອງເຮົາ,  
ເພື່ອຊ່ວຍເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ສະອາດ  
ທັງໝົດ.

ນີ້ແມ່ນບ່ອນທີ່ຫລາຍພັນຄົນ  
ລື້ມເຫລວ;

ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອວ່າພະເຍຊູໃຫ້ອ  
ະໄພເຂົາເຈົ້າເປັນສ່ວນຕົວ.

ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາພຣະຄໍ  
າຂອງພຣະອົງ.

ມັນເປັນສິດທິພິເສດຂອງທຸກຄົນ  
ທີ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ຈະ  
ຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ

ການໃຫ້ ອະໄພແມ່ນ ນໄດ້ ຂະຫຍາຍອອກຢ່າງ  
ເລັກນ້ອຍ ທີ່ບໍ່ມີ ກຽບາບ.

ຖ້າ ມີຄວາມສົງໄສວ່າ ຄຳສັ່ນຍາຂອງພຣະ  
ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ຫມາຍຄວາມວ່າ ສຳລັບ  
ທ່ານ.

ພວກເຂົາແມ່ນ ສຳລັບຜູ້ ລ່ວງລະເມີ  
ດກັບໃຈທຸກຄົນ.

ຄວາມເຂັ້ມແຂງແລະພຣະຄູ່ ນໄດ້ ຖືກສະ  
ຫນອງໃຫ້ ໂດຍຜູ້ ານພຣະຄຣິດທຸກຄົນ ຈະນຳ  
າມາໂດຍການປະຕິບັດ ສາດສະຫນາຈຸກເທວະ  
ດາເພື່ອ ຫຼຸດລຸດ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ອື່ນ.

ບໍ່ມີໃຜເປັນບາບຫຼາຍ ຈົນບໍ່ສາມາດ  
ຊອກຫາຄວາມເຂັ້ມແຂງ,

ຄວາມບໍລິສຸດ,  
ແລະຄວາມຊອບທຳໃນພຣະເຢຊູ,

ຜູ້ໄດ້ຕາຍເພື່ອເຂົາເຈົ້າ. ພຣະອົງ  
ໄດ້ລໍຖ້າທຸກຄົນ ຈະປົດເສື້ອຜ້າ

ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຂອງເຂົາເຈົ້າ stained  
ແລະ ມີ ນລະພິດ ຂອງບາບ, ແລະ ເອົາ

ເສື້ອຄູ່ມສິຂາວ ຂອງຄວາມຊອບທຳ  
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ;

ພະອົງສັ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຊີວິດແລະ  
ລະບົ່ງຕາຍ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈັດການກັບພວກເຮົາ  
ເປັນຜູ້ຊາຍຈຳກັດກັບວັດກັບກັບແລະ  
ກັບ.

ຄວາມຄິດຂອງລາວແມ່ນຄວາມຄິດຂອງຄວາມ  
ເມດຕາ, ຄວາມຮັກ,  
ແລະຄວາມເມດຕາທີ່ອັນໂຍນນທີ່ສຸດ.

ລາວເວົ້າວ່າ,  
“ໃຫ້ຄົນຊົ່ວປະຖົມທາງຂອງລາວ,  
ແລະຄົນບໍ່ຊອບທາງຄວາມຄິດຂອງລາວ:  
ແລະ

ໃຫ້ລາວກັບຄືນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນ  
ຈຳກັດ, ແລະ

ພຣະອົງຈະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ລາວ;  
ແລະຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,  
ເພາະພຣະອົງຈະໃຫ້ອະໄພຢ່າງຫລວງຫລາຍ  
”

“ເຮົາໄດ້ກໍາຈັດຄວາມຜິດບາບຂອງ  
ຈຳກັດໄວ້ດັ່ງເມກໝອກໝາ,

ການລ່ວງລະເມີດຂອງເຈົ້າ,  
ແລະບາບຂອງເຈົ້າໝັ້ນໝາກ." ເອຊາຍາ  
55:7; 44:22 .

"ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກໃນການເສຍ  
ຊີວິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະ  
ຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ:  
ດັ່ງນັ້ນພວກທ່ານຫັນຕົວເອງ,  
ແລະທ່ານມີຊີວິດຢູ່." ເອເຊກບັນ  
18:32. ຊາຕານພ້ອມທັງຈະລັກເອົາ  
ຄໍາຫມັ້ນໃຈທີ່ເປັນພອນຂອງພຣະ  
ເຈົ້າໄປ.

ພຣະອົງປາກຖະຫນາທີ່ຈະເອົາຄວາມຫວັງ  
ແລະແສງທຸກແສງສະຫວ່າງຈາກຈິດວິນຍານ;  
ງານ;

ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ລາວ  
ຮັດສິ່ງທີ່ຢາກຟ້າຜູ້ລ່ວງ,  
ແຕ່ໃຫ້ເວົ້າວ່າ,

"ພຣະເຢຊູໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ  
ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ມີຊີວິດ.  
ພຣະອົງຮັກຂ້າພະເຈົ້າ,

ແລະປະສົງບໍ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕາຍ.  
 ຂ້າພະເຈົ້າມີພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ  
 ທີ່ເມດຕາ;  
 ແລະເຖິງແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລົງ  
 ງລະເມີດຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ,  
 ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະພອນທີ່ພຣະອົງໄດ້  
 ດັບປະທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຂູດ  
 ຮົດ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະລຸກຂຶ້ນ,  
 ແລະໄປຫາພຣະບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,  
 ແລະເວົ້າວ່າ,  
 'ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສະຫວັນ,  
 ແລະຕໍ່ຫນ້າພຣະອົງ,  
 ແລະບໍ່ມີຄຳຄວນທີ່ຈະເປັນຕໍ່ໄປ.  
 ເຮັດນັ້ນລຸກຂອງເຈົ້າວ່າ  
 ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນຄົນຮັບຈ້າງຂອງ  
 ສິ່ງເຈົ້າ.'"

ຄຳອະນຸຍາດຂອງເຈົ້າວ່າຄົນທີ່ຍ່າ  
 ງໄປນັ້ນຈະໄດ້ຮັບແນວໃດ:  
 "ເມື່ອລາວຍ່າງໄປບໍ່ໄກ  
 ພໍ່ຂອງລາວກໍເຫັນລາວຈົ່ງມີຄວາມເມດຕາ  
 ຈົ່ງແລ່ນໄປແລະລົ້ມ.

ຢູ່ 'ເທິງຄໍຂອງລາວ, ແລະ ຈຸບລາວ." ລູກາ 15:18-20.

ແຕ່ 'ເຖິງແມ່ນຄໍາອຸປະມານ ອັນນັ້ນ ອມແລະສໍາພັນ ດເທິງ 'າທິ' ເປັນຢູ່, ກໍ່ຂາດການສະແດງຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈ ອັນເປັນນິດຂອງພຣະບໍດາເທິງສະຫວັນ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະກາດໂດຍສາດສະດາຂອງພຣະອົງ, "ເຮົາໄດ້ຮັກເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກອັນເປັນນິດ, ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ດຶງດູດເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເມດຕາ." ເຢເລມີ 31:3.

ໃນຂະນະທີ່ ຄົນບາບຍັງຢູ່ 'ໄກຈາກບ້ານຂອງພຣະບໍດາ, ສູນເສຍສານຂອງຕົນຢູ່ 'ໃນປະເທດທີ່ແປກປະຫລາດ, ຫົວໃຈຂອງພຣະບໍດາແມ່ນປາຖະຫນາຕໍ່ 'ພຣະອົງ;

ແລະທຸກໆຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຕົນ  
ຂຶ້ນໃນຈິດວິນຍານເພື່ອກັບຄືນໄປ  
ຫາພຣະເຈົ້າ ນັ້ນແມ່ນແຕ່ການອ້ອນ  
ວອນອ້ອນໂຍນຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະ  
ຮອງ, ການອ້ອນວອນ, ການອ້ອນວອນ,  
ດັ່ງເຮົາຜູ້ເດີນທາງໄປສູ່ຫົວໃຈຂອງ  
ຄວາມຮັກຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະຮອງ.

ດ້ວຍຄໍາສັນຍາອັນອຸດົມສົມບູນຂອງ  
ຄໍາພົບເບິນຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ  
ເຈົ້າສາມາດໃຫ້ຄວາມສົ່ງໄສໄດ້ບໍ່?  
ເຈົ້າເຊື່ອໄດ້ບໍ່ວ່າເມື່ອຄົນບາບ  
ທີ່ທຸກຍາກປາຖະໜາຈະກັບຄືນມາ,  
ປາດຖະໜາທີ່ຈະປະຖົມບາບຂອງລາວ,  
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງກົດກັນລາວ  
ບໍ່ໃຫ້ເຂົາມາຫາຕົນຂອງພຣະຮອງດ້ວຍ  
ການກັບໃຈ?  
ໄປກັບຄວາມຄິດດັ່ງກ່າວ!  
ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດທ້າຮ້າຍຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ  
ໄດ້ ຫຼື ຍາກວ່າການສ້າງຄວາມ  
ບໍ່ເທົ່າໃຈ ນັ້ນກັບຄວາມຄິດຂອງ



ອົງພຣະບໍດາເທົ່ງສະຫວັນຂອງເຮົາ.  
 ພຣະອົງກົດຊຶ່ງບາບ,  
 ແຕ່ພຣະອົງຮຸກຮົນບາບ,  
 ແລະພຣະອົງໄດ້ມອບພຣະອົງເອງຢູ່ໃນ  
 ບຸກຄົນຂອງພຣະຄຣິດ,  
 ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການບັນ  
 ທຶກແລະໄດ້ຮັບພອນນິລັນດອນໃນອານາ  
 ຈັກເຫຼົ່າງວັດສະຫມີພາບ.  
 ພາສາອັນໃດທີ່ແຂງແຮງ  
 ຫຼືອ່ອນໄຍນກວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້  
 ລ້ອກໄວ້ເພື່ອສະແດງຄວາມຮຸກຂອງພຣະ  
 ອົງຕໍ່ເຮົາ? ພຣະອົງປະກາດວ່າ,  
 “ຜູ້ຍິ່ງຈະລົມລູກທີ່ກໍາລັງດູດ  
 ນໍ້າມັນໄດ້ບໍ່,  
 ເພື່ອວ່ານາງຈະບໍ່ມີຄວາມເມດຕາສົ  
 ງສານລູກໃນທ້ອງຂອງນາງ?  
 ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາອາດລົມ,  
 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ລົມທ້າວນ.”  
 ເອຊາຍາ 49:15.

ຈົ່ງເບິ່ງ,  
ເຈົ້າທ່ານສົງໄສແລະຕົວສັ່ນ;  
ສໍາລັບພຣະເຢຊູ ມີ ຊີວິດຢູ່ເພື່ອ  
ຮັດໃຫ້ການອ້ອນວອນສໍາລັບພວກເຮົາ.  
ຂອບໃຈພະເຈົ້າສໍາລັບຂອງປະທານຂອງພຣະ  
ຮະບຸດທິ ຮັກຂອງພຣະອົງແລະອະທິຖານ  
ນວ່າພຣະອົງອາດຈະບໍ່ໄດ້ເສຍຊີວິດ  
ສໍາລັບທ່ານໂດຍໄຮ້ປະໂຍດ.  
ພຣະວິນຍານໄດ້ເຊື່ອເຊິ່ງທ່ານໃນ  
ມື້ນີ້.

ຈົ່ງມາຫາພຣະເຢຊູ ດ້ວຍສູດໃຈຂອງທ່ານ,  
ແລະທ່ານອາດຈະຂໍພອນຈາກພຣະອົງ.

ເມື່ອເຈົ້າອ່ານຄໍາສັນຍາ,  
ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າພວກມັນເປັນການສະແດງ  
ດງອອກຂອງຄວາມຮັກແລະ  
ຄວາມສົ່ງສານທິ ບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້.  
ຫົວໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມຮັກອັນ  
ບໍ່ມີຂອບເຂດແມ່ນໄດ້ມຸ່ງໄປສູ່  
ຄົນບາບດ້ວຍຄວາມເມດຕາທິ ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

"ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການໄຖ່ໂດຍຜ່ານພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ, ການໃຫ້ອະໄພບາບ."

ເອເຟດ 1:7. ແມ່ນແລ້ວ, ພົງແຕ່ເຊື້ອອາພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊ່ວຍຂອງທ່ານ.

ພຣະອົງຕ້ອງການທີ່ຈະພົ້ນພູຮູບພາບສົມບັດສິນຂອງພຣະອົງໃນຜູ້ຊາຍ

ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງດ້ວຍການສາລະພາບ ແລະ ການກັບໃຈ, ພຣະອົງຈະເຂົ້າໃກ້ທ່ານດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ແລະ ການໃຫ້ອະໄພ.

ບົດທີ

7—ການທົດສອບການເປັນສານ, ສິດ

“ຖ້າຫາກຜູ້ໃດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ,  
ເຂົາເປັນສິ່ງໃຫມ່:ສິ່ງເກົ່າ  
ໄດ້ຜ່ານໄປ; ຈຶ່ງເປັນ,  
ທຸກສິ່ງກາຍເປັນສິ່ງໃໝ່.” 2  
ໂກລົນໂທ 5:17.

ບຸກຄົນອາດຈະບໍ່ສາມາດບອກເວລາ  
ຫຼືສະຖານທີ່ທີ່ແນ່ນອນ,  
ຫຼືຕິດຕາມທຸກລະບົບຕ່ອງໂສ້ຂອງ  
ສະຖານະການໃນຂະບວນການບໍ່ປົນໃຈເຫລືອ  
ອມໃສ;  
ແຕ່ນີ້ບໍ່ໄດ້ພິສູດວ່າລາວບໍ່  
ບໍ່ປົນໃຈເຫລືອອມໃສ.  
ພຣະຄຣິດຊົງກ່າວກັບນີໂກເດມວ່າ,  
“ລົມພັດໄປບ່ອນໃດ,  
ແລະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງນັ້ນ,  
ແຕ່ບໍ່ສາມາດບອກໄດ້ວ່າມັນມາຈາກໃ  
ສ, ແລະໄປໃສ:

ທຸກຄົນທີ່ເກີດມາຈາກພຣະວິນຍານ  
ກໍຄືກັນ." ໂຢຮັນ 3:8.

ເຊັ່ນດຽວກັບລົມ,  
ທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ,  
ແຕ່ຜົນກະທົບຂອງສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້  
ຊຸດເຈນແລະຮູ້ສຶກ,  
ແມ່ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນການເຮັດ  
ວຽກຂອງມັນຕໍ່ຫົວໃຈຂອງມະນຸດ.  
ພະລັງທີ່ພົ້ນພານັ້ນ,  
ທີ່ຕາມະນຸດບໍ່ສາມາດເຫັນ,  
ຈະເກີດຊີວິດໃໝ່ໃນຈິດວິນຍານ; ມັນ  
ສ້າງເປັນໃຫມ່ໃນຮູບພາບຂອງພຣະ  
ເຈົ້າ.

ໃນຂະນະທີ່ວຽກງານຂອງພຣະວິນຍານແມ່ນ  
ມີມິດງົບແລະບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້,  
ຜົນກະທົບຂອງມັນກໍໄດ້ປະກົດອອກ.  
ຖ້າຫົວໃຈໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫມ່ໂດຍ  
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ຊີວິດຈະເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ.  
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດອັນໃດ  
ເພື່ອປັບປຸງໃຈຂອງເຮົາຫຼືເຮັດໃ

ຫ້ ຕົວເຮົາເອງເຂົ້າກັບພຣະເຈົ້າ; ໃນ  
ຂະນະທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງໄວ້  
ວາງໃຈຕົວເອງທັງຫມົດຫຼືວຽກ  
ງານທີ່ດີຂອງພວກເຮົາ, ຊື່ວິດ  
ຂອງພວກເຮົາຈະເປັນເພີ່ມອໍາພຣະ  
ຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຕົວພວກ  
ເຮົາ.

ການບໍ່ປົນແປງຈະເຫັນໄດ້ໃນລັກສະນະ,  
ນິໄສ, ການສະແຫວງຫາ.

ກົງກັນຂ້າມຈະເຫັນໄດ້ຊັດເຈນແລະຕັດ  
ສິ້ນໃຈລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ  
ຄິດເປັນແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເປັນ.

ລັກສະນະຖືກເປັນເພີ່ມ,  
ບໍ່ແມ່ນໂດຍການເຮັດດີບາງຄັ້ງຄາວ  
ແລະການກະທົບຜິດບາງຄັ້ງ,  
ແຕ່ໂດຍແນວໃນມຸມຂອງຄໍາເວົ້າແລະກາ  
ນກະທົບ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າອາດຈະມີຄວາ  
ມຖືກຕ້ອງພາຍນອກຂອງການແລະເທດໂດ  
ຍບໍ່ມີພະລັງງານການຕໍ່ສູ້, ຂອງພຣ

ະຄຣິດ.

ຄວາມຮັກຂອງອິດທິພົນແລະຄວາມປາຖະ  
ຫນາສຳລັບຄວາມນັບຖືຂອງຄົນອື່ນ  
ອາດຈະສ້າງຊີວິດທີ່ມີຄ່າສິ່ງ  
ທີ່ດີ.

ການນັບຖືຕົນເອງອາດເຮັດໃຫ້ເຮົາ  
ຫຼີກລ່ຽງການປາກົດຕົວຂອງຄວາມ  
ຊົ່ວ.

ຫົວໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວອາດຈະປະຕິ  
ບັດການກະທຳທີ່ເອ້ອເຟ້ອເຟ້  
ອແຜ່. ຖ້າຫາກວ່າເປັນແນວນັ້ນ,  
ພວກເຮົາຈະກຳນົດວ່າພວກເຮົາຢູ່  
ຜ່າຍໃດ?

ໃຜມີຫົວໃຈ?

ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາກັບໃຜ?

ພວກເຮົາມັກສົນທະນາກັບໃຜ?

ໃຜມີຄວາມຮັກທີ່ອົບອຸ່ນທີ່ສຸດ  
ຂອງພວກເຮົາແລະພະລັງງານທີ່ດີທີ່  
ສຸດຂອງພວກເຮົາ?

ຖ້າພວກເຮົາເປັນຂອງພຣະຄຣິດ,

ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາຢູ່ກັບພຣະອົງ

ແລະຄວາມຄິດທີ່ຫວານຊື່ນທີ່ສຸດ  
ຂອງພວກເຮົາແມ່ນມາຈາກພຣະອົງ.

ທັງຫມົດທີ່ພວກເຮົາມີແລະມີແມ່  
ນອຸທິດຕົນເພື່ອພຣະອົງ.

ພວກເຮົາປາກຸະໜາທີ່ຈະຮັບເອົາຮູບພ  
າບຂອງພຣະອົງ,

ຫາຍໃຈເອົາພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ,  
ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ແລະ  
ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງພໍໃຈໃນທຸກສິ່ງ.

ຜູ້ທີ່ກາຍເປັນຄົນໃໝ່ໃນພຣະເຢຊູ  
ຄິດຈະເກີດຜົນຂອງພຣະວິນຍານ,  
“ຄວາມຮັກ, ຄວາມສຸກ, ຄວາມສະຫງົບ,  
ຄວາມອຸດທິນ, ຄວາມອ່ອນໄຍນ,  
ຄວາມດີ, ຄວາມສັດທາ, ຄວາມອ່ອນໄຍນ,  
ຄວາມອຸດທິນ.” ຄາລາເຕຍ 5:22, 23.

ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຮັດຕາມຄວາມຕ້ອງການ  
ໃນອະດີດອີກຕໍ່ໄປ,  
ແຕ່ໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະບຸດຂອງພຣ



ະເຈົ້າ

ພວກເຂົາຈະເຮັດຕາມຂໍ້ນຳຂອງພວກ  
ອົງ,

ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລັກສະນະຂອງພວກ  
ອົງ, ແລະ

ຊຳລະຕົວເອງຄືກັບທີ່ພວກເຂົາ  
ສູດ.

ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຄີຍຊຶ້ງໃນບັດຈຸ  
ບັນຮັກ,

ແລະສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຄີຍຮັກເຂົາ  
ເຈົ້າຊຶ້ງ.

ຄົນທີ່ຈອງຫອງແລະໝັ້ນໃຈໃນຕົວເອງ  
ກາຍເປັນໃຈອ່ອນໄຫວແລະຕໍ່າຕ້ອຍ.

ໄຮ້ສາລະແລະ

ຄວາມໄງ່ຈຳກັດເປັນສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງ  
ແລະບໍ່ມີສິ່ງລົບກວນ.

ຄົນເຮົາເຫຼົ່ານີ້ກາຍເປັນສຸພາບ,  
ແລະຄົນບໍລິສຸດທີ່ຂີ້ຄ້ານ.

ຮິດຄອງປະເພນີທີ່ໄຮ້ປະໂຫຍດແລະຄົນ  
ບໍ່ເດດ: ຂອງໂລກຖືກວາງໄວ້.

ຄວິດສະຕາບັນຈະບໍ່ຊອກຫາ

“ເຄື່ອງປະດັບທີ່ຢູ່ພາຍນອກ” ແຕ່  
“ຄົນທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນໃຈ,  
ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ເສຍອາຍ,  
ແມ່ນແຕ່ເຄື່ອງປະດັບຂອງວິນຍານ  
ທີ່ອ່ອນໄຫວແລະງົບງຳ.” 1 ເປໂຕ 3:3, 4.

ບໍ່ມີທຸກຖານຂອງການກັບໃຈທີ່ແທ້ຈິງ  
ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມັນຈະເຮັດການປະຕິ  
ຮູບ.

ຖ້າລາວພົ້ນພູຄ່າຫມັ້ນສັນຍາ,  
ໃຫ້ອີກເທື່ອຫນຶ່ງທີ່ລາວໄດ້ລັກ  
, ສາລະພາບບາບຂອງລາວ,  
ແລະຮັກພຣະເຈົ້າແລະເພື່ອນມະນຸດຂອງລາວ,  
ຄົນບາບອາດຈະແນ່ໃຈວ່າລາວໄດ້ຜ່ານຄວາມຕາຍໄປສູ່ຊີວິດ.

ເມື່ອໃນຖານະທີ່ຜິດບາບ,  
ພວກເຮົາມາຫາພຣະຄຣິດແລະກາຍເປັນ  
ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຣະຄຸນຂອງ

ການໃຫ້ ອະໄພຂອງພຣະອົງ,  
 ຄວາມຮັກຈະເກີດຂຶ້ນໃນຫົວໃຈ.  
 ພາລະທຸກຢ່າງກໍເບົາ,  
 ເພາະແອກທັ້ນ ພະຄລິດວາງນ້ຳນຶ່ງ ຢ່າຍ.  
 ຫນ້າທັ້ນ ກາຍເປັນຄວາມສຸກ,  
 ແລະເສຍສະລະຄວາມສຸກ.  
 ເສັ້ນທາງທັ້ນ ກໍ່ອນໜັງນັ້ນ ເບື້ອງ  
 ຄົວ ບໍ່ຮຸກຮຸນ ມຢູ່ ໃນຄວາມມືດ,  
 ກາຍເປັນແສງໄຟຈາກແສງຕາເວັນແຫ່ງຄວາມ  
 ຊອບທັ້ນ.

ຄວາມຮັກຂອງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ  
 ຈະຖືກເຫັນຢູ່ ໃນຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະ  
 ອົງ.  
 ມັນເປັນຄວາມຍິນດີຂອງພຣະອົງທັ້ນ ຈະ  
 ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.  
 ຄວາມຮັກຕັ້ນ ພຣະເຈົ້າ,  
 ຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນລັດສະໝີພາບຂອງ  
 ພຣະອົງ,  
 ເປັນອຳນາດຄວບຄຸມໃນຊີວິດຂອງພຣະ  
 ຜູ້ ຊົ່ວຍໃຫ້ລອດ.

ຄວາມຮັກໄດ້ສ້າງຄວາມງາມໃຫ້ແກ່ການ  
ກະທົບທັງໝົດຂອງພຣະອົງ.

ຄວາມຮັກເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຫົວໃຈທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການອຸທິດຕົນ  
ບໍ່ສາມາດກຳເນີດ

ຫຼືຜະລິດມັນໄດ້.

ມັນພົບເຫັນພົງແຕ່ຢູ່ໃນຫົວໃຈບໍ່  
ອນທີ່ພຣະເຢຊູປົກຄອງ.

"ພວກເຮົາຮັກ,

ເພາະວ່າພຣະອົງທຳອິດຮັກພວກເຮົາ."

1 ໂຢຮັນ 4:19, RV

ໃນໃຈທີ່ໄດ້ຮັບການຕໍ່ສູ້ກັບພຣະ  
ຄຸນອັນສູງສົ່ງ,

ຄວາມຮັກເປັນຫຼັກການຂອງການກະທົບ.

ມັນບໍ່ບຸກລຳສະນະ, ການປົກຄອງ

impulses ໄດ້, ການຄວບຄຸມ passions ໄດ້,

subdues enmity, ແລະ ennobles ຄວາມຮັກ.

ຄວາມຮັກນີ້, ຮັກແພງໃນຈິດວິນຍານ,

ເຮັດໃຫ້ຊົ່ວຄາວຫວານຊື່ນ

ແລະເຮັດໃຫ້ມີອິດທິພົນທີ່ຫລໍ່

ຫລອມຢູ່ອ້ອມຂ້າງ.

ມີສອງຄວາມຜິດພາດທີ່ລູກໆຂອງພຣະ  
ເຈົ້າ—ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ຫາ  
ກໍມາເຊື້ອຖືໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ—  
ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕ້ອງປົກປ້ອງ.

ທ່ານອິດ, ຢູ່ແລ້ວ,  
ແມ່ນການເບິ່ງວົບກງານຂອງຕົນເອງ,  
ໄວ້ວາງໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດ  
ເຮັດໄດ້,

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເຂົ້າໄປໃນຄວາມ  
ມັກມັກວັກວັກພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມກາຍເປັນຄົນບໍລິ  
ສຸດດ້ວຍການກະທຳຂອງຕົນໃນການຮັກ  
ສາກິດໝາຍ, ພະຍາຍາມເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຜູ້ຊາຍສາມາດ  
ເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີພຣະຄຣິດແມ່ນ  
ມີນະພິດດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວແລະ  
ລະບາບ.

ມັນເປັນພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ດົວ  
, ໂດຍທາງສັດທາ,

ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ລືສຸດ  
.

ກົງກັນຂ້າມແລະບໍ່ມີຄວາມຜິດພາດ  
ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຫນ້ອຍແມ່ນຄວາມ  
ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດບົດບ່ອນຜູ້ຊາຍຈາ  
ກການຮຽກສາກົດຫມາຍຂອງພຣະເຈົ້າ;  
ເພາະວ່າໂດຍຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ  
ເຮົາຈຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃ  
ນພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ,  
ວຽກງານຂອງເຮົາບໍ່ມີຫຍັງກໍ່ບົວກັບ  
ການໄຖ່ຂອງເຮົາ.

ແຕ່ໃຫ້ສັງເກດຢູ່ທີ່ນີ້ວ່າ  
ການເຊື່ອພໍ້ງບໍ່ແມ່ນພົງແຕ່ການເ  
ຮັດຕາມພາຍນອກ,  
ແຕ່ການຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຮັກ.  
ກົດຫມາຍຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນການສະແດ  
ງອອກຂອງລັກສະນະຂອງພຣະອົງ;  
ມັນເປັນຕົວແທນຂອງຫລັກທຳອິດ  
ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມຮັກ, ແລະ

ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງເປັນຮາກຖານຂອງລັດຖະບານຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ.

ຖ້າຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບັບປຸງໃຫມ່ໃນລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າຄວາມຮັກອັນສູງສົ່ງຖືກຜັງຢູ່ໃນຈິດວິນຍານ,

ກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກປະຕິບັດໃນຊີວິດບໍ່?

ເມື່ອຫລັກທຳແຫ່ງຄວາມຮັກຖືກຜັງໄວ້ໃນໃຈ,

ເມື່ອມະນຸດໄດ້ຮັບການບໍ່ປົນໃໝ່ຫລັງຈາກຮູບພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງທຸກສ່ວນພຣະອົງ,

ຄໍາສັນຍາໃໝ່ກໍ່ສໍາເລັດ,

“ເຮົາຈະເອົາກົດໝາຍຂອງເຮົາໃສ່ໃນໃຈຂອງເຂົາ, ແລະ

ເຮົາຈະຂຽນມັນໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາ..”

ເຮັບເຮີ 10:16. ແລະ

ຖ້າກົດໝາຍຖືກຂຽນໄວ້ໃນໃຈ,

ມັນຈະບໍ່ເປັນຮູບຮ່າງຂອງຊີວິດບໍ່

? ການເຊື່ອຟ້າ—ການຮັບໃຊ້ ແລະ ຄວາມສຸດຊື່ ຂອງຄວາມຮັກ—ເປັນສັນຍາ ານທົ່ວເທົ່າ ຈົ່ງຂອງການເປັນສານ, ສິດ. ດັ່ງນັ້ນພຣະຄໍາພໍ້ຈົ່ງກ່າວວ່າ, “ອັນນີ້ແມ່ນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ທີ່ເຮົາຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.” “ຜູ້ທີ່ເວົ້າວ່າ, ຂໍພະເຈົ້າຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແລະບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ເປັນຜູ້ຕົວະ, ແລະຄວາມຈິງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພຣະອົງ.” 1 ໂຢຮັນ 5:3; 2:4.

ແທນທີ່ຈະບໍ່ອຍມະນຸດອອກຈາກການເຊື່ອຟ້າ, ມັນເປັນສິດທາ, ແລະ ຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາສາມາດເຊື່ອຟ້າ.

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍການເຊື່ອຟ້າຂອງພວກເຮົາ; ສໍາລັບຄວາມ



ລອດ ເປັນ ຂອງ ປະທານ ພຣີ ຂອງ ພຣະ  
ເຈົ້າ, ທີ່ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ໂດຍ ສັດທາ.  
ແຕ່ ການ ເຊື່ອ ພັງ ເປັນ ຫມາກ ຜົນ ຂອງ  
ສັດທາ. “ພວກ ທ່ານ ຮູ້ ວ່າ ພຣະ ອົງ  
ໄດ້ ສະແດງ ອອກ ເພື່ອ ເອົາ ບາບ ຂອງ  
ພວກ ເຮົາ ໄປ; ແລະ ໃນ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ມີ ບາບ.  
ຜູ້ ໃດ ທີ່ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້ ເຮັດ  
ບາບ:

ຜູ້ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ເຮັດ ບາບ ບໍ່ ໄດ້ ເຫັນ  
ພຣະ ອົງ, ທັງ ບໍ່ ຮູ້ ຈັກ ພຣະ ອົງ.” 1  
ໂຢຮັນ 3:5, 6.

ນີ້ ແມ່ນ ການ ທົດສອບ ທີ່ ແທ້ ຈິງ.  
ຖ້າ ພວກ ເຮົາ ຍຶດ ຫມັ້ນ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ຄ  
ຣິດ,  
ຖ້າ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ສະຖິດ ຢູ່ ໃ  
ນ ພວກ ເຮົາ, ຄວາມ ຮູ້ ສຶກ,  
ຄວາມ ຄິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,  
ຈຸດ ປະສົງ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,  
ການ ກະທົບ ຂອງ ພວກ ເຮົາ,  
ຈະ ສອດ ຄູ່ ອົງ ກັບ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ  
ຕາມ ທີ່ ສະແດງ ອອກ ໃນ ກົດ ບັນຍັດ ອັນ

ສັກສິດຂອງພຣະອົງ. “ລູກນ້ອຍເອີຍ  
ຍ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກເຈົ້າ:  
ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊອບທ່າກໍເປັນຄົນ  
ຊອບທ່າ,  
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເປັນຄົນຊອບທ່າ.” 1  
ໂຢຮັນ 3:7.

ຄວາມຊອບທ່າແມ່ນຖືກກ່າວໂດຍມາ  
ດຕະຖານຂອງກິດຫມາຍອັນສັກສິດຂອງພຣະ  
ເຈົ້າ,  
ດັ່ງທີ່ສະແດງອອກໃນສິບທ່າສິບ  
ຂໍ້ທີ່ໃຫ້ໄວ້ຢູ່ໃນ Sinai.

ອັນທີ່ເອີ້ນວ່າສັດທາໃນພຣະຄຣິດ  
ທີ່ອ້າງວ່າບົດປ່ອຍຜູ້ຊາຍອອກຈາກ  
ພັນທະຂອງການເຊື່ອຢ່າງພຣະເຈົ້າ,  
ບໍ່ແມ່ນຄວາມເຊື່ອ,  
ແຕ່ການສົມມຸດຕິຖານ.

“ທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍພຣະຄຣິດ, ນໂດຍ  
ຄວາມເຊື່ອ.” ແຕ່ “ຄວາມເຊື່ອ,  
ຖ້າມັນບໍ່ມີຜົນ, ແມ່ນຕາຍ.” ເອເຟດ  
2:8; ຢາໂກໂບ 2:17.

ພຣະເຢຊູ ໄດ້ ກ່າວ ເຖິງ ພຣະອົງ ເອງ ກ່ອນ  
 ນັ້ນ ພຣະອົງ ຈະ ສະ ເດັດ ມາ ສູ່ ໂລກ,  
 “ຂ້າພະເຈົ້າ ດີ ໃຈ ທີ່ ຈະ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ  
 ປະສົງ ຂອງ ພຣະອົງ: ແທ້ ຈິງ ແລ້ວ,  
 ກິດ ຂອງ ພຣະອົງ ຢູ່ ໃນ ໃຈ ຂອງ ຂ້ານັ້ນ ອຍ.  
 ” ຄໍາ ເພງ 40:8. ແລະ  
 ກ່ອນ ທີ່ ພຣະອົງ ໄດ້ ສະ ເດັດ ຂຶ້ນ  
 ສູ່ ສະຫວັນ ອົກ ເທິງ ອື່ນ  
 ພຣະອົງ ໄດ້ ປະກາດ ວ່າ,  
 “ເຮົາ ໄດ້ ຮັກ ສາ ພຣະບໍ່ ນຍັດ ຂອງ ພຣະບໍດີ  
 າ ຂອງ ເຮົາ, ແລະ  
 ປະຕິບັດ ຕາມ ຄວາມ ຮັກ ຂອງ ພຣະອົງ.”  
 ໂຢຮັນ 15:10. ພຣະຄໍາ ພີ ກ່າວ ວ່າ,  
 “ໂດຍ ນູ້ ພວກ ເຮົາ ຮູ້ ວ່າ ພວກ ເຮົາ  
 ຮູ້ ຈັກ ພຣະອົງ,  
 ຖ້າ ພວກ ເຮົາ ຮັກ ສາ ພຣະບໍ່ ນຍັດ ຂອງ ພຣະ  
 ອົງ...  
 ຜູ້ ໃດ ທີ່ ກ່າວ ວ່າ ພຣະອົງ ຈະ ຢູ່ ໃນ  
 ພຣະອົງ,  
 ຄວນ ຈະ ຍ່າ ຕາມ ທີ່ ພຣະອົງ ໄດ້ ຍ່າ.” 1  
 ໂຢຮັນ 2:3-6.

"ເພາະວ່າພຣະຄຣິດໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານສໍາລັບພວກເຮົາ, ບໍ່ອຍໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຕົວຢ່າງ, ໃຫ້ທ່ານປະຕິບັດຕາມຂໍ້ນຳອັນຂອງພຣະອົງ." 1 ເປໂຕ 2:21.

ສະພາບຂອງຊີວິດນັ້ນລັບດອນຕອນນັ້ນ ເປັນຄືກັບສິ່ງທີ່ມັນເປັນຢູ່ສະເໝີ—ຄືກັບສິ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນອຸທິຍານກ່ອນການຕົກຂອງພໍ່ແມ່ ຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ທີ່ນີ້—ການເຊື່ອຢັ້ງຢືນ ກໍ່ດຶກຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນ, ຄວາມຊອບທ້າທີ່ສົມບູນ. ຖ້າຫາກວ່າຊີວິດນັ້ນລັບດອນໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ໃນຕົວອັນໃດຫນຶ່ງ ສິ່ງຂອງນັ້ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຄວາມສຸກຂອງຈັກກະວານທັງຫມົດຈະ imperiment. ຫົນທາງຈະເປີດໃຫ້ບາບ, ດ້ວຍລົດໄຟແຫ່ງຄວາມວິບາກແລະຄວາມທຸກລໍາບາກ, ທີ່ຈະເປັນອະມະຕະ.

ເປັນໄປໄດ້ທີ່ ອາດາມ,  
 ກ່ອນທີ່ ຈະຕົກລົງ,  
 ຈະມີ ລັກສະນະທີ່ ຊອບທ້າງໂດຍການ  
 ຊື່ ອຳນາດ ກົດໝາຍຂອງພະເຈົ້າ.  
 ແຕ່ ລາວບໍ່ ເຮັດສິ່ງນັ້ນ,  
 ແລະ ຍ້ອນຄວາມບາບຂອງລາວທີ່ ມະຊາດຂອງ  
 ງຸນນະທຳ ທີ່ ຈຶ່ງ ລົ້ມລົງ  
 ແລະ ພວກເຮົາບໍ່ ສາມາດເຮັດໃຫ້ ຕົວເອງ  
 ງຸນນະທຳ ຂອງລາວ.  
 ເນື່ອງຈາກເຮົາເປັນຄົນບາບ,  
 ບໍ່ ບໍ່ ລົ້ມລົງ,  
 ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ ສາມາດເຊື່ອ ອຳນາດ ກົດໝາຍ  
 ຂອງພະເຈົ້າ.  
 ພວກເຮົາບໍ່ ມີ ຄວາມຊອບທ້າງຂອງພວກ  
 ເຮົາເອງທີ່ ຈະຕອບສະຫນອງການຮັບຮູ້  
 ຂອງກົດໝາຍຂອງພະເຈົ້າ.  
 ແຕ່ ພຣະຄຣິດໄດ້ ເຮັດໃຫ້ ວິທີທາງຂອງ  
 ການຫນີ ສິ່ງ ລົ້ມລົງ ພວກເຮົາ.  
 ພະອົງມີ ຊື່ ວິ ດຢູ່ ເທິງແຜ່ນດິນໂລ  
 ກທີ່ ມາກາງການທົດລອງແລະ ການລົ້ມລົງ  
 ຊື່ ນວ່າ ເຮົາຕ້ອງໄດ້ ພົບ.

ພຣະອົງໄດ້ດໍາລົງຊົ່ວຄິດທີ່ບໍ່ມີ  
ບາບ.

ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງນຊົ່ວຄິດເພື່ອພວກ  
ຮົາ, ແລະ

ບໍ່ດົນພຣະອົງສະເໜີທີ່ຈະຮັບເອົາ  
ບາບຂອງເຮົາ ແລະ

ມອບຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ພວກ  
ຮົາ.

ຖ້າຫາກທ່ານມອບຕົວທ່ານເອງໃຫ້ພຣະ  
ອົງ, ແລະ

ຮັບເອົາພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃ  
ຫ້ລອດຂອງທ່ານ, ດັ່ງນັ້ນ,  
ບາບດັ່ງທີ່ຊົ່ວຄິດຂອງທ່ານໄດ້ເປັນ,  
ເພາະພຣະອົງຖືວ່າທ່ານເປັນຄົນຊອບ  
ທຳ.

ຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດຢືນຢູ່ແທ  
ນລັກສະນະຂອງເຈົ້າ,  
ແລະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຕໍ່ພຣະ  
ເຈົ້າຄືກັບວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ

ຫຼາຍກວ່ານີ້,  
 ພຣະຄຣິດບໍ່ປົນແບງຫົວໃຈ.  
 ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ  
 ໂດຍຄວາມເຊື່ອ.  
 ເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາການເຊື່ອມຕໍ່ນີ້  
 ກັບພຣະຄຣິດໂດຍຄວາມເຊື່ອແລະການຍອມ  
 ຈຳນົນຕໍ່ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ  
 ຕໍ່ພຣະອົງ; ແລະຕາບໃດທີ່ເຈົ້າ  
 ເຮັດສິ່ງນີ້, ພຣະອົງຈະເຮັດວິກ  
 ຍຸດໃນເຈົ້າເພື່ອຈະເຮັດຕາມ  
 ຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ  
 ເຈົ້າອາດຈະເວົ້າວ່າ,  
 “ຊົ່ວຄາວທີ່ເຮົາມີຢູ່ໃນເນື້ອໜັງ  
 ໃນຕອນນີ້  
 ເຮົາມີຊົ່ວຄາວຢູ່ໂດຍຄວາມເຊື່ອຂອງ  
 ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,  
 ຜູ້ຊົງຮັກເຮົາ,  
 ແລະໄດ້ປະທານພຣະອົງເພື່ອເຮົາ.”  
 ຄາລາຊ 2:20. ດັ່ງນັ້ນ  
 ພຣະເຢຊູເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວແກ່ພວກສາ  
 ວິກຂອງພຣະອົງວ່າ,

“ບໍ່ແມ່ນພວກເຈົ້າທີ່ເວົ້າ,  
ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະບິດາ  
ເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າທີ່ກ່າວໃນພວກເຈົ້າ.” ມັດທາຍ 10:20.

ຈາກນັ້ນດ້ວຍພຣະຄຣິດທີ່ເຮັດວຽກ  
ຢູ່ໃນຕົວທ່ານ,  
ທ່ານຈະປະກົດຈິດວິນຍານອັນດົບກັນ  
ແລະ  
ເຮັດວຽກງານທີ່ດີກັນ—ວຽກງານແຕ່  
ຫ່າງຄວາມຊອບທຳ, ການເຊື່ອຟ້າ.

ສະນັ້ນ  
ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ມີຫຍັງໃນຕົວເຮົາທີ່  
ຈະອວດໄດ້.  
ພວກເຮົາບໍ່ມີພື້ນຖານສຳລັບຄວາມ  
ສູງສົ່ງຂອງຕົນເອງ.  
ພື້ນຖານແຫ່ງຄວາມຫວັງອັນດົບຂອງ  
ພວກເຮົາແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຊອບທຳຂອງ  
ພຣະຄຣິດທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ກັບພວກເຮົາ,  
ແລະ



ໃນສິ່ງນັ້ນທ່ານພຣະວິນຍານຂອງພຣະ  
ອົງເຮັດວຽກຢູ່ໃນແລະຜ່ານທາງເຮົາ.

ເມື່ອເຮົາເວົ້າເຖິງຄວາມເຊື່ອ,  
ມີຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ຄວນມີຢູ່ໃນໃຈ

ມີຄວາມເຊື່ອຊະນິດໜຶ່ງທີ່ແຕກ  
ຕ່າງຈາກຄວາມເຊື່ອໜຶ່ງອື່ນ.

ການມີຢູ່ແລະອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ,  
ແມ່ນແຕ່ຄວາມຈິງທີ່ແມ່ນແຕ່ຊາ  
ຕານແລະ

ນາຍພົນຂອງມັນບໍ່ສາມາດປະຕິເສດດ້  
ວຍໃຈ. ຄໍາພົບເບິ່ງບອກວ່າ

“ພວກມານຮ້າຍກໍ່ເຊື່ອເໝືອນກັນ  
ແລະສັນສະເໜີອັນ;”

ແຕ່ນັບແມ່ນຄວາມເຊື່ອ.

ຢາໂກໂບ 2:19.

ບໍ່ອັນທີ່ມີບໍ່ພົງແຕ່ຄວາມເຊື່ອ  
ໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ,

ແຕ່ການຍື່ນສະເຫນີຂອງພຣະປະສົງຂອງ

ງພຣະອົງ;  
 ບໍ່ອນທົ່ວໃຈຖືກມອບໃຫ້ຕໍ່ພຣະ  
 ອົງ,  
 ຄວາມຮັກທົ່ວດິນຕໍ່ກັບພຣະອົງ,  
 ມີສັດທາ—ສັດທາທົ່ວເຮັດວຽກໂດຍຄວາ  
 ມຮັກແລະຊໍາລະຈິດວິນຍານ.  
 ດ້ວຍສັດທານ  
 ຫົວໃຈຈະຖືກບໍ່ປົນໃໝ່ໃນຮູບພາບຂອງ  
 ພຣະເຈົ້າ.  
 ແລະຫົວໃຈທົ່ວຢູ່ໃນສະພາບທົ່ວ  
 ບໍ່ປົນແປງໃຫມ່,  
 ບໍ່ຂຶ້ນກັບກິດບັນຍັດຂອງພຣະເ  
 ຈົ້າ,  
 ແທ້ຈິງແລ້ວບໍ່ສາມາດເປັນໄດ້,  
 ໃນບຸ້ນຈຸບັນມີຄວາມສຸກໃນສິນທໍາອັ  
 ນສຸກສິດຂອງມັນ,  
 ຮ້ອງອອກມາກັບຜູ້ຂັບແຈ້ງສັນລະເສີ  
 ນວ່າ, "ໂອ້ ຂໍອະທິສະກິດຂອງເຈົ້າ!  
 ມັນແມ່ນສະມາທິຂອງຂໍອະທິສະກິດ  
 ມີ." ຄໍາເພງ 119:97.  
 ແລະຄວາມຊອບທໍາຂອງກິດໝາຍກໍ່ສໍາເລັດ

ລັດໃນຕົວເຮົາ,  
“ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເດີນຕາມເນື້ອໜັງ  
,ແຕ່ຕາມພຣະວິນຍານ.” ໂລມ 8:1.

ມີຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມຮັກທີ່ໃຫ້  
ອະໄພຂອງພຣະຄຣິດ  
ແລະຜູ້ທີ່ບາກຸະໜາເປັນລູກຂອງພຣະ  
ເຈົ້າແທ້ໆ,  
ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າລັກສະນະຂອງ  
ຂົ້າເຈົ້າບໍ່ສົມບູນແບບ,  
ຊື່ວິດຂອງເຂົາເຈົ້າຜິດພາດ, ແລະ  
ເຂົາເຈົ້າພ້ອມທີ່ຈະສົ່ງໄສວ່າໃຈຂອງ  
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການບໍ່ປົນໃໝ່ ໂດຍພຣະ  
ວິນຍານບໍ່?

ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າເຊັ່ນນັ້ນ,  
ຢ່າດຶງກັບຄືນໄປບໍ່ອນຄວາມສິ້ນຫວັງ.

ເຮົາຈະຕ້ອງກຶ້ມຂາບແລະຮ້ອງໃຫ້  
ຢູ່ທີ່ຕົນຂອງພະເຍຊູເລື້ອຍໆ  
ເພາະຄວາມບໍ່ກພ້ອງແລະຄວາມຜິດພາດຂອງ  
ເຮົາ, ແຕ່ເຮົາບໍ່ຕ້ອງທົ່ວຖອຍ.

ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຖືກສັດຕູເອົາ  
 ຊະນະ,  
 ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກ,  
 ບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມ  
 ແລະປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ. ບໍ່;  
 ພຣະຄຣິດສະຖຶດຢູ່ທາງຂວາມືຂອງພຣະ  
 ເຈົ້າ,  
 ຜູ້ທີ່ເຮັດການອ້ອນວອນເພື່ອພວ  
 ກເຮົາ. ໂຢຮັນທາຣັກໄດ້ກ່າວວ່າ,  
 “ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮົາຂົນເຖິງເຈົ້າ,  
 ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດບາບ.  
 ແລະຖ້າຜູ້ໃດເຮັດບາບ  
 ເຮົາກໍມີຜູ້ສະໜັບສະໜູນກັບພຣະ  
 ບິດາ, ພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຊອບທ້າ.” 1  
 ໂຢຮັນ 2:1. ແລະ  
 ຢ່າລືມພຣະຄໍາຂອງພຣະຄຣິດ,  
 “ພຣະບິດາເອງຮັກທ່ານ.” ໂຢຮັນ 16:27.  
 ພຣະອົງປາກຸະຫນາທາງຈະພົ້ນພາບທ່ານ  
 ກັບພຣະອົງເອງ,  
 ເພື່ອເຫັນຄວາມບໍລິສຸດແລະຄວາມ  
 ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຮົາ

ຫັນໃນຕົວທ່ານ. ແລະ  
ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າຍອມຍອມຕົວເອງ  
ຕໍ່ພຣະອົງ,  
ຜູ້ທີ່ໄດ້ເລີ່ມວົງການດີຢູ່ໃນ  
ຕົວເຈົ້າຈະນໍາມັນໄປສູ່ວັນຂອງພຣະ  
ຢູ່ຊູດ. ອະທິຖານຢ່າງແຮງກ້າ;  
ເຊື່ອຢ່າງຕັ້ງແຕ່ມາ.  
ເມື່ອເຮົາມາບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນອໍານາດຂອງ  
ເຮົາເອງ,  
ຂໍໃຫ້ເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນອໍານາດຂອງພຣະ  
ຜູ້ໄຖ່ຂອງເຮົາ, ແລະ  
ເຮົາຈະສັນລະເສີນພຣະອົງ  
ຜູ້ເປັນສຸຂະພາບຂອງໃບໜ້າຂອງເຮົາ.

ຍິ່ງເຈົ້າເຂົ້າມາໃກ້ພະເຍຊູ ຫຼາຍ  
ເທົ່າໃດ,  
ເຈົ້າຈະບາກົດໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າເອງ  
ວ່າມີຄວາມຜິດຫຼາຍເທົ່າໃດ;  
ເພາະວິໄສທັດຂອງເຈົ້າຈະແຈ້ງ  
ຂຶ້ນ, ແລະ  
ຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບຂອງເຈົ້າຈະຖືກ

ກເຫັນໃນທາງກົງກັນຂ້າມຢ່າງກວ້າງຂວາງແລະແຕກຕ່າງກັບລັກສະນະທີ່ສົມບູນແບບຂອງພຣະອົງ.

ນັ້ນເປັນຫຼັກຖານວ່າຄວາມຫຼົງຫຼາຍຂອງອາດາມໄດ້ສູນເສຍອໍານາດຂອງມັນ; ວ່າອິດທິພົນທີ່ມີຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນກະຕຸ້ນທ່ານ.

ບໍ່ມີຄວາມຮັກອັນເລິກເຊິ່ງຕໍ່ພະເຍຊູສາມາດຢູ່ໃນຫົວໃຈທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກບາບຂອງຕົນ.

ຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ປົນແປງໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດຈະຊົມເຊີຍລັກສະນະອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມຜິດປົກກະຕິທາງສິນທໍາຂອງພວກເຮົາ, ມັນເປັນຫຼັກຖານ unmistakable ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ມີທັດສະນະຂອງຄວາມງາມແລະດີເລີດຂອງພຣະຄຣິດ.

ເມື່ອເຮົາເຫັນຄວາມນັບຖືໃນຕົວເຮົາເອງໜ້ອຍລົງ,  
ເຮົາກໍຈະເຫັນຄວາມນັບຖືໃນຄວາມບໍລິສຸດອັນເປັນນິດ  
ແລະຄວາມຮັກອັນເປັນນິດຂອງພຣະຜູ້  
ຊຸ້ຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາ.  
ທັດສະນະກໍ່ປົວກັບຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາພຣະອົງຜູ້  
ທີ່ສາມາດໃຫ້ອະໄພໄດ້;  
ແລະເມື່ອຈົດວັນຍານ,  
ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສິ້ນຫວັງຂອງມັນ,  
ເຂົ້າຫາພຣະຄຣິດ,  
ພຣະອົງຈະເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງໃນອ່ານ  
າດ.

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາກະຕຸ້ນພວກເຮົາໄປຫາພຣະອົງ  
ແລະພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍ,  
ທັດສະນະທີ່ສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາຈະ  
ມີລັກສະນະຂອງພຣະອົງ,

ແລະພວກເຮົາຈະສະຫຍາຍອນຖາຍຮູບພາບຂອງພຣະອົງຢ່າງສົມບູນ.



ບົດທີ 8—ການຕົບໃຫຍ່ ໃນພຣະຄຣິດ

ການບໍ່ ບົນໃຈເຫລົ່າ ອມໃສ່ທົ່ ເຮົາກາຍເປັນ  
ບັນລຸກຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນຢູ່ ໃນພຣະ  
ຄໍາພໍ້ ໄດ້ ກ່າວເຖິງການເກີດ.

ອີກເທື່ອ ອີກໜຶ່ງ,

ມັນບົບທົບກັບການແຕກງອກຂອງເມັດ  
ທົ່ ດົ ທົ່ ຜູ້ ລົງ. ເຊັ່ນດັ່ງກັນ  
ຜູ້ ທົ່ ຫາກ ບໍ່ ບົນໃຈເຫລົ່າ ອມໃສ່ເປັນ  
ພຣະຄຣິດ,

“ເປັນເດັກນ້ອຍທົ່ ເກີດໃໝ່,”

ທົ່ ຈະ “ຕົບໃຫຍ່”

ຂຶ້ນເປັນຜູ້ ຊາຍ ແລະ

ຍິງໃນພຣະຄຣິດ. 1 ເປໂຕ 2:2; ເອເຟດ 4:15.

ຫຼື ຄື ກັບເມັດດົ ທົ່ ຫວ່ານຢູ່ ໃນ  
ທົ່ ງນ ນັ້ນກໍ່ຈະໃຫຍ່ ຂຶ້ນແລະອອກໜ້າ  
ຈາກ. ເອຊາຍາກ ກ່າວວ່າພວກເຂົາຈະ

“ຖືກເອົາ ນວ່າຕົ້ນ ນໄມ້ ແຫ່ງຄວາມຊອບ  
ທ້າຍ,

ການບຸກຜັງຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ,

ເພື່ອ ວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ ຮັບກັບດສັກສິດ

." ເອຊາຍາ 61:3.

ດັ່ງນັ້ນ ຈາກຊົ່ວຄາວ ທ່ານມະຊາດ,  
ຮູບແຕ່ມໄດ້ ຖືກແຕ່ມ,  
ເພື່ອ ສຸຂັ້ນໃຫຍ່ ພວກເຮົາ ດຶກວ່າ ທ່ານ  
ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງ ທ່ານ ລັກລັບຂອງ  
ຊົ່ວຄາວ ທ່ານ ນຍານ.

ບໍ່ແມ່ນ ນັບນຍາ

ແລະ ທ່ານສະຂອງມະນຸດ ທ່ານ ງໝົດສາມາດສ້າງ  
ຊົ່ວຄາວ ໃນວັດຖຸ ທ່ານ ນັ້ນ ອຍທ່ານ ສຸດໃນ  
ທ່ານມະຊາດ.

ມັນເປັນພຽງແຕ່ ຜ່ານຊົ່ວຄາວ ທ່ານ ພຣະ  
ເຈົ້າ ເອງໄດ້ ປະທານໃຫ້,  
ທ່ານ ວ່າ ພຣະ ສັດສາມາດດໍາລົງຊົ່ວ  
ຄາວໄດ້. ສະນັ້ນ

ມັນເປັນພຽງແຕ່ ຜ່ານທາງຊົ່ວຄາວ ຈາກ  
ພຣະເຈົ້າ ທ່ານ ນັ້ນ

ທ່ານ ຊົ່ວຄາວ ທ່ານ ນຍານ ເກີດຂຶ້ນໃນ  
ຈຸດຂອງມະນຸດ. ເວັ້ນ ນັ້ນ ເສຍແຕ່ ວ່າ ຜູ້  
ຊາຍ "ເກີດ ມາ ຈາກ ເບື້ອງ ເທິງ," ເຂົາ  
ບໍ່ສາມາດ ກາຍເປັນ ຜູ້ ມີ ສິ່ວນ

ຮ່ວມຂອງຊີວິດທີ່ພຣະຄຣິດສະ  
ເດັດມາ. ໂຢຮັນ 3:3, ຂອບ.

ເຊັ່ນດັ່ງກັບຊີວິດ,  
ສະນັ້ນມັນຂຶ້ນກັບການຂະຫຍາຍຕົວ.  
ແມ່ນພະເຈົ້າທີ່ນໍາດອກໄມ້ໃຫ້ອອກ  
ກອກແລະອອກດອກ.

ມັນແມ່ນໂດຍອໍານາດຂອງພຣະອົງທີ່  
ມັດພຶດຈະພັດທະນາ, “ກ່ອນທີ່ມີໃບ,  
ຫຼັງຈາກນັ້ນຫຼາຍ,  
ຫຼັງຈາກນັ້ນສາລິເຕັມຢູ່ໃນຫຼາຍ.”  
ມາລະໂກ 4:28.

ແລະຜູ້ພະຍາກອນໂຮເຊກ່າວເຖິງອົດສະ  
ລາແອນວ່າ,

“ລາວຈະເຕີບໃຫຍ່ຄືດອກບົວ.”

“ພວກເຂົາຈະພັດທະນາຊີວິດຄືກັບສາ  
ລິ, ແລະເຕີບໃຫຍ່ຄືກັບເຄືອ.” ໂຮເຊອາ  
14:5, 7. ແລະພະເຍຊູສົ່ງເຮົາວ່າ

“ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງດອກໄມ້ທີ່ມີ  
ນິເຫຍັດຂຶ້ນ.” ລູກາ 12:27.

ພຶດແລະດອກໄມ້ບໍ່ໄດ້ເຕີບໂຕໂດຍກາ

ນດູ ແລ ຫລື ຄວາມກ້ງວົນຫລື  
 ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ,  
 ແຕ່ ໂດຍການຮູບເອົາສິ່ງທີ່ ພຣະເຈ  
 ຈົ້າຈັດຕັ້ງໄວ້ ເພື່ອປະຕິບັດຊີວິ  
 ດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເດັກນ້ອຍບໍ່ສາມາດ,  
 ໂດຍຄວາມກ້ງວົນຫລື ພະລັງງານຂອງຕົ  
 ນເອງ, ເພື່ອມຄວາມສູງຂອງມັນ.  
 ບໍ່ມີທ່າສາມາດເຮັດໄດ້,  
 ໂດຍຄວາມກ້ງວົນຫລື ຄວາມພະຍາຍາມຂອ  
 ງຕົວທ່ານເອງ,  
 ຄວາມຫມັ້ນຄົງການເຕີບໂຕທາງວົນຍາ  
 ນ. ພຶດ, ເດັກນ້ອຍ,  
 ຈະເລີນເຕີບໂຕໂດຍການໄດ້ຮັບຈາກສິ່  
 ງທີ່ ຍູ່ ອ້ອມຂ້າງຂອງມັນ - ອາກາດ,  
 ແສງແດດ, ແລະອາຫານ.  
 ສິ່ງທີ່ ເປັນຂອງປະທານຂອງທ່ານມະຊາ  
 ດຫຼື ທ່ານ ແມ່ນແກ່ສັດແລະພຶດ,  
 ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ນພຣະຄຣິດແກ່ຜູ້  
 ທີ່ ວາງໃຈໃນພຣະອົງ. ພະອົງເປັນ  
 “ແສງສະຫວ່າງອັນເປັນນິດ”  
 ຂອງເຂົາເຈົ້າ, “ຕາເວັນແລະໂລ້.”

ເອຊາຍາ 60:19; ຄໍາເພງ 84:11.

ລາວຈະເປັນດັ່ງ

“ນັ້ນກໍ່ກຳລັງອົດສະຮາເອນ.”

“ພະອົງຈະລົງມາຄືກັບຜົນຕົກຢູ່ເທິງຫຍ້າ.” ໂຮເສອາ 14:5; ຄໍາເພງ 72:6.

ພະອົງເປັນນັ້ນກໍ່ທຳມຸຊົວິດ,

“ເຂົ້າຈຳຂອງພຣະເຈົ້າ ...

ທຳລົງມາຈາກສະຫວັນ,

ແລະໃຫ້ຊົວິດແກ່ໂລກ.” ໂຢຮັນ 6:33.

ໃນຂອງປະທານທົ່ວກົງກັນຂ້າມຂອງ

ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ,

ພຣະເຈົ້າໄດ້ອ້ອມໂລກທັງຫມົດດ້ວຍ

ບັນຍາກາດຂອງພຣະຄຸນທັງແທ້ຈິງ

ທັງກັບອາກາດທັງໄຫຼໄປທົ່ວໂລກ.

ທຸກຄົນທັງເລືອກທັງຈະຫາຍໃຈເອົາ

ບັນຍາກາດທັງໃຫ້ຊົວິດນີ້ຈະມີຊົວິດ

ອົດຢູ່ ແລະ

ເຕີບໂຕຂຶ້ນເຖິງຂຶ້ນສູງຂອງຊາຍ

ແລະຍິ່ງໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເມື່ອ ອດອກໄມ້ ຫັ້ນໄປຫາດວງຕາເວັນ,  
ເພື່ອ ອຄວາມສະຫວ່າງຂອງແສງສະຫວ່າງຈະ  
ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ ຄວາມງາມແລະຄວາມສົມ  
ດູ່ນຂອງມັນສົມບູນ,  
ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຄວນຫັ້ນໄປຫາແສງຕາ  
ເວັນແຫ່ງຄວາມຊອບທ້າ,  
ເພື່ອ ອຄວາມສະຫວ່າງຂອງສະຫວັນຈະສະຫ  
ວ່າງມາຫາພວກເຮົາ,  
ເພື່ອ ອວ່າລັກສະນະຂອງພວກເຮົາຈະຖືກ  
ພັດທະນາໄປສູ່ ຄວາມຄ້າຍຄືພຣະຄຣິດ.

ພຣະເຢຊູ ຊົງສອນສົ່ງດັບອກັ້ນເມື່ອພຣະ  
ອົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຢູ່ໃນເຮົາ,  
ແລະເຮົາຢູ່ໃນທ່ານ.  
ດັ່ງທັງໆ າບໍ່ສາມາດເກີດໝາກດ້ວຍ  
ຕົວມັນເອງ,  
ຍົກເວັ້ນມັນຢູ່ໃນເຄືອ;  
ເຈົ້າຈະບໍ່ມີອົກຕົ້ນໄປ,  
ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຈົ້າຢູ່ໃນເຮົາ....  
ຖ້າບໍ່ມີເຮົາ

ເຈົ້າກໍ່ບໍ່ສາມາດຮັດຫຍັງໄດ້."

ໂຢຮັນ 15:4, 5.

ເຈົ້າເປັນທີ່ເພິ່ງອາໄສຂອງພະຄວາດ  
ຄຳນ

ເພື່ອຈະມີຊີວິດທີ່ບໍ່ລົ້ນສູ່

ເໝືອນດັ່ງສາຂາຂອງພໍ່ແມ່ທີ່ຈະເ  
ຕີບໂຕແລະເກີດຜົນ.

ນອກຈາກພຣະອົງແລ້ວ

ເຈົ້າບໍ່ມີຊີວິດ.

ເຈົ້າບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະຕ້ານທານ  
ກັບການລ່ວງຫວັດ

ການເຕີບໂຕໃນພຣະຄຸນແລະ

ຄວາມບໍ່ລົ້ນສູ່.

ຍິດຫມັ້ນຢູ່ໃນພຣະອົງ,

ເຈົ້າອາດຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ.

ການດັ່ງຊີວິດຂອງທ່ານອອກຈາກພຣະ  
ອົງ,

ທ່ານຈະບໍ່ຫຍັງແຫ້ງໄປບໍ່ມີໝາກ

ເຈົ້າຈະເປັນຄຳບັບຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກ  
ຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳ.

ຫຼາຍຄົນມີຄວາມຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າ  
ຕ້ອງເຮັດບາງສ່ວນຂອງວຽກງານພົງແຕ່  
ຕໍ່.

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິ  
ດສໍາລັບການໃຫ້ອະໄພບາບ,  
ແຕ່ໃນບັດຈຸບັນເຂົາເຈົ້າຊອກຫາໂດຍ  
ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າເອງເພື່ອ  
ດໍາລົງຊີວິດທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ແຕ່ທຸກໆຄວາມພະຍາຍາມດັ່ງກ່າວຕ້ອງ  
ລົ້ມເຫລວ. ພະເຍຊູກ່າວວ່າ:

“ຖ້າບໍ່ມີເຮົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຮັດ  
ຫຍັງໄດ້.”

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພວກເຮົາໃນພຣະຄຣິ  
ດ, ຄວາມສຸກຂອງພວກເຮົາ,

ປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ, -

ທັງຫມົດແມ່ນຂຶ້ນກັບການຮ່ວມຂອ  
ງພວກເຮົາກັບພຣະຄຣິດ.

ມັນແມ່ນໂດຍການຮ່ວມມືກັບພຣະອົງ,

ເປັນປະຈຳວັນ, ທຸກຊົ່ວໂມງ,

ໂດຍການປະຕິບັດຢູ່ໃນພຣະອົງ,



ທົ່ວ າພວກເຮົາຈະເຕີບໂຕໃນພຣະຄຸນ.  
ພຣະອົງບໍ່ພົງແຕ່ເປັນຜູ້ຂັບນຳ  
ທົ່ວ ານັ້ນ,  
ແຕ່ເປັນຜູ້ສຳເລັດຄວາມເຊື່ອຂອງ  
ພວກເຮົາ.

ມັນແມ່ນພຣະຄຣິດທຳອິດແລະສຸດ  
ທຳຍແລະສະເຫມີ.

ພະອົງຈະຢູ່ກັບເຮົາ,  
ບໍ່ພົງແຕ່ໃນຕອນຕົ້ນແລະຈຸດຈົບ  
ຂອງເຮົາທົ່ວ ານັ້ນ,  
ແຕ່ໃນທຸກຂັ້ນຕອນ.

ດາວິດເວົ້າວ່າ,  
“ເຮົາໄດ້ຕັ້ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່  
ຕໍ່ໜ້າເຮົາສະເໝີ  
ເພາະພຣະອົງຢູ່ເບື້ອງຂວາມືຂອງເຮົາ  
ຳເຮົາຈະບໍ່ຫວັ່ນຫວາ.” ຄຳເພງ 16:8.

ເຈົ້າຖາມວ່າ,  
“ຂ້ອຍຈະຢູ່ໃນພຣະຄຣິດໄດ້ແນວໃດ?”  
ໃນວິທີການດັ້ງເດີມກັບທົ່ວ ານັ້ນ  
ຮັບພຣະອົງໃນຕອນທຳອິດ.

“ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບພະຄຣິດພະເຊື້ອ ຈຶ່ງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງເດີນໄປໃນພະອົງ.”

“ຄົນຊອບທາງຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອ.” ໂກໂລດ 2:6; ເຮັບເຮີ 10:38.

ທ່ານໄດ້ມອບຕົວເອງໃຫ້ແກ່ພະເຈົ້າ, ເປັນພະອົງທັງໝົດ, ຮັບໃຊ້ ແລະ ເຊື່ອພົງພະອົງ, ແລະ ທ່ານໄດ້ຮັບພະຄຣິດເປັນພະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ.

ທ່ານບໍ່ສາມາດຊົດໃຊ້ຕົວທ່ານເອງ ສຳລັບການບາບຂອງທ່ານຫຼືບໍ່ປົນໃຈ ຫລືອມໃສຂອງທ່ານ; ແຕ່ເມື່ອໄດ້ມອບຕົວເອງໃຫ້ແກ່ພະເຈົ້າ, ເຈົ້າເຊື່ອວ່າພະອົງໄດ້ເຮັດທັງໝົດ ເພື່ອເຫັນແກ່ພະຄຣິດ. ໂດຍຄວາມເຊື່ອທີ່ທ່ານໄດ້ກາຍເປັນຂອງພະຄຣິດ, ແລະໂດຍສັດທາທ່ານຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນພະອົງໂດຍການໃຫ້ແລະການຮັບ.



ເປັນຂອງພຣະອົງທັງຫມົດ.

ຂ້ານ້ອຍວາງແຜນການທັງໝົດໄວ້ທັງ

ຕົນຂອງພຣະອົງ.

ໃຊ້ຂ້ອຍໃນມື້ນີ້ໃນການບໍລິການຂອງ

ເຈົ້າ. ຈົ່ງຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ

ແລະໃຫ້ວົບກງານທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້

ຮັບໃນພຣະອົງ."

ນັ້ນແມ່ນເລື່ອງປະຈຳວັນ.

ທຸກໆເຊົ້າ

ອຸທິດຕົນໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າສຳລັບ

ມັນ.

ຍອມຈຳນົນແຜນການທັງໝົດຂອງທ່ານ

ນັ້ນພຣະອົງ,

ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ

ຫຼືປະຖົມຕາມທິພຣະອົງຈະຊື່ບ

ອກ. ດຽນ

ມາໃດມາເຈົ້າອາດຈະມອບຊີວິດຂອງ

ເຈົ້າໄວ້ໃນພຣະຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ,

ແລະດຽນນຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະຖືກ

ປັນຂຶ້ນແລະອຍໆຫວ່າງຈາກຊີວິດຂອງ

ພຣະອົງ.

ຊີວິດໃນພຣະຄຣິດເປັນຊີວິດທີ່ພັກຜ່ອນ. ອາດຈະບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກ ecstasy, ແຕ່ຄວນຈະມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ສະຫງົບສຸກ.

ຄວາມຫວັງຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າເອງ; ມັນຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ.

ຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າເປັນເອກະພາບກັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະອົງ, ຄວາມໂງ່າຂອງເຈົ້າຕໍ່ບັນຍາຂອງພຣະອົງ,

ຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າຕໍ່ພະລັງທີ່ອົດທົນຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງເບິ່ງຕົວເອງ, ບໍ່ໃຫ້ຈິດໃຈຢູ່ໃນຕົວເອງ, ແຕ່ໃຫ້ເບິ່ງທີ່ພຣະຄຣິດ.

ໃຫ້ຈິດໃຈຢູ່ກັບຄວາມຮູ້ກຂອງພຣະອົງ, ຕາມຄວາມງາມ, ຄວາມສົມບູນແບບ, ໃນລັກສະນະຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄຣິດໃນການປະຕິເສດຕົນເອງຂອງພຣະອົງ,

ພຣະຄຣິດໃນຄວາມອັບອາຍຂອງພຣະອົງ,  
ພຣະຄຣິດໃນຄວາມບໍລິສຸດແລະຄວາມ  
ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ,  
ພຣະຄຣິດໃນຄວາມຮັກທົ່ວໄປກັບ  
ຂອງພຣະອົງ -

ນັ້ນແມ່ນຫົວຂໍ້ສໍາລັບການຄິດຂອ  
ງຈິດວິນຍານ.

ມັນແມ່ນໂດຍການຮັກພຣະອົງ,  
ການຄຸ້ມຄອງພຣະອົງ,  
ຂຶ້ນກັບພຣະອົງທັງຫມົດ,  
ວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບການບໍ່ປົນເປັນລັກສ  
ະນະຂອງພຣະອົງ.

ພະເຍຊູກ່າວວ່າ “ຈົ່ງຢູ່ໃນເຮົາ.”  
ຖ້ອຍຄໍາເຫຼົ່ານີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄ  
ວາມຄິດຂອງການພັກຜ່ອນ,  
ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ.  
ອີກເທື່ອໜຶ່ງພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອ  
ຊື່ນວ່າ, “ຈົ່ງມາຫາເຮົາ, ... ແລະ  
ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ພັກຜ່ອນ.”  
ມັດທາຍ 11:28.

ຖ້າ ອຍຄໍາຂອງຜູ້ຂັບຄໍາເພງສະແດງຄວາມ  
ຄິດຄຶກນວ່າ:

“ຈົ່ງພັກຜ່ອນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ  
ແລະລໍອຍພຣະອົງດ້ວຍຄວາມອົດທົນ.

”ແລະເອຊາຢາໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາວ່າ,  
“ຄວາມສະຫງົບງົບບແລະຄວາມໝັ້ນໃຈຈະເປັນ  
ກໍາລັງຂອງເຈົ້າ.” ຄໍາເພງ 37:7;

ເອຊາຢາ 30:15.

ສ່ວນທີ່ເຫຼືອນັ້ນບໍ່ພົບເຫັນ  
ຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຄີຍໄຫວ;

ເພາະໃນຄໍາເຊື່ອຂອງພຣະຜູ້ຊົ່ວ  
ຍໃຫ້ລອດ,

ຄໍາສັນຍາແຫ່ງການພັກຜ່ອນເປັນອັນ  
ໜຶ່ງດ້ວຍກັນກັບການເອົາໃຫ້ອອກ  
ແຮງງານ:

“ຈົ່ງເອົາແອກຂອງເຮົາມາເທິງເຈົ້າ:  
...ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມພັກຜ່ອນ.”

ມັດທາຍ 11:29.

ຫົວໃຈທີ່ວາງໃຈໃສ່ພຣະຄຣິດຢ່າງເຕັມ  
ມາທີ່ທ່ານສຸດຈະມີຄວາມຕັ້ງໃຈແລະກ

ະຕື້ລື້ລື້ນທື້ ສຸດໃນການອອກແຮງງານ  
ນພື້ ອພຣະອົງ.

ເມື້ ອຈືດໃຈຢູ່ ກັບຕົວເອງ,  
ມັນໄດ້ ຫັນໜ້າ ໄປຈາກພຣະຄຣິດ,  
ເປັນແຫລ່ງແຫ່ງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ  
ຊື່ວິດ. ສະນັ້ນ ມັນເປັນຄວາມພະຍາ  
ຍາມ ຕະຫລອດ ການຂອງ ຊາຕານ ທີ່ ຈະ  
ຫັນເອົາ ຄວາມສົນໃຈ ຈາກ ພຣະຜູ້  
ຊ່ອຍໃຫ້ ລອດ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການ  
ຮ່ວມມື ແລະ ການຮ່ວມມື ຂອງຈືດ  
ວິນຍານ ກັບ ພຣະຄຣິດ.

ຄວາມສຸກຂອງໂລກ,  
ຄວາມຫວັງໃຍຂອງຊື່ວິດ ແລະ  
ຄວາມສຸບສົນ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າ,  
ຄວາມຜືດຂອງຄົນອື່ນ, ຫລື  
ຄວາມຜືດຂອງເຈົ້າເອງ ແລະ  
ຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບ—ຕໍ່ສິ່ງໃດ  
ໜຶ່ງ ຫລື ທັງໝົດນີ້  
ທື້ ພຣະອົງຈະພະຍາຍາມຫັນໃຈ.  
ຢ່າຖືກຫຼອກລວງໂດຍອຸປະກອນຂອງລາວ



ຫລາຍຄົນທີ່ມີສະຕິຮູ້ສຶກຜິດຊອບແທ້ໆ,  
 ແລະຜູ້ທີ່ປາດຖະຫນາທີ່ຈະດໍາລົງ  
 ຊີວິດເພື່ອພຣະເຈົ້າ,  
 ລາວມັກຈະນໍາໄປສູ່ຄວາມຜິດແລະຄວາມ  
 ອ່ອນແອຂອງຕົນເອງ,  
 ແລະດັ່ງນັ້ນໂດຍການແຍກພວກເຂົາອອກ  
 ກາກພຣະຄຣິດ,  
 ລາວຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ.  
 ເຮົາບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນຈຸດ  
 ໃຈກາງແລະ  
 ເອົາໃຈໃສ່ກັບຄວາມວິຕົກກັງວົນ  
 ແລະຄວາມຢ້ານກົວວ່າເຮົາຈະລອດ.  
 ທັງໝົດນີ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຫວັງ  
 ງໄກຈາກແຫຼ່ງກໍາລັງຂອງເຮົາ.  
 ຈຶ່ງຮັກສາຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າໄວ້  
 ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະວາງໃຈໃນພຣະອົງ.  
 ສິນທະນາແລະຄິດເຖົ້າພຣະເຢຊູ.  
 ບໍ່ອຍໃຫ້ຕົນເອງສູນເສຍໃນພຣະອົງ.  
 ເອົາຄວາມສົ່ງໄສທັງໝົດອອກ;

ຍົກເລີກຄວາມຢ້ານກົວຂອງທ່ານ.  
ເວົ້າກັບອົງກະສາວົກໂບໂລວ່າ,  
“ຂ້ອຍມີຊີວິດຢູ່;  
ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າ,  
ແຕ່ພຣະຄຣິດຊົງພຣະຊົນຢູ່ໃນຂ້າພະ  
ເຈົ້າ:

ແລະຊີວິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນບັດຈຸ  
ບັນມີຊີວິດຢູ່ໃນເນື້ອຫນັງຂ້າພະ  
ເຈົ້າດຳລົງຊີວິດໂດຍສັດທາຂອງພຣະ  
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ຜູ້ທີ່ຮັກຂ້າພະເຈົ້າ,  
ແລະໄດ້ສະຫນອງພຣະອົງເອງສໍາລັບຂ້າ  
ພະເຈົ້າ.” ຄາລາຊີ 2:20.

ພັກຜ່ອນໃນພຣະເຈົ້າ.  
ພຣະອົງສາມາດຮັກສາສິ່ງທີ່ທ່ານ  
ດັ່ງສັນຍາໄວ້ກັບພຣະອົງ.  
ຖ້າຫາກທ່ານປະຖິ້ມຕົວທ່ານເອງ  
ຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ,  
ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານອອກຫຼາຍກ່ວາ  
ເອົາຊະນະໂດຍຜ່ານພຣະອົງທີ່ໄດ້ຮັບ  
ກາທ່ານ.

ໃນເວລາທີ່ ພຣະຄຣິດໄດ້ ເອົາທຳມະຊາ  
 ດຂອງມະນຸດມາໃສ່ ພຣະອົງ,  
 ພຣະອົງໄດ້ ຜູກມູດມະນຸດກັບພຣະອົງ  
 ເອງໂດຍການຜູກມູດຄວາມຮັກທີ່ ບໍ່  
 າມາດທຳລາຍໂດຍອຳນາດໃດໆນອກຈາກກາ  
 ນເລື້ອຍກຂອງມະນຸດເອງ.  
 ຊາຕານຈະສະເໜີ ສິ່ງທີ່ ລ້ຽງຢູ່  
 ສະເໜີ  
 ເພື່ອຊຸກລຸງເຮົາໃຫ້ ຕັດສາຍສຳພັນ  
 ນັ້ນ — ເພື່ອເລື້ອຍກແຍກຕົວເອງອອກຈາກ  
 ຈາກພຣະຄຣິດ.  
 ນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ ພວກເຮົາຈຳເປັນ  
 ຕ້ອງໄດ້ ສັງເກດເບິ່ງ,  
 ເພື່ອພະຍາຍາມ, ການອະທິຖານ,  
 ທີ່ ຈະບໍ່ ມີ ຫຍັງທີ່ ຈະຊຸກລຸງພວກ  
 ກເຮົາໃຫ້ ເລື້ອຍກເອົາອາຍອື່ນ;  
 ສຳລັບພວກເຮົາສະເຫມີມີ ອິດສະລະ  
 ທີ່ ຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນ.  
 ແຕ່ ໃຫ້ ພວກເຮົາເຮັດ ຈຳເປັນ ງພຣະຄຣິດ  
 ດ, ແລະ

ພຣະອົງຈະປົກປັກຮັກສາພວກເຮົາ.

ເມື່ອເບິ່ງພຣະເຢຊູ,

ພວກເຮົາບອດໄພ.

ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດດຶງພວກເຮົາອອກຈາກ

ກມືຂອງພຣະອົງ.

ໃນການເບິ່ງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ, ເຮົາ

“ຖືກບັງຄັບໄປເປັນຮູບແບບດັບວຸ້ນ

ຈາກລັດສະໝີພາບເປັນລັດສະໝີພາບ,

ແມ່ນແຕ່ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຢຊູ

ເປັນເຈົ້າ.” 2 ໂກລິໂນໂທ 3:18.

ດັ່ງນັ້ນ

ຈຶ່ງເປັນການທີ່ສາມສິດໃນຍຸກສະໄ

ໝຕໍ່ນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບພຣະ

ຮະເຢຊູ ຊື່ອຍໃຫ້ລອດທຶນຮັກ.

ເມື່ອສາມສິດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຍິນ

ຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະເຢຊູ,

ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກຖ້ອຍຄໍາຄວາມຕ້ອງການ

ຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາເຈົ້າຊອກຫາ,

ພວກເຂົາເຈົ້າພົບເຫັນ,

ພວກເຂົາເຈົ້າຕິດຕາມພຣະອົງ.

ພວກເຂົາຢູ່ກັບພຣະອົງຢູ່ໃນເຮືອນ  
, ຢູ່ໂຕະ, ໃນຕູ້ເສື້ອຜ້າ,  
ໃນພາກສະຫນາມ.

ເຂົາເຈົ້າຢູ່ກັບພຣະອົງໃນຖານະເປັນ  
ລູກສົດກັບຄູສອນ,  
ໄດ້ຮັບບົດຮຽນຄວາມຈິງອັນສັກສິດຈາກ  
ປາກຂອງພຣະອົງທຸກວັນ.

ພວກເຂົາເບິ່ງຫາພຣະອົງ,  
ໃນຖານະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງນາຍຂອງພວກເຂົາ  
,

ເພື່ອຮຽນຮູ້ຫນ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ  
. ສານ, ສົດເຫຼົ້ານັ້ນເປັນຜູ້ຊາຍ  
“ມັກຄວາມມັກຮັກກັບພວກເຮົາ.”

ຢາໂກໂບ 5:17.

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີການສູ້ຮົບດ້ວຍ  
ກັນກັບຄວາມບາບທໍາລະຕໍ່ສູ້.  
ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການພຣະຄູນອນດ້ວຍກັນ  
,

ເພື່ອຈະດໍາເນີນຊີວິດອັນບໍລິສຸດ  
ດ.

ແມ່ນແຕ່ ໂຢຮັນ, ສານ, ສິດທິ ຮັກ  
ແພງ, ຜູ້ ທີ່ ສະຫຼຸບ ອຸ່ງ ຄວາມ  
ຄ້າຍຄື ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ຊື່ ອຍໃຫ້ ລອດ  
ໄດ້ ຢ່າງ ເຕັມທູ້, ກໍ ບໍ່ ໄດ້ ມີ  
ຄວາມ ຮັກ ແບບ ນັ້ນ ຕາມ ທຳ ມະ ຊາດ.  
ລາວ ບໍ່ ພົບ ແຕ່ ຢືນຢັນ ຕົນ ເອງ ແລະ ຄ  
ວາມ ທະ ເຍີ ທະ ຍານ ສຳ ລັບ ກົດ ສັກ ສີ,  
ແຕ່ impetuous, ແລະ resentful  
ພາຍໃຕ້ ການ ບາດ ເຈັບ.

ແຕ່ ເມື່ອ ອາດ ນວ ກສະ ນະ ຂອງ ພຣະ ຜູ້  
ບໍ່ ເຈົ້າ ໄດ້ ບະ ກົດ ໃຫ້ ເຫັນ,  
ພຣະ ອົງ ໄດ້ ເຫັນ ຄວາມ ບົກ ພ່ອງ ຂອງ ຕົນ  
ເອງ ແລະ ກໍ ຖື ອມ ຕົວ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮູ້.  
ຄວາມ ເຂັ້ມ ແຂງ ແລະ ຄວາມ ອົດ ທົນ,  
ພະ ລັງ ງານ ແລະ ຄວາມ ອ່ອນ ໂຍນ,  
ຄວາມ ສະ ຫງ່າ ງາມ ແລະ ຄວາມ ອ່ອນ ໂຍນ,  
ທີ່ ລາວ ໄດ້ ເຫັນ ໃນ ຊີ ວິ ດ ປະ ຈຳ ົນ ຂ  
ອງ ພຣະ ບຸ ດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,  
ຈິ ດ ວິ ນ ຍານ ຂອງ ລາວ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ ຄວາມ  
ຊົມ ເຊື່ອ ແລະ ຄວາມ ຮັກ.

ແຕ່ ລະ ມື້ ຫົວໃຈ ຂອງ ລາວ ຖືກ ດຶງ ອອກ

ມາຫາພຣະຄຣິດ,  
 ຈົນກ່ວາລາວສູນເສຍການເບິ່ງເຫັນ  
 ຕົນເອງໃນຄວາມຮັກຕໍ່ນາຍຂອງລາວ.  
 ຄວາມຄົດແຄ້ນ,  
 ຄວາມທະເຍີທະຍານຂອງພຣະອົງໄດ້ສົ່ງ  
 ຜົນໃຫ້ອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດ.  
 ອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ  
 ພົ້ນພາຫົວໃຈຂອງເພື່ອນໃໝ່.  
 ພະລັງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້  
 ບໍ່ປົນແປງລັກສະນະ.  
 ນິ້ມແມ່ນຜົນທີ່ແນ່ນອນຂອງການສະ  
 ຫະພາບກັບພຣະເຢຊູ.  
 ເມື່ອພຣະຄຣິດສະຖິດຢູ່ໃນຫົວໃຈ,  
 ລັກສະນະທັງຫມົດຈະຖືກບໍ່ປົນແປງ.  
 ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ,  
 ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ,  
 ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈອ່ອນລົງ,  
 ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າອ່ອນ  
 ອ່ອນລົງ, ແລະເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດແລະ  
 ຄວາມປາຖະໜາຂຶ້ນສູ່ພຣະເຈົ້າແລະ  
 ສະຫວັນ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ,

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການປະທັບຂອງພຣະອົງຍັງຄົງຢູ່ກັບຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ.

ມັນແມ່ນການປະກົດຕົວສ່ວນຕົວ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກແລະຄວາມສະຫວ່າງ. ພຣະເຢຊູ, ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍ່າງແລະເວົ້າແລະອະທິຖານກັບເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເວົ້າຄວາມຫວັງແລະການປອບໂຍນກັບໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າ, ໄດ້, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າວສານຂອງສັນຕິພາບຍັງຢູ່ໃນບາກຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາຈາກເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນໄປສະຫວັນ, ແລະສບັງຂອງ.

ສບັງຂອງພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນມາຫາເຂົາເຈົ້າ,

ດັ່ງທີ່ເມັກຂອງເທວະດາໄດ້ຮັບພຣະອົງ—“ເບິ່ງແມ່,



ເຮົາຢູ່ກັບພວກທ່ານສະເໝີ,  
ແມ່ນແຕ່ຈົນເຖິງທີ່ສຸດຂອງໂລກ.”  
ມັດທາຍ 28:20.

ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນໃນຮູບ  
ແບບຂອງມະນຸດ.

ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະອົງຢູ່ຕໍ່  
ໜ້າບໍລິເວນຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ເປັນເພື່ອນແລະ  
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຂົາເຈົ້າ  
ຍັງຢູ່;

ຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈຂອງພຣະອົງບໍ່  
ປ່ຽນແປງ;

ວ່າພຣະອົງຍັງຖືກລະບຸວ່າມີຄວາມ  
ທຸກທໍລະມານຂອງມະນຸດ.

ລາວໄດ້ຖວາຍພຣະໂລຫິດອັນລ້ຽງຂອ  
ງພຣະອົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ,  
ສະແດງໃຫ້ເຫັນພຣະຫໍດຂອງພຣະອົງ  
ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ,  
ເພື່ອລະນຶກເຖິງຄ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້  
ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ການໄຖ່ຂອງພຣະອົງ.  
ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ສະເດັດ

ຂຶ້ນໄປສະຫວັນເພື່ອຈັດຕັ້ງມສະຖານ  
ທີ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,  
ແລະວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາອີກ  
ແລະພາເຂົາເຈົ້າໄປຫາພຣະອົງເອງ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັນຫວັງ  
ຈາກການສະເດັດຂຶ້ນ,  
ພວກເຂົາກະຕຸ້ນລືນທີ່ຈະນໍາສະເຫ  
ນີ້ຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະ  
ບໍດາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ.  
ດ້ວຍຄວາມປະຫຼາດໃຈທີ່ສູງເຂົາເຈ  
ົ້າໄດ້ກຽມຂາບຄໍາອະທິຖານ,  
ກ່າວຄໍາໝັ້ນສັນຍາວ່າ,  
“ອັນໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະທຸ້ນຂໍຈາກ  
ພຣະບໍດາໃນນາມຂອງເຮົາ,  
ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້  
ຕັ້ງແຕ່ນີ້ມາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍຫຍັ  
ງໃນນາມຂອງເຮົາ: ຈຶ່ງຂໍ,  
ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ,  
ເພື່ອຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຈະຕໍ່ມໄປດ້  
ວຍ.” ໂຢຮັນ 16:23, 24.

ພວກເຂົາໄດ້ຍິນມາແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ  
ອໃຫ້ສູງຂຶ້ນ  
ແລະສູງຂຶ້ນດ້ວຍການໂຕ້ຖືງອັນ  
ຍິ່ງໃຫຍ່,  
“ແມ່ນພຣະຄຣິດທີ່ໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ  
, ແທ້ຈິງແລ້ວ,  
ຜູ້ນັ້ນໄດ້ພົ້ນຄົນພຣະຊົນອື່ນ,  
ແມ່ນແຕ່ຢູ່ເບື້ອງຂວາພຣະຫົວຂອງ  
ພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ໃຫ້ອະທິຖານ.  
ສໍາລັບພວກເຮົາ.” ໂລມ 8:34.

ແລະວັນເພນຕາກອດໄດ້ນໍາພວກເຂົາມາ  
ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ປອບໂຍນ,  
ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ເວົ້າວ່າ, ພຣະອົງ  
“ຈະຢູ່ໃນທ່ານ.” ແລະ  
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ມອີກ,  
“ມັນເປັນການໝາະສົມສໍາລັບທ່ານ  
ທີ່ເຮົາຈະໄປ: ເພາະຖ້າຫາກເຮົາບໍ່ໄປ,  
ພຣະຜູ້ປອບໂຍນຈະບໍ່ມາຫາທ່ານ;  
ແຕ່ຖ້າເຮົາຈາກໄປ  
ເຮົາຈະສົ່ງພະອົງໄປຫາເຈົ້າ.” ໂຢຮັນ  
14:17; 16:7.

ຈາກນີ້ໄປໂດຍທາງພຣະວິນຍານ,  
ພຣະຄຣິດຈະຢູ່ໃນໃຈຂອງລູກໆຂອງພຣະ  
ອົງຕໍ່ໄປ.

ການຮ່ວມມືຂອງເຂົາເຈົ້າກັບພຣະອົງ  
ແມ່ນສະໜິດສະໜົມກວ່າແມ່ນອພຣະ  
ອົງຢູ່ກັບເຂົາເຈົ້າເປັນສ່ວນຕົວ.

ຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະຄວາມຮັກ, ແລະ  
ອໍານາດຂອງພຣະຄຣິດທັງສະຖິດຢູ່  
ນັ້ນໄດ້ສ້ອງອອກຜ່ານພວກເຂົາ,  
ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຊາຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ,

“ປະຫລາດໃຈ;

ແລະເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າເຂົາ  
ຈົ່ງໄດ້ຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ.” ກິດຈະການ  
4:13.

ທັງໝົດທັງພຣະຄຣິດແມ່ນກັບສານ,  
ສິດ,

ພຣະອົງປາດຖະໜາທັງຈະເປັນຂອງລູກໆ  
ຂອງພຣະອົງໃນທຸກມື້ນີ້;  
ເພາະໃນຄໍາອະທິຖານຄັ້ງສຸດທ້າຍນັ້ນ,  
ນ,

ດ້ວຍພວກສານ, ສິດກ, ມນ້ອຍໄດ້ມາ  
ຕົ້ງໂຮມກັນກໍ່ບົວກໍ່ບພຣະອົງ,  
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ,  
“ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອະທິຖານເພື່ອ  
ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄົນດົວ,  
ແຕ່ເພື່ອພວກເຂົາທີ່ຈະເຊື່ອໃນ  
ຮົາດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາຂອງພວກເຂົາ.”  
ໂຢຮັນ 17:20.

ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິຖານສໍາລັບພວກເຮົາ  
,  
ແລະພຣະອົງໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈະເປັນ  
ຫນຶ່ງດົວກໍ່ບພຣະອົງ,  
ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງເປັນຫນຶ່ງດົວ  
ກໍ່ບພຣະບໍດາ.  
ສະຫະພັນນີ້ແມ່ນຫຍັງ!  
ພຣະເຊື້ອດ້ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວເຖິງ  
ຕົວເອງວ່າ,  
“ພຣະບໍດາສາມາດເຮັດຫຍັງດ້ວຍຕົ  
ນເອງ;”  
“ພຣະບໍດາເຊື້ອສະຖິດຢູ່ໃນເຮົາ,

ພຣະອົງຊົງກະທົ່ວ." ໂຢຮັນ 5:19; 14:10 .  
 ແລ້ວຖ້າພຣະຄຣິດສະຖຶດຢູ່ ' ໃນໃຈຂອງ  
 ເຮົາ,  
 ພຣະອົງຈະເຮັດວົບກຢູ່ ' ໃນຕົວເຮົາ  
 "ທັງເຮັດຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງພຣະອົງ  
 ງ." ຟີລິບ 2:13.  
 ພວກເຮົາຈະເຮັດວົບກຕາມທັງ ' ພຣະອົງໄ  
 ດ້ເຮັດວົບກ;  
 ພວກເຮົາຈະປະກົດຈິດໃຈດົບວກັນ.  
 ແລະດັ່ງນັ້ນ,  
 ການຮັກພຣະອົງແລະສະຖຶດຢູ່ ' ໃນພຣະ  
 ອົງ, ພວກເຮົາຈະ  
 "ໃຫຍ່ຂຶ້ນເປັນພຣະອົງໃນທຸກສິ່ງ  
 ທຸກຢ່າງ, ຊຶ່ງເປັນປະມຸກ,  
 ແມ່ນແຕ່ພຣະຄຣິດ." ເອເຟດ 4:15.

ບົດທີ 9—ວັດຖຸ ແລະ ຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າ ບໍ່ແກ້ ຈາກ ຂອງ ຊີວິດ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມສຸກ ກັບ ຈັກກະວານ. ເໝາະ ສຳລັບ ຈາກ ດວງ ຕາເວັນ, ເໝາະ ສຳລັບ ທີ່ ໄຫລ ອອກ ມາ ຈາກ ລະດູ ໃບ ໄມ້ ບົ່ງ ທີ່ ມີ ຊີວິດ, ພອນ ທີ່ ໄຫລ ອອກ ມາ ຈາກ ພຣະ ອົງ ໄປ ສູ່ ທຸກ ສິ່ງ ຂອງ ພຣະ ອົງ. ແລະ ບໍ່ ອັນ ໃດ ທີ່ ຊີວິດ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ຢູ່ ໃນ ໃຈ ຂອງ ມະນຸດ, ມັນ ຈະ ໄຫລ ອອກ ໄປ ຫາ ຄົນ ອື່ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ຮັກ ແລະ ພອນ.

ຄວາມສຸກ ຂອງ ພຣະ ພູ ຊ່ວຍ ໃຫ້ ລັອດ ຂອງ ເຮົາ ຢູ່ ໃນ ການ ຍົກ ສູງ ຂຶ້ນ ແລະ ການ ໄຖ່ ຂອງ ພູ ຊາຍ ທີ່ ລົ້ມລົງ. ດ້ວຍ ເຫດ ນັ້ນ ພຣະ ອົງ ຈຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ນັບ ຊີວິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ທີ່ ຮັກ ພຣະ ອົງ ເອງ, ແຕ່ ໄດ້ ທົນຕົວ ໃຫ້ ກາງ ແຂນ,

ດູໝີ່ນປະໝາດຄວາມອັບອາຍ. ສະນັ້ນ  
ເທວະດາຈຶ່ງເຮັດວົບກເພື່ອຄວາມສຸກ  
ຂອງຄົນອື່ນ.

ນັ້ນແມ່ນຄວາມສຸກຂອງພວກເຂົາ.  
ສິ່ງທີ່ໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຈະຖື  
ວ່າເປັນການຮັບໃຊ້ທີ່ໜ້າອັບອາຍ,  
ການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດແກ່ຜູ້  
ທີ່ທຸກຄົນທຸກຍາກແລະ  
ຕໍ່າຕ້ອຍໃນລັກສະນະແລະຕໍ່າແໜ່ງ,  
ແມ່ນວົບກງານຂອງເທວະດາທີ່ບໍ່ມີປາບ.

ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ເສຍສະລະຕົນ  
ເອງຂອງພຣະຄຣິດແມ່ນວິນຍານທີ່ແຜ່  
ຜ່າລາມໄປສູ່ສະຫວັນ  
ແລະເປັນຈຸດສຳຄັນຂອງຄວາມສຸກຂອງ  
ມັນ.

ນັ້ນແມ່ນວິນຍານທີ່ຜູ້ຕິດຕາມຂອງ  
ພຣະຄຣິດຈະມີ, ວົບກງານທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດ.



ເມື່ອຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດຖືກບັນ  
ຈຸ ຢູ່ ໃນຫົວໃຈ,  
ຄືກັບກິນຫອມຫວານມັນບໍ່ສາມາດ  
ປິດບັງໄດ້.

ອິດທິພົນສັກສິດຂອງມັນຈະຖືກ  
ຮັບຮູ້ໂດຍທຸກຄົນທີ່ພວກເຮົາ  
ຂ້າມາພົວພັນ.

ຈິດໃຈຂອງພຣະຄຣິດຢູ່ ໃນໃຈເປັນຄືກັບ  
ບພາກຮບົນ spring ໃນທະເລຊາຍ,  
ໄຫລໄປເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນສົດຊື່ນແລະເຮັດ  
ໃຫ້ຜູ້ທີ່ພ້ອມທີ່ຈະຕາຍ,  
ກະຕຸ້ນລືນທີ່ຈະດື່ມນໍ້າຂອງ  
ຊີວິດ.

ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຢຊູຈະໄດ້ຮັບການສະ  
ແດງໃຫ້ເຫັນໃນຄວາມປາຖະຫນາທີ່ຈະເຮັດ  
ຮັດວຽກດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດວຽກ  
ສໍາລັບພວກເຮົາແລະການຍົກສູງຂອງມະນຸດ.  
ມັນຈະນໍາໄປສູ່ຄວາມຮັກ,  
ຄວາມອ່ອນໄຫວ, ແລະ  
ຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈຕໍ່ສັດທາງປວງ

ທີ່ ເປັນການດູແລຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ.

ຊີວິດຂອງພຣະພູ້ນ ຊື່ ອຍໃຫ້ ລອດຢູ່ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກບໍ່ແມ່ນຊີວິດທີ່ສະດວກສະບາຍ

ແລະອຸທິດຕົນຕໍ່ພຣະອົງເອງ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ຈຶ່ງຈຶ່ງ,

ພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ

ເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດຊາດທີ່ສູນເສຍໄປ. ຈາກຮາງຫຍ້າໄປຫາ Calvary

ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດຕາມເສັ້ນທາງຂອງການປະຕິເສດຕົນເອງແລະສະແຫວງຫາ

ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການບົດບ່ອນຈາກວົງການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ,

ການເດີນທາງທີ່ເຈັບປ່ວດແລະການດູແລທີ່ເມື່ອອຍລ້າແລະແຮງງານ.

ພຣະອົງຊຶ່ງກ່າວວ່າ,

“ບຸດມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດສາດສະໜາຈັກ,

ແຕ່ ເພື່ອ ອຸປະຕິບັດ ສາດສະໜາ ກິດ,  
ແລະ

ເພື່ອ ໃຫ້ ຊີວິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ ແບ່ງ ຄ່າ  
ຖ້າ ຫລາຍ ຄົນ." ມັດ ທາຍ 20:28. ນ

ແມ່ນ ຈຸດ ປະສົງ ທີ່ ຍິ່ງ ໃຫຍ່  
ຫນຶ່ງ ຂອງ ຊີວິດ ຂອງ ພຣະ ອົງ.

ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ ອັນ ແມ່ນ ຮອງ ແລະ  
subservient.

ມັນ ແບ່ງ ຊັ້ນ ແລະ ເຄື່ອງ ດີ ມີ ຂອງ ພຣະ  
ອົງ

ເພື່ອ ເຮັດ ຕາມ ພຣະ ປະສົງ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ  
ແລະ

ເພື່ອ ເຮັດ ໃຫ້ ວົບ ກຽນ ຂອງ ພຣະ ອົງ ສໍາ  
ລັດ.

ຕົນ ເອງ ແລະ ຜົນ ປະໂຫຍດ ຂອງ ຕົນ ເອງ

ບໍ່ ມີ ສ່ວນ ໃນ ການ ອອກ ແຮງ ງານ ຂອງ ພຣະ  
ອົງ.

ສະນັ້ນ

ຜູ້ ທີ່ ມີ ສ່ວນ ສ່ວນ ໃນ ພຣະ ຄຸນ ຂອງ  
ພຣະ ຄຸນ ກິດ

ຈະພ້ອມທົ່ວ ຈະຖວາຍເຄື່ອງ ອົງບູຊາອັນໃດໜຶ່ງ,  
ເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນທົ່ວພຣະອົງໄດ້  
ສິນພຣະຊົນຈະໄດ້ຮັບຂອງປະທານແຫ່ງ  
ສະຫວັນ.

ພວກເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດທຸກສິ່ງທຸກ  
ຢ່າງທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ ເພື່ອ  
ເຮັດໃຫ້ໂລກທົ່ວດຶກວ່າສິ່ງ  
ບໍ່ມີໃນມັນ.

ວິນຍານນີ້ເປັນການຕັບໂຕອັນແນ່ນອນ  
ຂອງຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ມີໃຈເຫລືອ  
ອມໃສແທ້ໆ.

ບໍ່ມີໃຜມາຫາພຣະຄຣິດໂລກວ່າການ  
ກິດມາໃນໃຈຂອງຕົນທົ່ວ ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນ  
ອື່ນຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ເປັນເພື່ອ  
ນອນລົງ ທີ່ເຂົາໄດ້ພົບໃນພຣະ  
ຢູຊູ; ຄວາມຈິງທີ່ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ  
ແລະເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດບໍ່ສາມາດຖືກ  
ປິດໂວ້ໃນໃຈຂອງລາວໄດ້.

ຖ້າຫາກເຮົາມີ ອົງດ້ວຍຄວາມຊອບ  
ທົ່ວຂອງພຣະຄຣິດແລະ

ຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມສຸກຂອງພຣະວິນຍານ  
ສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະອົງ,  
ເຮົາຈະບໍ່ສາມາດຮູ້ຄວາມສະຫງົບຂອງເຮົາໄດ້.

ຖ້າຫາກພວກເຮົາໄດ້ຊົ່ວດຳລະເຫັນ  
ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນດີພວກເຮົາ  
ຈະມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຈະບອກ.  
ເໝາະນັ້ນຟັງລືບ  
ເມື່ອລາວພົບພຣະຜູ້ຊື່ອຍໃຫ້ລອດ,  
ພວກເຮົາຈະເຊື່ອນັ້ນອັນເຂົ້າມາ  
ທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ.

ເຮົາຈະຊອກຫາທີ່ຈະນໍາສະເໜີໃຫ້  
ຂ້າເຈົ້າເຫັນສິ່ງທີ່ດຶງດູດໃຈຂອງ  
ພຣະຄຣິດແລະ  
ຄວາມເປັນຈິງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງ  
ໂລກທີ່ຈະມາເຖິງ.

ຈະມີຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າທີ່ຈະ  
ດຶງໄປໃນເສັ້ນທາງທີ່ພະເຍຊູຢື່ນໄປ.  
ຈະມີຄວາມປາຖະໜາອັນຈິງຈັງທີ່ຄົນ  
ທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຮົາຈະ

“ເບີ້ ງລູ ກແກະຂອງພຣະເຈີ້ າ,  
ຜູ້ ເອີ້ າບາບຂອງໂລກໄປ.” ໂຢຮັນ 1:29.

ແລະ

ຄວາມພະຍາຍາມທຶ້ ຈະເປັນພອນໃຫ້ ແກ່  
ຄົນອື່ນ

ຈະຕອບສະໜອງໃນການໃຫ້ ພອນແກ່ ຕົວ  
ຮື້ າເອງ.

ນີ້ ແມ່ນ ຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈີ້ າໃນກ  
ານມອບພາກສ່ວນໃຫ້ ເຮີ້ າເພີ້ ອປະຕິ  
ບັດໃນແຜນແຫ່ງການໄຖ່.

ພຣະອົງໄດ້ ມອບສິດທິ ພິເສດໃຫ້ ແກ່  
ຜູ້ ຊາຍໃນການເປັນຜູ້ ມີສ່ວນຮ່ວມ  
ໃນທຳມະຊາດແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ,

ໃນເວລາທຶ້ ເຂີ້ າເຈີ້ າ,

ໄດ້ ແຜ່ ພອນໃຫ້ ເພີ້ ອນມະນຸດ.

ນີ້ ແມ່ນ ກົດສັກສິນສູງສຸດ,

ເປັນຄວາມສຸກທຶ້ ສຸດ,

ທຶ້ ເປັນໄດ້ ທຶ້ ພຣະເຈີ້ າຈະປະທານ  
ໃຫ້ ແກ່ ມະນຸດ.

ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ ທຶ້ ກາຍເປັນຜູ້ ເຂີ້

າຮ່ ວມໃນການເຮັດວຽກຂອງຄວາມຮັກໄດ້  
ຖືກນໍາມາໃກ້ທິດສຸດກັບຜູ້ສ້າງຂອງພວກເຂົາ.

ພຣະເຈົ້າອາດຈະມອບຂໍ້ າວສານຂອງພຣະ  
ກິດຕິຄູນ, ແລະ  
ວຽກງານທຸກໆໝົດຂອງການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ ວຍຄວາມຮັກ,  
ຕໍ່ທຸກສະຫວັນ.  
ລາວອາດຈະໃຊ້ ວິທີອື່ນເພື່ອເຮັດ  
ສໍາເລັດຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ.  
ແຕ່ໃນຄວາມຮັກອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ  
ພຣະອົງ,  
ພຣະອົງໄດ້ເລືອກທິດ ຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາ  
ເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານກັບພຣະອົງ,  
ກັບພຣະຄຣິດ ແລະ ເທວະດາ,  
ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ ແບ່ງປັນພອນ,  
ຄວາມສຸກ, ການເຊື່ອຊຸມທາງວິນຍານ,  
ຊຶ່ງເປັນຜົນມາຈາກການປະຕິບັດທິດ  
ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວເອງ.

ເຮົາໄດ້ຖືກນໍາເຂົ້າໄປໃນຄວາມເຫັນ  
ອີກເຫັນໃຈກັບພຣະຄຣິດ  
ຜ່ານການຄົບຫາກັບຄວາມທຸກທໍລະມາ  
ນຂອງພຣະອົງ.

ການເສຍສະລະຕົນເອງເພື່ອຄວາມດີຂອງ  
ຄົນອື່ນ  
ຈະເສີມສ້າງຈິດວິນຍານແຫ່ງຄວາມປະໂ  
ຫຍດໃນໃຈຜູ້ໃຫ້,  
ຜູ້ກມັດລາວໃຫ້ໃກ້ຊິດກັບພຣະຜູ້ໄ  
ຖ້ຂອງໂລກ, ຜູ້ທີ່  
“ເປັນຄົນຮຽມ,  
ແຕ່ເພື່ອເຫັນແກ່ຕົວເຈົ້າ...  
ໄດ້ກາຍເປັນຄົນທຸກຍາກ,  
ທີ່ເຈົ້າຜ່ານຜ່າໄດ້.

ຄວາມທຸກຍາກຂອງລາວອາດຈະອຸດົມສົມ  
ບູນ.” 2 ໂກລົນໂທ 8:9. ແລະ  
ມັນເປັນດັ່ງທີ່ເຮົາເຮັດຕາມຈຸດປະ  
ສົງອັນສູງສົ່ງໃນການສ້າງຂອງເຮົາ  
ທີ່ນັ້ນ  
ທີ່ຊົ່ວຄາມສາມາດເປັນພອນໃຫ້ເຮົາ.



ຖ້າຫາກທ່ານຈະໄປຮັດວຽກຕາມທີ່ພຣະ  
ຄຣິດໄດ້ອອກແບບທີ່ສານ, ສິດຂອງພຣະ  
ອົງຈະຕ້ອງ, ແລະ  
ຊະນະຈິດວິນຍານເພື່ອພຣະອົງ,  
ທ່ານຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງ  
ປະສົບການທີ່ເລັກຊ້າ ແລະ  
ມີຄວາມຮູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໃນ  
ສິ່ງທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະ ຈະຫວັງ  
ແລະ ກະຫາຍຄວາມຊອບທ້າ.

ເຈົ້າຈະອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ  
ສັດທາຂອງເຈົ້າຈະເຂົ້າມາແຂງ, ແລະ  
ຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າຈະດຶມຮ່າງກາຍ  
ທີ່ເລັກຊ້າຢູ່ໃນນ້ຳແຫ່ງຄວາມ  
ລອດ.

ການປະເຊີນກັບການຕໍ່ຕ້ານແລະການ  
ທົດລອງຈະຂັບໄລ່ທ່ານໄປຫາຄໍາພີໄບເບີ  
ແລະການອະທິຖານ.

ທ່ານຈະເຕີບໂຕໃນພຣະຄຸນແລະຄວາມ  
ຮູ້ຂອງພຣະຄຣິດ,  
ແລະຈະພັດທະນາປະສົບການທີ່ອຸດົມ  
ສົມບູນ.

ຈົດໃຈຂອງການອອກແຮງງານທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວເພື່ອຄົນອື່ນເຮັດໃຫ້ຄວາມເລັກຊຶ່ງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ແລະຄວາມຮັກແບບພຣະຄຣິດໃຫ້ແກ່ລັກສະນະ, ແລະ ນໍາຄວາມສະຫງົບ ແລະຄວາມສຸກມາໃຫ້ຜູ້ຄອບຄອງຂອງມັນ. ຄວາມປາດຖະຫນາແມ່ນສູງ. ບໍ່ມີບ່ອນຫວ່າງສໍາລັບຄວາມຂັດ້ານຫຼືຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ. ຜູ້ທີ່ປະຕິບັດພຣະຄຸນຂອງຄລິດສະຕ໌ນດ້ວຍວິທີນີ້ຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນ ແລະຈະເຂົ້າມາແຂ່ງຂັນເພື່ອເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມຮັບຮູ້ທາງວິນຍານທີ່ແຈ້ງແຈ້ງ, ມີສັດທາທີ່ໝັ້ນຄົງ, ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະມີພະລັງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນການອະທິຖານ. ພຣະວິນຍານຂອງພະເຈົ້າ, ການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເທິງວິນຍານຂອງເ

ຂ້າເຈົ້າ,  
ຮັບກຮ້ອງອອກມາຄວາມກົມກຽວກັນອັນ  
ສັກສິດຂອງຈິດວິນຍານໃນການຕອບສະຫ  
ນອງການສໍາພັດອັນສູງສົ່ງ.

ດັ່ງນັ້ນ  
ຄົນທີ່ອຸທິດຕົນໃຫ້ແກ່ຄວາມພະ  
ຍາຍາມທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວເພື່ອຄ  
ວາມດີຂອງຄົນອື່ນ  
ແມ່ນແນ່ນອນທີ່ສຸດເພື່ອເຮັດຄວ  
າມລອດຂອງຕົນ.

ວິທີດັ່ງນັ້ນຈະເຕີບໂຕໃນພຣະຄຸນຄື  
ການບໍ່ສົນໃຈໃນການເຮັດວິກິດທີ່ພຣະ  
ຄຣິດໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາ -  
ມີສ່ວນຮ່ວມ,

ໃນຂອບເຂດຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ,  
ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອແລະເປັນພອນໃຫ້ແກ່  
ກຸ່ມທີ່ຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອ  
ທີ່ພວກເຮົາສາມາດໃຫ້ພວກເຂົາ.  
ຄວາມເຂັ້ມແຂງມາຈາກການອອກກໍາລັງກ  
າຍ;

ກິດຈະກຳ າແມ່ນ ນເງື່ອນໄຂຂອງຊີວິດ.  
 ຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມຮັກສາຊີວິດຄຣິສຕ  
 ບົນໂດຍການຍອມຮັບພອນທີ່ມາໂດຍທາງພ  
 ຣະຄຸນ,  
 ແລະບໍ່ຮູ້ດຫຍັງເພື່ອພຣະຄຣິດ,  
 ແມ່ນພົງແຕ່ພະຍາຍາມດຳລົງຊີວິດໂ  
 ດຍການກິນເຂົ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ດວບົກ.  
 ແລະໃນທາງອື່ນຍານເຊັ່ນດັ່ງກັນກັບໂລ  
 ກທຳມະຊາດ,  
 ນັ້ນສະເຫມີຮູ້ດໃຫ້ການເສຍອົມໂຊມແ  
 ລະການເສຍອົມໂຊມ.  
 ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ຍອມອອກກຳລັງກາຍຂ  
 ອງແຂນຂາຂອງຕົນຈະສູນເສຍພະລັງທັງ  
 ໝົດໃນໄວໆນີ້ເພື່ອໃຊ້ມັນ.  
 ດັ່ງນັ້ນຄລິດສະຕຽນຜູ້ທີ່ຈະ  
 ບໍ່ໃຊ້ອຳນາດທີ່ພະເຈົ້າປະທານ  
 ໃຫ້ຂອງລາວບໍ່ພົງແຕ່ຈະເຕີບ  
 ໃຫຍ່ເຂົ້າໄປໃນພຣະຄຣິດ, ແຕ່ລາວ  
 ຈະສູນເສຍກຳລັງທີ່ລາວມີຢູ່  
 ແລ້ວ.

ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະຄຣິດເປັນອົງການ  
ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຂອງພຣະເຈົ້າສໍາ  
ລັບຄວາມລອດຂອງມະນຸດ.  
ພາລະກິດຂອງມັນແມ່ນເພື່ອປະຕິບັດ  
ພຣະກິດຕິດ, ນັບໄປທີ່ໂລກ.  
ແລະພັນທະແມ່ນຂຶ້ນກັບຊາວຄຣິດສະ  
ຕຽນທຸກຄົນ. ທຸກຄົນ,  
ໃນຂອບເຂດຂອງພອນສະຫວັນ ແລະ  
ໂອກາດຂອງລາວ,  
ແມ່ນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພຣະ  
ຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ.  
ຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດ,  
ເປີດເຜີຍຕໍ່ເຮົາ,  
ເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນໜີ້ທຸກຄົນທີ່  
ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ.  
ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງແກ່ພ  
ວກເຮົາ,  
ບໍ່ແມ່ນສໍາລັບຕົວເຮົາເອງຜູ້ດົບ  
ວ, ແຕ່ໃຫ້ສ່ອງແສງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ຖ້າຫາກຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະຄຣິດ  
 ຕໍ່ນຊັ້ນເພື່ອຮູ້ດຽວໜ້າທຳ  
 ມັນຈະມີຫລາຍພັນຄົນໃນທຸກມື  
 ທີ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະກິດຕິດຢູ່  
 ໃນປະເທດຕ່າງໆ.  
 ແລະທຸກຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດຮູ້ດວບົກ  
 ບໍ່ນສ່ວນຕົວ,  
 ຍິ່ງຄືຈະຮັກສາມັນດ້ວຍຄວາມເຫັນອົ  
 ກເຫັນໃຈ, ແລະ  
 ຄໍາອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າ.  
 ແລະຈະມີແຮງງານທີ່ຈິ່ງຈິ່ງຫລາຍກວ່າ  
 ການລັບຈິດວິນຍານໃນປະເທດຄຣິສຕະ  
 ນ.

ເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປທີ່ດິນຂອງ  
 ຊາດອື່ນ,  
 ຫລືແມ່ນແຕ່ອອກຈາກວົງແຄບຂອງບໍ  
 ານ,  
 ຖ້າຫາກວ່າໜ້າທຳຂອງເຮົາຢູ່ບ່ອ  
 ນນັ້ນ,

ເພື່ອເຮັດວຽກເພື່ອພຣະອຸຣົດ.  
ເຮົາສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້ໃນວົງການ  
ບ້ານ, ໃນໂບດ,  
ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຮົາຮ່ວມງານ,  
ແລະກັບຜູ້ທີ່ເຮົາເຮັດທຸລະກິດ.

ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຊີວິດຂອງພຣະຜູ້  
ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາຢູ່ໃນໂລກ  
ນີ້ແມ່ນໄດ້ໃຊ້ເວລາໃນວຽກງານ  
ຂອງຄົນເຈັບຢູ່ໃນຮ້ານຊ່າງໄມ້  
ທີ່ເມືອງນາຊາເຮັດ.

ເທວະດາທີ່ປະຕິບັດສາດສະໜາກິດໄດ້  
ເຂົ້າຮ່ວມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງ  
ຊີວິດ

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງໄດ້ຍ່າງຢູ່ຄັ້ງຂັ້ນ  
ກັບຊາວນາແລະຄົນງານ, ບໍ່ຮູ້ຈັກ  
ແລະບໍ່ມັກບົດ.

ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດພາລະກິດຂອງພຣະ  
ອົງຢ່າງຊື່ສັດ

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງເຮັດວຽກງານການຄ້າ  
ທີ່ຖ່ອມຕົວຂອງພຣະອົງ

ເຊັ່ນດັ່ງກັບເວລາພຣະອົງໄດ້ປົ່ນປົ່ນ  
ວຽນເຈັບປ່ວຍຫລາຍ  
ຍ່າງຢູ່ເທິງຄູ່ນຟ້ອງລົມພາຍ, ຂອງ  
ແຂວງຄາລິເລ. ດັ່ງນັ້ນ  
ໃນໜ້າທີ່ທີ່ຕ້ອງອຍທີ່ສຸດ  
ແລະຕ້ອງແໜ້ນທີ່ຕ້ອງສຸດຂອງຊີວິດ  
ດ,  
ເຮົາອາດຈະເດີນທາງແລະເຮັດວຽກກັບພະ  
ເຍຊູ.

ອັກຄະສາວົກເວົ້າວ່າ,  
“ໃຫ້ທຸກຄົນໃນບ່ອນທີ່ເຂົາຖືກ  
ອົບອຸ່ນໃຫ້ຢູ່ກັບພະເຈົ້າ.” 1  
ໂກລິນໂທ 7:24.

ນັກທຸລະກິດອາດຈະດໍາເນີນທຸລະກິດ  
ຂອງຕົນໃນລັກສະນະທີ່ຈະຍົກຍ້ອງນາ  
ຍຂອງລາວຍ້ອນຄວາມຊື່ສັດຂອງລາວ.  
ຖ້າລາວເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດຢ່າ  
ງແທ້ຈິງ,  
ລາວຈະເອົາສາສະຫນາຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນ  
ທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດແລະເປີດເຜີຍໃຫ້



ມະນຸດເຫັນວ່າ ນິຍາມຂອງພຣະຄຣິດ.  
ນາຍຊ່າງອາດເປັນຜູ້ຕາງໜ້າທຳ  
ໜ້າ ແລະ ຊື່ສຽງຂອງພຣະອົງ  
ຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຊ້ແຮງງານຢ່າງໜັກໜ່ວງ  
ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍຂອງຊີ  
ວິດໃນບັນດາເນີນພູຂອງແຂວງຄາລິເລ.  
ທຸກຄົນທີ່ຕັ້ງຊື່ຂອງພຣະຄຣິດຄ  
ວນເຮັດວຽກເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນ,  
ໂດຍການເຫັນວ່າການທີ່ດີຂອງພຣະອົງ,  
ອາດຈະໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງພຣະຜູ້ສ່ຽງ  
ແລະ ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຫລາຍຄົນໄດ້ຍົກຕົວເອົາຈາກການມອບຂ  
ອງຂວັນໃຫ້ແກ່ການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄ  
ຣິດ  
ເພາະຄົນອື່ນໄດ້ຮັບຂອງປະທານທີ່  
ດີເລີດ ແລະ ຄວາມໄດ້ປຶບ.  
ຄວາມຄິດເຫັນໄດ້ຊະນະວ່າ ມີພົງແຕ່  
ຜູ້ທີ່ມີພອນສະຫວັນເທົ່ານັ້ນ  
ທີ່ຕ້ອງອຸທິດຄວາມສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າ

ຈົ່າເພີ່ ອຮັບໃຊ້ ພະເຈົ້າ.  
ມັນໄດ້ ຖືກເຂົ້າໃຈໂດຍຈຳນວນຫຼາຍ  
ວ່າພອນສະຫວັນແມ່ນມອບໃຫ້ພົງແຕ່  
ຕໍ່ຫ້ອງຮົ່ມທຳເອົາອອກນອຍສຳລັບ  
ບການຍົກເວັ້ນຂອງຄົນອື່ນ,  
ແນ່ນອນວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໃຫ້  
ແບ່ງບັນໃນ toils ຫຼືລາງວັນ.  
ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກສະແດງຢູ່ໃນຄຳ  
ອຸປະມາ.

ເມື່ອນາຍຂອງເຮົາອາໄສນັ້ນຮັບໃຊ້  
ຂອງຕົນ  
ລາວໄດ້ມອບວຽກງານໃຫ້ທຸກຄົນ.

ດ້ວຍນ້ຳໃຈທຳຮັກແພງ  
ເຮົາອາດເຮັດໜ້າທີ່ທີ່ຖືກອະນຸຍາດ  
ທີ່ສຸດຂອງຊີວິດ  
“ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.” ໂກໂລດ 3:23.  
ຖ້າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຫົວໃຈ,  
ມັນຈະສະແດງອອກໃນຊີວິດ.  
ກິນຫອມຫວານຂອງພຣະຄຣິດຈະອ້ອມຮອບ  
ພວກເຮົາ,

ແລະອົດທົນພົ້ນຂອງພວກເຮົາຈະສູງ  
ຂຶ້ນແລະເປັນພອນ.

ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງລຽມໂອກາດທີ່ຍິ່ງ  
ໃຫຍ່ຫຼືຄາດຫວັງຄວາມສາມາດພິເສດ  
ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະໄປເຮັດວຽກສໍາລັບພ  
ຣະເຈົ້າ.

ທ່ານບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີຄວາມຄິດຂ  
ອງສິ່ງທີ່ໂລກຈະຄິດກັບທ່ານ.

ຖ້າຫາກຊີວິດປະຈຳວັນຂອງທ່ານເປັນ  
ນປະຈຳພະຍານເຖິງຄວາມບໍລິສຸດແລະ  
ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຂອງສັດທາຂອງທ່ານ,  
ແລະ

ຄົນອື່ນເຊື່ອໝັ້ນວ່າທ່ານບາດຖະ  
ຫນາທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ເຂົ້າ  
ເຈົ້າ,

ຄວາມພະຍາຍາມຂອງທ່ານຈະບໍ່ສູນເສຍໄປ  
ໝົດ.

ສາວົກຂອງພະເຍຊູຖ້ອມຕົວແລະທຸກຍ  
າກທີ່ສຸດສາມາດເປັນພອນໃຫ້ຄົນ

ອີ່ນ.

ເຂົາເຈົ້າອາດບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າ

ກໍາລັງເຮັດຄວາມດີພິເສດ,

ແຕ່ໂດຍອິດທິພົນທິບໍ່ຮູ້ສຶກ

ຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ເຂົາເຈົ້າອາດຈະເລີ່ມຂະບວນການຂອງ

ພອນທິຈະກວ້າງອອກແລະເລີກຊຶ່ງ,

ແລະ

ຜົນທິເປັນພອນທິເຂົາເຈົ້າອາດ

ບໍ່ເຄີຍຮູ້

ຈົນກວ່າມີຂອງລາງວັນສຸດທ້າຍ.

ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກ

ຫຼືຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າກໍາລັງເຮັດຫ

ຍ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ

ມີອຍດ້ວຍຕົນເອງມີຄວາມກ້າວັນ

ກໍ່ບົວກັບຄວາມສຳເລັດ.

ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເດີນໄປໜ້າຢ່າງບົບໆ,

ເຮັດວຽກງານທິພະເຈົ້າມອບໝາຍໃຫ້

ຢ່າງສຸດຊຶ່ງ,

ແລະຊົ່ວໂດຍຂອງເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເສຍຄ່າ

໑.

ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າເອງຈະນັບ  
ມື້ນັບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຄວາມຄ້າຍຄືຂອ  
ງພຣະຄຣິດ;

ເຂົາເຈົ້າເປັນຄົນງານຮ່ວມກັບພຣະ

ຈິດໃນຊີວິດນີ້

ແລະຈຶ່ງເໝາະສົມກັບວົບກງານທີ່ສູງ  
ກວ່າ

ແລະຄວາມສຸກທີ່ບໍ່ມີເງົາຂອງຊີ  
ວິດທີ່ຈະມາເຖິງ.

ບົດທີ 10—ຄວາມຮູ້ເລື່ອງພະເຈົ້າ

ມີຫຼາຍວິທີທາງທີ່ພະເຈົ້າສະແດງ  
ວຽກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພະອົງເອງເປັນ  
ທີ່ຮູ້ຈັກກັບພວກເຮົາ  
ແລະນໍາພວກເຮົາເຂົ້າມາຮ່ວມກັບພະອົງ.

ທ່ານມະຊາດເວົ້າກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ  
ພວກເຮົາໂດຍບໍ່ມີການຢຸດ.  
ຫົວໃຈເປີດຈະປະທັບໃຈກັບຄວາມຮັກແລະ  
ລັດສະຫມິພາບຂອງພະເຈົ້າທີ່ເປີດ  
ເຜີຍໂດຍຜ່ານວົງການຂອງພະຫັດຂອງ  
ພະອົງ.

ຫຼືພໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນແລະເຂົ້າໃຈການ  
ສື່ສານຂອງພະເຈົ້າໂດຍຜ່ານສິ່ງຂອງ  
ທ່ານມະຊາດ. ທີ່ນາສີຂົວ,  
ຕົ້ນໄມ້ອັນສູງສົ່ງ, ດອກຕາເວັນ,  
ເມກທີ່ຜ່ານໄປ, ຝົນທີ່ຕົກລົງມາ,  
ຫ້ວຍທີ່ລົມພັດ,  
ລັດສະຫມິພາບຂອງສະຫວັນ,  
ເວົ້າກັບຫົວໃຈຂອງເຮົາ, ແລະ

ເຊື້ອເຊື້ອນຮົ່ວໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະ  
ອົງຜູ້ຊົງສ້າງພວກມັນທັງໝົດ.

ພຣະຜູ້ຊົງອະໄພໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາໄດ້  
ຜູ້ກຳມະດີບໍ່ດຣົບນອນລໍ້າຄ່າຂອງພຣະ  
ອົງໄວ້ກັບສິ່ງຂອງທຳມະຊາດ.  
ຕົ້ນໄມ້, ນົກ, ດອກໄມ້ຂອງຮ່ອມພູ,  
ເນີນພູ, ທະເລສາບ,  
ແລະທັງໝົດທີ່ສວຍງາມ,  
ເຊື້ອນດົບກັນກັບເຫດການແລະສິ່ງອື່ນ  
ອັນຂ້າງຂອງຊີວິດປະຈຳວັນ,  
ທັງໝົດໄດ້ຖືກເຊື້ອນຕັ້ງດ້ວຍ  
ຄໍາເວົ້າຂອງຄວາມຈິງ,  
ເພື່ອອໍານວຍໃຫ້ພຣະອົງອາດຈະເປັນ  
ບັນເລື້ອຍໆ. ຈື່ງໄດ້ໃນໃຈ,  
ແມ່ນແຕ່ທຳມະຊາດຄວາມເປັນທັງໝົດ  
ນັບແຕ່ຊີວິດຂອງຜູ້ຊາຍທັງຫຍັງ  
ຍາກ.

ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ລູກຂອງພຣະອົງຊື່  
ນຊື່ມາຕັ້ງວົງກາງຂອງພຣະອົງ

ແລະມີຄວາມສຸກໃນຄວາມງາມທີ່ລົບບຽງ  
າຍ ແລະງົບບສະຫງົບ  
ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ປະດັບເຮືອນຢູ່ໃນໂລ  
ກຂອງເຮົາ. ພຣະອົງເປັນ lover  
ຂອງທີ່ສວຍງາມ,  
ແລະຂ້າງເທິງທັງຫມົດທີ່ດຶງດູດກ  
ານ outwardly  
ລາວຮັກຄວາມງາມຂອງລັກສະນະ;  
ພຣະອົງຈະໃຫ້ພວກເຮົາບູກຜັງຄວາມ  
ບໍລິສຸດແລະຄວາມລົບບຽງາຍ,  
ພຣະຄຸນທີ່ງົບບສະຫງົບຂອງດອກໄມ້.

ຖ້າເຮົາຍອມຮັບ,  
ວົບກງານທີ່ພະເຈົ້າສ້າງໄວ້ຈະສອນເ  
ຮົາເຖິງບົດຮຽນທີ່ມີຄ່າແຫ່ງການ  
ເຊື່ອຢູ່ແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.  
ຈາກດວງດາວທີ່ຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່  
ບໍ່ມີເສັ້ນທາງຂອງເຂົາເຈົ້າຜ່ານອ  
າວະກາດປະຕິບັດຕາມຈາກອາຍຸໄປສູ່ເ  
ສັ້ນທາງທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ,  
ລົງໄປຫາອະຕອມນາທິ,



ສິ່ງຂອງທ່ານມະນຸດປະຕິບັດຕາມຄວາມ  
ປະສົງຂອງຜູ້ສ້າງ.

ແລະພຣະເຈົ້າເປັນຫ້ອງເປັນໄຍສໍາລັບ  
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງແລະສະຫນັບສະຫນູນ  
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້  
ສ້າງ.

ພຣະອົງຜູ້ທີ່ຮັກສາໂລກທີ່ບໍ່  
ມີຕົວເລກຕະຫຼອດຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່,  
ໃນເວລາດົວກັນເປັນຫ້ອງເປັນໄຍຄວາມ  
ຕ້ອງການຂອງນັກກະລອກສິນທານ  
ນັ້ນຍິ່ງຮ້ອງເພງທີ່ຖືກສະຕິນຂອງ  
ຕົນໂດຍບໍ່ມີການຢ້ານກົວ.

ເມື່ອຜູ້ຊາຍອອກໄປຫາວຽກງານປະຈຳ  
ວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ,

ເປັນເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວ  
ມໃນການອະທິຖານ;

ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາອາໄສໃນຕອນກາງຄື  
ນ,

ແລະເມື່ອພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນໃນຕອນເ  
ຊົ້າ;

ເມື່ອເສດຖີກິນລໍ້ບັງໃນວັງຂອງຕົນ,

ຫຼື ເມື່ອ ອຸໜີ ນາໜ້າ ກຳລັງ ຕັ້ງ ທຳໂຮມ ລູກ  
ໆ ຂອງ ຕົນ ຢູ່ ເທິງ ກະດານ ທີ່ ຂາດ ແຄນ,  
ແຕ່ ລະຄົນ ຈະ ຖືກ ບໍ່ ຈຳເປັນ ແຍ້ງ ຢູ່ ທຳໂຮມ ອັນ  
ໂຍນ ຈາກ ພຣະ ບິດາ ເທິງ ສະຫວັນ.

ບໍ່ ມີ ນັ້ນ ທາງ ໄຫລ ອອກ ມາ ທີ່ ພຣະ  
ຈື່ ບໍ່ ໄດ້ ສັງເກດ.

ບໍ່ ມີ ຮອຍ ຍິ້ມ ທີ່ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ໄດ້  
ຫມາຍ.

ຖ້າ ຫາກ ວ່າ ພວກ ຮົາ ຈະ ເຊື່ອ ຢູ່ ທຳໂຮມ  
ມາ

ຄວາມ ກ່ຽວ ັນ ທີ່ ບໍ່ ມີ ເຫດ ຜົນ ທັງ  
ຫມົດ ຈະ ຖືກ ຍົກ ເລີກ.

ຊົ່ວ ຄື ດຳລັງ ພວກ ຮົາ ຈະ ບໍ່ ເຕັມ ໄປ ດ້ວຍ  
ຍຄວາມ ຜິດ ຫວັງ ຄື ໃນ ບັດ ຈຸ ບັນ;

ເພາະ ທຸກ ສິ່ງ ທຸກ ຢ່າງ,

ບໍ່ ວ່າ ຈະ ໃຫຍ່ ຫຼື ນ້ອຍ,

ຈະ ຖືກ ບໍ່ ໄວ້ ໃນ ພຣະ ຫໍດຳ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ,

ຜູ້ ທີ່ ບໍ່ ໄດ້ ຕົກ ໃຈ ກັບ ຄວາມ ຫວັງ  
ໆ ໃຍ ທີ່ ນັບ ມື້ ນັບ ຫລາຍ, ຫລື

ໜັກ ໜ້ວງ ດ້ວຍ ນັ້ນ ທຳໂຮມ ຂອງ ເຂົາ

ຈົ່ງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ,  
ພວກເຮົາຄວນຈະມີຄວາມສຸກສ່ວນທຳ  
ເຫຼົ່າຂອງຈິດວິນຍານທຳ ຫຼາຍຄົນ  
ຄື ຍ່ານຄົນແປກຫນ້າມາດົນນານ.

ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າມີ  
ຄວາມສຸກໃນຄວາມຮູ້ກທຳ ດຶງດູດຂອງ  
ແຜ່ນດິນໂລກ,  
ໃຫ້ຄິດເຖິງໂລກທຳ ຈະມາເຖິງ,  
ທຳ ຈະບໍ່ມີວິນຍານ ຈຳຄວາມໂສກ  
ສົ່ງຂອງບາບແລະຄວາມຕາຍ;  
ບໍ່ອັນທີ່ໃບຫນ້າຂອງທຳ ມະຊາດຈະ  
ບໍ່ໃສ່ຕົວຂອງຄຳສາບແຊ່ງ.  
ໃຫ້ຈົນຕະນາການຂອງເຈົ້າ ວາດພາບເຖິງ  
ງຽບຮຽບຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມລອດ,  
ແລະຈຳໄວ້ວິນຍານຈະສະຫງ່າລາສີ ຫຼາຍ  
ຍກວ່າທີ່ຈົນຕະນາການທີ່ສົດໃສ  
ທີ່ສຸດຂອງເຈົ້າສາມາດສະແດງໄດ້.  
ໃນຂອງປະທານທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງພຣະ  
ເຈົ້າໃນທຳ ມະຊາດພວກເຮົາເຫັນແຕ່  
gleaming faintest

ຂອງລັດສະຫມິພາບຂອງພຣະອົງ.  
ມີຄໍາຂັບໄວ້ວ່າ, “ຕາບໍ່ໄດ້ເຫັນ,  
ຫຼືບໍ່ໄດ້ຍິນ,  
ທັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງມະນຸດ,  
ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງໄວ້ໃນ  
ຫຼັກຖານກຳພຣະອົງ.” 1 ໂກລິນໂທ  
2:9.

ນັກກະວີແລະນັກທຳມະຊາດມີຫຼາຍ  
ສິ່ງທີ່ເວົ້າກ່ຽວກັບທຳມະຊາດ,  
ແຕ່ມັນແມ່ນຊາວຄຣິດສະຕຽນທີ່  
ຊຸມຊົມຄວາມງາມຂອງແຜ່ນດິນໂລກ  
ດ້ວຍຄວາມຊຸມຊົມສູງສຸດ,  
ເພາະວ່າລາວຮັບຮູ້ເຖິງຜົນຂອງ  
ພໍ່ຂອງລາວແລະຮັບຮູ້ຄວາມຮັກຂອງລາວ  
ໃນດອກໄມ້ແລະໄມ້ພູມແລະຕົ້ນໄມ້.  
ບໍ່ມີໃຜສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍຂອງ  
ພູແລະຮ່ອງໝູ່, ແມ່ນ້ຳແລະທະເລ,  
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເບິ່ງພວກເຂົາເປັນ

ການສະແດງອອກຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ  
ຈັດຕັ້ງມະນຸດ.

ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບພວກເຮົາໂດຍຜ່ານການ  
ເຮັດວຽກໃຫ້ບໍລິການຂອງພຣະອົງແລະ  
ໂດຍຜ່ານອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານຂອງ  
ພຣະອົງຢູ່ໃນຫົວໃຈ.

ໃນສະຖານະການແລະສິ່ງອື່ນໆຂອງພວກ  
ເຮົາ,

ໃນການບໍ່ປົນແປງປະຈຳວັນທີ່ເກີດຂຶ້ນ  
ຢູ່ອ້ອມຕົວພວກເຮົາ,

ພວກເຮົາອາດຈະພົບບົດຮຽນອື່ນໆ  
ຄືກຸ່ມຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາເປີດກວ້າງ  
ເພື່ອເຂົ້າໃຈມັນ.

ຜູ້ຂັບຄ່າເພງທີ່ຕິດຕາມວົງການຂອງ  
ພຣະເຈົ້າບອກວ່າ:

“ແຜ່ນດິນໂລກຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວາມດີຂອງ  
ພະເຢໂຫວາ.” “ຜູ້ໃດທີ່ມີປັນຍາ,  
ແລະຈະຖືກສາສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ,  
ແມ່ນແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ຈະເຂົ້າໃຈເຖິງ

ຄວາມເມດຕາກະລ, ນາຂອງພຣະເຈົ້າຢາວ." ຄໍາເພງ 33:5; 107:43 .

ພຣະເຈົ້າກໍ່ຈັກກັບພວກເຮົາໃນພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ. ໃນທັງນັ້ນເຮົາມີການເປີດເຜີຍເຖິງລັກສະນະຂອງພຣະອົງ, ການພົວພັນກັບມະນຸດ, ແລະວຽກງານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການໄຖ່. ທັງນັ້ນເປີດຢູ່ຕໍ່ຫນ້າພວກເຮົາປະຫວັດສາດຂອງບັນພະບຸລຸດແລະສາດສະດາແລະຜູ້ບໍລິສູດອື່ນໆໃນສະໄຫມກ່ອນ. ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຊາຍ "ມັກຮັກແພງຄືກັບພວກເຮົາ." ຢາໂກໂບ 5:17. ເຮົາເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ດື່ມນົມຜ່ານຄວາມທົ່ວຖອຍຄືແນວໃດ, ພວກເຂົາໄດ້ຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ການລົ້ມລອງດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ, ແລະຍັງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ອີກແລະເອົາຊະນະຜ່ານພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ, ຈຶ່ງເປັນ, ເຮົາໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ໃນການພະຍາຍາ

ມໃນຄວາມຊອບທໍາຂອງເຮົາ.

ເມື່ອເຮົາອໍານວຍສົບການອັນລໍ້າ

ຄ່າທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,

ຄວາມສະຫວ່າງແລະຄວາມຮັກແລະ

ພອນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີຄວາມມ່ວນ

ຊື່ນ, ແລະ

ວຽກງານທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜ່ານພ

ຣະຄຸນທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ,

ວິນຍານທີ່ດົນໃຈເຂົາເຈົ້າຈະຈູດໄພ

ແຫ່ງການເຮັດຕາມທີ່ສັກສິດໃນໃຈຂອ

ງເຮົາແລະ.

ຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເປັນຄືກັບເຂົາເຈ

ົ້າໃນລັກສະນະ—ຄືເຂົາເຈົ້າທີ່ຈະ

ເດີນໄປກັບພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະຄໍາພີພຣະ

ຄໍາພີເດີມ,—ແລະ

ມັນເປັນຄວາມຈິງຫລາຍປານໃດຕໍ່ພຣະ

ຄໍາພີໃໝ່,—“ພວກເຂົາເປັນພະຍານເ

ຖິງເຮົາ,” ພຣະຜູ້ໄຖ່,

ຜູ້ທີ່ຄວາມຫວັງຂອງເຮົາກໍ່ບົວກັບ

ຊົ່ວໂດນິລັ່ນດອນເບັ້ນຈຸດໃຈກາງ.

ໂຢຮັນ 5:39. ແມ່ນແລ້ວ

ຄໍາພີໄບເບີນທັງໝົດບອກເຖິງພຣະຄຣິດ.

ຈາກການບັນທຶກຄັ້ງທໍາອິດຂອງການສ້າງ—ເພາະ

“ຖ້າບໍ່ມີພຣະອົງບໍ່ມີສິ່ງໃດຖືກສ້າງຂຶ້ນ”—ເຖິງຄໍາສັນຍາທີ່ປັດ, “ເບິ່ງ, ເຮົາມາໄວ,”

ເຮົາກໍາລັງອ່ານວົງການຂອງພຣະອົງ ແລະ ພັງສຸລະສັບຂອງພຣະອົງ. ໂຢຮັນ 1:3; ຄໍາປາກົດ 22:12.

ຖ້າເຈົ້າຮູ້ຈັກກັບພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ,

ຈົ່ງສຶກສາພຣະຄໍາພີບໍລິສຸດ.

ຕົ້ນຫົວໃຈທັງຫມົດດ້ວຍພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຂົາເປັນນັ້ນທັງມີຊົ່ວໂດນ,

quenching thirth

ການເຜົາໄຫມ້ຂອງທ່ານ.



ພວກເຂົາເປັນເຂົ້າຈີ່ທີ່ມີຊື່ວິ  
ດຈາກສະຫວັນ. ພຣະເຢຊູຊົງປະກາດວ່າ,  
“ຖ້າຫາກພວກທ່ານກໍ່ນຳເອົາອັນ  
ບໍ່ດີມະນຸດ, ແລະ  
ດີ່ມພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ,  
ທ່ານກໍ່ບໍ່ມີຊື່ວິດຢູ່ໃນພວກທ່ານ.”

ແລະພຣະອົງໄດ້ອະທິບາຍພຣະອົງເອງໂດຍ  
ກ່າວວ່າ,

“ຖ້ອຍຄືທີ່ເຮົາເວົ້າກັບເຈົ້າ,  
ມັນເປັນວິນຍານ, ແລະມັນເປັນຊື່ວິດ.”  
ໂຢຮັນ 6:53, 63.

ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກ  
ສິ່ງທີ່ເຮົາກິນແລະດີ່ມ;  
ແລະໃນເສດຖະກິດທຳມະຊາດ,  
ສະນັ້ນໃນເສດຖະກິດທາງວິນຍານ:  
ມັນແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສະມາທິ  
ທີ່ຈະໃຫ້ສົບຽດແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງກັບ  
ທຳມະຊາດທາງວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

ຫົວຂໍ້ຂອງການໄຖ່ແມ່ນເລື່ອງ  
ໜຶ່ງທີ່ທຸກຄົນສະຫວັນປາກຖະໜາຈະ  
ບໍ່ມີ;

ມັນຈະເປັນວິທະຍາສາດແລະເພງຂອງການ  
ຖືກຕະຫຼອດອາຍຸທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງຂອງ  
ນິລັນດອນ.

ມັນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະຄິດແລະສຶກສາ  
ຢ່າງຮອບຄອບຄົວນີ້ບໍ່?

ຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຮັກອັນເປັນນິດຂ  
ອງພຣະເຢຊູ,

ການເສຍສະລະທີ່ເຮັດໃນນາມຂອງພວກ  
ເຮົາ,

ຮັບຮູ້ໜ້ອງໃຫ້ມີການສະຫັນຢ່າງຈິງ  
ຈິງແລະຢ່າງຈິງຈິງທີ່ສຸດ.

ເຮົາຄວນຢູ່ກັບລັກສະນະຂອງພຣະເຜີ້  
ຖືແລະ

ພຣະເຜີ້ຊື່ອຍໃຫ້ລອດທີ່ຮັກແພງຂອ  
ງເຮົາ.

ເຮົາຄວນຄິດຕົກຕອງເຖິງພາລະກິດຂອ  
ງພຣະອົງ

ຜູ້ໄດ້ສະເດັດມາຊື່ອຍປະຊາຊົນຂອງພຣ

ະອົງໃຫ້ພື້ນຈາກບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ.  
ເມື່ອເຮົາຄິດຕົກຕອງເຖິງຫົວເລື່ອງຂອງສະຫວັນ, ສັດທາ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງເຮົາຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ແລະ

ຄໍາອະທິຖານຂອງເຮົາຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ, ເພາະວ່າມັນຈະມີສັດທາ ແລະ ຄວາມຮັກຫລາຍຂຶ້ນ.

ພວກເຂົາເຈົ້າຈະສະຫລາດແລະ fervent. ຈະມີຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງໃນພຣະເຢຊູ, ແລະປະສົບການການດໍາລົງຊີວິດປະຈໍາວັນໃນອໍານາດຂອງພຣະອົງເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ລອດເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ມາຫາພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອເຮົາຄິດຕົກຕອງເຖິງຄວາມສົມບູນແບບຂອງພຣະເຢຊູ ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ, ເຮົາຈະປາຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຮັບການບໍ່ປົນໃຈເຫລື້ອມໃສ ແລະ

ບໍ່ ບົນໃໝ່ ໃນຮູບຂອງຄວາມບໍ່ລິສຸດຂອງ  
ງພຣະອົງ.

ຈະມີຄວາມອຶດຢາກແລະຄວາມກະຫາຍຂອງ  
ຈິດວິນຍານທີ່ ຈະກາຍເປັນໝໍ້ອັນ  
ດັ່ງພຣະອົງທີ່ ເຮົາຮັກ.

ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງພຣະຄຣິດຫລາຍ  
ຂຶ້ນ,

ເຮົາຈະກ່າວເຖິງພຣະອົງຕໍ່ ຄົນອື່ນ  
ນແລະ

ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະອົງຕໍ່ ໂລກຫລາຍ  
ຂຶ້ນ.

ຄໍາພົບເປັນບໍ່ ໄດ້ຂຶ້ນສໍາລັບນັກ  
ວິຊາການຜູ້ດົວ; ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ,  
ມັນຖືກອອກແບບສໍາລັບປະຊາຊົນທີ່  
ໄວ້.

ຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ ຈໍາເປັນແ  
ພື້ອຄວາມລອດໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ມ  
ແຈ້ງຄືກັບຕອນທີ່ ບົ່ງ; ແລະ

ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດຜືດພາດແລະ

ເສຍທາງໄປນອກຈາກຜູ້ທີ່ ເຮັດຕາມກາ

ນພິພາກສາຂອງຕົນເອງ  
ແທນທີ່ ຈະເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈ  
ລີ້ ທີ່ ເປີດເຜີຍຢ່າງແຈ້ງ ມແຈ້ງ.

ເຮົາບໍ່ ຄວນເອົາຄໍາພະຍານຂອງຜູ້ ຊາ  
ຍຄົນໃດກໍ່ ບົວກັບສິ່ງທີ່ ພຣະຄໍາພິ  
ສອນ,

ແຕ່ ຄວນສຶກສາພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈລີ້ ທີ່  
ດ້ວຍຕົວເຮົາເອງ.

ຖ້າເຮົາຍອມໃຫ້ ຄົນອື່ນ ເຮັດຕາມຄວາມ  
ຄິດຂອງເຮົາ,

ເຮົາຈະມີ ພະລັງງານທີ່ ພິເສດແລະຄວາມ  
ສາມາດທີ່ ເຮັດໄດ້.

ອໍານາດອັນ ສູງສົ່ງຂອງຈິດໃຈອາດຈະ  
ຖືກດ້ອຍໂອກາດໂດຍການຂາດການອອກ

ກຳລັງກາຍໃນຫົວຂໍ້ ທີ່ ເໝາະສົມ  
ກັບຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງພວກມັນ

ທີ່ ຈະສູນເສຍຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າ  
ໃຈຄວາມໝາຍອັນ ເລິກເລິກ ຂອງພຣະຄໍາ

ຂອງພຣະເຈລີ້ ທີ່.

ຈິດໃຈຈະຂະຫຍາຍຕົວຖ້າຫາກວ່າມັນໄ

ດ້ຮັບການເຮັດວຽກໃນການຕິດຕາມຄວາມກວ້າງຂ້າງຂອງວິຊາຂອງພຣະຄໍາພີ, ການປົບປຸງບຸກຄົນພຣະຄໍາພີ ກັບພຣະຄໍາພີ ແລະສົ່ງທາງທາງວິນຍານກັບທາງວິນຍານ.

ບໍ່ມີຫຍັງຫຼາຍກວ່າການຄິດໄລ່ ແລະ ພັດສະມາສັງສະຕິບັນຍາໄປກວ່າການສຶກສາພຣະຄໍາພີ.

ບໍ່ມີບໍ່ມີໃນໃຈພະລັງທາງຈະຍົກລະດັບຄວາມຄິດ, ໃຫ້ມີພະລັງແກ່ຄະນະວິຊາ, ເປັນຄວາມຈິງອັນກວ້າງໃຫຍ່ ໄພສານຂອງຄໍາພີໄບເບິ່ນ.

ຖ້າພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຖືກສຶກສາຕາມທາງ ມັນຄວນຈະເປັນ, ຜູ້ຊາຍຈະມີຄວາມກວ້າງຂອງຈິດໃຈ, ມີຄຸນລະກສະນະທາງສູງສົ່ງ, ແລະຄວາມຫມັ້ນຄົງຂອງຈຸດປະສົງທາງ ບໍ່ອ່ອນເຫັນໃນສະໄຫມນີ້.

ແຕ່ ມີ ຜົນ ນປະໂຫຍດພົງເລັກນ້ອຍ  
ທີ່ ໄດ້ ມາຈາກການອ່ານພຣະຄໍາພີຢ່າ  
ງຮັບດ້ວນ.

ຄືນຮັບອາດຈະອ່ານຄໍາພີໄປເບິ່ງ  
ໝົດແລະຍິ່ງບໍ່ເຫັນຄວາມງາມຂອງມັນ  
ຫຼືບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍເລື່ອງ  
ແລະເລື່ອງ ກລັບຂອງມັນ.

ຂໍ້ ໜຶ່ງທີ່ ໄດ້ ສຶກສາຈົນກ່ວາຄວາມ  
ສໍາຄັນຂອງມັນຈະແຈ້ງຕໍ່ຈິດໃຈ  
ແລະ

ຄວາມສໍາພັນຂອງມັນກັບແຜນແຫ່ງຄວາມ  
ລອດແມ່ນເຫັນໄດ້ ຊັດເຈນ,

ມີ ຄຸນຄ່າຫຼາຍກວ່າການອ່ານຂອງຫຼາຍ  
ບົດທີ່ ບໍ່ມີ ຈຸດປະສົງທີ່ ແນ່ນອນໃນທັດສະນະແລະ

ບໍ່ມີ ຄໍາແນະນໍາທາງບວກ.

ຮັກສາພຣະຄໍາພີຂອງເຈົ້າໄວ້ກັບເຈົ້າ.  
ຕາມທີ່ ທ່ານມີໂອກາດ,

ອ່ານມັນ;

ແກ້ໄຂບົດເລື່ອງໃນຄວາມຊື່ງຈໍາຂອງ  
ທ່ານ. ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຂະນະທີ່

ທ່ານກໍາລັງຍ່າງຖະຫນົນຫົນທາງ  
ທ່ານອາດຈະອ່ານ passage ແລະສະ  
ມາທິຕາມມັນ, ດັ່ງນັ້ນການແກ້  
ໄຂມັນຢູ່ໃນໃຈ.

ເຮົາບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບສະຕິບັນຍາໂດຍ  
ບໍ່ມີການເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຈິງຈັງແລະ  
ການສຶກສາອະທິຖານ.

ບາງສ່ວນຂອງພຣະຄໍາພີແນ່ນອນແມ່ນ  
ເປັນເລື່ອງທໍາມະດາເກີນໄປທີ່ຈະ  
ຂໍ້ໃຈຜິດ,

ແຕ່ມີບາງສ່ວນທີ່ຄວາມຫມາຍບໍ່  
ດີຢູ່ໃນຫນ້າດິນທີ່ຈະເຫັນໄດ້ໃນ  
ທັນທີ.

ພຣະຄໍາພີຕ້ອງຖືກບົບທົບກັບພຣະ  
ຄໍາພີ.

ຕ້ອງມີການຄົ້ນຄວ້າຢ່າງລະມັດລະ  
ວົງແລະການສະທ້ອນການອະທິຖານ.

ແລະການສຶກສາດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການ  
ຊໍາລະຄືນຢ່າງອຸດົມສົມບູນ.

ເມື່ອຄົນຂຽດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ຄົ້ນ



ພົບເສັ້ນກ່າງຂອງໂລຫະອັນລ້ຽງຄ່າ  
ທຶນຖືກປັດບັງຢູ່ໃຕ້ພື້ນຜິວໂລ  
ກ,  
ຜູ້ໃດທຶນພະຍາຍາມຊອກຫາພຣະຄໍາຂອງ  
ພຣະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ  
ເພື່ອຫາຊັບສິນມັດທຶນເຊື່ອຮຽດຊັອ  
ນນັ້ນຈະພົບຄວາມຈິງທຶນມີຄ່າ  
ທຶນສຸດ,  
ເຊື່ອງຖືກປັດບັງຈາກທັດສະນະຂອງ  
ຜູ້ສະແຫວງຫາທຶນບໍ່ສົນໃຈ.  
ຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງການດົນໃຈ,  
ໄຕ່ຕອງຢູ່ໃນໃຈ,  
ຈະເປັນດັ່ງສາຍນໍ້າທຶນໄຫລມາຈາກ  
ນໍ້າພູແຫ່ງຊີວິດ.

ບໍ່ຄວນສຶກສາຄໍາພົບເປັນໂດຍບໍ່  
ມີການອະທິບາຍ.  
ກ່ອນທຶນຈະເປັນໜ້າເວັບຂອງມັນ  
ພວກເຮົາຄວນຂໍຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະ  
ວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະມັນຈະໄດ້ຮັບ.  
ເມື່ອອາທານາເອນມາຫາພຣະເຢຊູ,

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຮັບອົງຂຶ້ນ  
ວ່າ, “ເບິ່ງແມ່,  
ຄົນອົດສະລາເອນຄົນໜຶ່ງແທ້ໆ,  
ຜູ້ນັບນັບມີຄວາມຜິດ!”

ນາທານາເອນຕອບວ່າ,  
“ເຈົ້າຮູ້ຈັກຂໍ້ອຍຈາກໃສ?”

ພະເຍຊູຕອບວ່າ,  
“ກ່ອນທີ່ພົບເຮັ່ນເຈົ້າ  
ເມື່ອເຈົ້າຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນເດື່ອ  
ຂໍ້ອຍໄດ້ເຫັນເຈົ້າ.” ໂຍຮັນ 1:47, 48.

ແລະພຣະເຍຊູຈະເຫັນພວກເຮົາຢູ່ໃນບ່ອນ  
ນັບບຸກຂອງການອະທິດຖານ  
ຖ້າພວກເຮົາສະແຫວງຫາພຣະອົງເພື່ອ  
ຄວາມສະຫວ່າງເພື່ອພວກເຮົາຈະຮູ້  
ວ່າອັນໃດເປັນຄວາມຈິງ.

ເທວະດາຈາກໂລກແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງຈະ  
ຢູ່ກັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຖືກອມໃຈສະແຫວງ  
ຫວັງຫາການຊື່ນຳຈາກສະຫວັນ.

ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຍົກສູງແລະຍົກ  
ຍ້ອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ມັນເປັນ

ຕໍ່ າ ແຫນ ັ ງ ຂອງ ພຣະ ອົ ງ ທີ່ ຈະ ນ ັ ງ  
ສະ ແຫນ ັ ພຣະ ຄຣ ື ດ, ຄວາມ ບໍ ລິ ສຸ ດ  
ຂອງ ຄວາມ ຊອບ ທ ັ ງ ຂອງ ພຣະ ອົ ງ, ແລະ  
ຄວາມ ລອດ ອັນ ຍິ ັ ງ ໃຫຍ່ ັ ທີ່ ພວກ  
ເຮົ ັ ມີ ໂດຍ ຜ່ ັ ານ ພຣະ ອົ ງ.

ພະ ເຍ ຊູ ກ ັ ງ ວ ັ ງ

“ພະ ອົ ງ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ຈາກ ເຮົ ັ  
ແລະ ຈະ ສະ ແດງ ໃຫ້ ພະ ອົ ງ ເຫັນ.” ໂຢຮັນ  
16:14.

ພຣະ ວິ ນຍານ ແຫ ັ ງ ຄວາມ ຈິ ງ ເປັນ ຄູ ສອນ  
ທີ່ ມີ ປະ ສິ ດ ທີ່ ພາບ ພົງ ແຕ່ ແຫ ັ ງ ຄ  
ວາມ ຈິ ງ ແຫ ັ ງ ສະ ຫວັນ.

ພຣະ ເຈົ້ ັ ຈະ ຕ້ອງ ນັບ ຖື ມະ ນຸ ດ ຊາດ ແນ  
ວໃດ,

ເພາະ ວ ັ ງ ພຣະ ອົ ງ ໄດ້ ໃຫ້ ພຣະ ບຸ ດ ຂອງ ພຣ  
ະ ອົ ງ ຕາຍ ເພື່ອ ພວກ ເຂົ ັ

ແລະ ແຕ່ ັ ງ ທີ່ ພຣະ ວິ ນຍານ ຂອງ ພຣະ ອົ ງ ແ  
ປັນ ຄູ ສອນ ຂອງ ມະ ນຸ ດ

ແລະ ເປັນ ຜູ້ ນຳ ພາ ສ່ ັ ງ ຕໍ່ ເນື້ ັ ງ!

ບົດທີ

11—ສິດທິພິເສດຂອງການອະທິຖານ

ຜ່ານທາງທຳມະຊາດ ແລະ  
ການເປີດເຜີຍ,  
ຜ່ານທາງການໃຫ້ບໍລິການຂອງພຣະອົງ,  
ແລະ

ໂດຍສິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະ  
ອົງ, ພຣະເຈົ້າກ່າວກັບເຮົາ.

ແຕ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ພົ້ງພໍ;  
ເຮົາຕ້ອງຖອກໃຈຂອງເຮົາໄປຫາພຣະອົງ.

ເພື່ອຈະມີຊີວິດທາງວິນຍານ

ແລະພະລັງງານ,

ເຮົາຕ້ອງມີສາຍພົວພັນທີ່ແທ້ຈິງ  
ກັບພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ.

ຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາອາດຈະຖືກດຶງອອກ  
ມາຫາພຣະອົງ;

ເຮົາອາດຈະຄິດຕົກຕອງເຖິງວິກິດການຂອງ  
ພຣະອົງ, ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ,

ພອນຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນ,

ໃນຄວາມຫມາຍຢ່າງແທ້, ມາຍ

ການສື່ສານກັບພຣະອົງ.  
ເພື່ອຈະສື່ສານກັບພະເຈົ້າ,  
ເຮົາຕ້ອງມີບາງສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າກັບ  
ພຣະອົງກ່ຽວກັບຊີວິດຕົວຈິງຂອງເຮົາ.

ການອະທິບາຍການເປັນການເປັນໃຈຂອງພະເຈົ້າ  
ຈຶ່ງຈະເພື່ອນ.

ບໍ່ແມ່ນວ່າມັນເປັນສິ່ງຈຶ່ງເປັນ  
ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າເຮົາ  
ເປັນແນວໃດ,  
ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບພຣະອົງ.  
ການອະທິບາຍການບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ  
ຈຶ່ງຈະມາຫາພວກເຮົາ,  
ແຕ່ນໍາພວກເຮົາເຖິງພຣະອົງ.

ໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຢູ່ເທິງແຜ່ນ  
ດິນໂລກ,  
ພຣະອົງໄດ້ສອນສານສິດຂອງພຣະອົງ  
ວິທີການອະທິບາຍ.  
ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ນໍາເຂົາເຈົ້າໃຫ້ນໍາ

ສະເຫນີ ຄວາມຕ້ອງການປະຈຳວັນຂອງ  
ຂ້າເຈົ້າຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ແລະໃຫ້ການເອົາໃຈໃສ່ທັງຫມົດຂອງ  
ຂ້າເຈົ້າຕໍ່ພຣະອົງ.

ແລະການຮັບປະກັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້  
ຂ້າເຈົ້າວ່າຄຳຮ້ອງພ້ອງຂອງເຂົາ  
ຈົ່ງຄວນຈະໄດ້ຮັບການຮັບຟັງ,  
ເປັນການຮັບປະກັນກັບພວກເຮົາເຊັ່ນ  
ດັບວກັນ.

ພຣະເຢຊູ ເອງ,

ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ໃນທ່າມ  
ກາງມະນຸດ, ມັກຈະຢູ່ໃນການອະທິຖານ.

ພຣະເຊື້ອ ຈຶ່ງອຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາໄດ້  
ກ່ຽວກັບພຣະອົງເອງດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການ

ແລະຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາ,

ໃນທີ່ພຣະອົງໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ສະຫນອງ  
ງ, ເປັນຄຳຮ້ອງທຸກ,

ການສະແຫວງຫາການສະຫນອງຄວາມເຂັ້ມ

ແຂງສິດຈາກພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ,

ເພື່ອພຣະອົງຈະອອກມາເພື່ອຮັບຜິດ

ຊອບຫນ້າທີ່ ແລະການທົດລອງ.  
ພຣະອົງເປັນຕົວຢ່າງຂອງພວກເຮົາໃນ  
ທຸກສິ່ງ.  
ລາວເປັນພຣົ້ນ້ອງໃນຄວາມອ່ອນແອຂອງ  
ພວກເຮົາ,

“ໃນທຸກຈຸດທີ່ຖືກລ່ວງຄືກັບພວກເຮົາ;” ແຕ່ເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີ  
ບາບລັກສະນະຂອງພຣະອົງ recoiled ຈາກ  
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ;  
ລາວໄດ້ທົນກັບການຕໍ່ສູ້ ແລະການ  
ທົ່ລະມານຂອງຈິດວິນຍານໃນໂລກແຫ່ງບາບ.

ມະນຸດຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ການອະທິຖານ  
ເປັນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນ  
ແລະເປັນສິດທິພິເສດ.

ລາວໄດ້ພົບເຫັນຄວາມບອບໂຍນ ແລະ  
ຄວາມສຸກໃນການຮ່ວມມືກັບພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ. ແລະ

ຖ້າຫາກພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງມະນຸດ,  
ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຈໍາເປັນຂອງການອະ

ທິຖານ, ຫລາຍກວ່ານັ້ນຈະອ່ອນແອ,  
ມະຕະທິມິບາບຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມ  
ຈໍາເປັນຂອງການອະທິຖານຢ່າງແຮງກ້າ,  
ຄື່ງທິ.

ພຣະບໍດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາລໍຖ້າ  
ທິຈະປະທານຄວາມເຕັມທິຂອງພອນຂ  
ອງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາ.

ມັນເປັນສິດທິພິເສດຂອງພວກເຮົາ  
ທິຈະດິມນໍາພູແຫ່ງຄວາມຮັກ  
ທິບໍ່ມີຂັບເຂດ.

ມັນເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນທິພວກເ  
ຮົາອະທິຖານພົງເລັກນ້ອຍ!

ພຣະເຈົ້າພ້ອມແລ້ວ  
ແລະເຕັມໃຈທິຈະໄດ້ຍິນຄໍາອະທິຖາ  
ນທິຈິ່ງໃຈຂອງລູກໆຂອງພຣະອົງທິ  
ຖ້ອມຕົວ,  
ເຕັມຍິ່ງມີຄວາມເຕັມໃຈທິຈະເຮັດໃ  
ຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມປາດຖະໜາຂອງພຣະ  
ເຈົ້າ.

ເທວະດາຂອງສະຫວັນສາມາດຄິດແນວໃດກໍ



ບມະນຸດທິ ທຸກຍາກທິ ສິນຫວັງ,  
ຜູ້ຖືກລ່ວງ,  
ເມື່ອຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າບາດຖະຫນາ  
ບໍ່ມີຂອບເຂດຕໍ່ພວກເຂົາ,  
ພ້ອມທັງຈະໃຫ້ພວກເຂົາຫາຍກວ່າ  
ທິເຂົາເຈົ້າສາມາດຂໍຫຼືຄິດ,  
ແຕ່ພວກເຂົາອະທິຖານຫນ້ອຍລົງແລະ  
ມືດ ງຸນ ນ.

ຄວາມເຊື່ອພົ້ງແລ້ງກນ້ອຍ?  
ເທວະດາຮັກທິ ຈະກຶ້ມຂາບຕໍ່ຫນ້າ  
ພຣະເຈົ້າ;  
ເຂົາເຈົ້າຮັກທິ ຈະຢູ່ໃກ້ພຣະອົງ.  
ເຂົາເຈົ້າຖືວ່າການຮ່ວມມືກັບພຣະເຈົ້າ  
ຈຶ່ງເປັນຄວາມສຸກອັນສູງສຸດ;  
ແລະເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ  
ລູກຫລານຂອງແຜ່ນດິນໂລກ,  
ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຫ  
ລາຍທິ ພຣະເຈົ້າພົ້ງແຕ່ສາມາດໃຫ້,  
ເບິ່ງຄືວ່າພໍໃຈທິ ຈະເດີນໄປໂດຍ  
ບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະວິນຍານຂ

ອົງພຣະອົງ,  
ການເປັນເພື່ອນຂອງພຣະອົງ.

ຄວາມມັດຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍປົດລ້ອມ  
ມື້ທຸກໆລະເລີຍການອະທິຖານ.

ການລົ້ວລົງທຸກໆກະຊົບຂອງສັດຕູ  
ຊຸກລຸກເຂົ້າເຈົ້າໃຫ້ເຮັດບາບ; ແລະ  
ທັງໝົດແມ່ນຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າ  
ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສິດທິພິເສດທິພຣະເຈົ້າ  
ໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໃນການນັດ  
ໝາຍອັນສູງສົ່ງຂອງການອະທິຖານ.

ເປັນຫຍັງລູກຊາຍແລະ  
ທິດາຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງລ້ຽວໃຈທິດ  
ອະທິຖານ,

ເມື່ອການອະທິຖານເປັນກະແຈໃນມິຕິ  
ຫຼັງສັດທາທິດຈະປົດລ້ອມກະສາງສະຫວັນ  
, ຊຸບພະຍາກອນທິດບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ  
Omnipotence ໄດ້ຖືກເກັບໄວ້ຢູ່ໃນ?  
ໂດຍບໍ່ມີການອະທິຖານຢ່າງບໍ່ຢຸດ  
ຢັ້ງແລະພາກພົບນັ້ນກໍເປັນພວກເຮົາ  
ຢູ່ໃນອັນຕະລາຍຂອງການຂະຫຍາຍຕົວ

ທົ່ວ ບໍ່ ສົນໃຈແລະ deviating  
ຈາກເສັ້ນທາງທົ່ວ ຖືກຕ້ອງ.  
ສັດຕູ ສະແຫວງຫາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ  
ພ້ອມຂັດຂວາງທາງໄປສູ່ ບ່ອນນັ້ນ ງອ  
າມເມດຕາ,  
ເພື່ອ ຈຳພວກເຮົາຈະບໍ່ ໂດຍການອ້ອ  
ນວອນຢ່າງຈິງຈັງແລະສັດທາທົ່ວ ຈະໄດ້  
ຮັບພຣະຄຸນແລະອຳນາດທົ່ວ ຈະຕ້ານທາ  
ນກັບການລົ້ວລາງ.

ມີ ເງື່ອນໄຂບາງຢ່າງທົ່ວ ເຮົາຄາດຫວັ  
ງວ່າພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ ຍິນດີແລະ  
ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງເຮົາ.  
ຫນຶ່ງໃນສິ່ງທົ່ວ ອິດແມ່ນວ່າພວກເ  
ຮົາຮູ້ ສຶກວ່າຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍ  
ຫຼື ອຈາກພຣະອົງ.  
ພຣະອົງໄດ້ ສັນຍາວ່າ,  
“ເຮົາຈະຖອກນ້ຳໃສ່ ຜູ້ທົ່ວ ຫົວ  
ນ້ຳ, ແລະ ນ້ຳຖ້ວມເທິງດິນແຫ້ງ.”  
ເອຊາຍາ 44:3.  
ຜູ້ທົ່ວ ຫົວແລະຫົວຄວາມຊອບທົ່ວ,

ຜູ້ທີ່ຄອຍຖ້າພຣະເຈົ້າ,  
ອາດຈະແນ່ໃຈວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຕັມໄປ.  
ຫົວໃຈຕ້ອງເປີດໃຫ້ມີອິດທິພົນຂອງພຣະວິນຍານ, ຫລື  
ພອນຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດໄດ້ຮັບ.

ຄວາມຕ້ອງການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ  
ຮ້າແຮມນັ້ນຕ້ອງເປັນການໂຕ້ຖືງ  
ແລະອັນວອນຍ່າງສຸຂຸມທີ່ສຸດໃນນາມຂອງພວກເຮົາ.

ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກສະແຫວງ  
ຫາເພື່ອເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ສໍາລັບ  
ພວກເຮົາ. ລາວເວົ້າວ່າ,

“ຂໍແລ້ວມັນຈະໃຫ້ເຈົ້າ.” ແລະ

“ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ໄວ້ອາໄລພຣະບຸດຂອງ  
ພຣະອົງ,

ແຕ່ໄດ້ມອບພຣະອົງໄວ້ເພື່ອພວກເຮົາ  
າທຸກຄົນ,

ພຣະອົງຈະບໍ່ໃຫ້ທຸກສິ່ງທັງປວງແກ່  
ພວກເຮົາຢ່າງອິດສະລະດ້ວຍແນວໃດ?

” ມັດທາຍ 7:7; ໂລມ 8:32.

ຖ້າຫາກພວກເຮົາຖືວ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາຍຶດຫມັ້ນກັບບາບທຶຣູ້ຈັກໃດຫນຶ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຍິນພວກເຮົາ;

ແຕ່ການອະທິຖານຂອງຈິດວິນຍານສໍາລັບ, contrite

ແມ່ນໄດ້ຮັບການຍອມຮັບສະເຫມີໄປ.

ເມື່ອຄວາມຜິດທັງໝົດທຶຣູ້ຈັກຖືກແກ້ໄຂ,

ເຮົາອາດເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະຕອບຄໍາອໍ້ອນວອນຂອງເຮົາ.

ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງຕົວເຮົາເອງຈະບໍ່ຍົກຍ້ອງພວກເຮົາຕໍ່ຄວາມໄປດປານຂອງພຣະເຈົ້າ;

ມັນເປັນຄຸນຄ່າຂອງພຣະເຢຊູທຶຣູ້ຈັກຊົ່ວຍປະຢັດພວກເຮົາ,

ເລື່ອງຂອງພຣະອົງທຶຣູ້ຈັກຈະຊໍາລະພວກເຮົາ;

ແຕ່ ພວກເຮົາ ມີ ວິໄນ ທີ່ ຕ້ອງ ເຮັດ ໃນ  
ການ ປະຕິບັດ ຕາມ ເງື່ອນໄຂ ຂອງ ການ ຍອມ  
ຮັບ.

ອົງປະກອບ ອື່ນ ຂອງ ການ ອະທິຖານ ທີ່  
ຊະນະ ແມ່ນ ຄວາມ ເຊື່ອ.

“ຜູ້ ທີ່ ມາ ຫາ ພຣະ ເຈົ້າ ຕ້ອງ ເຊື່ອ  
ວ່າ ພຣະ ອົງ ເປັນ,  
ແລະ ວ່າ ພຣະ ອົງ ເປັນ ຜູ້ ໃຫ້ ລາງວັນ ແກ່  
ຜູ້ ທີ່ ສະແຫວງ ຫາ ພຣະ ອົງ ຢ່າງ ພາ  
ກພົ້ນ.” ເຮັບ ເຮີ 11:6.

ພຣະ ເຢຊູ ຊົງ ກ່າວ ກັບ ສານ ສິດ ຂອງ ພຣະ  
ອົງ ວ່າ,

“ສິ່ງ ໃດ ກໍ ຕາມ ທີ່ ພວກ ທ່ານ ປາຖະ ຫານ  
ໆ, ແມ່ນ ອາດ ທ່ານ ອະທິຖານ,  
ເຊື່ອ ວ່າ ທ່ານ ໄດ້ ຮັບ ມັນ,  
ແລະ ພວກ ທ່ານ ຈະ ມີ ມັນ. ມາ ລະ ໂກ 11:24.

ພວກ ເຮົາ ເອົາ ພຣະ ອົງ ຢູ່ ໃນ ພຣະ ຄໍາ ຂອ  
ງ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ?

ການຮັບປະກັນແມ່ນກວ້າງຂວາງແລະ  
ບໍ່ຈຳກັດ,  
ແລະພຣະອົງແມ່ນສັດຊື່ຜູ້ທີ່ໄດ້  
ສັນຍາ.

ເມື່ອເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ເຮົາ  
ຂໍ, ເມື່ອເຮົາຂໍ,  
ເຮົາຍັງເຊື່ອວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ  
ດ້ຍິນ

ແລະວ່າພຣະອົງຈະຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງ  
ເຮົາ. ເຮົາຄິດຜິດແລະສາຍຕາສິ້ນ  
ຈົນບາງເທື່ອເຮົາຂໍສິ່ງທີ່ບໍ່  
ບັນພອນໃຫ້ເຮົາ, ແລະ  
ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງ  
ເຮົາຕອບຄໍາອະທິຖານຂອງເຮົາ  
ໂດຍການມອບສິ່ງທີ່ຈະເປັນຜົນດີອັນ  
ນຳສູ່ສຸດຂອງເຮົາ—ຕາມທີ່ເຮົາເອງປາ  
ຖະໜາ.

ຖ້າຫາກວ່າດ້ວຍວິໄສທັດຂອງພຣະເຈົ້າ  
enlightened

ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງທຸກສິ່ງທຸກ  
ຢ່າງທີ່ພວກເຮົາເປັນແທ້.

ເມື່ອ ອາໄສ ທີ່ ຖານຂອງພວກເຮົາ ເບິ່ງ  
ຄື ວ່າ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບ ການຕອບ,  
ພວກເຮົາ ຕ້ອງ ຍຶດ ຫາມ ນັກ ບຄໍາ ສັນ  
ຍາ;

ເພາະ ເວລາ ຂອງ ການຕອບ ຈະ ມາ ເຖິງ ຢ່າງ ແ  
ນ ນອນ, ແລະ  
ເຮົາ ຈະ ໄດ້ ຮັບ ພອນ ທີ່ ເຮົາ ຕ້ອງ ການ  
ຫລາຍ ທີ່ ສຸດ.

ແຕ່ ການ ອ້າງ ວ່າ ອາໄສ ທີ່ ຖານ ຈະ ໄດ້ ຮັບ  
ບຄໍາ ຕອບ ສະເຫມີ ໄປ ໃນ ທາງ ທີ່ ຫລາຍ ແລະ  
ສໍາລັບ ສິ່ງ ທີ່ ພວກເຮົາ ປາຖະ ຫນາ ໄດ້  
ຍສະ ເພາະ ແມ່ນ ການ ສັນ ນິ ຖານ.

ພຣະ ເຈົ້າ ມີ ຄວາມ ສະຫລາດ ເກີນ ໄປ ທີ່  
ຈະ ເຮັດ ຜິດ,  
ແລະ ດີ ເກີນ ໄປ ທີ່ ຈະ ກິດ ກັນ ສິ່ງ  
ທີ່ ດີ ຈາກ ພວກ ເຂົາ ທີ່ ຢ່າງ ຢ່າງ ຖື  
ກຕ້ອງ. ຫຼັງ ຈາກ ນັ້ນ,  
ຢ່າ ຢ້ານ ທີ່ ຈະ ໄວ້ ວາງ ໃຈ ພຣະ ອົງ,  
ເຖິງ ແມ່ນ ວ່າ ທ່ານ ບໍ່ ເຫັນ ບຄໍາ ຕອບ  
ທັນ ທີ່ ສໍາລັບ ອາໄສ ທີ່ ຖານ ຂອງ ທ່ານ.  
ຈຶ່ງ ເຊື່ອ ໝັ້ນ ໃນ ຄໍາ ສັນ ຍາ ທີ່ ແ



ນ' ນອນຂອງພຣະອົງ, "ຂໍ,  
ແລະມັນຈະຖືກມອບໃຫ້."

ຖ້າເຮົາໃຫ້ຄໍາບົກສາກັບຄວາມສົງໄສ  
ແລະຄວາມຢ້ານກົວ, ຫລື  
ພະຍາຍາມແກ້ໄຂທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ  
ທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງ  
ແຈ້ງ, ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະມີສັດທາ,  
ຄວາມສຸຂັນຈະເພີ່ມຂຶ້ນແລະເລິກ  
ຊຶ່ງ. ແຕ່ຖ້າເຮົາມາຫາພຣະເຈົ້າ,  
ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກສິ້ນຫວັງແລະ  
ເປັນທີ່ເພິ່ງອາໄສ,  
ດັ່ງທີ່ເຮົາເປັນຈົງ, ແລະ  
ດ້ວຍຄວາມຖືກໝັ້ນ,  
ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງເຮົາ  
ເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກຄວາມປາດຖະໜາຂອງ  
ເຮົາຕໍ່ພຣະອົງ  
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ບໍ່ມີຂອບເຂດ,  
ຜູ້ເຫັນທຸກສິ່ງໃນການສ້າງ, ແລະ  
ຜູ້ປົກຄອງທຸກສິ່ງຕາມພຣະປະສົງ  
ແລະພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ,

ພຣະອົງສາມາດແລະຈະເຂົ້າຮ່ວມການຮັບ  
 ອົງໃຫ້ຂອງພວກເຮົາ,  
 ແລະຈະໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງແສງເຂົ້າ  
 າໄປໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ.  
 ຜົນການອະທິຖານທີ່ຈົ່ງໃຈພວກເຮົາ  
 ໄດ້ຖືກນໍາເຂົ້າໄປໃນການເຊື່ອມ  
 ຕໍ່ກັບຈິດໃຈຂອງ Infinite ໄດ້.  
 ເຮົາອາດບໍ່ມີຫຼັກຖານທີ່ໜ້າອັດ  
 ສະຈັນໃຈໃນເວລາທີ່ພຣະພັກຂອງພຣະ  
 ຜູ້ໄຖ່ຂອງເຮົາກໍາລັງກື່ມໃສ່ເຮົາ  
 ດ້ວຍຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈແລະ  
 ຄວາມຮັກ, ແຕ່ກໍເປັນເຊັ່ນນັ້ນ.  
 ເຮົາອາດບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງການສໍາພັດ  
 ທີ່ເຫັນໄດ້ຂອງພຣະອົງ,  
 ແຕ່ພຣະຫຼັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເທິງເຮົາ  
 ດ້ວຍຄວາມຮັກແລະ  
 ຄວາມເມດຕາສົ່ງສານ.

ເມື່ອເຮົາມາທຸນຂໍຄວາມເມດຕາ  
 ແລະພອນຈາກພຣະເຈົ້າ  
 ເຮົາຄວນມີຈິດໃຈເຫ່ງຄວາມຮັກ

ແລະການໃຫ້ ອະໄພໃນໃຈຂອງເຮົາ.  
 ເຮົາສາມາດອະທິຖານໄດ້ແນວໃດ,  
 “ໃຫ້ ອະໄພໜີ້ສິນຂອງພວກເຮົາ,  
 ດັ່ງທີ່ ພວກເຮົາໃຫ້ ອະໄພລູກໜີ້ຂອງພວກເຮົາ,”  
 ແລະຍັງເຮັດຕາມຈິດໃຈທີ່ ບໍ່ໃຫ້ ອະໄພ?  
 ມັດທາຍ 6:12.  
 ຖ້າເຮົາຄາດໝາຍໃຫ້ ຄຳອະທິຖານຂອງເຮົາເອງຈະໄດ້ຍິນ  
 ເຮົາຕ້ອງໃຫ້ ອະໄພຄົນອື່ນໃນແບບດັບ  
 ວກັນ  
 ແລະເທົ່າກັບທີ່ ເຮົາຫວັງວ່າຈະໄດ້  
 ຮັບການໃຫ້ ອະໄພ.

ຄວາມອົດທົນໃນການອະທິຖານໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເງື່ອນໄຂຂອງການໄດ້ຮັບ.  
 ເຮົາຕ້ອງອະທິຖານສະເໝີ  
 ຖ້າຫາກເຮົາຈະເຕີບໂຕໃນສັດທາ ແລະ  
 ປະສົບການ. ພວກເຮົາຕ້ອງ  
 “ອະທິຖານທັນທີ” ເພື່ອ  
 “ອະທິຖານຕໍ່ໄປ, ແລະ

ຜົ້າລະວັງດ້ວຍການຂອບພຣະໄທ." ໂລມ  
12:12; ໂກໂລດ 4:2.

ເປໂຕຊັກຊວນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃຫ້  
"ມີສະຕິລະວັງຕົວ  
ແລະຜົ້າລະວັງໃນການອະທິດຖານ." 1

ເປໂຕ 4:7. ໂປໂລຊຸ້ນ າວ າ,

"ໃນທຸກສິ່ງດ້ວຍການອະທິດຖານ  
ແລະການອ້ອນວອນດ້ວຍການຂອບພຣະໄທ  
ຈຶ່ງໃຫ້ການຮ້ອງຂໍຂອງທ່ານໄດ້ແຈ້  
ງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ." ພິລິບ 4:6.

"ແຕ່ທ່ານ, ທີ່ຮັກ," Jude ເວົ້າ,

"ການອະທິດຖານໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ຮັກສາຕົວເອງໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ  
." Jude 20, 21.

ການອະທິດຖານທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງແມ່ນ  
ການລວມຕົວຂອງຈິດວິນຍານກັບພຣະເຈົ້າ,

ດັ່ງນັ້ນຊົວິດຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ໄຫວ  
ເຂົ້າໄປໃນຊົວິດຂອງພວກເຮົາ;

ແລະຈາກຊົວິດຂອງພວກເຮົາ,

ຄວາມບໍລິສຸດແລະຄວາມບໍລິສຸດໄຫວ  
ກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ.

ມີຄວາມຈໍາເປັນສໍາລັບການພາກພົບໃນ  
ນການອະທິຖານ;  
ໃຫ້ບໍ່ມີຫຍັງຂັດຂວາງທ່ານ.

ເຮັດທຸກຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອຮັກສາການ  
ນປົດ communion

ລະຫວ່າງພຣະເຢຊູແລະຈິດວິນຍານຂອງ  
ທ່ານເອງ.

ສະແຫວງຫາທຸກໂອກາດທີ່ຈະໄປບ່ອນ  
ທີ່ອະທິຖານແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດ.

ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາການສໍາພັນກັບພຣະ  
ເຈົ້າແທ້ໆ

ຈະໄດ້ຮັບການເຫັນຢູ່ໃນກອງປະຊຸມອະ  
ທິຖານ,

ຊື່ສັດທີ່ຈະເຮັດໜ້າທີ່ຂອງເຂົາ  
ຈໍາແລະຕັ້ງໃຈແລະກະຕືລືລົ້ນ

ທີ່ຈະເກັບກໍບົວຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດ  
ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ.

ເຂົາເຈົ້າຈະປັບປຸງທຸກໂອກາດຂອງກາ

ນຈັດວາງຕົນເອງບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດໄດ້ຮັບແສງຈາກສະຫວັນ.

ພວກເຮົາຄວນຈະອະທິຖານຢູ່ໃນວົງການຄອບຄົວ, ແລະເຫນືອສິ່ງອື່ນໃດທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງບໍລະເລີຍການອະທິຖານລັບ, ເພາະວ່າແມ່ນຊ່ວຍໃຫ້ຈິດວິນຍານ.

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບຈິດວິນຍານທີ່ຈະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນຂະນະທີ່ການອະທິຖານຖືກລະເລີຍ.

ການອະທິຖານໃນຄອບຄົວຫຼືສາທາລະນະຢ່າງດົວແມ່ນບໍ່ພົ້ງພໍ. ໃນຄວາມໂດດດ່ຽວໃຫ້ຈິດວິນຍານໄດ້ຖືກວາງໄວ້ເປັນກັບຕາກວດກາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການອະທິຖານລັບແມ່ນຈະໄດ້ຍິນພົງແຕ່ໂດຍການອະທິຖານທີ່ໄດ້ຍິນພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ມີຫຼື curious

ແມ່ນໄດ້ຮັບການພາລະຂອງຄໍາຮ້ອງພໍ້

ອງດ້ງກ່າວ.

ໃນການອະທິຖານເປັນຄວາມລັບຈິດວິນຍານແມ່ນປາດສະຈາກອິດທິພົນທິອ້ອມຂ້າງ, ບໍ່ມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ, ສະຫງົບ, ແຕ່ຢ່າງຈິງຈັງ, ມັນຈະເອົາອາຍອອກໄປຫາພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຫວານຊຸ່ນແລະຄົງຢູ່ຈະເປັນອິດທິພົນທິອອກມາຈາກພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນໃນທິລັບ, ຜູ້ທີ່ຫຼຸດເປີດເພື່ອຈະໄດ້ຍິນຄໍາອະທິຖານທີ່ເກີດຈາກຫົວໃຈ.

ດ້ວຍຄວາມສະຫງົບ, ສັດທາທິລັບບຸກຍາຢາຈິດວິນຍານຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າ

ແລະເຕົ້າໂຮມແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນໃຫ້ແກ່ຕົວເອງ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ມັນໃນການຂັດແຍ້ງກັບຊາຕານ. ພຣະເຈົ້າເປັນຫໍ່ຄອຍຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພວກເຮົາ.

ຈົ່ງອະທິຖານຢູ່ໃນຕູ້ເສື້ອຜ້າຂອງເຈົ້າ,

ແລະໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າໄປເຮັດວຽກປະຈຳວັນຂອງເຈົ້າ,

ຈົ່ງໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຖືກຍົກຂຶ້ນມາເລື່ອຍໆຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ມັນເປັນດັ່ງນັ້ນທີ່ Enoch ໄດ້ເດີນທາງກັບພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາອະທິຖານທີ່ງົບປະສານງົບເຫລົ່ານີ້

ນັ້ນດັ່ງຂໍ້ນັ້ນເໝາະສົມດັ່ງເຄື່ອງຫອມອັນລໍ້າຄ່າທີ່ໜ້າບັນລຸແຫ່ງພຣະຄຸນ.

ຊາຕານບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະຜູ້ທີ່ມີໃຈຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າໄດ້.

ບໍ່ມີເວລາທີ່ສະຖານທີ່ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມທີ່ຈະສະເຫນີຄໍາຮ້ອງທຸກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະກົດກັນເຮົາຈາກການຍົກໃຈຂອງເຮົາຂຶ້ນໃນຈິດໃຈຂອງການ



ອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ.  
ໃນຜູ້ຊົນຂອງຖະຫນົນ,  
ໃນທຸກກາງການມີທຸລະກິດ,  
ພວກເຮົາອາດຈະສົ່ງຄໍາຮ້ອງທຸກໄປຫາ  
ພຣະເຈົ້າແລະອໍານວອນຂໍຄໍາແນະນຳ  
ຈາກສະຫວັນ,  
ຄືກັບເນເຫມືອໃນເວລາທີ່ລາວຮ້ອງ  
ຂໍຕໍ່ກະສັດອາຕາເຊເຊເຊ. closet ຂອງ  
communion  
ອາດຈະໄດ້ຮັບການພົບເຫັນທຸກບ່ອນ  
ທີ່ພວກເຮົາຢູ່.  
ພວກເຮົາຄວນຈະເປີດປະຕູຂອງຫົວໃຈ  
ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງແລະຄໍາເຊື່ອເຊິ່ງຂຶ້ນຂອງ  
ພວກເຮົາຈະໄປເຖິງວ່າພຣະເຢຊູອາດຈະ  
ມາແລະຢູ່ໃນຖານະເປັນແຂກຈາກສະຫວັນ  
ໃນຈິດວິນຍານ.

ເຖິງແມ່ນວ່າອາດຈະມີບັນຍາກາດເສຍ  
ອົມໂຊມ,  
ເສຍອົມໂຊມຢູ່ອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາ,  
ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຫາຍໃຈຄວາ

ມເສຍຫາຍຂອງມັນ,  
ແຕ່ອາດຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນອາກາດທີ່  
ບໍ່ລົງສູ່ດຂອງສະຫວັນ.  
ເຮົາອາດປົດປະຕູທຸກຢ່າງເພື່ອໃຫ້  
ຄວາມນັກຄິດທີ່ບໍ່ສະອາດ  
ແລະຄວາມຄິດທີ່ບໍ່ບໍ່ລົງສູ່ດ  
ໂດຍການຍົກຈຶດວິນຍານເຂົ້າໄປຫາພຣະ  
ເຈົ້າໂດຍການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ.  
ຜູ້ທີ່ມີໃຈເປີດໃຈທີ່ຈະໄດ້ຮັບກາ  
ນສະໜັບສະໜູນແລະ  
ພອນຈາກພຣະເຈົ້າ  
ຈະເດີນໄປໃນບັນຍາກາດທີ່ສັກສິດກ  
ວ່າແຜ່ນດິນໂລກແລະ  
ຈະມີຄວາມສຸກພຽງພໍສະຫວັນຢູ່ສະເ  
ໝີ.

ເຮົາຕ້ອງມີທັດສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັບ  
ນຫຼາຍຂຶ້ນຂອງພະເຍຊູ  
ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງແຕ້ມທີ່ກ  
ບົວກັບຄຸນຄ່າຂອງຄວາມເປັນຈິງນິລ  
ນດອນ.

ຄວາມງາມຂອງຄວາມບໍລິສຸດແມ່ນ  
ພ້ອມທັງມຫາຍໃຈຂອງລູກຂອງພຣະ  
ເຈົ້າ;

ແລະເພື່ອສ້າງນັ້ນຈະສໍາເລັດ,  
ພວກເຮົາຄວນຊອກຫາການເປີດເຜີຍອັນ  
ສູງສົ່ງຂອງສິ່ງທີ່ສະຫວັນ.

ຂໍໃຫ້ຈິດວິນຍານຖືກດຶງອອກແລະ  
ຂຶ້ນໄປ,

ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ພວກເຮົາມີ  
ມຫາຍໃຈຂອງບັນຍາກາດສະຫວັນ.

ເຮົາອາດຍູ້ໃກ້ພຣະເຈົ້າຈົນວ່າໃນ  
ທຸກການທົດລອງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ  
ຄວາມຄິດຂອງເຮົາຈະຫັນມາຫາພຣະອົງຕາມ  
ທາງມະຊາດ

ເໝືອນດັ່ງດອກໄມ້ທີ່ໄປຫາດວງຕາ  
ວັນ.

ຮັກສາຄວາມປາຖະຫນາຂອງເຈົ້າ,  
ຄວາມສຸກ, ຄວາມໂສກເສົ້າ,  
ຄວາມເປັນຫວັງຂອງເຈົ້າ,

ແລະຄວາມຢ້ານກົວຂອງເຈົ້າຕໍ່ຫນ້າ  
ພຣະເຈົ້າ.

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດແບກຫາບພຣະອົງໄດ້;

ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເມື່ອຍພຣະອົງໄດ້.

ຜູ້ທີ່ນັບສະນຜົມຂອງຫົວຂອງ

ທ່ານບໍ່ໄດ້ indifferent

ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກຂອງພຣະອົງ.

"ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນທີ່ສົງສານ

ຫຼາຍ, ແລະຂອງຄວາມເມດຕາອ່ອນໂຍນ."

ຢາໂກໂບ 5:11.

ຫົວໃຈແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຖືກ

ສໍາພັດກັບຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາ

ແລະ

ແມ່ນແຕ່ໂດຍການເວົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ເອົາໄປຫາພຣະອົງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ

ທີ່ perplexes ຈິດໃຈ.

ບໍ່ມີຫຍັງໃຫຍ່ເກີນໄປທີ່ພຣະອົງ

ຈະທົນໄດ້,

ເພາະພຣະອົງຊົງຄອບຄອງໂລກ,

ພຣະອົງປົກຄອງທຸກສິ່ງຂອງຈັກກະວາ

ນ.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ກໍ່ຜິດຂ້ອງກັບຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງເຮົາແມ່ນໜ້ອຍເກີນໄປທີ່ພຣະອົງຈະສົ່ງເກດເຫັນ.

ບໍ່ມີບົດໃດໃນປະສົບການຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຄວາມໝາຍໄປສຳລັບພຣະອົງທີ່ຈະອ່ານ;

ບໍ່ມີຄວາມສັບສົນທີ່ຍາກເກີນໄປທີ່ພຣະອົງຈະແກ້ໄຂ.

ບໍ່ມີໄພພິບັດອັນໃດສາມາດເກີດຂຶ້ນກັບລູກຂອງພຣະອົງໄດ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດ,

ບໍ່ມີຄວາມກັງວົນໃດໆມາລົບກວນຈົດວັນຍານ, ບໍ່ມີຄວາມສຸກ,

ບໍ່ມີການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈໜີ້ຈາກປາກ,

ຊຶ່ງພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນຂອງເຮົາບໍ່ສົນໃຈ,

ຫຼືພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສົນໃຈໃນທັ້ນທີ່.

"ພຣະອົງໄດ້ບົ່ນບົວຫົວໃຈທີ່ແຕກຫັກ, ແລະມັດບາດແຜຂອງພວກເຮົາ."

ຄໍາເພງ 147:3.

ຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າ ແລະ  
ແຕ່ລະຈິດວິນຍານແມ່ນມີຄວາມແຕກ  
ຕ່າງກັນ ແລະ ຕໍ່ມາ  
ຄືກັບວ່າບໍ່ມີຈິດວິນຍານອື່ນ  
ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ຈະແບ່ງປັນ  
ນການເຜົາລະວົງຂອງພຣະອົງ,  
ບໍ່ແມ່ນຈິດວິນຍານອື່ນທີ່ພຣະ  
ອົງໄດ້ໃຫ້ລູກຊາຍທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ,  
“ພວກທ່ານຈະທູນຂໍໃນນາມຂອງເຮົາ:  
ແລະເຮົາບໍ່ກ່າວກັບພວກທ່ານວ່າ  
ເຮົາຈະອະທິຖານພຣະບິດາເພື່ອພວກ  
ທ່ານເພາະພຣະບິດາເອງຮັກທ່ານ.”

“ເຮົາໄດ້ເລືອກເຈົ້າແລ້ວ: ...  
ເພື່ອວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະ  
ຂໍຈາກພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ,  
ພຣະອົງຈະປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.”

ໂຢຮັນ 16:26, 27; 15:16 .

ແຕ່ການອະທິຖານໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢ

ຊຸ່ມແມ່ນບາງສິ່ງບາງຢ່າງຫຼາຍກວ່າພວກ  
ບົງແຕ່ການກ່າວເຖິງຊື່ນັ້ນໃນຕອນ  
ລ່າມຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດຂອງການອະ  
ທິຖານ.

ມັນແມ່ນການອະທິຖານໃນຈິດໃຈແລະພຣະ  
ວິນຍານຂອງພຣະເຢຊູ,  
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອຄ່າສັນຍາຂອງ  
ພຣະອົງ,  
ອົງຕາມພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ,  
ແລະເຮັດວຽກງານຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາ  
ຮ້າທຸກຄົນຄວນຈະເປັນ hermits  
ຫຼືພຣະສົງແລະອອກຈາກໂລກເພື່ອອອກ  
ທົດຕົນເພື່ອການໄຫວ້.  
ຊີວິດຕັ້ງແຕ່ເປັນຄັ້ງກັບຊີວິດຂອງພຣະ  
ຄຣິດ—ລະຫວ່າງພູເຂົາແລະຜູ້ຊົນ.  
ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຮັດຫຍັງນອກຈາກການອະ  
ທິຖານຈະຢູ່ດ້ວຍການອະທິຖານໃນໄວໆນັ້ນ,  
ຫຼືການອະທິຖານຂອງເຂົາຈະກາຍເປັນ  
ປັກກະຕິ.

ໃນເວລາທີ່ ຜູ້ ຊາຍເອົາຕົນເອງອອກຈາກ  
ກຸ່ມ ວິ ດສ ັງຄ ັມ,  
ຫ່າງຈາກຂອບເຂດຂອງຫນ້າທີ່ ຄຣິສຕ  
ບົນແລະແບກຂ້າມ;  
ເມື່ອພວກເຂົາເຊົາເຮັດວຽກຢ່າງຈິງ  
ຈິງເພື່ອພຣະອາຈານ,  
ຜູ້ ທີ່ ເຮັດວຽກຢ່າງຈິງຈິງເພື່ອ  
ຂ້າເຈົ້າ,  
ເຂົາເຈົ້າ ສູນເສຍເລື່ອງການອະທິຖາ  
ນ  
ແລະບໍ່ມີແຮງຈູງໃຈຕໍ່ການອະທິຖາ  
ຕົນ.  
ຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາເຈົ້າກາຍເປັນ  
ສ່ວນບຸກຄົນແລະເຫັນແກ່ຕົວ.  
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດອະທິຖານກັບອົງ  
ບຄວາມຕ້ອງການຂອງມະນຸດຫຼືການເສີມ  
ມສ້າງອານາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ,  
ອັນອັນວອນຂໍຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການເຮັດ  
ວຽກ.



ເຮົາທົນກັບການສູນເສຍ  
ເມື່ອເຮົາລະເລີຍສິດທິພິເສດໃນກາ  
ນຮ່ວມກັນເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍແລະ  
ຊຸກຍູ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ  
ໃນການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງສູນເສຍ  
ຍຄວາມສິດໃສແລະ

ຄວາມສໍາຄັນໃນໃຈຂອງເຮົາ.

ໃຈຂອງພວກເຮົາເຊົາເຮັດໃຫ້ຄວາມສະຫ  
ວ່າງແລະ

ຕົ້ນຕົ້ນໂດຍອິດທິພົນທິເຮັດໃ  
ຫ້ບໍລິສຸດຂອງມັນ,ແລະ  
ພວກເຮົາຫຼຸດລົງທາງວິນຍານ.

ໃນສະມາຄົມຂອງພວກເຮົາເປັນຊາວຄຣິດ  
ສະຕາບັນພວກເຮົາສູນເສຍຫຼ້າຍໂດຍການຂາ  
ດຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈເຊື່ອຶ່ງກັນແລະ  
ກັນ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຕົວເອງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຕັ້ງ  
ມຕໍາແໜ່ງທີ່ພະເຈົ້າໄດ້ອອກແບບໃ  
ຫ້ລາວຄວນ.

ການປູກຜັ່ງທີ່ເຫມາະສົມຂອງອົງປະກ

ອບທາງສັງຄົມໃນລັກສະນະຂອງພວກເຮົາ  
ຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນອົກເຫັນໃຈກັບ  
ຄົນອື່ນແລະເປັນວິທີການພັດທະນາ  
ແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພວກເຮົາໃນການ  
ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.

ຖ້າຊາວຄຣິດສະຕຽນຈະຄົບຫາກັນ,  
ເວົ້າລົມກັນເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະຄວາມຈິງອັນລັບຄຳເຫ່ງການໄ  
ຖ່ຫຼວງໃຈຂອງຕົນເອງຈະສົດຊື່ນແລະ  
ເຂົ້າເຈົ້າຈະສົດຊື່ນເຊິ່ງກັນແລະ  
ກັນ.

ເຮົາອາດຮູ້ນຳພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ  
ຫລາຍຂຶ້ນໃນທຸກວັນ,  
ໂດຍໄດ້ຮັບປະສົບການໃໝ່ກ່ຽວກັບພຣະ  
ຄູນຂອງພຣະອົງ;  
ແລ້ວພວກເຮົາຈະປາຖະໜາທີ່ຈະກ່າວ  
ຖືງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ; ແລະ  
ເມື່ອເຮົາເຮັດສິ່ງນັ້ນ  
ຫົວໃຈຂອງເຮົາເອງຈະໄດ້ຮັບຄວາມອົບ

ອຸ້ມແລະໃຫ້ກໍາລັງໃຈ.

ຖ້າຫາກພວກເຮົາຄິດແລະເວົ້າລົມກໍ  
ບົວກັບພຣະເຢຊູຫຼາຍຂຶ້ນ,  
ແລະຕົນເອງຫນ້ອຍ,  
ພວກເຮົາຄວນຈະມີຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງ.

ຖ້າຫາກເຮົາຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າເລື້ອຍ  
ຍ່າງເທົ່າທີ່ເຮົາມີຫລັກຖານເຖິງການ  
ນຳແລະຂອງພຣະອົງຕໍ່ພວກເຮົາ  
ເຮົາຄວນຮຽກສາພຣະອົງໄວ້ໃນຄວາມຄິດ  
ຂອງເຮົາຕະຫລອດໄປແລະ  
ຄວນຊົມຊື່ມື້ມື້ຈະກໍາລັງເຖິງພຣະອົງ  
ແລະສັນລະເສີນພຣະອົງ.

ເຮົາເວົ້າເຖິງເລື່ອງທາງໂລກ  
ເພາະເຮົາມີຄວາມສົນໃຈໃນເລື່ອງນັ້ນ

ພວກເຮົາສົນທະນາຂອງຫມູ່ເພື່ອນຂອງ  
ພວກເຮົາເພາະວ່າພວກເຮົາຮຽກເຂົາເຈົ້າ;  
ຈື່ໆ;

ຄວາມສຸກແລະຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາ

ຮົາຖືກຜູ້ກມັດກັບພວກເຂົາ. ເຖິງ  
ຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຮົາມີເຫດຜົນ  
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຈະຮັກ  
ພຣະເຈົ້າກວ່າທີ່ຈະຮັກຫມູ່  
ເພື່ອນທີ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້;  
ມັນຄວນຈະເປັນທີ່ມະຊາດທີ່ສຸດໃນໂລ  
ກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄັ້ງທຳ  
ອິດໃນຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາທັງຫມົດ

ເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມດີຂອງພຣະອົງແລະ  
ບອກເຖິງອຳນາດຂອງພຣະອົງ.  
ຂອງປະທານອັນສຸດມສິມບູນທີ່ພຣະ  
ອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົານັ້ນ  
ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະດູດເອົາຄວາມ  
ຄິດ

ແລະຄວາມຮັກຂອງເຮົາຫຼາຍຈົນບໍ່ມີ  
ສິ່ງໃດທີ່ຈະຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ;  
ເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ສຶກສະເໝີ  
ຖ້າພຣະອົງແລະ  
ຜູ້ກມັດເຮົາໄວ້ໃນສາຍພັນແຫ່ງຄວາມ  
ຮັກແລະ

ຄວາມກະຕຸ້ນຍູຕໍ່ຜູ້ມີພຣະຄຸນທາງ  
ສະຫວັນຂອງເຮົາ.

ພວກເຮົາຍັງຢູ່ໃກ້ເຂດທີ່ພົບຂອງໂ  
ລກ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາຫລົບເບິ່ງປະຕູທີ່ເປີດ  
ດອກຂອງພະວິຫານຢູ່ເບື້ອງເທິງ,

ບ່ອນທີ່ຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງລັດສະ  
ໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າສ່ອງແສງຢູ່

ຕໍ່ໜ້າພຣະຄຣິດ, ຜູ້ທີ່

“ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາລອດເຖິງທີ່ສູງ,  
ດັ່ງທີ່ມາຫາພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະອົງ.”

ເຮັບເຮ 7:25.

ເຮົາຕ້ອງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຫລາຍ  
ຂຶ້ນ “ສໍາລັບຄວາມດີຂອງພຣະອົງ,  
ແລະ

ສໍາລັບວິກາງານອັນປະເສີດຂອງພຣະອົງ  
ຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ.” ຄໍາເພງ 107:8.

ການອອກກໍາລັງກາຍການອຸທິດຕົນຂອງ  
ພວກເຮົາບໍ່ຄວນປະກອບດ້ວຍການຂໍ  
ແລະການຮັບທັງໝົດ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາຢ່າຄິດເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮົາສະເໝີ  
ແລະບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບປະໂຫຍດທີ່ເຮົາ  
ດັບ.

ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອະທິຖານຫຼາຍເກີນໄປ,  
ແຕ່ວ່າພວກເຮົາແມ່ນເກີນໄປທີ່ຈະໃຫ້  
ການຂອບໃຈ.

ເຮົາເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ,  
ແຕ່ວ່າເຮົາສະແດງຄວາມກະຕຸ້ນຢູ່ພົງເລກ  
ກນ້ອຍ,  
ເຮົາຈະສັນລະເສີນພຣະອົງພົງເລກກນ້ອຍ  
ພົງໃດສໍາລັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດ  
ເພື່ອເຮົາ.

ໃນສະໄໝບູຮານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້  
ສົ່ງຊາວອົດສະຣາເອນ,  
ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບປະກັນເພື່ອ  
ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ,  
“ຈົ່ງກິນເຂົ້າຕໍ່ພຣະພັກອົງພຣະ

ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ເຈົ້າ,  
ແລະ

ເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ ຕ້ອນ ດີ ໃນ ທຸກ ສິ່ງ ທີ່  
ເຈົ້າ ໄດ້ ຍົກ ນູ້ ໃຫ້, ເຈົ້າ ແລະ  
ຄອບຄົວ ຂອງ ເຈົ້າ,  
ຊຶ່ງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ  
ເຈົ້າ ໄດ້ ອວຍພອນ ເຈົ້າ..”

ພຣະ ບັນຍາດ ສອງ 12:7.

ສິ່ງ ທີ່ ເຮັດ ເພື່ອ ດຸສະໜິ ພາບ ຂອງ  
ພຣະ ເຈົ້າ ຄວນ ເຮັດ ດ້ວຍ ຄວາມ ເບີກ ບາ  
ນຸ້ມ ວນ ຊຶ່ງ,  
ດ້ວຍ ເພງ ສັນລະ ເສີນ ແລະ ຂອບ ພຣະ ຄຸນ,  
ບໍ່ ແມ່ນ ດ້ວຍ ຄວາມ ໂສກ ເສົ້າ ແລະ ໂສກ  
ເສົ້າ.

ພຣະ ເຈົ້າ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ເປັນ ພຣະ ບໍດາ  
ທີ່ ອ່ອນ ໂຍນ, ຄວາມ ແມດ ຕາ.

ການ ບໍລິ ການ ຂອງ ພຣະ ອົງ ບໍ່ ຄວນ ຖືກ  
ເບິ່ງ ວ່າ ເປັນ ການ ຜົກ ຜົນ ຫົວ ໃຈ  
ທີ່ ໂສກ ເສົ້າ, ໂສກ ເສົ້າ.

ມັນ ຄວນ ຈະ ເປັນ ຄວາມ ຍິນດີ ທີ່ ຈະ ນະ

ມັດສະການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ  
ແລະມີສ່ວນຮ່ວມໃນວົບກງານຂອງພຣະອົງ.  
ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ມີລູກຂອງພຣະອົງ,  
ສ່ວນຜູ້ທີ່ຄວາມລອດທັ້ນຢືນຢັນໃນ  
ຫຍໍ້ດັ່ງນັ້ນໄດ້ຮັບການສະຫນອງໃຫ້,  
ເຮັດເປັນຖ້າຫາກວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້  
ບໍ່ລືຫານທັ້ນຍາກ, ແນ່ນອນ.  
ລາວເປັນເພື່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພວກ  
ເຂົາ; ແລະ  
ເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄຫວ້ພຣະອົງ,  
ພຣະອົງຄາດຫວັງທີ່ຈະຢູ່ກັບພວກເຂົາ  
ຂຶ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ພອນແລະປອບໂຍນ,  
ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເຂົາຕັ້ມໄປດ້ວຍຄວາມ  
ສຸກ ແລະ ຄວາມຮັກ.  
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ລູກ  
ຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບການປອບໂຍນໃນການ  
ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະ  
ຊອກຫາຄວາມສຸກຫລາຍກວ່າຄວາມລຳບາກ  
ກິນໃນວົບກງານຂອງພຣະອົງ.  
ພຣະອົງປາຖະໜາໃຫ້ຜູ້ທີ່ມານະມັດສະ  
ການພຣະອົງຈະເອົາຄວາມຄິດອັນປະເສີ



ດຖົງຄວາມຫວັງໃຍ  
ແລະຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໄປນໍາ,  
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີກໍາລັງໃຈໃນ  
ໜ້າທີ່ການງານຂອງຊີວິດປະຈຳວັນ,  
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີພຣະຄຸນໃນກາ  
ນປະຕິບັດຢ່າງສັດຊື່  
ແລະສັດຊື່ໃນທຸກສິ່ງ.

ພວກເຮົາຕ້ອງລວບລວມກໍາລັງກັບໄມ້ກາ  
ງແຂນ.

ພຣະຄຸນິດແລະພຣະອົງຖືກຄົງຄວນເປັນ  
ຫົວຂໍ້ຂອງການໄຕ່ຕອງ,

ການສົນທະນາ,

ແລະຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ມີຄວາມສຸກ

ທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາຄວນເກັບໄວ້ໃນຄວາມຄິດຂອງພ  
ວກເຮົາທຸກໆພອນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ

ບາກພຣະເຈົ້າ,

ແລະເມື່ອພວກເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມ

ຮັກສັນຍາໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ,

ພວກເຮົາຄວນຈະຕັ້ງໃຈທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈ

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຢູ່ໃນມື້ທີ່ຖືກ  
ຕອກໃສ່ໄມ້ກາງແຂນສໍາລັບພວກເຮົາ.

ຈົດວິນຍານອາດຈະສະເດັດຂຶ້ນສະຫວັນ  
ໃກ້ກັບປຶກຂອງສັນລະເສີນ.

ພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການນະມັດສະການດ້ວຍ  
ພາຍແລະດິນຕາໃນສານທີ່ຢູ່ຂ້າງເທິງ

ແລະເມື່ອເຮົາສະແດງຄວາມກະຕັນຍູຂອງ  
ເຮົາ

ເຮົາກໍປະມານການນະມັດສະການເຈົ້າຂອງ  
ສະຫວັນ.

“ຜູ້ທີ່ຖວາຍຄໍາຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ  
”ພະເຈົ້າ. ຄໍາເພງ 50:23.

ຂໍໃຫ້ເຮົາມີຄວາມສຸກທີ່ສຸດຕໍ່  
ໜ້າຜູ້ສ້າງ, ດ້ວຍ “ຄໍາຂອບພຣະໄທ,  
ແລະ ສົງເພງ.” ເອຊາຍາ 51:3.

ບົດທີ

12—ຈະເຮັດແນວໃດກັບຄວາມສົງໄສ

ຫຼ້າຍຄົນ,

ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ຍັງໜ້າຢູ່ໃນ

ຊີວິດຄວາມສະຕູນ,

ບາງຄັ້ງກໍມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກກັບຄວາມ

ແນະນຳຂອງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງ.

ໃນພຣະຄໍາພີມີຫຼ້າຍສິ່ງທີ່ເຂົາເຈ

ລົ້າບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້,

ຫຼືແມ່ກະທັ້ງເຂົ້າໃຈໄດ້,

ແລະຊາຕານໃຊ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອ

ສົນສັດທາຂອງເຂົາເຈົ້າໃນພຣະຄໍາ

ພີເປັນການເປີດເຜີຍຈາກພຣະເຈົ້າ.

ເຂົາເຈົ້າຖາມວ່າ,

“ຂ້ອຍຈະຮູ້ວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງໄດ້

ແນວໃດ?

ຖ້າຫາກວ່າຄວາມໄປເປັນເປັນພະຄໍາຂ

ອງພະເຈົ້າແທ້ໆ

ຂ້ອຍຈະພົບຈາກຄວາມສົງໄສແລະຄວາມ

ສັບສົນໄດ້ແນວໃດ?”

ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮ້ອງຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຊື່ອ,  
ໂດຍບໍ່ມີການໃຫ້ຫຼັກຖານທີ່ພົງ  
ພັກ ບົວກັບການທີ່ຈະອົງໃສ່ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ.

ການມີຢູ່ຂອງພຣະອົງ,  
ລັກສະນະຂອງພຣະອົງ,  
ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ,  
ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍປະຈັກພະຍານ  
ທີ່ອຸທອນກັບເຫດຜົນຂອງພວກເຮົາ;  
ແລະ

ປະຈັກພະຍານນີ້ແມ່ນອຸດົມສົມບູນ

ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເອົາຄວາມເປັນ  
ໄປໄດ້ຂອງຄວາມສົງໄສອອກ.

ສັດທາຂອງພວກເຮົາຕ້ອງຢູ່ກັບຫຼັກ  
ຖານ, ບໍ່ແມ່ນການສາທິດ.

ຜູ້ທີ່ຢາກສົງໄສຈະມີໂອກາດ;

ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ປາຖະຫນາຢາກຮູ້  
ຄວາມຈິງຢ່າງແທ້ຈິງຈະພົບເຫັນຫຼັກ

ກຖານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທີ່ຈະພັກຜ່ອນ  
ຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບຈິດໃຈທີ່  
ຈຳກັດຢ່າງເຕັມທີ່ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ  
ລັກສະນະຫຼືການເຮັດວຽກຂອງ Infinite  
One.

ເຖິງສະຕິບັນຍາທີ່ກະຕືລືລົ້ນ  
ທີ່ສຸດ,  
ຈິດໃຈທີ່ມີການສຶກສາສູງທີ່ສຸດ,  
ຍານບຸລີສຸດນັ້ນຈະຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມ  
ລັກລັບ.

“ເຈົ້າສາມາດຊອກຫາພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່?  
ເຈົ້າສາມາດຊອກຫາຜູ້ມີລິດທານຸພ  
າບສູງສຸດເຖິງຄວາມສົມບູນແບບໄດ້  
ບໍ່? ມັນສູງເທົ່າກັບສະຫວັນ;  
ເຈົ້າເຮັດຫຍັງໄດ້? deeper ກວ່າ hell;  
ເຈົ້າຮູ້ຫຍັງໄດ້ບໍ່?” ໂຢບ 11:7, 8.

ອັກຄະສາວົກໂບໂລກ່າວວ່າ, “ໂອ້  
ຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງຄວາມຮູ້ງມີທັງ

ບັນຍາແລະຄວາມຮູ້ຂອງພະເຈົ້າ!  
ການພິພາກສາຂອງພຣະອົງບໍ່ສາມາດຊອກຫາໄດ້ພໍ້ງໃດ,  
ແລະວິທີການຂອງພຣະອົງທີ່ຜ່ານມາ  
ຈະຊອກຫາໄດ້!" ໂລມ 11:33.

ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າ  
“ແມກແລະຄວາມມີດອ່ອນຮອບພຣະອົງ,”  
“ຄວາມຊອບທໍາ

ແລະການພິພາກສາເປັນພື້ນຖານຂອງບັນລຸງຂອງພຣະອົງ.” Psalm 97:2, RV

ມາຮອດປັດຈຸບັນນີ້ພວກເຮົາສາມາດ  
ຂໍ້ໃຈການຈັດການກັບພວກເຮົາ,  
ແລະແຮງຈູງໃຈທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະຕິບັດ,  
ດ,

ເພື່ອພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຮັກແລະ  
ຄວາມເມດຕາທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ,  
ສົມທົບກັບອໍານາດທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.

ເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈເຖິງຈຸດປະສົງຂອງ  
ພຣະອົງຫລາຍເທົ່າທີ່ເປັນເພື່ອຄວາມ  
ມາດຂອງເຮົາທີ່ຈະຮູ້;

ແລະນອກຈາກນີ້ ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງໄວ້  
ວາງໃຈມື້ ທີ່ ມີ ອຳນາດທັງຫມົດ,  
ຫົວໃຈທີ່ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ.

ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ຄື ກັບ ກັບ ບລັກສະນະຂອງຜູ້ ປະພັນອັນ  
ສູງສົ່ງ,  
ສະເໜີ ຄວາມລັກລັບທີ່ ບໍ່ ສາມາດ  
ຂຶ້ນໃຈໄດ້ ຢ່າງເຕັມທີ່ ໂດຍສັດທີ່  
ມີ ຈຳກັດ.

ການເຂົ້າມາຂອງບາບເຂົ້າໄປໃນໂລກ,  
ການເກີດຂອງພຣະຄຣິດ, ການເກີດໃຫມ່,  
ການພົ້ນຄວາມລັບລັບ,  
ແລະຫົວຂໍ້ ອື່ນໆ ຈຳນວນຫຼາຍທີ່  
ນຳສະເໜີ ໃນຄໍາພີ ໄບເບີນ,  
ແມ່ນຄວາມລັກລັບທີ່ ເລິກເລິກ ແລະ  
ກິນໄປສຳລັບຈິດໃຈຂອງມະນຸດທີ່ ຈະ  
ອະທິບາຍ,  
ຫຼື ແມ່ນກະທັ້ງຢ່າງເຕັມສ່ວນທີ່ ຈະ  
ເຂົ້າໃຈໄດ້.  
ແຕ່ ພວກເຮົາບໍ່ ມີ ເຫດຜົນທີ່ ຈະ

ສົງໃສພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມລັບຂອງການສະຫນອງໃຫ້ຂອງພຣະອົງ.

ໃນໂລກທໍາມະຊາດ

ເຮົາຖືກອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍຄວາມລັບທັບທໍາເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້.

ຮູບແບບຊີວິດທີ່ຖືກອັດຕະໂນມັດສູດ

ນໍາສະເໜີບັນຫາທີ່ນັກບໍດຊະຍາ

ທີ່ສະຫລາດທີ່ສຸດບໍ່ມີອໍານາດ

ທີ່ຈະອະທິບາຍ.

ຢູ່ທີ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງມີສິ່ງມະຫັດສະຈັນນອກເໜືອຈາກເຄນຂອງພວກເຮົາ.

ແລ້ວເຮົາຄວນແປກໃຈທີ່ພົບວ່າໃນໂລກຜູ້ຍ່ອຍນິຍານຍັງມີຄວາມລັບທັບ

ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້

ບໍ່?

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກພົງແຕ່ຢູ່ໃນຄວາມ

ອ່ອນແອແລະຄວາມແຄບຂອງຈິດໃຈຂອງມະ

ນຸດ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ເຮົາຢູ່ໃນພຣະຄໍາ



ພິມິຫຼັກຖານຢ່າງພົງພັກ ບົວກັບ  
ລັກສະນະອັນສູງສົ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ,  
ແລະ

ເຮົາບໍ່ຕ້ອງສົງໄສພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ

ເພາະເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມລັກ  
ລັບທັງໝົດຂອງພຣະອົງ.

ອັກຄະສາວົກເບໂຕກ າວວ າມິຢູ ໃນພ  
ຣະຄໍາພ

“ສົ່ງທ່ານຍາກທ່ານ ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້  
ຊຶ່ງຜູ້ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ  
ຕໍ່ສູ້ບໍ່ໄດ້...  
ຈົນເຖິງຄວາມພິນາດຂອງຕົນ.” 2 ເບໂຕ

3:16.

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງພຣະຄໍາພິໄດ້ຮັບ  
ການຊຸກຍູ້ໂດຍບໍ່ຄ່ອຍເຊື່ອ ອງ າຍງ  
ເປັນການໂຕ້ຖືກັບພະຄໍາພິໄດ້;

ແຕ່ມາເຖິງຕອນນັ້ນ,  
ພວກເຂົາເຈົ້າປະກອບເປັນຫຼັກຖານ  
ທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງການດົນໃຈອັນສູງ

ສິ່ງຂອງມັນ. ຖ້າຫາກວ່າມັນບໍ່  
ມີບັນຊີຂອງພຣະເຈົ້າແຕ່ວ່າ  
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈ  
ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ;

ຖ້າຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຄວາມສະຫງ່າລາ  
ສີຂອງພຣະອົງສາມາດຖືກຍຶດຫມັ້ນໂດຍ  
ຍຈິດໃຈທີ່ຈຳກັດ,  
ຫຼັງຈາກນັ້ນຄໍາພົບເປັນຈະບໍ່ຮັບ  
ຜິດຊອບຕໍ່ສິດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າ  
ທີ່ບໍ່ຫນ້າເຊື່ອ.

ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຄວາມລຶກລັບຂອງ  
ຫົວຂໍ້ທີ່ນໍາສະເຫນີຄວນດົນໃຈສັດ  
ທາໃນມັນເປັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາພົບເປັນເປີດເຜີຍຄວາມຈິງດ້ວຍ  
ຍຄວາມລົບບງ່າຍແລະການປັບຕົວທີ່  
ສົມບູນແບບກັບຄວາມຕ້ອງການແລະຄວາມ  
ປາດຖະຫນາຂອງຫົວໃຈຂອງມະນຸດ,  
ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈທີ່ປະຫລາດໃຈແລະເປັນ  
ສະເຫນີທີ່ສຸດ,  
ໃນຂະນະທີ່ມັນເຮັດໃຫ້ຄົນຖືອມຕົ້ນ

ວແລະບໍ່ມີວັດທະນະທຳທີ່ຈະເຂົ້າ  
ໃຈວິທີການແຫ່ງຄວາມລອດ.  
ແລະເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ  
ຄວາມຈິງທີ່ກ່າວຢ່າງງ່າຍດາຍເຫ  
ລົງນັ້ນຍັງຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນຫົວ  
ລົງສູງທີ່ສູງຂຶ້ນ, ກວ້າງໄກ,  
ຈົນເກີນກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ  
ເປັນນິດ,  
ທີ່ເຮົາຈະຍອມຮັບໄດ້ເພາະພຣະເຈົ້າ  
ດ້ປະກາດມັນເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ  
ແຜນແຫ່ງການໄຖ່ຈຶ່ງຖືກເປີດ  
ໄວ້ໃຫ້ເຮົາ, ເພື່ອວ່າຈິດວິນ  
ຍານທຸກຄົນຈະໄດ້ເຫັນຂຶ້ນຕອນ  
ທີ່ລາວຈະຕ້ອງເຮັດໃນການກັບໃຈ  
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະສັດທາຕໍ່ພຣະ  
ຢູ່ຊູ່ຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,  
ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດໃນທາງ  
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ;  
ແຕ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນ,  
ເຂົ້າໃຈງ່າຍ,  
ຕົວະຄວາມລືກລັບທີ່ເປັນບ່ອນປິດ

ບັງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ—ຄວາມ  
ລືກລັບທີ່ຄອບງ່າຈິດໃຈໃນການຄົ້ນ  
ນຄວ້າຂອງມັນ,  
ແຕ່ຍັງດົນໃຈຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມຈິ  
ງດ້ວຍຄວາມຄາລະວະແລະສັດທາ.  
ເມື່ອລາວຄົ້ນຫາຄໍາພີໄບເບີນຫຼາຍ  
ເທື່ອໃດ,  
ຄວາມຫມັ້ນໃຈຂອງລາວເລິກເຊິ່ງກວ່າ  
ວ່າມັນເປັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້  
ຊົງພຣະຊົນຢູ່,  
ແລະເຫດຜົນຂອງມະນຸດໄດ້ກື່ມໄປກ່ອນ  
ນຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງການເປີດເຜີຍອັ  
ນສູງສື່ງ.

ເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດ  
ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣ  
ະຄໍາພີໄດ້ຢ່າງສົມບູນພົງແຕ່ຍອມ  
ຮັບວ່າຈິດໃຈທີ່ຈຳກັດບໍ່ພົງພໍ  
ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈອັນເປັນນິດ;  
ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນ,  
ດ້ວຍຄວາມຮູ້ທີ່ຈຳກັດ,

ຂອງມະນຸດ,  
ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງ  
Omniscience.

ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ  
ຄວາມລັບທັງໝົດຂອງມັນ,  
ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງແລະ  
ຄົນທີ່ສັດຊື່ປະຕິເສດພຣະຄໍາຂອງ  
ພຣະເຈົ້າ;

ແລະບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ອ້າງວ່າ  
ຊື່ອຄໍາພົບເບິນແມ່ນບໍ່ມີອັນຕະ  
ລາຍໃນຈຸດນີ້. ອັກຄະສາວິກກາວ່າ,  
“ພື້ນຜູ້ອົງທັງຫຼາຍເອີ້ນ,  
ຈຶ່ງລະວັງໃຫ້ດີ  
ຢ່າງວ່າຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານຈະມີໃຈ  
ຊື່ວຂອງຄວາມບໍ່ເຊື່ອ  
ໃນການອອກຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະ  
ຊົນຢູ່.” ເຮັບເຮັດ 3:12.

ມັນຖືກຕ້ອງທີ່ຈະສັກສາຄໍາສອນຂອງ  
ຄໍາພົບເບິນຢ່າງໃກ້ຊິດແລະຄົ້ນ  
ຫາ

"ສິ່ງທີ່ເລືອກເຊິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ"  
ຈົນກ່ວາພວກເຂົາຖືກເປີດເຜີຍໃນພຣະຄໍາພີ. 1 ໂກລິໂນໂທ 2:10. ໃນຂະນະທີ່  
"ຂອງຄວາມລັບເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,"  
"ສິ່ງທີ່ເປີດເຜີຍເປັນຂອງພວກເຮົາ"  
ພຣະບັນຍັດສອງ 29:29.

ແຕ່ມັນເປັນວິກຂອງຊາຕານທີ່ຈະເປີດ  
ເປື້ອນອໍານາດການສືບສວນຂອງຈິດໃຈ.  
ຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ແນ່ນອນແມ່ນລວມ  
ເຂົ້າກັບການພິຈາລະນາຄວາມຈິງໃນ  
ຄໍາພີໄບເບີນ,  
ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຊາຍຮູ້ສຶກບໍ່ອົດ  
ທົນແລະພ່າຍແພ້ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ສາ  
ມາດອະທິບາຍທຸກສ່ວນຂອງພຣະຄໍາພີ  
ໃຫ້ພິຈາລະນາເຊິ່ງເຈົ້າ.  
ມັນເປັນຄວາມອຸບອາຍເກີນໄປສໍາລັບພວກເຂົາທີ່ຈະຮັບຮູ້ຄໍາພີ  
ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄໍາທີ່ດົນໃຈ.  
ເຊິ່ງເຈົ້າບໍ່ແຕ່ມີໃຈທີ່ຈະລໍຖ້າ  
ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ

ຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າຈະເຫັນຄວາມເໝາະ  
ສົມທົບ ຈະເປີດເຜີຍຄວາມຈິງໃຫ້ເຂົາ  
ເຈົ້າ.

ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າສະຕິບັນຍາຂອງ  
ມະນຸດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ  
ອແມ່ນພົງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາ  
ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈພຣະຄໍາພີ  
ແລະການບໍ່ເຮັດສິ່ງນີ້  
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດສິດສໍານາດຂອງ  
ມັນຢ່າງແທ້ຈິງ.

ມັນເປັນຄວາມຈິງທີ່ຫຼາຍທີ່ສະດີ  
ແລະຄໍາສອນທີ່ນິຍົມຄາດວ່າຈະໄດ້  
ຮັບຈາກຄໍາພີໄບເບີນບໍ່ມີພື້ນຖານ  
ໃນການສອນຂອງມັນ,

ແລະແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນກົງກັນຂ້າມ  
ກັບ tenor ຂອງການດົນໃຈທັງຫມົດ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດ  
ຄວາມສັ່ງໄສແລະ  
ຄວາມສູບສົນແກ່ຫຼາຍຄົນ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ,  
ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຜົດຊອບຕໍ່ພຣະ

ະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ແຕ່ເປັນການບົດເບື້ອງຂອງມະນຸດ.

ຖ້າມັນເປັນໄປໄດ້ສໍາລັບສິ່ງທີ່  
ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອບັນລຸຄວາມ  
ຂໍ້ໃຈອັນເຕັມທີ່ກ່ຽວກັບພຣະ  
ເຈົ້າແລະວຽກງານຂອງພຣະອົງ,  
ເມື່ອມາຮອດຈຸດນີ້,  
ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີການຄົ້ນພົບຄວາມ  
ຈິງອີກຕໍ່ໄປ,  
ບໍ່ມີການຕິບໃຫຍ່ໃນຄວາມຮູ້  
ບໍ່ມີການພັດທະນາຈິດໃຈຫຼືຫົວໃຈ  
ອີກຕໍ່ໄປ.

ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ມີຕໍ່ໄປອີກແລ້ວ  
ສູງສຸດ; ແລະຜູ້ຊາຍ,  
ເມື່ອເຖິງຂັ້ນດຳກົດຂອງຄວາມຮູ້ແລະ  
ລະການບັນລຸ, ຈະຢຸດເຊົາກ່າວຫັນ.  
ຂໍໃຫ້ເຮົາຂອບໃຈພຣະເຈົ້າວ່າມັນ  
ບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນ.

ພຣະເຈົ້າເປັນນິດ; ໃນພຣະອົງແມ່ນ  
"ຊັບສົມບັດຂອງບັນຍາແລະຄວາມຮູ້ທີ່



ງຫມົດ." ໂກໂລດ 2:3.

ແລະຕໍ່ຜູ້ຊາຍຊື່ວນີລັນດອນທັງຫມົດຈະເຄີຍຊອກຫາ, ເຄີຍຮູ້ນຮູ້ແລະຍັງບໍ່ເຄີຍຫມົດຊັບສິນມັດຂອງບັນຍາຂອງພຣະອົງ, ຄວາມດີ, ແລະອໍານາດຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຈົ້າຕັ້ງໃຈວ່າ  
ແມ່ນແຕ່ໃນຊີວິດນີ້  
ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງຈະຖືກ  
ເປີດເຜີຍຕໍ່ຜູ້ຄົນຂອງພຣະອົງ.  
ມີພົງແຕ່ວິທັດບົວເທົ່ານັ້ນທີ່  
ສາມາດໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ນັ້ນ.  
ພວກເຮົາສາມາດບັນລຸຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າພົງແຕ່ໃດ  
ຍຜ່ານການສະຫວ່າງຂອງພຣະວິນຍານ  
ທີ່ພຣະຄໍາໄດ້ຖືກມອບໃຫ້.  
“ສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້  
, ແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ;” “ເພາະ  
ພຣະວິນຍານຄົນຫາທຸກສິ່ງ,  
ແທ້ຈິງແລ້ວ, ສິ່ງເລິກຊື່ງຂອງ

ພຣະເຈົ້າ." 1 ໂກລົບໂທ 2:11, 10.

ແລະພຣະສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ  
ດັ່ງຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງຄື,  
“ເມື່ອພຣະອົງ,  
ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງສະເດັດມາ,  
ພຣະອົງຈະຊົງນໍາພາພວກເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມ  
ຈິງທັງໝົດ. ມັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.”  
ໂຢຮັນ 16:13, 14.

ພຣະເຈົ້າປະສົງໃຫ້ຜູ້ຊາຍທົ່ວຈະໃຊ້  
ອໍານາດທັງມີເຫດຜົນຂອງຕົນ;  
ແລະການສຶກສາຄໍາພີໄບເບີນຈະເຮັດໃຫ້  
ຈິດໃຈຂຶ້ນແຂງຂຶ້ນແລະສູງຂຶ້ນ  
ນັ້ນ  
ດັ່ງທັງບໍ່ມີການສຶກສາອັນເຮັດໄດ້  
ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງລະວັງການ  
deifying ເຫດຜົນ,  
ເຊິ່ງຂຶ້ນກັບຄວາມອ່ອນແອແລະຄວາມ  
ອ່ອນແອຂອງມະນຸດ.  
ຖ້າຫາກວ່າເຮົາຈະບໍ່ມີພຣະຄໍາພີ  
ຂຶ້ນໄປໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາ,

ເພື່ອ ອວ່າຄວາມຈິງທີ່ ແຈ່ມແຈ້ງ  
ທີ່ ສູດຈະບໍ່ ເຂົ້າໃຈ,  
ເຮົາຕ້ອງມີຄວາມລົບບງ່າຍ ແລະ  
ສູດທາງຂອງເດັກນ້ອຍ,  
ພ້ອມທີ່ ຈະຮັບຮູ້, ແລະ  
ຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ ອາກາດພຣະວິນຍານ  
ບໍລິສູດ. ຄວາມຮູ້ ສິກຂອງອໍານາດ  
ແລະສະຕິ ບໍ່ນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ  
ຄວາມບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່  
ຂອງພຣະອົງ,  
ຄວນດີໃຈພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມຖ້ອມ  
ຕົວ, ແລະ  
ພວກເຮົາຄວນຈະເປີດພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ  
ງ,  
ດັ່ງທີ່ ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ ປະ  
ທັບຂອງພຣະອົງ,  
ດ້ວຍຄວາມປະຫລາດໃຈອັນບໍລິສູດ.  
ເມື່ອເຮົາມາຫາຄໍາພີໄບເບິນ,  
ເຫດຜົນຕ້ອງຮູ້ບຣູ້ ສິດອໍານາດທີ່  
ເໝາະກວ່າຕົວເອງ,

ແລະຫົວໃຈແລະສະຕິບັນຍາຕັ້ງກັ້ນມຂ  
າບຕໍ່ພະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່.

ມີຫລາຍສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຍາກ  
ຫຼືບໍ່ຊຸດເຈນ,  
ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ສະ  
ແຫວງຫາຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ້ງ  
ແລະລົບບຽງຢ່າຍ.

ແຕ່ຖ້າບໍ່ມີການຊື່ນໍາຂອງພຣະວິ  
ນຍານບໍ່ລໍ້ສູດ  
ເຮົາຈະຕ້ອງຮັບຜົດຊອບຕໍ່ໄປທີ່ຈະ  
ຕໍ່ສູ້ພຣະຄໍາພີຫຼືຕົວຄວາມໝາຍ  
ຜິດ.

ມີການອໍານພະຄໍາພີຫຼາຍທີ່ບໍ່  
ມີຜົນປະໂຫຍດແລະໃນຫຼາຍກໍລະນີການ  
ບາດເຈັບໃນທາງບວກ.

ເມື່ອພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເປີດ  
ອອກໂດຍບໍ່ມີຄວາມຄາລະວະແລະ  
ບໍ່ມີການອະທິຖານ;

ເມື່ອຄວາມຄິດແລະຄວາມຮັກບໍ່ໄດ້  
ຖືກສ້ອມແຊມຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຫລື

ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ,  
ຈິດໃຈຈະມອດໄປດ້ວຍຄວາມສົ່ງໄສ;  
ແລະໃນການສຶກສາຄໍາພີໄບເບີນ  
ຄວາມບໍ່ເຊື່ອພັງກໍເພີ່ມທະວີ  
ຂຶ້ນ. ສັດຕູຄວບຄຸມຄວາມຄິດ,  
ແລະລາວແນະນໍາການຕີຄວາມຫມາຍທັງ  
ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ເມື່ອໃດກໍຕາມທັງຜູ້ຊາຍບໍ່ໄດ້  
ຢູ່ໃນຄໍາວິໄນແລະການກະທໍາທີ່ຊອບ  
ກຫາຄວາມສອດຄ່ອງກັບພຣະເຈົ້າ,  
ຢ່າງໃດກໍຕາມ,

ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້,  
ພວກເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ  
ທີ່ຈະຜິດພາດໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ  
ເຈົ້າກໍບົວກັບພຣະຄໍາພີ,  
ແລະມັນບໍ່ປອດໄພທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈກັບ  
ຄໍາອະທິບາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຜູ້ທີ່ເບິ່ງພຣະຄໍາພີເພື່ອຊອກ  
ຫາຄວາມແຕກຕ່າງ,  
ບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທາງວິນຍານ.  
ດ້ວຍວິໄນທັດທິບໍດເບື້ອງເຂົາ

ຈົ່ງຈະເຫັນສາເຫດຫຼາຍຢ່າງທີ່ເຮັດ  
ໃຫ້ຄວາມສົ່ງໄສ  
ແລະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືໃນສິ່ງທີ່ລົບ  
ບາງກໍ່ຍາມແລະລົບບາງກໍ່ຍາມ.

ການປ່ຽນແປງມັນຍັງອາດ  
ຈະ,

ສາເຫດທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄວາມສົ່ງໄສແລະ  
ຄວາມສົ່ງໄສ, ໃນກໍລະນີຫຼາຍທີ່ສຸດ,  
ແມ່ນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບ.

ຄໍາສອນແລະຂໍ້ຈຳກັດຂອງພຣະຄໍາຂອ  
ງພຣະເຈົ້າບໍ່ຖືກຕ້ອນຮັບສໍາລັບ  
ຫົວໃຈທີ່ຈອງຫອງ, ຮັກບາບ,  
ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຊື່ອ  
ຟັງຂໍ້ກ່າວຂອງມັນພ້ອມທີ່ຈະ  
ສົ່ງໄສອໍານາດຂອງມັນ.

ເພື່ອຈະໄປເຖິງຄວາມຈິງ,  
ເຮົາຕ້ອງມີຄວາມປາຖະໜາອັນຈິງໃຈ  
ທີ່ຈະຮູ້ຄວາມຈິງແລະຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ  
ເຊື່ອຟັງ.

ແລະທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາໃນຈິດໃຈ

ນີ້ ເພື່ອສຶກສາພຣະຄໍາພີ ຈະພົບ  
ຫຼັກຫຼັກ ກຖານອັນອຸດົມສົມບູນວ່າ  
ມັນແບ່ງພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ແລະພວກເຂົາອາດຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈ  
ຈາກບົວກັບຄວາມຈິງຂອງມັນທີ່ຈະເຮັດ  
ໃຫ້ພວກເຂົາສະຫລາດໄປສູ່ຄວາມລອດ.

ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ,  
“ຖ້າຜູ້ໃດຢາກເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງ  
ພຣະອົງ,  
ຜູ້ນັ້ນຈະຮູ້ເຖິງຄໍາສັ່ງສອນ.”  
ໂຢຮັນ 7:17, RV

ແທນທີ່ຈະຖາມແລະຖືກຖືບັງກັ້ນໃນ  
ລື່ອງທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ,  
ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ກັບຄວາມສະຫວ່າງທີ່  
ສ້ອງແສງມາສູ່ເຈົ້າ  
ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງທີ່  
ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ.

ໂດຍພຣະຄູນຂອງພຣະຄຣິດ,  
ຈົ່ງເຮັດທຸກໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຖືກ  
ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແຈ້ງຕໍ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ

ອົງທ່ານ, ແລະ  
ທ່ານຈະໄດ້ຮັບການເຂົ້າໃຈ ແລະ  
ປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ທ່ານມີຄວາມ  
ສົ່ງໄສໃນບັດຈຸບັນ.

ມີຫຼັກການທີ່ເປີດໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້  
ຮັບການສຶກສາສູງທີ່ສຸດ,  
ແລະບໍ່ຮູ້ໜ້າທີ່ທີ່ສຸດ,  
ເປັນຫຼັກການຂອງປະສົບການ.  
ພຣະເຈົ້າເຊື່ອເຊິ່ງເຮົາໃຫ້ພິສູດ  
ຕົວເຮົາເອງເຖິງຄວາມເປັນຈິງຂອງພຣະ  
ຄໍາຂອງພຣະອົງ,  
ຄວາມຈິງຂອງຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງ.  
ພະອົງສະເໜີໃຫ້ເຮົາ  
“ຊົມແລະເບິ່ງວ່າພະອົງເຈົ້າດີ.”  
ຄໍາເພງ 34:8.

ແທນທີ່ຈະອົງຕາມຄໍາຂອງຄົນອື່ນ,  
ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ລົດຊາດສໍາລັບຕົວ  
ເຮົາເອງ. ພຣະອົງປະກາດວ່າ, “ຂໍ,  
ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ.” ໂຢຮັນ 16:24.  
ຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງຈະສໍາເລັດ.



ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫລວ;  
ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫລວ. ແລະ  
ເມື່ອເຮົາຫຍັບເຂົ້າໃກ້ພຣະເຢຊູ,  
ແລະ

ບໍ່ຕ້ອນຮັບໃນຄວາມເຕັມທີ່ຂອງຄວາມ  
ມັ່ນຂອງພຣະອົງ, ຄວາມສົ່ງໃສ ແລະ  
ຄວາມມັດຂອງເຮົາຈະຫາຍໄປໃນຄວາມສະຫ  
ວ່າງຂອງພຣະອົງ.

ອັກຄະສາວົກໂບໂລບອກວ່າພະເຈົ້າ  
“ໄດ້ບົດບ່ອນພວກເຮົາໃຫ້ພື້ນຈາກ  
ອໍານາດແຫ່ງຄວາມມັດ  
ແລະໄດ້ແບ່ງພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃນອານາຈັກ  
ຂອງພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງພະອົງ.” ໂກໂລດ  
1:13. ແລະ

ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຜ່ານພື້ນຈາກຄວາມ  
ຕາຍໄປສູ່ຊີວິດກໍສາມາດ  
“ຕັ້ງປະທັບຕາຂອງພຣະອົງວ່າ  
ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຈິງ.” ໂຢຮັນ 3:33.

ລາວສາມາດເປັນພະຍານວ່າ,  
“ຂໍ້ອຍຕໍ່ອາການຄວາມຊົ່ວຍເຫຼືອ, ແລະ

ຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນມັນຢູ່ໃນພຣະເຢຊູ  
. ທຸກໆຄວາມຕ້ອງການໄດ້ຖືກສະຫນອງ,  
ຄວາມອົດຫວັດຂອງຈິດວິນຍານຂອງຂ້າ  
ພະເຈົ້າພໍໃຈ; ແລະບັດນີ້ພຣະຄໍາ  
ພີ່ແມ່ນສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າການ  
ເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.  
ເຈົ້າຖາມວ່າເປັນຫຍັງຂ້ອຍເຊື່ອໃນ  
ພຣະເຢຊູ?

ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຜົ່າຂ້ອຍ  
ໃຫ້ລອດອັນສູງສົ່ງສໍາລັບຂ້າພະເຈ  
ົ້າ.

ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈື່ງເຊື່ອຄໍາພີ່ໄບເ  
ບິນ?

ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນວ່າມັນເປ  
ັນສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຈິດວິນຍານ  
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ."

ເຮົາອາດມີພະຍານໃນຕົວເຮົາເອງວ່າ  
ຄໍາພີ່ໄບເບິນເປັນຄວາມຈິງວ່າພະຄລີ  
ດເປັນພຣະບຸດຂອງພະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ປະ  
ຕິບັດຕາມນິທານທີ່ເປັນຕາບອດ.

ເປໂຕຊັກຊວນພວກອ້າຍຂອງເພື່ອນໃຫ້  
“ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນພຣະຄຸນ, ແລະ  
ໃນຄວາມຮູ້ເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ  
ແລະພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ  
ພຣະເຢຊູຄຣິດ.” 2 ເປໂຕ 3:18.

ເມື່ອຜູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອນ  
ຂຶ້ນໃນພຣະຄຸນ,  
ເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່  
ແຈ້ງແຈ້ງຂຶ້ນເລື້ອຍໆກ່ຽວກັບພຣະ  
ຄຳຂອງພຣະອົງ.  
ເຂົາເຈົ້າຈະເຂົ້າໃຈຄວາມສະຫວ່າງໃ  
ໝາຍ

ແລະຄວາມງາມໃນຄວາມຈິງອັນສັກສິດຂອ  
ງມັນ.

ນັ້ນແມ່ນເປັນຄວາມຈິງໃນປະຫວັດສາດ  
ຂອງສາດສະຫນາຈັກໃນທຸກອາຍຸ, ການ,  
ແລະດັ່ງນັ້ນມັນຈະສູບຕົວໄປເຖິງ  
ທັງສິດ.

“ທາງຂອງຄົນຊອບທຳເປັນດັ່ງແສງອາ  
ລຸນ,

ທີ່ ສ່ອງແສງຫລາຍຂຶ້ນຈົນເຖິງວັນ  
ທີ່ ດິເລີດ." ສຸພາສິດ 4:18, ລ.ມ.

ໂດຍຄວາມເຊື່ອທີ່ ພວກເຮົາອາດຈະ  
ບົ່ງໄປຂ້າງຫນ້າແລະຍຶດຫມັ້ນຄໍາ  
ສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບການຂະຫຍາຍ  
ຍຕົວຂອງບັນຍາ,  
ຄະນະວິຊາຂອງມະນຸດເປັນເອກະພາບກັບສະຫວັນ,  
ແລະທຸກພະລັງງານຂອງຈິດວິນຍານໄດ້  
ຖືກນໍາມາຕິດຕໍ່ ໂດຍກົງກັບແຫຼ່ງ  
ງຂອງຄວາມສະຫວ່າງ.  
ເຮົາອາດຈະດີໃຈທີ່ ທຸກສິ່ງທີ່ ເຮົາ  
ດີໃຫ້ເຮົາສໍາລັບສິນໃນການສະໜອງຂອງພຣະ  
ເຈົ້າຈະຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນແຈ້ງ  
,  
ແລ້ວສິ່ງທີ່ ຍາກທີ່ ຈະເຂົ້າໃຈຈະໄດ້  
ດັບຄໍາອະທິບາຍ;  
ແລະບ່ອນທີ່ ຈິດໃຈອັນແນ່ນອນຂອງພວກ  
ເຮົາຄົ້ນພົບພົບໆແຕ່ ຄວາມສໍາລັບ  
ນແລະຈຸດປະສົງທີ່ ແຕກຫັກ,

ພວກເຮົາຈະເຫັນຄວາມກົມກຽວທາງສັງ  
ຄົມນັ້ນແບບແລະສວຍງາມທາງສຸດ. “ບັດ  
ນີ້ພວກເຮົາເບິ່ງຜ່ານແກ້ວ,  
ມາດ;

ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນປະເຊີນຫນ້າກັບ:  
ໃນບັດຈຸບັນຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ໃນບາງສ່  
ວນ;

ແຕ່ເມື່ອນັ້ນຂ້ອຍຈະຮູ້ຄືກັນກັບ  
ບາງສ່ວນຂ້ອຍຮູ້ຈັກ.” 1 ໂກລ໌ໂນໂທ 13:12.

ບົດທີ

13—ຄວາມບົດຢືນດີໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເອົາໃຫ້ເປັນ  
 ນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດ,  
 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມດີ ແລະ  
 ຄວາມເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.  
 ດັ່ງທີ່ພຣະຢູ໌ໄດ້ເປີດເຜີຍ  
 ໃຫ້ພວກເຮົາມີລູກສະນະທີ່ແທ້  
 ຈິງຂອງພຣະບົດາ, ດັ່ງນັ້ນພວກ  
 ເຮົາຈະເປີດເຜີຍພຣະຄຣິດຕໍ່ໂລກ  
 ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຮັກທີ່  
 ອ່ອນໂຍນ, ຄວາມສົ່ງໃສຂອງພຣະອົງ.  
 ພຣະຢູ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ,  
 "ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສົ່ງຂ້າພະເຈົ້າ  
 ຂ້າໄປໃນໂລກ,  
 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພວກຂ້າໄປໃນໂລກ  
 ເຊັ່ນດັ່ງກັນ."  
 "ເຮົາຢູ່ໃນເຂົາເຈົ້າ, ແລະ  
 ເຈົ້າຢູ່ໃນເຮົາ; ...

ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ເຮົາມາ." ໂຍຮັນ 17:18, 23.

ອັກຄະສາວົກໂບໂລເວີ້ ກັບພວກສາວົກຂອງພະເຢຊູ ວ່າ

“ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບການປະກາດຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າເປັນຈິດໝາຍຂອງພະຄວັດ”

“ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແລະອ່ານຈາກຄົນທັງປວງ.” 2 ໂກລົນໂທ 3:3, 2.

ໃນລູກໆຂອງພຣະອົງທຸກຄົນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສົ່ງຈິດໝາຍໄປຍັງໂລກ.

ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະຄຣິດ,

ພຣະອົງຈະສົ່ງຈິດໝາຍໄປຫາຄອບຄົວ, ບ້ານ, ຖະຫນົນ,

ບ່ອນທີ່ທ່ານອາໄສຢູ່. ພຣະເຢຊູ, ສະຖິດຢູ່ໃນທ່ານ,

ປາດຖະຫນາທີ່ຈະເວົ້າກັບຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງ.

ບາງທີເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອ່ານຄໍາພີໄບເບີນ

ຫຼືບໍ່ໄດ້ຍິນສົ່ງທ່ານເວົ້າກັບ

ຂົງເຈົ້າຢູ່ໃນໜ້າເວັບ;  
ພວກເຂົາບໍ່ເຫັນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ  
ໂດຍຜ່ານວົງການຂອງພຣະອົງ.  
ແຕ່ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ຕາງໜ້າທ່ານ  
ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູ,  
ມັນອາດຈະເປັນວ່າໂດຍຜ່ານທ່ານພວກເຂົາ  
ຈະຖືກນໍາພາໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມ  
ມດີຂອງພຣະອົງແລະໄດ້ຮັບການຊະນະ  
ທີ່ຈະຮັກແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ຊາວຄຣິດສະຕຽນຖືກຕັ້ງເປັນຜູ້ຮັບ  
ຜິດຊອບແສງສະຫວ່າງໃນເສັ້ນທາງໄປ  
ສູ່ສະຫວັນ.  
ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງສະທ້ອນໃຫ້ໂລກເຫັນຄວາມ  
ສະຫວ່າງທີ່ສູງແສງມາຈາກພຣະຄຣິດ.  
ຊົວດແລະລັກສະນະຂອງເຂົາ  
ຈະຄວນຈະເປັນດັ່ງນັ້ນໂດຍ  
ຜ່ານການໃຫ້ຄືນອັນຈະໄດ້ຮັບ  
ແນວຄວາມຄິດທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງ  
ພຣະຄຣິດແລະການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະ  
ອົງ.



ຖ້າຫາກເຮົາເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດ,  
 ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ  
 ເປັນໜ້າດຶງດູດໃຈ,  
 ດັ່ງທີ່ມັນເປັນຈິງ.  
 ຊາວຄຣິດສະຕຽນຜູ້ທີ່ລວບລວມຄວາມ  
 ໂສກເສົ້າແລະຄວາມໂສກເສົ້າຕໍ່ຈິດ  
 ວິນຍານຂອງພວກເຂົາ,  
 ແລະຈົ່ມແລະຈົ່ມ,  
 ແມ່ນການໃຫ້ຄົນອື່ນເປັນຕົວແທນ  
 ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າແລະ  
 ຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນ.  
 ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຄວາມປະທັບໃຈວ່າພຣະເຈົ້າ  
 ຈົ່ມພໍໃຈທີ່ຈະໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະ  
 ອົງມີຄວາມສຸກ, ແລະໃນເລື່ອງນີ້  
 ເຂົາເຈົ້າເປັນພະຍານຜິດຕໍ່ພຣະບໍດີ  
 ດາເທິງສະຫວັນ.

ຊາຕານມີຄວາມປິຕິຍິນດີເມີ້ ອລາວ  
 ສາມາດນໍາພາລູກໆຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່

ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖື ແລະ

ຄວາມສົນຫວັງ.

ພຣະອົງດຶງໃຈທ່ານໄດ້ເຫັນເຮົາບໍ່ໄວ້  
ວາງໃຈພຣະເຈົ້າ, ສົ່ງໃສ່ຄວາມເຕັມໃຈ  
ແລະພະລັງຂອງພຣະອົງທີ່ຈະຊ່ວຍເຮົາ  
ໃຫ້ລອດ.

ພຣະອົງຮັກທ່ານຈະໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້  
ສຶກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທຳຮ້າ  
ຍພວກເຮົາໂດຍການສະຫນອງຂອງພຣະອົງ.  
ມັນເປັນວິກາງານຂອງຊາຕານເພື່ອເປັນ  
ຕົວແທນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າຂາ  
ດຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈ ແລະ  
ຄວາມສົ່ງສານ.

ພຣະອົງເຮັດຜິດຕໍ່ຄວາມຈິງກ່ຽວກັບ  
ພຣະອົງ.

ລາວຕັ້ງໃສ່ຈົນຕະນາການດ້ວຍຄວາມ  
ຄິດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ;  
ແລະແທນທີ່ຈະຢູ່ໃນຄວາມ  
ຈິງກ່ຽວກັບພຣະບິດາເທິງສະ  
ຫວັນຂອງເຮົາ, ພວກເຮົາມັກຈະແກ້  
ໄຂ່ໃຈຂອງພວກເຮົາໃນການອ້າງຄວາມ

ຜົດຂອງຊາຕານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ພຣະ  
ເຈົ້າກັບດຊ້ຽງໂດຍການບໍ່ໄວ້ວາງໃຈ  
ແລະ ຈົ່ມຕໍ່ພຣະອົງ.  
ຊາຕານເຄີຍຊອກຫາວິທີເຮັດໃຫ້ຊົວ  
ດທາງສາດສະໜາກາຍເປັນຄວາມມືດມົວ.  
ລາວປາຖະໜາໃຫ້ມັນປະກົດວ່າຫຍຸ້ງຍາກ  
ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກ;  
ແລະ ໃນເວລາທີ່ຄຣິສຕຽນນຳສະເຫນີໃ  
ນຊົວດຊ້ຽງຕົນເອງທັດສະນະຂອງສາດສະ  
ຫນານ, ລາວແມ່ນ,  
ໂດຍຜ່ານຄວາມບໍ່ເຊື່ອຖືຂອງລາວ,  
ເປັນການຫຼຸດລາວຂອງຊາຕານ.

ຫລາຍຄົນ,  
ຍ່າງໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງຊົວດຊ້ຽງ,  
ຢູ່ໃນຄວາມຜິດພາດແລະຄວາມລົ້ມເຫ  
ລວແລະຄວາມຜິດຫວັງ,  
ແລະຫົວໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຕັ້ງໄປດ້ວຍ  
ຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມທົ່ຖອຍ.  
ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຢູ່ໃນຢູໂຣບ,  
ພື້ນຜິດຂອງຄົນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດ

ສິ່ງນີ້,  
ແລະມີຄວາມທຸກໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ,  
ຂັບຫາຂໍ້ອຍ, ຂໍໃຫ້ກໍາລັງໃຈ.  
ໃນຄົນຫລັງຈາກຂໍ້ອຍໄດ້ອໍານຈິດໝາ  
ຍຂອງເຈົ້າແລ້ວ  
ຂໍ້ອຍຜົນວ່າຂໍ້ອຍຢູ່ໃນສວນແຫ່ງ  
ໜຶ່ງ,  
ແລະຄົນໜຶ່ງທຸກເບິ່ງຄົວ່າເປັນ  
ຈົ່ງຂອງສວນນັ້ນໄດ້ພາຂໍ້ອຍໄປຕາມ  
ສິ່ງທາງຂອງມັນ.  
ຂໍ້ພະເຈົ້າໄດ້ເກັບເອົາດອກໄມ້  
ແລະມີຄວາມມ່ວນຊື່ນກັບຄວາມຫອມຂ  
ອງມັນ, ເມື່ອເອົາອຍຄົນນັ້ນ  
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍ່າງຢູ່ຄົງຂໍ້ພະເຈ  
ຈົ່ງ,  
ໄດ້ຮັບກຮ້ອງຄວາມສົນໃຈຂອງຂໍ້ພະເ  
ຈົ່ງໄປຫາດອກໄມ້ບາງຊະນິດທີ່ບໍ່  
ດີທີ່ເປັນສິ່ງກົດຂວາງທາງຂອງນາງ.  
ຢູ່ທີ່ນັ້ນນາງໂສກເສົ້າ  
ແລະໂສກເສົ້າ.  
ນາງບໍ່ໄດ້ຍ່າງໄປໃນທາງທີ່ເຮັດຕາມ

ຜູ້ ຊື່ ນຳ,  
 ແຕ່ ໄດ້ ຍ່າງ ໄປ ໃນ ບັນດາ ບ້ອມ ແລະ ຫນາມ.  
 “ໂອ້,” ນາງ ໂສກ ເສົ້າ,  
 “ບໍ່ ແມ່ນ ຄວາມ ສົ່ງ ສານ ບໍ່ ທີ່ ສວນ  
 ທີ່ ສວຍ ງາມ ແຫ່ງ ນີ້ ຖືກ ທາລາ ຍດ  
 ວຍ ຫນາມ?” ແລ້ວ ຜູ້ ນຳ ກໍ ເວົ້າ ອີກ,  
 “ຂໍ ໃຫ້ ມີ ຫນາມ ຢູ່ ຄົນ ດົວ  
 ເພາະ ມັນ ຈະ ເຮັດ ໃຫ້ ເຈົ້າ ບາດ ເຈ້ ບ  
 ທີ່ ານ ນ. ເກ ບ ດ ອ ກ ກ ຸ ຫ າ ບ,  
 ດ ອ ກ ກ ຸ ຫ າ ບ, ແລະ ສິ ບ ື ວ.”

ປະ ສົບ ການ ຂອງ ເຈົ້າ ບໍ່ ເຄີຍ ມີ ຈຸ ດ  
 ທີ່ ສົດ ໃສ ບໍ່ ?  
 ເຈົ້າ ບໍ່ ມີ ບາງ ລະ ດູ ການ ທີ່ ມີ ຄ່າ  
 ບໍ່  
 ເມີ ອຫົວ ໃຈ ຂອງ ເຈົ້າ ແຕ່ ນັ້ນ ໄປ ດ້ວຍ  
 ຄວາມ ສຸກ ໃນ ການ ຕອບ ສະ ຫນອງ ຕໍ່ ພຣະ ວິ  
 ນຍານ ຂອງ ພຣະ ເຈົ້າ ?  
 ເມີ ອ ເຈົ້າ ເບິ່ງ ຄົນ ໃນ ບົດ ຂອງ ປະ  
 ສົບ ການ ຊຸ ວິ ດ ຂອງ ເຈົ້າ  
 ເຈົ້າ ບໍ່ ພົບ ບາງ ໜ້າ ທີ່ ໜ້າ ພໍ ໃຈ

ບໍ່? ຄໍາສັ່ນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ເໝືອນດັ່ງດອກໄມ້ທີ່ມີກິ່ນຫອມ

ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ຂ້າງເສັ້ນທາງຂອງ  
ເຈົ້າໃນທຸກມື້ບໍ່?

ເຈົ້າຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມງາມແລະຄວາມ  
ມຫວານຂອງພວກມັນເຕີມໄປດ້ວຍຄວາມ  
ສຸກບໍ່?

ເສັ້ນໄຍ ແລະ

ໜາມພົ້ງແຕ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າໃສກ  
ສົ່ງ; ແລະ

ຖ້າຫາກເຈົ້າເກັບເອົາແຕ່ສິ່ງເຫ  
ລົ່ານີ້, ແລະ

ນໍາສະເໜີໃຫ້ຄົນອື່ນ,

ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນ,

ນອກເໜືອໄປຈາກຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າ

ໜ້ອຍໜຶ່ງ,

ປ້ອງກັນຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າ

ບໍ່ໃຫ້ເດີນໄປໃນເສັ້ນທາງຂອງຊີວິດ

?

ມັນບໍ່ເປັນການສະຫລາດທີ່ຈະເກັບຄວາມຊື່ງຈໍາອັນບໍ່ດີໃນຊີວິດໃນອະດີດ,—ຄວາມຊື່ວຮຸ້ນແລະຄວາມຜິດຫວັງຂອງມັນ,—ເພື່ອເວົ້າກ່ຽວກັບມັນແລະໄວ້ທຸກຈົນກວ່າເຮົາທັງຖອຍໃຈ. ຈິດວິນຍານທີ່ທັງຖອຍໃຈຕໍ່ມາໄດ້ວຍຄວາມມີດ, ບໍ່ດັບຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກຈິດວິນຍານຂອງຕົນແລະເປັນເງົາຢູ່ເທິງເສັ້ນທາງຂອງຄົນອື່ນ.

ຂອບໃຈພະເຈົ້າສໍາລັບຮູບພາບທີ່ສົດໃສທີ່ພຣະອົງໄດ້ນໍາສະເຫນີໃຫ້ພວກເຮົາ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາລວມເອົາຄໍາໝັ້ນສັນຍາອັນເປັນພຣະນິຣຸນຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະເປັນພວກເຂົາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ:

ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກບັນ  
 ລົງຂອງພຣະບຸດາຂອງພຣະອົງ,  
 ນູ່ງເຄື່ອງອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງໃ  
 ຫ້ກັບມະນຸດ,  
 ເພື່ອພຣະອົງຈະຊ່ອຍມະນຸດໃຫ້ພົ້  
 ນຈາກອຳນາດຂອງຊາຕານ;  
 ໄຊຊະນະຂອງພຣະອົງໃນນາມຂອງພວກເຮົາ,  
 ເປັດສະຫວັນໃຫ້ມະນຸດ,  
 ເປັດເຜີຍໃຫ້ມະນຸດເຫັນຫ້ອງປະທັບ  
 ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າເປັດເຜີຍລັດສະຫ  
 ມພາບຂອງພຣະອົງ;  
 ເຊື່ອຊາດທີ່ລົ້ມລົງໄດ້ຍົກຂຶ້ນ  
 ມາຈາກຂຸມແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ  
 ຊຶ່ງຄວາມບາບໄດ້ເອົາມັນລົງມາ, ແລະ  
 ໄດ້ນຳເອົາອົກເທື່ອຫນຶ່ງກັບພຣະ  
 ເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ, ແລະ  
 ໄດ້ອົດທົນກັບການທົດລອງອັນສູງ  
 ສົ່ງໂດຍຜ່ານສັດທາໃນພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອ  
 ງເຮົາ,  
 ນູ່ງເຄື່ອງໃນຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄ  
 ຣິດ, ແລະ



ສູງສົ່ງເຖິງບັນລັງຂອງພຣະອົງ. —  
ນັ້ນແມ່ນຮູບພາບທີ່ພຣະເຈົ້າ  
ຈະໃຫ້ພວກເຮົາໄຕ່ຕອງ.

ເມື່ອເບິ່ງຄືວ່າເຮົາສົ່ງໃສຄວາມຮັ  
ກຂອງພຣະເຈົ້າ  
ແລະບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນຄວາມສັນຍາຂອງພຣະ  
ອົງ

ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍ່ລົດຂ  
ອງພຣະອົງໃສກເສົ້າ.

ຜູ້ເບິ່ງແມ່ຈະຮູ້ສຶກແນວໃດຖ້າລູ  
ກໆຈື່ມລາວຢູ່ສະເໝີ,  
ຄືກັບວ່ານາງບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງເຂົາ  
ຈື່ໆດີ,

ເມື່ອລູກພະຍາຍາມຕະຫຼອດຊີວິດ  
ພ້ອມຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າແລະ  
ໃຫ້ການປອບໂຍນເຂົາເຈົ້າ?

ສົມມຸດວ່າພວກເຂົາຄວນຈະສົ່ງໃສຄວາ  
ມຮັກຂອງນາງ;

ມັນຈະທົ່ວລາຍຫົວໃຈຂອງນາງ.

ພໍ່ແມ່ຜູ້ໃດຈະຮູ້ສຶກແນວໃດທີ່

ລູກໄດ້ຮັບການປະຕິບັດແບບນີ້? ແລະ  
 ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາຈະນັບ  
 ຖືເຮົາໄດ້ແນວໃດ  
 ເມື່ອເຮົາບໍ່ເຊື່ອໃນຄວາມຮັກຂອງ  
 ພຣະອົງ,  
 ເຊິ່ງໄດ້ນໍາພາພຣະອົງໃຫ້ປະທານພຣະ  
 ບຸດອົງດົວຂອງພຣະອົງ  
 ເພື່ອພວກເຮົາຈະມີຊີວິດ?  
 ອັກຄະສາວົກຂັບນວ່າ,  
 “ພະອົງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ໄວ້ຊີວິດລູກ  
 ກຊາຍຂອງພະອົງ  
 ແຕ່ໄດ້ມອບພະອົງໄວ້ເພື່ອພວກເຮົາ  
 ທຸກຄົນແລ້ວພະອົງຈະບໍ່ໃຫ້ທຸກ  
 ສິ່ງທັງປວງແກ່ພວກເຮົາຢ່າງເສລີ  
 ກັບພະອົງໄດ້ແນວໃດ? ໂລມ 8:32.  
 ແລະເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,  
 ໂດຍການກະທໍາຂອງເຂົາເຈົ້າ,  
 ຖ້າຫາກບໍ່ເປັນຄໍາເວົ້າ, ແມ່ນວ່າ,  
 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມ  
 ວ່ານີ້ສໍາລັບຂໍາພະເຈົ້າ.

ບາງທິພຣະອົງຮັກຄົນອື່ນ,  
ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຮັກຂ້າພະເຈົ້າ.”

ທັງຫມົດນີ້ແມ່ນທຳຮ້າຍຈິດວິນ  
ຍານຂອງຕົນເອງ;

ເພາະທຸກຄຳຂອງຄວາມສົງໄສທິເຈົ້າ  
ເວົ້າແມ່ນເຊື່ອເຊິ່ງການລົ້ວວງຂອ  
ງຊາຕານ;

ມັນເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີທຳອົງທິຈະ  
ສົງໄສໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ

ມັນເປັນຄວາມໄສກເສົ້າຈາກພວກເຈົ້າ  
ທິເທວະດາປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ.

ເມື່ອຊາຕານລົ້ວວງເຈົ້າ,  
ຢ່າຫາຍໃຈເອົາຄຳສົງໄສຫລັກ

ຄວາມມິດ.

ຖ້າເຈົ້າເລືອກເປີດປະຕູຮັບຄຳແນະ  
ນຳຂອງລາວ,

ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມ  
ບໍ່ເຊື່ອໃຈ ແລະ ຄຳຖາມທິກະບຶດ.

ຖ້າເຈົ້າເວົ້າອອກຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈ  
ົ້າ,

ທຸກໆຄວາມສົງໄສທີ່ເຈົ້າສະແດງອອກ  
ບໍ່ພົງແຕ່ມີປະຕິກິລິຍາຕໍ່ຕົວ  
ເຈົ້າເອງເທົ່ານັ້ນ,  
ແຕ່ມັນເປັນແກ່ນທີ່ຈະແຕກກ່ອນແລະ  
ເກີດຜົນໃນຊີວິດຂອງຄົນອື່ນ,  
ແລະມັນອາດຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕໍ່  
ກັບອິດທິພົນຂອງຄຳເວົ້າຂອງ  
ເຈົ້າ.

ເຈົ້າເອງອາດຈະສາມາດຟື້ນຕົວຈາກລະ  
ດູການລ່ວງແລະຈາກບ່ວງແຮ່ວຂອງຊ  
າຕານ,  
ແຕ່ຄົນອື່ນໆທີ່ໄດ້ຮັບອິດທິພົນ  
ຈາກເຈົ້າອາດບໍ່ສາມາດຫລົບໜີຈາ  
ກຄວາມບໍ່ເຊື່ອທີ່ເຈົ້າໄດ້ແນະ  
ນຳ.

ສຳຄັນສຳລັບໃດທີ່ເຮົາເວົ້າພົງແຕ່  
ຕໍ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຈະໃຫ້ພະລັ  
ງທາງວິນຍານແລະຊີວິດ!

ທຸດສະຫວັນກໍາລັງຟັງການລາຍງານແບບ  
ໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບຕໍ່ໂລກກໍ່ບົວກັບ

ພຣະອາຈານຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ.  
ຂໍໃຫ້ການສັນທະນາຂອງເຈົ້າເປັນຂອງ  
ພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່  
ເພື່ອຂໍອໍ້ອນວອນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພ  
ຣະບໍດາ.

ເມື່ອເຈົ້າຈັບມືຂອງເພື່ອນ,  
ໃຫ້ຄໍາສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງ  
ບາກແລະໃນໃຈຂອງເຈົ້າ.  
ສິ່ງນີ້ຈະດຶງດູດຄວາມຄິດຂອງພະອົງ  
ງາມາຫາພະເຍຊູ.

ທັງຫມົດມີການທົດລອງ;  
ຄວາມໂສກເສົ້າຍາກທົ່ວຈະທົນ,  
ການລ່ວງຍາກທົ່ວຈະຕ້ານທານ.  
ຢ່າເລື່ອຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເຈົ້າໃ  
ຫ້ເພື່ອນມະນຸດຝັງ,  
ແຕ່ຈົ່ງນໍາທຸກສິ່ງໄປຫາພຣະເຈົ້າ  
ດ້ວຍການອະທິດຖານ.  
ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນກົດລະບົບທົ່ວຈະ  
ບໍ່ເວົ້າຄໍາໃດຫນຶ່ງຂອງຄວາມສົ່ງໃ  
ສຫຼືຄວາມທົ່ວຖອຍໃຈ.

ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ຫຼາຍຢ່າງເພື່ອ  
ຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຄົນອື່ນສົດໃສ  
ແລະ

ເສີມສ້າງຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າ,  
ໂດຍຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຄວາມຫວັງແລະ  
ຄວາມເບີກບານທີ່ບໍລິສຸດ.

ມີຈິດວິນຍານທີ່ກ້າຫານຫລາຍຄົນ  
ຖືກກົດດັນຢ່າງໜັກໜ່ວງຈາກການ  
ລົ້ວໆ,

ເກືອບພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເປັນລົມໃນກ  
ານຂັດແຍ້ງກັບຕົນເອງແລະ

ດ້ວຍອໍານາດຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ຢ່າທີ່ຖອຍໃຈໃນການຕໍ່ສູ້ອັນໜັ  
ກໜ່ວງຂອງລາວ.

ເປັນກໍາລັງໃຈໃຫ້ລາວດ້ວຍຄໍາເວົ້າ  
ທີ່ກ້າຫານແລະ

ມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະກະຕຸ້ນລາວໃນ  
ສິນທາງຂອງລາວ. ດັ່ງນັ້ນ

ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດຈະສ້ອງແສງ  
ອອກມາຈາກເຈົ້າ.

"ບໍ່ມີໃຜໃນພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດ  
ພ້ອມໆ." ໂລມ 14:7.

ໂດຍອິດທິພົນທີ່ບໍ່ສະຕິຂອງເຮົາ  
ຄົນອື່ນອາດຈະໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ແລະ  
ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ,  
ຫຼືເຂົາເຈົ້າອາດຈະທຳຖອຍໃຈ, ແລະ  
repelled ຈາກພຣະຄຣິດແລະຄວາມຈິງ.

ມີຫລາຍຄົນທີ່ມີຄວາມອິດພິດກ່ຽວ  
ກັບຊີວິດແລະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ.  
ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າພຣະອົງບໍ່ມີຄວາ  
ມອື່ອນແລະແສງແດດ,  
ວ່າພຣະອົງເຂັ້ມແຂງ, ຮ້າຍແຮງ, ແລະ  
ບໍ່ມີຄວາມສຸກ. ໃນຫຼາຍໆກໍລະນີ,  
ປະສົບການທາງສາສະໜາ  
ທັງຫມົດແມ່ນສິ່ງທີ່ໂດຍທົ່ວໄປສະນະທີ່  
ມີຄວາມອື່ອນແລະແສງແດດ.

ມັນມັກຈະເວົ້າວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບໂອ  
ຫຼ່າງ,  
ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກທີ່ຈະ

ຍິ້ມ.

ແທ້ຈິງແລ້ວພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາເປັນຜູ້ຊາຍຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ, ແລະຮູ້ຈັກກັບຄວາມໂສກເສົ້າ, ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ເປີດໃຈຂອງພຣະອົງຕໍ່ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງມະນຸດ.

ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າຊີວິດຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກປະຕິເສດຕົນເອງແລະເປັນເງື່ອນໄຂອາດວ່າຍາກແລ້ວ ແລະຄວາມດູແລ,

ວິນຍານຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຖືກທໍາລາຍ.

ສິ່ງທີ່ຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຫວັ່ນໄຫວ, ແຕ່ເປັນຄວາມງົບປະຫງົບ.

ຫົວໃຈຂອງພຣະອົງເປັນນໍ້າຕົ້ງໂຮມຂອງຊີວິດ, ແລະ

ບໍ່ວ່າພຣະອົງຈະໄປໃສ,

ພຣະອົງຈະໄດ້ບັນລຸຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມສຸກ.



ພຣະຜູ້ ຊຸ້ ອຍໃຫ້ ລອດຂອງພວກເຮົາມີ  
ຄວາມຈົບ ຈົບ ແລະ  
ເຂົ້າມາດຢ່າງຈົບ ຈົບ,  
ແຕ່ ບໍ່ ເຄີຍມີ ຄວາມມີ ດມົວ ຫລື  
ວຸ້ນວາຍ.

ຊື່ ວິດຂອງຜູ້ ທີ່ ຮັບແບບພຣະອົງຈະ  
ເຕັມໄປດ້ວຍ ຈຸດປະສົງ ອັນ ຈົບ ຈົບ;  
ເຂົາເຈົ້າ ຈະມີ ຄວາມຮູ້ ສຶກຢ່າງ ເລິກ  
ກເຊິ່ງ ກໍ່ ບົວກັບ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ສ່ວນ  
ຕົວ. Levity ຈະ repressed;  
ຈະບໍ່ ມີ ຄວາມສຸກ ທີ່ ໜ້າ ຊື່ ນຊື່  
ມ, ບໍ່ ມີ ການເຍາະເຍີ້ຍ ຫຍາບຫາຍ;  
ແຕ່ ສາສະຫນາຂອງພຣະເຢຊູ ເຮັດໃຫ້ ສັນ  
ຕິພາບ ຄູ່ ແມ່ນ ັ້ງ.

ມັນ ບໍ່ ດ້ວຍ ແສງແຫວນ ຄວາມສຸກ;  
ມັນ ບໍ່ ໄດ້ ຍິບຍິ້ມ ຄວາມເບີກບານ ມີ  
ວນຊື່ ນຫຼື ພັງບໍ່ ອນມີ ແດດ,  
ໃບຫນ້າ ຍິ້ມ.

ພຣະຄຣິດ ໄດ້ ສະເດັດມາ ບໍ່ ໄດ້ ຮັບການ  
ປະຕິບັດ ແຕ່ ເພື່ອ ປະຕິບັດ ສາດສະຫ  
ນາ ຈົບ ຈົບ; ແລະ

ເມື່ອຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງບໍ່ກຣອງ  
ຢູ່ໃນຫົວໃຈ,  
ພວກເຮົາຈະປະຕິບັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງ  
ພຣະອົງ.

ຖ້າເຮົາຮັກສາຄວາມຊື່ວຣ້າຍແລະ  
ບໍ່ຍຸຕິທັກຂອງຄົນອື່ນໄວ້ໃນໃຈ  
ທີ່ສຸດ  
ເຮົາຈະເຫັນວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະ  
ຮັກເຂົາດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຮັກເຮົາ  
;

ແຕ່ຖ້າຄວາມຄິດຂອງເຮົາຢູ່ໃນຄວາມ  
ຮັກອັນອຸດສະຈັນແລະ  
ຄວາມສົງສານຂອງພຣະຄຣິດທີ່ມີຕໍ່  
ເຮົາ,  
ວິນຍານດົວກັນຈະໄຫລອອກສູ່ຄົນ  
ອື່ນ.

ເຮົາຄວນຮັກແລະນັບຖືເຊິ່ງກັນແລະ  
ກັນ,  
ເຖິງແມ່ນຄວາມຜິດແລະຄວາມບໍ່ສົມ  
ບູນແບບທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້.

ຄວາມຖ້ອນຖົ່ວ  
 ແລະຄວາມບໍ່ໄວ້ວາງໃຈໃນຕົນເອງຄວນ  
 ຖືກປຸກຜັງ,  
 ແລະຄວາມອ່ອນໄຫວທຸກໆສິ່ງທີ່ອົດທົນກັບຄວາມ  
 ຜິດຂອງຄົນອື່ນ.  
 ສິ່ງນີ້ຈະຂ້າຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ  
 ທີ່ແຄບລົງທັງໝົດອອກ  
 ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີໃຈໃຫຍ່  
 ແລະໃຈກວ້າງ.

ຜູ້ຂັບຄໍາເພງກ່າວວ່າ,  
 “ຈື່ງວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,  
 ແລະເຮັດຄວາມດີ; ສະນັ້ນ  
 ເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ  
 ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບອາຫານຢ່າງແທ້ຈິງ.” ຄໍາເພງ 37:3.

“ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”  
 ແຕ່ລະມື້ມີພາລະຂອງຕົນ,  
 ຄວາມກຽວນແລະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງ  
 ຕົນ; ແລະ  
 ເມື່ອພວກເຮົາພົບປະກັບຄວາມພ້ອມ

ທີ່ຈະເວົ້າເຖິງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ  
ການທີ່ດຣອຽຂອງພວກເຮົາ.

ບັນຫາທີ່ຢືມມາຫຼາຍຢ່າງຂັດແຍ້ງ,  
ຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍຢ່າງຖືກປ່ອຍອອກ  
ມາ,

ຄວາມວິຕົກກັງວົນດັ່ງກ່າວໄດ້ສະແດງ  
ອອກ,

ທີ່ຄົນເຮົາອາດຄິດວ່າເຮົາບໍ່ມີ  
ຄວາມສົ່ງສານ,

ພຣະພຸດທະອົງໃຫ້ລອດທີ່ຊຶ່ງຮັກ  
ພ້ອມທີ່ຈະຍິນຄໍາຮັບກຮູ້ອງທັງໝົດ  
ຂອງເຮົາ ແລະ

ເປັນການຊ່ອຍເຫລືອໃນທຸກເວລາທີ່  
ຕ້ອງການ.

ບາງຄົນມີຄວາມຢ້ານກົວສະເຫມີ,  
ແລະບັນຫາການກູ້ຢືມເງິນ.

ທຸກໆມື້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກອ້ອມຮອບ  
ດ້ວຍ tokens

ຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ທຸກໆມື້  
ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມມ່ວນ

ຊື່ນຂອງການໃຫ້ບໍລິການຂອງພຣະ  
ອົງ;

ແຕ່ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງຂ້າມພອນໃນບັດ  
ຈຸບັນເຫຼົ່ານີ້.

ຈິດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຢູ່ກັບບາງ

ສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ເຫັນດີເຫັນ

ພ້ອມທັງເຂົາເຈົ້າຢ້ານກົວອາດຈະມາ  
ເຖິງ;

ຫຼືຄວາມຫຍຸ້ງຍາກບາງຢ່າງອາດມີ

ຢູ່ແທ້ໆ, ເຖິງວ່ານັ້ນອຍກໍ່ຕາມ,

ແຕ່ເຮັດໃຫ້ຕາບອດກັບຫຼາຍສິ່ງ

ທີ່ຕ້ອງການຄວາມກະຕືນຢູ່.

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ເຂົາເຈົ້າພົບ,

ແທນທີ່ຈະຂັບໄລ່ເຂົາເຈົ້າໄປຫາພຣະ

ເຈົ້າ,

ເປັນແຫຼ່ງຄວາມຊ່ອຍເຫລືອພົງແຕ່

ຂອງເຂົາ,

ແຍກເຂົາເຈົ້າອອກຈາກພຣະອົງ

ເພາະເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວາມບໍ່ສະຫງົບແລະ

ລະການຕອບໂຕ້.

ພວກເຮົາດີບໍ່ທີ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ  
ຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອ?

ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຄວນບໍ່ຮູ້ບໍ່  
ຄຸນແລະບໍ່ໄວ້ວາງໃຈ?

ພຣະເຢຊູເປັນເພື່ອນຂອງພວກເຮົາ;  
ສະຫວັນທັງຫມົດມີຄວາມສົນໃຈໃນສະຫ  
ວັດດີການຂອງພວກເຮົາ.

ເຮົາບໍ່ຄວນບໍ່ອຍໃຫ້ຄວາມສັບສົນແ  
ລະຄວາມກັງວົນໃນຊີວິດປະຈຳວັນເຮັ  
ດໃຫ້ຈິດໃຈເປັນຫວັງແລະມົວໝອງ.

ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາເຮັດແນວໃດ,  
ພວກເຮົາຈະມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຈະ  
ແກ້ແຄ້ນແລະລົບກວນ.

ເຮົາບໍ່ຄວນບໍ່ອຍໃຫ້ເຮົາມີຄວາມຄົບ  
ດແຄ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາຄົບດແຄ້ນ,  
ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ທົນກັບກາ  
ນທົດລອງ.

ທ່ານອາດຈະສັບສົນໃນທຸລະກິດ;  
ຄວາມສົດໃສດ້ານຂອງເຈົ້າອາດຈະມີ  
ມົວແລະມີດລົງ,

ແລະເຈົ້າອາດຈະຖືກຄຸກຄາມຈາກການ  
ສູນເສຍ; ແຕ່ຢ່າທົ່ວຖອຍໃຈ;  
ຈຶ່ງໃສ່ໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ  
ສະຫງົບສຸກ.

ຈຶ່ງອະທິຖານສໍາລັບບັນຍາໃນການ  
ຄຸ້ມຄອງການຂອງທ່ານມີຄວາມຕັດສິນ  
ໃຈ,

ແລະດັ່ງນັ້ນບໍ່ອາດກັບການສູນເສຍແລະ  
ໄພພິບັດ.

ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດໄດ້ໃນ  
ສ່ວນຂອງເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຜົນໄດ້ຮັບ  
ທີ່ເອ້ອອ່ານວຍ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສັນຍາການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ  
ພຣະອົງ,

ແຕ່ບໍ່ແມ່ນນອກຈາກຄວາມພະຍາຍາມຂອງ  
ພວກເຮົາ. ເມື່ອ,

ອົງໃສ່ຜູ້ຊ່ວຍຂອງພວກເຮົາ,

ເຈົ້າໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດ  
ໄດ້,

ຍອມຮັບຜົນໄດ້ຮັບດ້ວຍຄວາມເບີກບາງ  
ນ.

ມັນບໍ່ແມ່ນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ  
ທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຄວນຈະໄດ້ຮັບ  
ການຊົມຄວາມດູແລ.  
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ  
ບໍ່ໄດ້ຫລອກລວງພວກເຮົາ.  
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າ,  
“ຢ່າຢ້ານ;  
ບໍ່ມີອັນຕະລາຍຢູ່ໃນເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ.”  
ພຣະອົງຮູ້ວ່າມີການທົດລອງແລະອັນ  
ຕະລາຍ,  
ແລະພຣະອົງປະຕິບັດກັບພວກເຮົາຢ່າງ  
ຈະແຈ້ງ.  
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ເອົາປະຊາຊົນ  
ນຂອງພຣະອົງອອກຈາກໂລກແຫ່ງບາບແລະ  
ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ,  
ແຕ່ພຣະອົງຊົມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເປັນ  
ບ່ອນລົ້ມໄພທີ່ບໍ່ເຄີຍສູນເສຍ.  
ຄໍາອະທິຖານຂອງພຣະອົງສໍາລັບສານ,  
ສິດຂອງພຣະອົງແມ່ນ,



"ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານບໍ່ແມ່ນວ່າພຣະອົງຈະເອົາເຂົາເຈົ້າອອກຈາກໂລກ, ແຕ່ວ່າພຣະອົງຈະຮັກສາພວກເຂົາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ." "ຢູ່ໃນໂລກ," ພຣະອົງກ່າວວ່າ, "ພວກທ່ານຈະມີຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກ: ແຕ່ຈົ່ງຊື່ນໃຈ; ຂ້ອຍໄດ້ເອົາຊະນະໂລກແລ້ວ." ໂຢຮັນ 17:15; 16:33.

ໃນການເທດສະໜາເທິງພູ, ພຣະຄຣິດໄດ້ສອນສານຸສິດຂອງພຣະອົງ ເຖິງບົດຮົບນອນລໍາຄ່າກ່ຽວກັບຄວາມຈໍາເປັນຂອງການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ. ບົດຮົບເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອໃຫ້ກໍາລັງໃຈລູກຮຽນຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ, ແລະ ມັນໄດ້ມາເຖິງເວລາຂອງເຮົາທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄໍາແນະນໍາແລະການປອບໂຍນ. ພຣະຜູ້ຊົ່ວຍໃຫ້ລອດຊີ້ຜູ້ຕິດຕາ

ມຂອງພຣະອົງໄປຫາຜູ້ນັກໃນອາກາດໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າຮ້ອງເພງສັນລະເສີນ

ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຄິດກ່ຽວກັບການດູແລ, ເພາະ “ພວກເຂົາບໍ່ຫວ່ານ, ທັງບໍ່ເກັບກ່ຽວ.”

ແລະເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະບິດາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຖາມວ່າ, “ພວກທ່ານບໍ່ດຶກວ່າພວກເຂົາຫລາຍບໍ່?” ມັດທາຍ 6:26.

ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສູງລູກມະນຸດແລະສັດເດຍລະສານເປັນມືຂອງພຣະອົງແລະສະໜອງໃຫ້ສັດທັງຫມົດຂອງພຣະອົງ.

ນັກຂອງອາກາດບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ການແຈ້ງການຂອງພຣະອົງ.

ພະອົງບໍ່ໄດ້ເອົາອາຫານລົງໃນໃບເກັບເງິນຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ພະອົງຈັດຫາອາຫານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ

ພວກເຂົາຕ້ອງເກັບເມັດພືດທົ່ວພຣະ  
ອົງໄດ້ກະແຈກກະຈາຍໄວ້ສໍາລັບພວກເ  
ຂົາ.

ພວກເຂົາຕ້ອງກະກັບມວັດສະດຸສໍາລັບ  
ຮຽນອົບຮົມຂອງພວກເຂົາ.

ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງລໍຖ້າກຳລັງຂອງເຂົາ  
ຈົນ.

ເຂົາເຈົ້າອອກໄປຮ້ອງເພງເພື່ອການອ  
ອກແຮງງານຂອງເຂົາ, ເພາະ

“ພຣະບຸດາຂອງທ່ານຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສ  
ະຫວັນລໍຖ້າເຂົາເຈົ້າ.” ແລະ

“ເຈົ້າບໍ່ດຶກວ່າພວກເຂົາບໍ່?”

ເຈົ້າເປັນຜູ້ຂາບໄຫວ້ທາງວິນຍານ  
ທົ່ວສະຫຼາດ

ມີຄໍາຫຼາຍກວ່ານົກໃນອາກາດບໍ່?

ຜູ້ປະກອບການຂອງການເປັນຂອງເຮົາ,

ຜູ້ປົກປັກຮັກສາຊີວິດຂອງເຮົາ,

ຜູ້ສ້າງເຮົາຕາມຮູບພາບອັນສູງສົ່ງ  
ງຂອງພຣະອົງ,

ຈະບໍ່ສະໜອງສິ່ງຈໍາເປັນຂອງເຮົາ

ຖ້າຫາກເຮົາເຊື່ອໝັ້ນໃນພຣະອົງບໍ່  
?

ພຣະຄຣິດໄດ້ຊື້ສານ, ສິດຂອງພຣະອົງ  
ໄປຫາດອກໄມ້ໃນທົ່ງນາ,  
ເຕີບໂຕຢ່າງອຸດົມສົມບູນແລະຮຸ່ງ  
ຮືອງໃນຄວາມງາມທົ່ງຢາຍດາຍທົ່ງພຣະ  
ບິດາເທິງສະຫວັນໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຮົາ  
,

ເປັນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະ  
ອົງຕໍ່ມະນຸດລາວເວົ້າວ່າ,  
“ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງດອກໄມ້ໃນທົ່ງ  
ນັ້ນວ່າມັນເຕີບໂຕແນວໃດ.”

ຄວາມງາມແລະຄວາມລົບບງ່າຍຂອງດອກໄມ້  
ທຳມະຊາດເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໄກຈາກຄວາມ  
ງົດງາມຂອງຊາໂລໂມນ.

ການຕົບແຕ່ງທົ່ງສວຍງາມທົ່ງສຸດ  
ທົ່ງຜະລິດໂດຍສົມຂອງສິລະປະບໍ່ສາ  
ມາດປົບປາກບົບພຣະຄຸນທຳມະຊາດແລະ  
ຄວາມສວຍງາມອັນຮຸ່ງຮືອງຂອງດອກໄມ້  
ແຫ່ງການສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພະເຊື້ອ ຖາມວ່າ,  
“ຖ້າພະເຈົ້າ ນຳ ທີ່ ມຫຍັງໃນທຳ  
ງານທຳ ເປັນມັນ  
ແລະມັນ ອັນຖືກໂຍນເຂົ້າຕົວອົບ,  
ພະອົງຈະບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອ  
ໜ້ອຍຫຼາຍບໍ່?” ມັດທາຍ 6:28, 30.

ຖ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ເປັນສິລະປິນອັນສູງ  
ສົ່ງໃຫ້ດອກໄມ້ອັນລົບບາງ ຍາມທຳ ຕາ  
ຍໄປໃນມື້ໜຶ່ງ ມື້ສິ້ນສູ່ອັນໂຍນ  
ແລະແຕກຕ່າງກັນ  
ພະອົງຈະເບິ່ງແຍງຜູ້ທີ່ຖືກສ້າງ  
ຕາມຮູບຂອງພະອົງຫຼາຍເທົ່າໃດ?  
ບົດຮັບຂອງພຣະຄຣິດ ເປັນການຕົວ  
ຕົນຕໍ່ຄວາມຄິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ,  
ຄວາມສູບສົນແລະຄວາມສົ່ງໄສ,  
ຂອງໃຈທີ່ບໍ່ສັດຊື່.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໃຫ້ລູກຊາຍ ແລະ  
ທິດາທຳ ທີ່ມີຄວາມສູບສົນ  
, ສະຫງົບ, ແລະເຊື່ອຟັງ.  
ພຣະເຢຊູ ກ່າວວ່າ,

“ເຮົາໃຫ້ສັນຕິສຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ກັບທ່ານ:

ບໍ່ແມ່ນດັ່ງທີ່ໂລກໃຫ້, ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ກັບທ່ານ. ຢ່າໃຫ້ໃຈເຈົ້າເຮັດອຸດຮ້ອນ ແລະຢ່າໃຫ້ຢ້ານ.”

“ເຮົາໄດ້ເວົ້າເລື່ອງເຫລົ່ານີ້ກັບພວກເຈົ້າ, ເພື່ອຄວາມສຸກຂອງເຮົາຈະຢູ່ໃນຕົວເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອຄວາມສຸກຂອງເຈົ້າຈະຕໍ່ມໄປດ້ວຍ.” ໂຢຮັນ 14:27; 15:11 .

ຄວາມສຸກທີ່ສະແຫວງຫາຈາກແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ຢູ່ນອກເສັ້ນທາງຂອງຫນ້າທີ່, ບໍ່ມີຄວາມສົມດູ່ນ, ພໍດີ, ແລະຂ້າມຜ່ານ; ມັນຜ່ານໄປ, ແລະຈຶ່ງດວ້ນຍານຕໍ່ມໄປດ້ວຍຄວາມໂດດດ່ຽວ ແລະຄວາມໂສກເສົ້າ; ແຕ່ມີຄວາມສຸກ ແລະຄວາມພໍໃຈໃນການຮັບໃຊ້

ຂອງພຣະເຈົ້າ; ຄົນຄຣິດສະຕຽນບໍ່  
ໄດ້ປະໄວ້ໃຫ້ຍ່າງໄປໃນເສັ້ນທາງ  
ທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ;  
ລາວບໍ່ໄດ້ປະໄວ້ກັບຄວາມເສຍໃຈແລະຄວາມ  
ຜິດຫວັງທີ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດ.  
ຖ້າເຮົາບໍ່ມີຄວາມສຸກໃນຊີວິດ  
ນີ້  
ເຮົາກໍ່ອາດຈະມີຄວາມສຸກໃນການ  
ບໍ່ມີຊີວິດທີ່ເໝາະກວ່າ.

ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າໃນທີ່ນີ້ຊາວຄຣິດ  
ສະຕຽນອາດຈະມີຄວາມສຸກຂອງ  
communion ກັບພຣະຄຣິດ;  
ພວກເຂົາອາດຈະມີຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງ  
ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ,  
ຄວາມສະດວກສະບາຍຕະຫຼອດໄປຂອງການປະ  
ທັບຂອງພຣະອົງ.  
ທຸກໆບາດກ້າວໃນຊີວິດອາດຈະເຮັດໃຫ້  
ພວກເຮົາໃກ້ຊິດກັບພຣະເຢຊູ,  
ອາດຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີປະສົບການ  
ອັນເລິກເຊິ່ງກວ່າກ່ອນກັບຄວາມຮັກ

ກຂອງພຣະອົງ,  
 ແລະອາດຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃກ້  
 ບ້ານແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ.  
 ແລ້ວຢ່າປະຖົມຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງເຮົາອອກໄປ,  
 ແຕ່ຈົ່ງມີຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ໝັ້ນ  
 ຄົງ, ໝັ້ນແໜ້ນກວ່າແຕ່ກ່ອນ.  
 “ຈາກນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍ  
 ພວກເຮົາ,” ແລະ  
 ພຣະອົງຈະຊ່ວຍເຮົາຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.  
 1 ຊາມ ເອນ 7:12.  
 ຂໍໃຫ້ເຮົາຫລົບອອກຈາກຄວາມສັບສົນໃນ  
 ຕົວຕົນເອງໃຈເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ  
 ໄດ້ເຮັດເພື່ອບັນຍາຍນຳເຮົາ ແລະ  
 ເພື່ອຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງ  
 ຜູ້ທຳລາຍ.  
 ຂໍໃຫ້ເຮົາຈື່ ຄຳຄວາມເມດຕາອັນອັນ  
 ອັນຍິນຍາ ທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງ  
 ດຳໃຫ້ເຮົາເຫັນ,—ນັ້ນຄື ທາງທີ່ພຣະອົງ  
 ໄດ້ເຊິ່ງດອອກ,



ຄວາມເຈັບປວດທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນເທົາ  
າ, ຄວາມກັງວົນລົບລ້າງ,  
ຄວາມຢ້ານກົວ,  
ຄວາມບາດຖະໜາທີ່ໄດ້ສະຫນອງໃຫ້,  
ພຣະພອນທີ່ໄດ້ປະທານໃຫ້, — ດັ່ງນັ້ນ  
ນຈຶ່ງເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ.  
ຕົວເຮົາເອງສໍາລັບທຸກສິ່ງທີ່  
ຢູ່ຕໍ່ຫນ້າພວກເຮົາໂດຍຜ່ານສ່ວນ  
ທີ່ເຫຼືອຂອງ pilgrimage  
ຂອງພວກເຮົາ.

ເຮົາບໍ່ສາມາດຄອຍຖ້າຄວາມສັບສົນໃ  
ໝໃນຂໍ້ຂັດແຍ້ງທີ່ຈະມາເຖິງ,  
ແຕ່ເຮົາອາດຈະເບິ່ງສິ່ງທີ່ຜ່ານມ  
າພ້ອມກັບສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ,  
ແລະເວົ້າວ່າ, “ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,  
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍເຮົາໃຫ້  
ດີ.” “ໃນວັນເວລາຂອງເຈົ້າ,  
ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າຈະຄືກັນ.”  
ພຣະບັນຍາດສອງ 33:25.  
ການທີ່ດລອງຈະບໍ່ເກີນຄວາມເຂັ້ມແຂ

ງທ່ານ ຈະໃຫ້ພວກເຮົາຮັບເອົາມັນ.  
ຈາກນັ້ນໃຫ້ເຮົາຮັບເອົາວົບກງານຂອງເຮົາ  
ໃນບ່ອນທີ່ເຮົາພົບເຫັນ,  
ໂດຍເຊື່ອວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ຈະມາ,  
ຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ສົມທົບກັບການ  
ທີ່ດຽວຈະໄດ້ຮັບ.

ແລະໂດຍປະຕູສະຫວັນຈະຖືກເປີດອອກ  
ພ້ອມສ່ວນບລູກງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ  
ຈາກປາກຂອງກະສັດແຫ່ງລັດສະໝີພາບ  
ຄວາມເມດຕາຂອງພວກເຂົາຈະຕົກຢູ່ໃນ  
ຫຼຸຂອງພວກເຂົາເໝືອນດັ່ງເພງທີ່  
ອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດ, "ຈົ່ງມາ,  
ພວກເຈົ້າເປັນພອນໃຫ້ແກ່ພຣະບິດາ  
ຂອງເຮົາ,  
ອານາຈັກທີ່ໄດ້ຕົບມໄວ້ເປັນມໍລະດົກ  
ກະສັດບໍ່ທ່ານຈາກພື້ນຖານຂອງໂລກ."  
ມັດທາຍ 25:34.

ຈາກນັ້ນຜູ້ຖືກໂຖຈະຖືກຕ້ອນຮັບ  
ເຂົ້າເຮືອນທີ່ພະເຍຊູກໍາລັງຈັດຕັ້ງ

ມໃຫ້ ເຂົ້າເຈົ້າ.

ຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ນະສະຫາຍຂອງພວກເຂົ້າຈະ

ບໍ່ ເປັນຄົນຊື່ ວຽງ າຍຂອງໂລກ,

ຄົນຂຶ້ນ ຕົວະ, ຄົນບຸຊາຮູບປັ້ນ,

ຄົນບໍ່ ສະອາດ, ແລະ ບໍ່ ເຊື່ອ;

ແຕ່ ເຂົ້າເຈົ້າຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້

ທີ່ ເອົາຊະນະຊາຕານ

ແລະໂດຍຜ່ານພຣະຄຸນອັນສູງສົ່ງໄດ້

ສ້າງເປັນລັກສະນະທີ່ ສົມບູນແບບ.

ທຸກໆແນວໃນ ມາດ ຜິດບາບ,

ທຸກໆຄວາມບໍ່ ສົມບູນແບບ,

ທີ່ ຂຶ້ນມາ ທຸກໆພວກເຂົ້າຢູ່ ທີ່ ນັ້ນ ໄດ້

ຖືກໂຍກຍ້າຍອອກໂດຍພຣະໂລຫິດຂອງ

ພຣະຄຣິດ,

ແລະຄວາມດີ ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງ

ລັດສະຫມຸດພາບຂອງພຣະອົງ,

ເກີນຄວາມສະຫວ່າງຂອງແສງຕາເວັນ,

ແມ່ນມອບໃຫ້ແກ່ ພວກເຂົ້າ.

ແລະຄວາມງາມທາງດ້ານສິນລະທຳ,

ຄວາມສົມບູນແບບຂອງລັກສະນະຂອງພຣະ

ອົງ, ສ່ອງແສງຜ່ານພວກມັນ,

ມີມູນຄ່າເກີນຄວາມສະຫງ່າງາມພາຍນອກນ

ພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ຫນ້າ  
ບໍ່ນຳງສືຂາວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່,  
ແບ່ງບໍ່ນກົດສັກສີແລະສິດທິພິເສດ  
ຂອງເທວະດາ.

ໃນທັດສະນະຂອງມໍລະດົກອັນຮຸ່ງໂລດ  
ທີ່ອາດຈະແປ້ນຂອງລາວ,  
"ຜູ້ຊາຍຈະເອົາຫຍັງເພື່ອແລກປ່ຽນ  
ຈິດວິນຍານຂອງລາວ?" ມັດທາຍ 16:26.

ລາວອາດຈະທຸກຍາກ,  
ແຕ່ລາວມີຊັບສິນມັດແລະກົດສັກສີ  
ໃນຕົວຂອງລາວທີ່ໂລກບໍ່ສາມາດມອບໃຫ້  
ໄດ້. ຈິດວິນຍານທີ່ໄດ້ໄຖ່ແລະ  
ຊຳລະໃຫ້ສະອາດຈາກບາບ,  
ດ້ວຍອຳນາດອັນສູງສົ່ງຂອງມັນທີ່  
ອຸທິດຕົນເພື່ອການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ,  
ມີຄຸນຄ່າຫລາຍກວ່າ; ແລະ  
ມີຄວາມສຸກຢູ່ໃນສະຫວັນໃນທີ່ປະ  
ທັບຂອງພຣະເຈົ້າ

ແລະເທວະດາບໍລິສຸດຢູ່ເທິງຈິດວິ  
ນຍານດົວທິຖິກໄຖ່,  
ເປັນຄວາມສຸກທິສະແດງອອກໃນເພງຂອ  
ງໄຊຊະນະທິສັກສິດ.